

Országgyűlési Napló

*Kövér László, Jakab István,
dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Hegedűs Lorántné,
Hiszékeny Dezső, dr. Szűcs Lajos*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	32859
Megemlékezés elhunyt volt országgyűlési képviselőről	32859
Napirend előtti felszólalók:	
Dr. Tóth Bertalan (MSZP)	32859
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	32861
Dr. Szél Bernadett (LMP)	32863
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	32865
Harrach Péter (KDNP)	32866
Soltész Miklós emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	32868
Vona Gábor (Jobbik)	32869
Tuzson Bence , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	32871
Kósa Lajos (Fidesz)	32872
Tuzson Bence , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	32874
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Dr. Szűcs Lajos jegyző	32876
Tájékoztatás eljárás befejezéséről:	
Hiszékeny Dezső (MSZP)	32876
Bejelentés a köztársaságielnök-választás időpontjáról	32877
Döntés házsabálytól való eltérés tárgyában	32877
Döntés napirend módosításáról	32878
Az ülés napirendjének elfogadása	32878
Személyi javaslat:	
Hiszékeny Dezső jegyző	32878
Interpellációk	
Burány Sándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „A versenyképesség csapnivaló, a kilátások elkeserítőek.” címmel	32879
Dr. Rákossy Balázs nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	32880
Viszonzválasz:	
Burány Sándor (MSZP)	32881
Határozathozatal	32882
Gyöngyösi Márton (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Mészáros Lőrinc Orbán Viktor alvilági kapcsolata? - avagy Orbán Viktor pénze a pénztárosnál van, akit Lőrincnek hívnak?” címmel.....	32882
Tuzson Bence , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának válasza	32883
Viszonzválasz:	
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	32885
Határozathozatal	32885
Schmuck Erzsébet (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Önök szerint lehet zöld felület nélkül élni!?” címmel	32886
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	32888
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	32889
Határozathozatal	32889
Dr. Kovács József (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „2017 az egészségügyi béremelés folytatásának az éve” címmel	32890

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	32891
Viszonzválasz:	
Dr. Kovács József (Fidesz).....	32892
Gógös Zoltán (MSZP) - a földmúvelésügyi miniszterhez - „Elúszott állami pénzek Dél-Békésben?” címmel	32893
Dr. Nagy István földmúvelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	32894
Viszonzválasz:	
Gógös Zoltán (MSZP).....	32894
Határozathozatal	32895
Sneider Tamás (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Isteni csoda lenne? - avagy Orbán Viktor pénze a pénztárosnál van, akit Lőrincnek hívnak?” címmel	32895
Tuzson Bence , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának válasza	32896
Viszonzválasz:	
Sneider Tamás (Jobbik)	32897
Határozathozatal	32898
Harrach Péter és Földi László (KDNP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mik a legfontosabb intézkedései a közigazgatási rezsicsökkentés második részének és várhatók-e további könnyítések?” címmel	32898
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza.....	32899
Viszonzválasz:	
Földi László (KDNP).....	32900
Kész Zoltán (független) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért akarja a kormányzat tönkretenni a Pannon Egyetemet?” címmel	32901
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	32902
Viszonzválasz:	
Kész Zoltán (független).....	32904
Határozathozatal	32904
Dr. Szél Bernadett és Sallai R. Benedek (LMP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Miért ellensége az Orbán-kormány a napenergiának is?” címmel	32905
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	32905
Viszonzválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP).....	32906
Határozathozatal	32907
Halász János (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „Indokolt-e még a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet fenntartása?” címmel	32907
Konráth Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	32908
Viszonzválasz:	
Halász János (Fidesz)	32909
Dr. Varga László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A miskolci kórházak jövőjéről” címmel	32910
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	32911
Viszonzválasz:	
Dr. Varga László (MSZP).....	32912
Határozathozatal	32913
Magyar Zoltán (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „A vidék felzárkóztatása helyett a feudalizmus feltámasztása? - avagy Orbán Viktor pénze a pénztárosnál van, akit Lőrincnek hívnak?” címmel.....	32913
Tuzson Bence , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának válasza	32914
Viszonzválasz:	
Magyar Zoltán (Jobbik).....	32916
Határozathozatal	32916

Sallai R. Benedek (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Milliárdokat a milliárdosoknak: kik a nyertesei a Fidesz agrárpolitikájának?” címmel	32917
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	32918
Viszonzválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP).....	32919
Határozathozatal	32920
Szatzmáry Kristóf (Fidesz) - a földművelésügyi miniszterhez - „Miért érdemelnek rosszabb minőségű termékeket a magyar fogyasztók, mint európai társaink?” címmel	32920
Zsigó Róbert földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	32921
Viszonzválasz:	
Szatzmáry Kristóf (Fidesz)	32923

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	32923
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Önöknek minden mindegy?” címmel.....	32924
Balog Zoltán emberi erőforrások miniszter válasza	32924
Viszonzválasz:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	32925
Balog Zoltán emberi erőforrások miniszter.....	32926
Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	32927
Hegedűs Lorántné (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Nemzeti Otthonteremtési Program - avagy Orbán Viktor pénze a pénztárosnál van, akit Lőrincnek hívnak?” címmel	32928
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	32928
Viszonzválasz:	
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	32929
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	32930
Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	32930
Schmuck Erzsébet (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Felmondja-e a kormány az orosz-magyar atompaktumot?” címmel	32931
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	32932
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	32933
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	32933
Gelencsér Attila (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Megvédjük a magyar embereket! Megvédjük a rezsicsökkentést!” címmel	32934
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	32935
Viszonzválasz:	
Gelencsér Attila (Fidesz)	32936
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	32936
Dr. Varga László (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Blöffök és túlárzott beruházások” címmel	32937
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	32938
Viszonzválasz:	
Dr. Varga László (MSZP).....	32939
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	32939
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „3,2 milliárdot kifizetni a mellényzebből? - avagy Orbán Viktor pénze a pénztárosnál van, akit Lőrincnek hívnak?” címmel	32940
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	32941

Viszonzvász:

Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	32941
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	32942

Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen közösségfejlesztési intézkedéseket, programokat tervez a kormány?” címmel	32943
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	32943

Viszonzvász:

Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP)	32944
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	32945

Sallai R. Benedek (LMP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Miért a gazdagoknak kedvez a kormány?” címmel	32945
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	32946

Viszonzvász:

Sallai R. Benedek (LMP)	32947
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	32948

Az Összefogás a Fűtött Otthonokért Alapról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének vitája	32948
Lukács Zoltán (MSZP), a napirendi pont előterjesztője	32948

Felszólalók:

Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	32950
Gúr Nándor (MSZP)	32951
Ikotity István (LMP)	32952
Németh Szilárd István (Fidesz)	32952

Lukács Zoltán (MSZP) előterjesztői válasza	32953
---	-------

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat összevont vitája	32954
Soltész Miklós (KDNP), a napirendi pont előterjesztője	32954

Felszólalók:

Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	32958
Dr. Vas Imre (Fidesz)	32959
Burány Sándor (MSZP)	32960
Harrach Péter (KDNP)	32963
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	32965
Ikotity István (LMP)	32967
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)	32970
Németh Szilárd István (Fidesz)	32972
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	32973

Soltész Miklós (KDNP) előterjesztői válasza	32975
--	-------

A határőrizeti területen lefolytatott eljárás szigorításával kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	32977
--	-------

Felszólalók:

Dr. Vas Imre , a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója	32977
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	32978

A Magyar Nemzeti Bank 2015. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója elfogadásáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	32978
Manninger Jenő , a Gazdasági bizottság előadója, a napirendi pont előterjesztője	32979

Felszólalók:

Ikotity István (LMP)	32981
Demeter Márta (független)	32982
Burány Sándor (MSZP)	32983

Manninger Jenő , a Gazdasági bizottság előadójának előterjesztői válasza	32984
---	-------

A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	32985
Felszólalók:	
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	32985
Gúr Nándor (MSZP)	32987
Dr. Homolya Róbert nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	32989
 Egyes törvényeknek a nagypéntek munkaszüneti nappá történő nyilvánításával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	32991
Dr. Mátrai Márta , a Törvényalkotási bizottság előadója	32991
Felszólalók:	
Soltész Miklós emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	32991
Gúr Nándor (MSZP)	32992
Dr. Mátrai Márta (Fidesz).....	32994
Szilágyi György (Jobbik).....	32996
Soltész Miklós emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	32997
Vágó Sebestyén (Jobbik).....	32998
Dr. Mátrai Márta , a Törvényalkotási bizottság előadójának előterjesztői válasza	33000
A mezőgazdasági termelést érintő időjárás és más természeti kockázatok kezeléséről szóló 2011. évi CLXVIII. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	33000
Vécsey László , a Törvényalkotási bizottság előadója	33000
Felszólalók:	
Gyórfy Balázs , a Mezőgazdasági bizottság előadója	33001
Harangozó Gábor István , a Mezőgazdasági bizottság kisebbségi véleményének ismertetője	33002
Magyar Zoltán (Jobbik)	33003
Harangozó Gábor István (MSZP).....	33003
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	33005
Napirend utáni felszólalók:	
Vágó Sebestyén (Jobbik).....	33006
Demeter Márta (független)	33007
Magyar Zoltán (Jobbik).....	33009
Az ülésnap bezárása	33012

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, DR. KOVÁCS ZOLTÁN államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, TUZSON BENCE államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, V. NÉMETH ZSOLT államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, DR. ARADSKAI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, DR. HOMOLYA RÓBERT államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, DR. RÁKOSSY BALÁZS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
5. ülésnapja
2017. március 6-án, hétfőn
(13.07 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 5. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket, és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Ismételten szomorú kötelességemnek teszek eleget azzal, hogy **bejelentem** egy képviselőtársunk, Kozma Péter halálát, aki életének 58. évében hunyt el.

Kozma Péter három cikluson keresztül volt országgyűlési képviselő. Első alkalommal az 1998. évi választásokon a Fidesz Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei területi listájáról szerzett mandátumot, majd a Fidesz megyei pártelnökévé választották. 1994 óta a párt országos választmányának tagja. A parlamentben 1998-tól a Területfejlesztési bizottság munkájában vett részt, tagja volt a Mentelmi, összeférhetlenségi és mandátumvizsgáló bizottságnak, illetve az Alkotmányügyi, igazságügyi és ügyrendi bizottságnak. Részt vett az Alkotmány-előkészítő eseti bizottság munkájában. 2014 és 2017 között a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal kormány megbízottjaként dolgozott.

Kérem önöket, hogy néma felállással adózzunk elhunyt képviselőtársunk emlékének. *(A teremben lévők néma felállással adóznak az elhunyt emlékének.)* Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Tóth Bertalan, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportjának vezetője: "Fideszes offshore cégeknél a rezsimilliárdok" címmel. A képviselő úré a szó.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Miért van az, hogy Magyarországon a lakosság 10 százaléka nem tudja rendesen fűteni a lakását? Miért van az, hogy rengeteg ingatlanban nincsen fürdő, nincsen vécé, azonban a tető beázik? Miért van az, hogy minden ötödik magyarnak van laktér- és rezsizartozása? Miért van az, hogy Magyarország a negyedik legrosszabb lakáshelyzet tekintetében az Európai Unión belül? Miért van az, hogy az elmúlt tél kezdete óta több mint 106 ezer háztartásban szünetel díjtartozás miatt az áram-, a gáz- vagy a távhőszolgáltatás?

Tisztelt Képviselőtársaim! A válasz teljesen egyszerű: a magyar emberek több mint fele összességében kevesebb pénzből gazdálkodik, mint 2010-ben, mert az urizáló fideszes elit kormányzása alatt to-

vább növekedtek a társadalmi egyenlőtlenségek, és tovább növekedett a vagyoni különbség. Ez az emberek túlnyomó többségének rossz, de a kiválasztottnak, az urizáló fideszeseknek, „Pénztáros” Lőrincenek, Garancsiknak, Rogánoknak azonban jó.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz azért tartja az indokltnál magasabbnak az energiaárakat, mert azon egyesek nyereszkeskedhetnek. Ezért szavazták le hat alkalommal az energiaár-csökkentésre vonatkozó javaslatunkat. És kik azok, akik ezen nyereszkeskednek? Emlékezhetünk az ominózus gáz-offshore botrányra, a MET és a METI ügyére, ahol 10 százaléknyi gázárcsökkentést loptak el. Ez volt az az ügyletsorozat, ahol közel 100-150 milliárd forint került az államtól offshore cégeken keresztül Orbán Viktor költöbarátjához.

Ez az az ügylet, ami még ma is folytatódna, ha a tényfeltáró újságírókkal és civil szervezetekkel együtt közösen nem leplezzük le azt. Önök most például a civileket támadják.

De ide lehet sorolni a nyereszkesedés körébe az Orbán-Putyin-paktumot, amelynek a Fideszhez közel álló oligarchák rendkívüli módon örülnek, illetve az orosz állam, hiszen ők nyújtják majd a hitelt. Azonban az áram drágább lesz, a beruházás nem fog megtérülni, de legalább évtizedekre eladósítják Magyarországot, és kiszolgáltatják Oroszországnak. Ezért mondjuk azt, hogy széles körű társadalmi vita után népszavazással kell döntenie az erőmű kérdésében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha már a nyereszkesedésnél tartunk, akkor nem mehetünk el szó nélkül a Fidesz által helyzetbe hozott Hunguard Kft. ügye mellett, amely úgynevezett auditálási tevékenységet végez magyar közszolgáltató cégeknél. Ez az a tanúsítási tevékenység, amelyről a fideszes önkormányzatok által tulajdonolt közművállalatok vezetői is azt mondják, hogy teljesen felesleges, és még jó drága is. Ez az a tanúsítási tevékenység, amelyből több milliárd forintot zsebelt be a Hunguard Kft., 54 százalékos haszonkulccsal dolgozva, 600 millió forintot szedett le az állami vagy önkormányzati tulajdonban lévő közszolgáltató cégektől. Ezt mindannyiunktól szedte be, minden magyar fogyasztótól. És ez az a tanúsítási tevékenység, amely során nem zárható ki, hogy bármely érzékeny üzleti információhoz vagy ügyfeladathoz hozzáférhet ez a cég. És ez az a cég, amely korábban Rogán Antal feltalálótársáé volt, most pedig kézen-közön egy offshore hátterű cég tulajdonába került. Ugye, ez az a ciprusi cég, amelynek ügyvezetője Christos Kinanis, az a botrányos üzletember, aki a panamai offshore iratokban is szerepelt. A valós tulajdonos ismeretlen, de talán önök tudják; mondják meg, ha így van.

Tisztelt Képviselőtársaim! A szocialisták mindenki számára elérhetővé kívánják tenni a biztos és tisztos megélhetést. Ezért támogattunk korábban minden ármérséklő javaslatot, és ezért javasoljuk, hogy továbbra is történjen meg az energiaárak csökkentése, hiszen a nemzetközi piacon olcsóbb az energia, a magyar emberek pedig ugyanannyit fizetnek.

(13.10)

És legalább az energiatakarékossági világnapon (*Zaj a kormánypárti padsorokban.*) tegyük egyértelművé, hogy az emberek energiatakarékosságát nem a szolgáltatások elérhetetlenné tételével kell elősegíteni, ahogy azt a Fidesz teszi, hanem hatékony megoldások támogatásával, épületfelújítással, ahogyan mi javasoljuk; a nyereszkeskedő piacokat pedig el kell távolítani a magyar közszolgáltató cégektől.

Ideje rendet tenni a közműszolgáltatások rendszerében, a közműszektorban. Kérem, hogy támogassák azokat a javaslatainkat, amelyek erre irányulnak közös jövőnként, Magyarorszáért. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Válaszadásra Tuzson Bence államtitkár úrnak adom meg a szót. (*Jelzésre:*) Tévedtem, elnézést kérek. Aradszki államtitkár úré a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tóth Bertalan hozzászólásának első kérdése az volt, hogy miért van az. Kérem tisztelettel, azért van, mert önök 2002-2010 között úgy kormányoztak, hogy a csőd szélére vezették Magyarországot. (*Dr. Szakács László: Nem! - Bangóné Borbély Ildikó: Nem Kósa Lajos volt?*) Több mint 10 milliárd eurós kölcsönt vettek föl az Európai Központi Banktól (*Dr. Szakács László: Most meg az oroszoktól, az sokkal jobb!*), valamint az IMF-től. Ez a 10 milliárd euró elment a nyugdíjakra, a tanárok, a pedagógusok, az orvosok fizetésére, azaz a megérdemelt munkájukat másképp nem tudták önök megfizetni, mint hitelből, kölcsönből. (*Dr. Szakács László közbeszól. - Bangóné Borbély Ildikó: Legalább kaptak normális fizetést.*) Szerencsére 2010 után olyan nemzeti kormányzás lett, jött el Magyarországra, amely vissza tudta fizetni ezt a 10 milliárdos összeget. (*Dr. Szakács László: Honnan jött?*)

Kétségtelen tény, hogy a Paks II. beruházásra Magyarország közel 10 milliárd eurós kölcsönt vesz fel, de ennek meglesz a hatása (*Dr. Szakács László és dr. Szél Bernadett: Biztos!*), meglesz az eredménye, egy Paks II. nevezetű beruházás, amely korszerű beruházásként hosszú távon fogja biztosítani Magyarország számára az áramellátást. (*Dr. Szél Bernadett: Éljenek a '60-as évek!*)

Úgy gondolom, hogy ez fontosabb esemény (*Zaj az ellenzéki pártok padsoraiban.*), mint hogy 10 milliárd eurót elköltünk olyan célokra, hogy megmentsük a magyar emberek fizetését, megmentsük a tanárok, pedagógusok fizetését, mert az önök tevékenysége idevezetett. (*Dr. Józsa István: Hoppá! - Bangóné Borbély Ildikó és dr. Szakács László többször közbeszól.*)

A másik része a dolognak, tisztelt képviselő úr, hogy önök kezdetektől fogva nem támogatták a rezsicsökkentést. (*Bangóné Borbély Ildikó: Hol a rezsicsökkentés?*) Önök ötszörösére emelték a gáz árát,

kétszörösére az áram árát az önök kormányzása alatt. Ehhez képest mi 2013. január 1-jétől 25 százalékkal csökkentettük a gáz, illetve az elektromos áram árát.

Ehhez képest önök azt mondták, hogy helyezzük piaci alapra a gázellátást és az áramellátás díját. (*Gőgös Zoltán közbeszól.*) Ez a piaci alap, tisztelt képviselő úr, azt eredményezné, amit egyébként az Európai Bizottság is beismer, hogy 2010-2015 között 20 százalékkal emelkedett az áram ára, 25 százalékkal a gáz ára azokban az országokban, ahol ezt a szolgáltatást nem piaci alapon árazták be a fogyasztók számára (*Gőgös Zoltán: És most mennyi? Azóta mennyi?*); 20 és 25 százalékkal.

A mai helyzet az, tisztelt képviselőtársam, hogy szemben az önök kormányzásával, jelenleg Magyarországon az európai uniós országokat tekintve második legolcsóbb a gáz ára, és ötödik legolcsóbb az áram ára. (*Közbeszólás az ellenzéki padsorokból: Sokkal lepusztultabb...*)

Ha önök azt gondolják, hogy további rezsicsökkentésre van tér és hely, akkor azt kell mondanom, hogy ez az álláspont, ennek a lemeznek a tütje - ha még van ilyen hanglejátszó eszköz -, megakadt április környékén. (*Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.*) Ma már, ha önökre hallgatnánk, akkor 15 százalékkal kellene emelni a gáz árát. Önök ezt nem akarhatják! (*Közbeszólások az MSZP padsoraiból. - Az elnök csenget.*)

Önök ezt nem akarhatják, ha egyébként szociálisan érzékenyen odafigyelnének a választópolgárok és a magyar polgárok igényeire, de önök mindig is a multinacionális érdekeket szolgálták (*Dr. Szakács László: Ti meg az oroszokét!*), mindig is amellelt álltak ki, hogy minél rosszabb a magyar embereknek, annál jobb önöknek. (*Dr. Szakács László: Jobb az oroszokat szolgálni!*)

A mi kormányzásunk alatt, tisztelt Ház, ilyen nem következett be, és nem is fog következni. Jelen pillanatban is keményen ellenállunk annak, hogy az Európai Bizottság, azaz Brüsszel indítványára megváltoztassuk azt a rendszert, hogy az elektromos áram díját szabályozott ára helyett piaci alapra helyezzük, mert akkor megint ott tartanánk, mint az önök kormányzása alatt, hogy kétszörösére kellene emelni az áram árát, vagy ötszörösére kellene emelni a gáz árát. (*Egy hang az MSZP padsoraiból: Istenem!*)

Tisztelt Képviselőtársam! Az ön kérdésére minden esetben az a válasz, hogy az önök kormányzása juttatta el az országot 2010-ben olyan helyzetbe, hogy csőd szélén állt (*Közbeszólások az MSZP padsoraiból.*), és a görög helyzethez képest Magyarország ugyanolyan állapotban volt.

De nézzük meg, hogy 2010 után hova jutott Magyarország! (*Dr. Szakács László: Vigyázó szemetek Moszkvára vessétek! - Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) Felminősítették az államadósságot, felminősítették az ország gazdasági helyzetét, míg Görögország az önök politikájának megfelelő úton végigjárva újra csődhelyzetben

van. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szél Bernadett frakcióvezető asszony, az LMP részéről: „A kormány semmibe veszi az emberek véleményét” címmel. Parancsoljon!

(13.20)

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Le kell szögez-nem, hogy a paksi bővítés Magyarország következő évtizedeinek a lehető legfontosabb kérdése. Ezzel kapcsolatban két katasztrofális hibát lehet elkövetni. Az egyik hiba az, hogy ha az atomenergia arányát fenntartjuk, sőt növeljük ebben az országban, a más-ik katasztrofális hibalehetőség pedig az, ha mindezt hitelből tesszük.

A Lehet Más a Politika tiltakozott a parlamentben, tiltakoztunk az utcán, kértük a jövő nemzedékekért és a fenntarthatóságért állítólag oly elkötelezett államfőt, hogy avatkozzon közbe, de láthatóan a politikusok között nekünk nincsenek szövetségeseink. Mindazonáltal a Lehet Más a Politika teljesen eltökélt, meg fogjuk védeni Magyarországot ettől a teljesen katasztrofális lépésétől.

Tisztában vagyunk vele, hogy egy roppant erejű szövetséggel állunk szemben. Ott van Orbán Viktor kormánya, a nemzetközi atomlobbi, ott van Moszkva Vlagyimir Putyinnal, és most már ott van Brüsszel is. Így együtt hoztak létre egy olyan koalíciót, amellyel szemben áll a józan ész és szemben áll a magyar nemzeti érdek. Önök egy teljesen mocsokos üzletet hoztak létre a paksi bővítéssel, amelynek segítségével Magyarország életét, a gyerekeink, az unokáink és a dédunokáink életét hozzá akarják láncolni az atomlobbihoz. És ettől sokan e teremben és e termen kívül is, azok, akik önök mögött állnak és a számlát benyújtják, busás gazdasági hasznot remélnek.

Csakhogy a Budapest és Paks felett héjaként köröző atomlobbi, ideértve Orbán Viktor kormányát is, elfelejtett egyvalamit. Elfelejtette megkérdezni a magyar embereket arról, hogy ezzel a kérdéssel kapcsolatban mi az álláspontjuk. De elfelejtette megkérdezni a politikusokat is, mert nem volt politikai vita ebben az országban erről a kérdéstről, és elfelejtette megkérdezni azokat a szakértőket is, akiket az elmúlt 27 évben senki nem hallgatott meg a magyar parlamentben.

De elfeledkeznek 2008-ról is, de én ezt nem fogom elfelejteni. Önök a Gyurcsány-kormánnyal azon vitatkoztak, hogy van-e joguk a magyar embereknek megálljt parancsolni népszavazással az akkori kormányérdeknek. Most úgy tesznek, mintha Paks kérdésében a magyar embereknek semmi keresnivalójuk nem lenne. Ráadásul különös módon és gyorsan vesztette el az Orbán-kormány a bizalmát a magyar emberekben. Pár hónapja itt még minden a népszavazásról szólt, és utána hirtelen, most, hogy nyilván-

való esély nyílt arra, hogy a népszavazás meg tudná akadályozni az Orbán-kormány gaztettét, valamint Vlagyimir Putyinnak, Orbán Viktornak, Brüsszelnek és még ki tudja kinek a piszkos kis üzletét, Magyarország eladását, az Orbán-kormány hirtelen elvesztette a bizalmat a magyar emberekben.

Teljesen egyértelmű itt a képlet: minél nagyobb egy ügy jelentősége, annál kisebb beleszólása lehet a Fidesz elképzelése szerint mindebbe a magyar embereknek. Egyébként ez egy teljesen világos üzenet az önök gazdájának, az atomlobbinak, amelyet önök kiválóan kiszolgálnak, és ez biztosan tetszik is nekik.

Csakhogy, tisztelt Országgyűlés, itt egy vízválasztóhoz érkezünk. A paksi bővítés kérdése vízválasztó minden magyar politikai erőnek, minden magyar politikusnak is. Teljesen világosan tesz azok között *(sic!)*, akik felismerték, hogy itt egy örültség-gel állunk szemben, örültség Magyarországot újabb évtizedekre az atomenergiához láncolni, és azok között, akik felismerték, hogy még mindig a múltban élnek. Az atomenergia alapvetően egy XX. századi eszköz, iszonyatosan kockázatos, nagyon drága, és csak egy nagyon nehezen helyrehozható hiba, ha bármi félremegy, akkor mindannyian ott halunk meg. A paksi népszavazás politikai értelemben erről szól. Különbséget tesz korrupt és múltban ragadt erők között, és különbséget tesz olyan erők között, akik tiszta ügyekben bíznak és tiszta energiát akarnak. E között a két politikai erő között kell dönteniük a magyar embereknek.

A Lehet Más a Politika tehát felhívja a magyar pártokat arra, hogy hozzák meg teljesen világosan a döntést. Azt látjuk, hogy a Jobbik ismét bebizonyította, hogy egy virtigli XX. századi párt, az álláspontja kevésbé értelmezhető, és nincs túl sok illúziónk azzal kapcsolatban, hogy sokaknak csak az fáj, hogy a konc nem az övék, hanem a Fidesz tudja ezt az egész bizniszt bezsebelni. Csakhogy ez most itt egy olyan helyzet, ahol csak az tud tisztán beszélni, aki tisztán tud játszani. Hányan tudnak tisztán játszani a mai magyar politikában? Hányan tudnak tisztán az emberek szemébe nézni és azt mondani, hogy a mi álláspontunk teljesen világos: ki akarjuk vezetni Magyarországot a XX. századból, a Fidesz uralma alól, nem akarunk nukleáris energiát, megújuló energiákat akarunk, és az egész országot meg akarjuk újítani.

Ugyanis a magyar emberek többsége teljesen egyértelműen a megújulók mellett tette le a voksot. Világosan látjuk azokból a kutatásokból, amelyeket nem az atompártok és az atomlobbi finanszíroz, hogy a magyar emberek kétharmada megújuló energiát akar. Legyen tehát végre döntési lehetőségük a magyar embereknek!

Tisztelt Kormány! Önök csalással akarják keresztülverni az érdekeiket egy egyenlőtlenre tett pályán. A népszavazás tudja ezt a pályát kiegyenlíteni. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Lázár János miniszter úré a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Igen tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Köszönöm szépen a kormány nevében a napirend előtti fölszólalását azért is, mert alkalmat ad arra, hogy az Európai Bizottság döntéséről tájékoztathassam a magyar parlamentet. Mielőtt azonban ezt megteszem, szeretném minden paksi munkavállaló és szakértő nevében visszautasítani az ön állításait, amely megkérdőjelezte azt a negyvenéves tudást, ami Magyarországon az atomipari szakmában Pakson több mint 8 ezer munkavállaló által alakított ki és halmozott föl. Visszautasítom azoknak az akadémikusoknak és tudósoknak a nevében is, akik Magyarországon teljes mellszélességgel támogatták az atomenergia magyarországi meghonosítását, majd pedig fönntartását.

Azt gondolom, hibát követ el, ha a magyar szakértelmet és a magyar szaktudást lebecsüli egy olyan világban... *(Dr. Szél Bernadett közbeszólására:)* Tisztelt elnök úr, én végighallgattam a képviselő asszonyt, és szeretném, ha erre én is lehetőséget kaphatnék a képviselő asszonytól és a tisztelt Háztól is. Tehát csak annyit szerettem volna elmondani, hogy szeretném, ha tiszteletben tartaná azt a tudást, ami Magyarországon fölhalmozódott, és ami garantálta, hogy az atomerőmű biztonságosan és olcsón működjön. Ezeknek az embereknek a munkája eredményeképpen ma Magyarországon az atomerőmű 11 forint/kilowattóráért állít elő áramot, ön pedig a lakásában 36 forint/kilowattórát fizet. Németországban, abban a világban, amit ön annyira vágyik és amit ajánl a választóknak, és amivel meg akarja tévesztetni Magyarországot, 90 forintot fizetnek kilowattóránként az áramért, amiben 21 forint állami támogatás van kilowattóránként. Szeretném, ha megmondaná, képviselő asszony, hogy kinek kell majd adóban befizetni ezt a 21 forint/kilowattóra támogatást Magyarországon, mert ez is fontos a tájékoztatás érdekében.

A kormány álláspontja az, hogy tiszteletben tartja az LMP kezdeményezését, aminek a törvényesség próbáját természetesen ki kell állnia, ugyanakkor kötelességem figyelmeztetni az Országgyűlést arra, hogy két törvényt is elfogadott nyílt vitában, a 2014-es választások előtt az egyiket, a 2014-es választások után a másikat, amely ennek a kötelezettségnek, ennek a beruházásnak a lehetőségét megnyitotta Magyarországon előtt. Önök azzal kampányoltak 2014 tavaszán, hogy az atomerőmű rossz Magyarországnak és ezért az LMP-re kell szavazni. Alig jutottak be a parlamentbe. Az önök programja atomellenes program volt, az atomerőmű-, az olcsóáram-ellenes program volt, képviselő asszony, és képtelenek voltak ehhez választói támogatást kovácsolni. A magyar választópolgárok 2014-ben úgy választották meg a fideszes képviselőket, hogy pontosan tudták, a fideszes képviselők nem mást szeretnének, csak fönntartani Magyarország atomipari kapacitását. Az előállított áram 50 százaléka származik Paksról, 50 százaléka pedig zöldenergiából és alternatív energia-

forrásokból származik. Egyébként erről 2010 és 2014 között széles körű országgyűlési vitában döntöttünk. A parlament több mint kétharmada támogatta ezt a döntést.

Kétségtelen tény, hogy savanyú a szőlő a szocialistáknak, akik 2008-ban úgy döntöttek, hogy francia befektetőnek el kell adni a Paksi Atomerőművet, franciáknak kell privatizálni, és egy magánberuházás keretében kell megvalósítani az atomerőmű kapacitásfönntartását. Tudom, hogy ez probléma önöknek, de Magyarországon ma a kormány úgy döntött, hogy állami tulajdonban kell tartani az atomerőművet.

2013 novembere óta mintegy öt eljárást folytatott le az Európai Bizottság annak megvizsgálása érdekében, hogy biztonságos lesz-e az atomerőmű. Tájékoztatom önöket arról, hogy az Európai Unió környezetvédelmi és biztonsági követelményének száz százalékban megfelel a megvalósítandó atomerőmű. Vizsgálatot folytatott arról, hogy Magyarországnak joga volt-e Oroszországgal szerződni. Az Európai Bizottság véleménye szerint, amit az LMP és az MSZP folyamatosan a világok legjobbjaként hoz elő mindig példaként, nos, az Európai Bizottság szerint Magyarországnak joga volt Oroszországgal szerződést kötni, és Magyarországnak arra is joga volt, hogy a szerződéssel beszerzéseket hajtson végre Magyarország és az Európai Unió területén. Tehát beszerzési szempontból is jóváhagyta az Európai Bizottság.

A mai nappal, március 6-ával pedig az Európai Unió versenyjogának is megfelelő minősítést kapott a beruházás azért, mert az Európai Unió és Magyarország az elmúlt három esztendőben konstruktív, korrekt, nem politikai, hanem gazdasági tárgyalásokat folytatott. Ennek a tárgyalásnak a rezüméje, öszszegzése abban áll, hogy a magyar államnak megéri ezt megvalósítani. Piaci befektetőnek mintegy 1 százaléknál kevesebb haszonkülönbség miatt nem éri meg ezt a beruházást megvalósítani. Az Európai Bizottság döntése arról szól, hogy Magyarország megvalósítja a beruházást, olcsó áramot biztosít a lakosságnak, és a beruházás ki fogja termelni még a hitel költségeit is. Mivel Magyarország nem részvénytársaság, ezért extraprofitra a közösségnek nincs szüksége, ellenben olcsó áramra mindannyiunknak szükségünk van.

Azt kérem a képviselő asszonytól, hogy amikor a választópolgároknak beszél, akkor ezeket a szempontokat is ajánlja a figyelmükbe. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(13.30)

ELNÖK: Harrach Péter frakcióvezető úr következik, a KDNP részéről: „Újabb segítség az adósoknak” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Március 1-jén véget ért a téli kilakolta-

tási moratórium, és ez arra késztet minket, hogy egy törvénymódosítást nyújtsunk be. Erről eszembe jut nekem egy nagyon szomorú történet. Valaki balesetet szenvedett, eszméletlenül feküdt, és aki először odament hozzá, az nem segített neki, hanem kifosztotta. Ez megdöbbentő eset, és azért jutott eszembe, mert valami hasonlóságot mutat azzal, ami egyes kilakoltatások esetén történik.

Mi a helyzet ma? Meghirdetik valakinek az otthonát a becsérték 70 százaléka, és miután ezt eladták, ennek a háznak a részleteit továbbra is fizetnie kell az adósnak. Ez egy képtelen helyzet, ami még nagyobb ellehetetlenülésbe taszítja a családokat. Ezért a módosításunkban az szerepel, hogy a becsérték 100 százaléka kell ezt az árverezést megoldani. És ha ez több lépésben sem sikerült, akkor lehet lemenni 80 százalékra. Én tudok olyan módosító javaslatról, ami ezt a 80-at is 90 százalékra emelné, természetesen ezt is támogatjuk.

Az is tény, hogy ez azokra a családokra vonatkozik, ahol egyetlen lakóingatlanként szerepel ez az árverezésen, és ebben lakik a család. Nyilván, ahol több ingatlanról van szó, arra nem ez a szabályozás érvényes. És még egy módosító javaslat jutott el hozzánk, amit szintén támogatni tudunk. Ez pedig a hitelező és az adós közötti megegyezésről szól, amely megegyezés kapcsán lehet ennek a kikiáltási értéknek alacsonyabbnak lennie, de abban az esetben a további törlesztés alól mentesül az adós.

Ha végignézzük azokat az adósmentő csomagokat, amelyek az évek folyamán megszülettek, akkor mindenképpen meg kell említenünk a végtörlesztés lehetőségét, az árfolyamgátat, a forintosítást, a családi csődvédelmet vagy az eszközközvetőt. Ezek sok embert kiemeltek abból a helyzetből, amibe elsősorban a devizaárfolyamok juttatták őket. De az is tény, hogy ma még van 145 ezer olyan család, akik nem tudják a törlesztéseket fizetni, és 3 hónapnál hosszabb idő óta nem fizettek.

Én biztos vagyok benne, hogy lesznek ellenvélemények is. Elsősorban egyrészt a bankok részéről. Én már hallottam olyat, hogy azt kifogásolják, hogy sokan vannak, akik tudnának, de nem akarnak fizetni. Nem tudom, hányan vannak; én azt tudom, hogy még többen vannak azok, akik képtelenek fizetni.

Itt ki kell mondanunk egy olyan alapelvet, ami, azt hiszem, egyetérthetünk. Abban az esetben, ha önhibáján kívül olyan oka van az ellehetetlenülésnek, akkor a helyzet kezelésében részt kell vállalnia nemcsak az államnak, nemcsak az érintettnek, hanem a pénzügynek is. Tehát a három szereplő valamiképpen meg kell oldja ezt a kérdést. Különösen akkor, ha tömegekről van szó.

Az az otthonmentési akció, ami eddig már több esetben, több lépésben megtörtént, kiegészül azzal, amit megint csak egy ilyen eset kapcsán meg kell említenünk, az otthonteremtés lehetőségével, ami a nagyvonalú CSOK-kal valósult meg. Úgy gondolom, ez együtt, a már ellehetetlenült családok megmentése, illetve a fiatalok otthonteremtése biztosít egy

olyan lehetőséget, ami Magyarországon a lakhatást meg fogja oldani. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Válaszadásra megadom Soltész Miklós államtitkár úrnak a szót.

SOLTÉSZ MIKLÓS, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Valóban, az Országgyűlés ma tárgyalhatja és holnap el is fogadhatja a bírósági végrehajtásról szóló törvényt, amely újabb segítséget adhat az eladósodott családoknak. A kilakoltatási moratórium március 1-től megszűnt, ezért kell egy újabb segítséget adni nekik. Azt mindenki tudja, hogy pontosan azért, hogy mindazoknak, akik tisztességesen és becsületesen fizetnek, nem lehet akármeddig fenntartani a kilakoltatási moratóriumot, mert az rontja azoknak a kedvét is, a gyakorlatát a fizetésben, akik mindezt tisztességesen megteszik.

Azt is el kell mondani, hogy eddig a joggyakorlat lehetővé tette a 70 százalékos kikiáltási árat a becsértékhez képest, sőt sokszori árverés után, illetve folyamatos kiírás után még akár az 50 százalékos eladási árat is elérhették, és ezzel végképp nagyon nehéz helyzetbe kerültek az emberek. A módosítás éppen ezért ezekhez kapcsolódik. Az első, majd az azt követő árverést, ami, hangsúlyoznom kell, elektronikus árverést jelent, csak 100 százalékon lehet a következő időszakban kiírni, amint elfogadjuk ezt a törvényt. És ha sikertelen ez a folyamatos árverés, ez után egy évvel lehet csak 80 százalékra levinni az árverés mértékét.

De van egy harmadik lehetőség is: megegyezhetnek a felek. Nyilván ez a megegyezés nem célozhatja azt, hogy mindazoknak, akiknek elmegy a feje fölül az otthona, lakása, családi háza, utána még adóssága is maradjon. Tehát egyértelműen segíteni kell abban, hogy ez a megegyezés már a végleges törlesztést is jelenthesse az adósnak. Mindamelllett pedig érdemes a feltételekről beszélni. Egy lakóingatlan lehet, a végrehajtást megelőző 6 hónapban ott kell laknia, folyamatosan ott kell élnie.

De, tisztelt Országgyűlés, kell arról is beszélni, hogy miért jutottunk el ide, miért van ilyen nagy baj, miért van az, hogy még most is közel 140 ezer családnak segítenünk kell. 2002 és 2010 között a szocialista-szabad demokrata kormányzás három nagy bűnt követett el az otthonukban élő családokkal szemben. Egyrészt a devizahitelezésbe behajszolta a családokat, ez körülbelül 2 millió kölcsönszerződést jelentett. Másrészt megszüntette az otthonteremtést, teljes mértékben szétverte. Harmadrészt pedig az a megalkuvó energiapolitika, ami ugyan onnan indult ki, hogy nem lesz gázáremelés, de végül is az egekig szöktek az energiaárak is, illetve a rezsiköltségek, ezek tették tönkre nagyrészt az embereket.

Azt kell mondanom, hogy 2010 óta két dolgot kell nekünk azonnal megoldani. Az egyik az embe-

rek, családok megmentése, megsegítése, a másik, hogy ezek a problémák ne keletkezzenek, ne terjedjenek újra, csúnya szóval. Itt az otthonvédelmi akciótervet szeretném megemlíteni. Közel 1,3 millió embert érintett. Ezen belül devizahitelezés, árfo-lyamgát, végtörlesztés és a devizahitelezés megszü-ntetése, illetve a forintosítás bevezetése óriási nagy küzdelem volt. Aki visszaemlékszik rá, mennyire tiltakoztak ez ellen a bankok, de mégiscsak meg kellett tenni az emberek érdekében.

Bevezettük, megvalósítottuk, fölállítottuk a Nemzeti Eszközkezelőt, amelynek eredményeképpen több tízezer család maradhatott az otthonában, ami már nem a sajátja, de akkor is ott bérelheti, ott lehet. Ócsai lakópark, családi csődvédelem (*Közbeszólások az MSZP soraiból.*), mind-mind ezt szolgálta. 734 milliárd forintot jelentett ez a támogatás, bármennyire is bögnek most a szocialisták, és nem akarják elismerni. A kilakoltatási moratórium, a kényszerér-tékesítési kvóta, az árverések elektronikussá tétele, a végrehajtói kar felállítása és az adósság újraindulá-sának megakadályozása, a rezsicsökkentés és az ott-honteremtés.

Tudom, hogy ez önöknek a baloldalon fáj, tu-dom, hogy önök pont ez ellen akarnak tenni és lépni, ebben semmit nem segítettek. De most, tisztelt Or-szággyűlés, itt van előttünk ez a javaslat, itt van ez a lehetőség. Négyötödös szavazással házszabálytól eltérhetünk. Amennyiben ezt meg tudjuk tenni, fölül tudnak emelkedni kicsinyes múltjukon és kicsinyes politikai céljukon, akkor ez a törvényjavaslat holnap-ra meglesz, azt követően pedig közel 140 ezer csa-ládnak segíteni tudunk. Köszönöm szépen a figyel-müket. (*Taps a kormányparti padsorokban.*)

ELNÖK: Most a Jobbik képviselőcsoportjának vezetője, Vona Gábor képviselő úr következők: „Száz-ezer hónap a kassza mellett - avagy Orbán Viktor pénze a pénztárosnál van, akit Lőrincnek hívnak?” címmel.

(13.40)

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisz-telt Országgyűlés! Eljött a pillanat, hogy ennyi sok negatívum után azért egy pozitívumot is kiemeljek az önök kormányzásából, és ez pedig az, hogy amióta önök kormányon vannak, az elmúlt években eltűnt a szervezett bűnözés Magyarországon. Megszűnt a szervezett alvilág működése. Na, eddig tartottak a pozitívumok, ugyanis az, hogy ez megtörtént, ennek azért felhőtlenül nem tudunk örülni. Hiszen ha a kérdést feltesszük, hogy miért is szűnt meg Magyar-országban a szervezett alvilág, a szervezett bűnözés, akkor arra az a válasz, hogy azért, mert önök ma Magyarországon a szervezett alvilág és a szervezett bűnözés. Egy olyan politikai maffiát hoztak létre, amely mellett egyszerűen nincs levegő, és nincs tér semmiféle egyéb szervezett alvilági működésnek.

Aminek persze örülünk, hogy ennek nincs tér, és nincs levegő, annak már kevésbé, hogy ma Magyar-országban a szervezett alvilág ilyen magas politikai szintre emelkedett.

De hogyan is jutottunk el idáig, hogy ilyen kér-désekről kell sajnós beszélni? Az egész ott kezdődik, hogy a rendszerváltozás után a szocialista nómenkla-túra külföldi gazdasági és pénzügyi segítséggel ural-kodott Magyarországon a nép érdekeit figyelmen kívül hagyva, és elvette az emberektől a szabadságot, elvette az emberektől az anyagi biztonságot, és elvet-te az emberektől az igazságérzetüket is. Ebből egy idő után az egyébként nagyon türelmes magyar nép-nek is elege lett. Elzavarták a szocialistákat, és jöttek önök. De ma már tudjuk, hogy cseberből vederbe került az ország. Lényegében csak annyi változott, hogy nem külföldi helytartók veszik el az emberek anyagi biztonságát, szabadságát vagy igazságérzetét, hanem önök, hazai földesurak önös érdekből veszik el az emberek szabadságát, biztonságát és igazságát.

Létrehoztak egy új feudalizmust, tisztelt fideszes képviselőtársaim, új földesurakkal, Döbrögikkal, kis gömböcökkel, akik törvények, állam, jog, minden felett állnak, és ha valami önöknek megtetszik, akkor azt egyszerűen elveszik. Hogyha valaki önöknek nem tetszik, akkor azt egyszerűen elteszik az útból maguk elől, lényegében önök egy ilyen földesúri rendszert hoztak létre, és ennek a földesúri rendszernek és ennek a kis gömböcökre és Döbrögikre épülő rend-szernek a szimbóluma Mészáros Lőrinc, a magyar csoda; aki bizonyos értelemben már életében legen-dává vált, hiszen ugye, a népnek már számtalan el-nevezése van Mészáros Lőrincre. Hívják őt pénztáros Lőrincnek, hívják a nemzet gázszelőlőjének, hallot-tam már a felcsúti Chuck Norris elnevezést is, de ugye, nemrégiben megtudtuk, hogy ő a magyar Zuckerberg, aki egyszerűen okosabb is a Facebook létrehozójánál, alapítójánál, tulajdonosánál, hiszen ez az ember tíz év alatt, az elmúlt tíz évben megezer-szerelte a bevételét. Ugye, Mészáros Lőrinc 2006-2016 között 20 millióról 20 milliárdra növelte a be-vételeit.

Higgyék el nekem, tisztelt fiatal demokrata kép-viselőtársaim, hogy nem az irigység beszél belőlünk, nem irigyeljük Mészáros Lőrinctől ezt a bevételt, egyszerűen arról van szó, hogy vannak bennünk kínos, kellemetlen, nyomasztó kérdések, még hozzá azok, hogy honnan. Miből fakad ez az erő? Honnan jön ez a tudás? Honnan, az univerzum melyik pont-járól érkezett ebbe az emberbe ez az onnipotencia, ami itt szétárad Magyarországon? Vagy pusztán csak arról van szó, hogy ez az ember nem más, mint Or-bán Viktornak a strómanja, ahogy én azt már né-hányszor itt az Országgyűlésben szóvá tettem, és megkérdeztem miniszterelnök úrtól is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hadd idézzek egy mondatot, amit az elmúlt napokban szerintem na-gyon sokan hallottunk: „És mosolyogsz már, min-denki vidám, ez az én filozófiám.” Énekli Kasszás Erzs, akit ugye, megismert az ország az elmúlt na-

pokban, és hogyha Kasszás Erzsit és a felcsúti kasszást egymás mellé tesszük, és összehasonlítjuk az ő éves jövedelmüket, akkor abból kell kiindulni, hogy Kasszás Erzsit körülbelül 151 930 forintot keres egy hónapban. Ha ez a reklám tetszett a főnökének, talán megemelte 200 ezer forintra a fizetését. De Kasszás Erzsinek így is 8333 évig kellene dolgozni egyfolytában, vagy 100 ezer hónapig kéne dolgozni egyfolytában, vagy 3 millió 41 ezer 667 napig kellene dolgoznia egyfolytában, hogy Mészáros Lőrinc egyévi bevételét elérje. Nos, ha meghallja ezeket a számokat Kasszás Erzsit, akkor bizonyára az arcára fagy ennek az egyébként úgy tűnik, örök optimista és mosolygós hölgynek is a mosoly.

De azt javaslom, hogy ne viccelődjünk, és én sem fogok viccelődni tovább ezen a kérésen, mert egyáltalán nem vicces. Ugyanis az a helyzet, ami az ország számára most már teljesen világos, hogy az önök kormányzása nem szól másról, mint hogy önök lopnak. Méghozzá nagyon! És hiába építenek úrálomást, és hiába próbálnak majd elmenekülni ki tudja, hová, innen a számonkérés elől, nem fogják tudni elkerülni ezt a számonkérést.

2018-ban a magyar társadalom önöket le fogja váltani, a magyar társadalom ítéletet fog önök fölött mondani, és a Jobbik ezt az ítéletet végre fogja hajtani. 2018-ban önök el lesznek számoltatva, méghozzá nagyon. Egy évük van erre, készüljenek! Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Válaszadásra Tuzson Bence államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. TUZSON BENECÉ, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Országgyűlés! Azt az elismerést, amit a szervezett bűnözéssel kapcsolatban mondott, azt köszönöm, de tulajdonképpen ez a munka kifejezetten a magyar rendőrök munkáját dicséri, úgyhogy e tekintetben minden elismerés a magyar nyomozó hatóságé, a magyar rendőröké, hiszen minden szempontból az a fontos, és ezt a statisztikák is alátámasztják már Magyarországon, hogy Magyarországon a bűncselekmények felderítésének a száma nő, köszönet érte tehát a magyar rendőröknek.

Az azonban egy furcsa megállapítás, és amíg itt a felszólalását hallgattam, addig elég furcsa érzéseim támadtak, amikor ön földesurakról kezdett el beszélni Magyarországon, ön kezdett el földesurakról beszélni Magyarországon, amikor önöknek mostanában egy új gazdája van. Ez a gazda pedig egy magyar földesúr, egy olyan magyar földesúr, aki magyar médiavállalkozó is, és mint médiavállalkozó és földesúr, pont önöket támogatja, pont önök azok, akik vele minden tekintetben együttműködnek.

Magyarországon egyébként a magyar vállalkozásoknak jövője van. A magyar vállalkozásokat támogatni kell Magyarországon, a kis- és középvállalkozásokat is, és hogyha önök visszaemlékeznek, és megnézik a magyar adópolitikát, látniuk kell, hogy ez az

adópolitika nem szól másról, mint a családok támogatásáról, a családok támogatásán keresztül pedig a kis- és középvállalkozások támogatásáról. Ne felejtsek el azt, hogy bármit is mondanak önök, ez az ország elsősorban a kis- és középvállalkozások országa, ők adják a legtöbb munkahelyet Magyarországon. Nem véletlen, hogy az adórendszerünk, az adókedvezmény-rendszerünk is olyan, amelyik kifejezetten ezeket a vállalkozásokat támogatja.

Természetesen furcsák azok a szavak, amelyeket önök elmondanak, már csak azért is, mert az önök hangja, az önök hangneme az utóbbi időben jelentősen megváltozott. Nyilván köszönhető ez annak, hogy az előbbi módon önök - mint ahogy az önök pártelnöke is mondja - eladták ennek a pártnak a lelkét. *(Dr. Apáti István: Ahogy Mészáros Lőrinc!)* Ez a párt már nem az a párt, amelyik korábban volt, és pont ez, az előbb említett dolog, hogy az önök esetében önök is kérik annak a támogatását, aki egyrészt médiatulajdonos, nagy médiatulajdonos *(Dúró Dóra: Ez nem igaz!)*, másrészt földbirtokos is, az is felveti azt a kérdést, hogy amikor önök felszólalnak itt az Országgyűlésben, vajon kinek az érdekében szólalnak fel. Kinek az érdekében szólalnak föl?! *(Dúró Dóra: Kasszás Erzsitben! - Sneider Tamás: A magyarok érdekében 40 év munkaviszony után!)*

Hölgyem és Uraim! Önök elárulták a saját szavazóikat, ma már nem a saját szavazóik érdekében politizálnak. Bizonyítja ezt az is, hogy az önök esetében, amikor párt pénzek kifizetéséről van szó, mindig előjön, hogy rokonokat, ismerősöket, barátokat támogatnak különböző tanulmányok megrendelésével, és támogatják ezeket az embereket abban is, hogy alkalmazzák őket. *(Bangóné Borbély Ildikó: Valakitől tanultak!)* Barátokat, ismerősöket, rokonokat! Így működik a Jobbik!

Önök a pénzért mindenre képesek, pénzért ma már mindent megtesznek, az önök számára semmi sem fontosabb, mint a hatalom és a pénz. *(Gyöngyösi Márton: Önmagad karikatúrája vagy.)* És az önök érdekrendszere, az önök magatartása erre vezethető vissza. Erre szeretném az önök figyelmét felhívni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Szerencsés módon a napirend előtti felszólalások vége felé közeledünk. Utolsónak Kósa Lajos frakcióvezető úr a szó, a Fidesz részéről: „Több száz kisvállalkozót tettek tönkre Szegeden” címmel. Parancsoljon!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Már évek óta nagyon komolyan borzolja a kedélyeket a Szeviép-ügy, ami Szegeden zajlik. *(Dr. Varga László: Megjöttek a mérések Botkáról? - Dr. Józsa István: Nagy a baj!)* 379 kisvállalkozót tett tönkre a Szeviép, és mintegy 11 milliárd forint adósságot hagyott maga mögött. 2013-ban a NAV csődbűncselekmény ügyében is nyomozást indított, és a büntetőeljárás most is zajlik a cégvezetőkkel szemben, akik

egyébként több szállal kötődnek a szocialistákhoz, kiemelten Ujhelyi Istvánhoz. A Szeviépnek ugyanis akkor, amikor a nagy pénzeket kapták, önálló jegyzője aláírási joggal az a Pistruai László volt, aki Botka polgármester úrral is szoros kapcsolatot ápolt, és Ujhelyi Istvánnak pedig üzlettársa volt.

(13.50)

Ebben az időben lett Szeged egyik legsikeresebb építőipari vállalkozása a Szeviép, és számos önkormányzati és európai projekt megvalósításán dolgozott. Ugyanakkor a mostani tárgyalásokon egy sor megdöbbentő állítás kapott napvilágot. Az alvállalkozókat, azt a több mint 300 kisvállalkozót, beszállítót Szabó Bálint képviseli, aki egyszerűen azt állította a mostani tárgyalásokon, hogy az eltűnt milliárdok az MSZP kasszájában végezték (*Moraj az MSZP soraiból.*), és ezt tényekkel is alátámasztotta. A Szeviép Zrt. alvállalkozóinak a képviselőjeként azt mondta, hogy az építőipari cég milliárdokat nem fizetett ki az alvállalkozóknak, miközben több nagyberuházás kapcsán olyan cégeket segített kölcsönökkel, amelyek többek között Ujhelyi István szocialista politikushoz köthetők, például az egyiknek az ügyvezetője maga a szocialista politikus volt.

Szó szerint idézem azt, amit a tárgyaláson Szabó Bálint mondott: „Úgy gondolom, napnál világosabb, hogy mi zajlik Szegeden. A szegedi uniós beruházásokat kivétel nélkül a Szeviép Zrt. vitte el. A cég az alvállalkozókkal megcsináltatta a munkát, de az alvállalkozókat nem fizette ki, helyette kitolta a pénzeket Ujhelyi István sofőrjének és cégének. (*Derült-ség az MSZP soraiból.*) 2008-tól egészen a 2010-es országgyűlési választásokig heti, havi rendszerességgel milliós és tízmilliós nagyságrendekkel összességében mintegy félmilliárd forintot talicskáztak ki ebből a cégcsoportból.” Ezt szó szerint Szabó Bálint állította a tárgyaláson. Szó szerint!

Az ügyvéd szerint egyébként, szintén a tárgyalásról idézek: „Teljesen egyértelmű, hogy Szegeden bukott és tiltott pártfinanszírozás valósult meg.” (*Bangóné Borbély Ildikó: Ez a te szádból annyira szájalmas!*) Szó szerinti idézet megint a tárgyalásról: „Nagy biztonsággal kijelenthető, hogy a Szeviép-cégcsoporttól a pénzek különböző baloldali pártokhoz vándoroltak, elsősorban a Magyar Szocialista Párthoz és a Magyar Demokrata Fórumhoz.” (*Moraj az MSZP soraiból.*) A jogász még a következőket is kijelentette: a vádiratban szereplő két vádpont, nevezetesen, hogy 2008 közepétől egészen a 2010-es választásokig heti, havi rendszerességgel 1-20 millió forintost tételek kerültek (*Dr. Józsa István: Szabó Bálint?*) Ujhelyi István MSZP-s és Európa parlamenti képviselő volt sofőrjének, Báló Tamásnak a cégéhez. Egyébként ma Báló Tamás a Szegedi Közlekedési Társaság repülési üzletágának a vezetője.

Tisztelt Parlament! Miközben a szocialisták előszeretettel vagdalkoznak mindenfajta korrupciós

szlogennel és jelzővel, alapállításokra nem válaszolnak. Nem tisztázták azt, hogy (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Orvost!*) a Szeviéptől elvitt pénzek valóban a szocialistákhoz kerültek-e vagy sem. Az ügyvéd tényekkel támasztja ezt alá. Hallgatnak a 4-es metró beruházása kapcsán az ennél nagyságrenddel nagyobb eltűnt százmilliárdokról (*Dr. Szakács László: Egy tény nem mondtál még! - Gógös Zoltán: Lajos, miért nem tettél feljelentést?*), és egészen addig, amíg a szocialisták nem tesznek részletes feltáró vallomást ezekben az ügyekben (*Gógös Zoltán: Ehhez már pofa kell! - Dr. Varga László: Nagyon be lehettek tojva!*), minden korrupcióval kapcsolatos kijelentésük hiteltelen és blöff.

Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Ismét Tuzson Bence államtitkár úré a szó.

TUZSON BENCE, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ez az ügy is rávilágít arra, hogy hogyan működött annak idején, 2010 előtt Magyarország, hogyan működött Magyarországon a gazdasági élet, és hogyan környékeztek meg, tüntettek el egyes gazdasági társaságokból pénzeket. (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Hazudsz aljas, szemét módon! Fel tudod olvasni röhögés nélkül?!*) Rávilágít arra, hogy hogyan működött ez az ország, mert vannak más ügyek is. (*Gógös Zoltán: Azt megtudod az én interpellációm-ból is!*)

Láttuk most már az utóbbi időben, és most már nyilvánosság előtt is vannak azok az akták, amelyek kifejezetten a metrópénzekről szólnak. Azokban az aktákban, a metróaktákban is látjuk, hogy olyan pénzek, amelyeket közcélra kellett volna fordítani, valahova máshova, olyan helyre vándoroltak (*Dr. Varga László: Szétlopjátok az országot! Ez hihetetlen!*), amelyek vagy a Fővárosi Önkormányzat környékén voltak, vagy pedig a szocialisták, az MSZP környékén, az akkori kormányzat környékén. (*Bangóné Borbély Ildikó: Magatokról beszélés? - Gógös Zoltán: A te irodád mennyit kap?*) Nagyon keményen fel kell lépni ezekkel az ügyekkel szemben. Fel kell lépni! Ezek az ügyek, amelyekben a lehető legnagyobb körültekintéssel kell eljárni (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Mészáros vasútépítő cége? - Dr. Varga László: Tolvaj! Tolvaj vagy te is!*), és a hatóságoknak el kell végezniük a maguk feladatát. (*Dr. Varga László: Sokáig csináljátok, másképp is végződhet!*)

Amennyiben ezekben az esetekben bűncselekmény vetődik fel, akkor mind a rendőrségnek, mind az ügyészségnek, mind a bíróságnak az a feladata, hogy igazságot szolgáltatson. (*Dr. Varga László: Sokáig hazudtatok az emberek szemébe!*) Igazságot, mondom én, igazságot kell szolgáltatni, és nem csak jogot kell szolgáltatni, mert az embereknek joguk van megtudni, hogy ezekben az ügyekben mi az igazság. (*Bangóné Borbély Ildikó: Andy Vajna!*)

Jellemző az, hogy azok szoktak a legjobban kiabálni korrupció ügyében, mint ahogy azt önök teszik (Dr. Varga László: *Ne mutogassál! Tolvaj vagy!*), akik egyébként ezekben az ügyekben a legsárosabbak. Íme, most is esnek ki, esnek még ki a csontvázak a szekrényből (*Zaj az MSZP soraiból.*), teljesen világos, hogy olyan ügyekben, mint a metró...

ELNÖK: Megkérem a szocialista képviselőtársaimat, hogy higgadjanak le és ne ordibáljanak be! (*Közbeszólások és moraj az MSZP soraiból: Parlamenti műfaj!*)

TUZSON BENCE, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Vagy olyan ügy, mint ez a mostani ügy, ebben az ügyben is... (*Moraj és közbeszólások az MSZP soraiból: Sérti a Ház méltóságát, parlamenti műfaj!*)

ELNÖK: Önök sértik a Ház méltóságát azzal, hogy állandóan bekiabálnak, és megakadályozzák államtitkár urat, hogy elmondja az ötperces hozzászólását. Legyenek szívesek, higgadjanak le, és legyenek csendben! Köszönöm szépen.

Államtitkár úr, parancsoljon! (*Taps a kormánypárti padsorokban. - Közbeszólások az MSZP soraiból: Tapsoljatok csak!*)

TUZSON BENCE, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen. Az önök kormányzása esetén tudtak előállni olyan ügyek, amelyekre a korrupció árnyéka nemcsak hogy rávetül (*Közbeszólás az MSZP soraiból, köztük: Korrupció! - Elképesztő! - Tiborcz István!*), hanem ezek az ügyek azok, amelyek maguk a korrupció. Ilyen nagy mértékű visszaélésekre soha korábban nem került sor. (*Moraj az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: (*Az MSZP sorai felé:*) Képviselő úr, uralkodjon magán, képviselő úr! Uralkodjon magán!

TUZSON BENCE, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Emlékezzenek vissza a Tocsik-ügyre! 700 millió forintról beszélünk! Hol van ez attól az ügytől, mint ami ezekben az ügyekben is felvetődik, vagy pedig mint például a metróügyben, ahol az országnak csak a visszafizetési kötelezettsége 59 milliárd forint?! Hol van? Óriási nagy összegek ezek. Kórházakat lehetne ezekből az összegekből építeni. És most mi fog történni? Az önök hibája miatt, az önök kormányzása miatt ezeket az összegeket egyszerűen vissza kell fizetni az Európai Uniónak (Dr. Varga László: *Hazug tolvaj vagy!*), nem beszélve azokról a százmilliárdokról, amelyeket az önök környezetéből valaki elvitt.

Ha pénzről beszélünk, és a pénz eltűnt, akkor nem valahova a levegőbe tűnt el. Azok a pénzek valahova vándoroltak, valakinél kell lenniük. De ezeknek a pénzeknek az útját meg kell találni, és meg kell keresni, mert nem elég az, hogyha csak tudjuk azt,

hogy ez megtörtént (Dr. Szakács László: *Tarsoly egyszer ki ne nyissa a száját!*), azt is kell tudnunk, hogy ezekben az ügyekben, mint ebben a konkrét ügyben is, kik voltak a felelősek, hova mentek a pénzek, és ezeket a pénzeket vissza kell szerezni. (Dr. Szakács László: *Amikor Tarsoly nyilatkozik a bíróságon, azt hallgasd meg!*) Vissza kell szerezni az ország számára, mert nem lehet, hogy valakik valamikor kárt okoztak, és ezt a kárt senki soha nem fogja megtéríteni. A bűnösöket felelősségre kell vonni, és az eltűnt pénzeket pedig vissza kell fizetni. (*Moraj az MSZP soraiból. - Dr. Szakács László: Nagy szarban lestek!*) Ez az, ami jellemezte annak idején a 2010 előtti kormányzást, amikor ilyen ügyek megtörténhettek.

Reméljük, hogy soha többet ilyen Magyarországon nem fog megtörténni (Dr. Varga László: *Akkor mondjal le! Mondjatok le, és nem lesz korrupció az országban!*) Azt is reméljük, hogy a nyomozó hatóságok, a rendőrség, az ügyészség és a bíróság a lehető legjobban fogja végezni e tekintetben is a munkáját. (Dr. Varga László: *Szégyellj magad!*) Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Hála istennek, a napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse a további **napirenden kívüli felszólalókat**.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Vágó Sebestyén, Jobbik; Demeter Márta független; Magyar Zoltán, Jobbik.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Ikotity István, LMP; Hiller István MSZP; Gyöngyösi Márton, Jobbik; Móring József Attila, KDNP; Lezsák Sándor, Fidesz.

A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Szávay István, Jobbik; Pintér Tamás, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Pánczél Károly, Fidesz.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Hiszékeny Dezső MSZP-s országgyűlési képviselő úr, akinek büntetőügyében az Országgyűlés felfüggesztette a mentelmi jogát, a házszabály 18. § (8) bekezdésében foglaltak szerint kétperces időkeretben tájékoztatni kívánja az Országgyűlést az **eljárás jogerős befejezéséről**. Megadom a szót a képviselő úrnak.

HISZÉKENY DEZSŐ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez év január 30-án az ítélőtábla helybenhagyta a Fővárosi Törvényszék korábbi felmentő ítéletét. Eszerint ügyemben nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése, illetőleg az, hogy én bűncselekményt követtem volna el.

(14.00)

Ez az ügy 2014. július 8-án kezdődött, amikor a legfőbb ügyész levelet írt dr. Kövér Lászlónak, az Országgyűlés elnökének. Ebben azt írta: kéri mentelmi jogom felfüggesztését, mert állítása szerint 5 millió forintot kértem egy üzlethelyiség bérbeadásáért. Azt is állította, ezt bizonyítékokkal, hangfelvételekkel is tudja bizonyítani.

A bíróságok és összesen négy bíró minden felvett meghallgattak, és megállapították, hogy nem kértem vesztegetési pénzt. A felvételeken viszont jól hallhatóan visszautasítottam az erre a feladatra kiképzett fedett nyomozó vesztegetési ajánlatát.

A legfőbb ügyész valótlan tartalmú levele nyomán több mint két és fél évig korlátozták egy országgyűlési képviselő mozgásterét. A legfőbb ügyész a levelében leírt megállapításaival tudatosan megtevésztette a Ház elnökét, és becsapta az őt választó képviselőket, önöket.

Ez a tisztelt Ház eddigi történetében példátlan, és nem maradhat következmények nélkül. Polt Péter szakmailag alkalmatlanná, emberileg méltatlanná vált magas hivatala betöltésére. Ha csak egy csipetnyi méltóság vagy tisztesség, vagy egy parányi férfiaság szorult belé, akkor vállalja tetteért a felelősséget és lemond. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Magyarország Alaptörvényének 11. cikke (1) bekezdése értelmében a **köztársasági elnök választását** az Országgyűlés elnöke tűzi ki. A Házbizottság múlt heti ülésén tett bejelentésemnek megfelelően a választást 2017. március 13-ára tűzöm ki. A köztársaságielnök-választást az Alaptörvény 11. cikk (2) bekezdése értelmében jelölés előzi meg. A jelölés érvényességéhez az országgyűlési képviselők legalább egyötödének írásbeli ajánlása szükséges.

Felhívom a figyelmüket, hogy minden országgyűlési képviselő egy jelöltet ajánlhat. Annak, aki több jelöltet ajánl, mindegyik ajánlása érvénytelen. A jelölési eljárást megindítom. Az ajánlások benyújtására március 10-én, pénteken 12 óráig van lehetőség. A Házbizottság ülését az ajánlások áttekintésével kapcsolatban március 10-én, 14 órára hívom össze.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Először **házsabálytól való eltérésre** tett javaslatról határozunk. A Házbizottság a házsabálytól való eltérésben azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló T/14298. számú előterjesztés tárgyalása során úgy térjen el a házsabálytól, hogy a holnapi ülésnapon már a zárószavazásra is sor kerülhessen. A házsabálytól eltérésre tett javaslatot T/14298/4. számon a honlapon megismerhetik. Felhívom figyelmüket, hogy a házsabálytól való

eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazatára van szükség.

Megkérdezem tehát az Országgyűlést, hozzájárul-e a házsabálytól való eltéréshez. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás. - Csöbör Katalin jelzi, hogy nem működik a gépe.)* Kérném Csöbör Katalin gépét bekapcsolni, hogyha lehetséges.

Megállapítom, hogy e nélkül a szavazat nélkül a Ház 148 igen szavazattal, 3 nem ellenében, tartózkodás nélkül a házsabálytól való eltérésről támogatólag döntött.

Tehát a módosító javaslatok benyújtására a mai napon 15 óra 5 percre van lehetőség, a törvényjavaslat összevont vitájára a mai ülésnapon, az összegző módosító javaslatról történő döntésre és a zárószavazásra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Most a **napirend módosítására** tett javaslatról döntünk. A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló T/14298. számú törvényjavaslat összevont vitájára a hétfői ülésnapon, az Összefogás a Fűtött Otthonokért Alapról szóló T/13560. számú törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalását követően kerüljön sor.

Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az Országgyűlés március 13-ai ülésnapja 8 órakor kezdődjön, a napirend előtti felszólalásokat követően szünetre kerüljön sor, a köztársasági elnök választására 9 óra 30 perctől kerüljön sor a napirendi javaslatban feltüntetett módon. A köztársaságielnök-választás eredményének kihirdetését követően 15 perc szünetre kerüljön sor, majd azt követően kerüljön sor a kérdésekre és az azonnali kérdésekre.

Kérdezem a tisztelt Házat, hogy egyetért-e ezzel a javaslattal. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Most az elnöki jogkörben előterjesztett **napirendi javaslatról** döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosítással. Kérem, kézfelemeléssel jelezzék! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy Ház látható többsége a napirendet elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a bizottsági tagok megválasztása. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse az elnöki jogkörben előterjesztett S/14330. számú **személyi javaslat** tartalmát.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 13/2014. számú

országgyűlési határozat 1. pontja a következők szerint módosul. Az Országgyűlés a Költségvetési bizottságba dr. Legény Zsolt, MSZP helyett Demeter Mártát, független, a Nemzeti összetartozás bizottságába Dunai Mónika helyett L. Simon Lászlót, Fidesz, a bizottság tagjává megválasztja. Ez a határozat az elfogadáskor lép hatályba.

ELNÖK: Most határozathozatal következik ismét. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e az előbb ismertetett S/14330. számú személyi javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 155, egyhangú igen szavazattal a személyi javaslatot elfogadta.

Most, 14 óra 8 perckor áttérünk az **interpellációk** és azonnali kérdések tárgyalására.

Tisztelt Országgyűlés! Burány Sándor, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**A versenyképesség csapnivaló, a kilátások elkeserítőek.**” címmel. Képviselő úré a szó.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Tisztelt Elnök úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A múlt héten a miniszterelnök arról beszélt, hogy nagyon bántja, hogy mindig magyarázni kell a gazdasági sikereket. Remélem, az nem bántja, ha a kudarcokat kell megmagyaráznia, mert van mit megmagyarázni.

Az Európai Bizottság ugyanis közzétette az úgynevezett országjelentést, ami megmutatja, hogy egy régió mennyire vonzó az ott dolgozó cégeknek, mennyire biztosít vonzó és fenntartható környezetet az ott élőknek, dolgozóknak. Méri a gazdaság, az élet-színvonal, az oktatás, az egészségügy minőségét is.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Hazánk helyzete elkeserítő. 2013-hoz képest mindegyik régiónk helyzete romlott. Sőt, a keleti tagállamok közül gazdasági téren csak egyetlen régió van, amelyben a hanyatlás jelei mutatkoznak, ez pedig az észak-magyarországi régió. Ebben a régióban az egészségügyi ellátás minősége az utolsó előtti helyre volt elég a 263-ból. Ez egészen egyszerűen szegény!

(14.10)

A nyugat-európai régiók elérhetetlen messziségbe kerültek tőlünk, ez is fájó, de ez még úgyahogy megmagyarázható. Az azonban elvárható lenne, hogy a környező országok ne hagyjanak minket állva. Márpedig pontosan ez történt: erősödő régiót találunk Bulgáriában, Csehországban, Észtországban, Litvániában, Lengyelországban pedig hármat is. Uniós átlag felett teljesít nemcsak Prága, hanem a vidéki Közép-Csehország és már a közeli Pozsony is.

Tisztelt Államtitkár Úr! Önök az Iparkamara ülésén 2010 óta tartó gazdasági fordulatról beszéltek. Olyasvalamiről, ami a valóságban sajnos nem létezik. Egyedül Észak-Magyarország esetén van fordulat, itt ugyanis a helyzet rosszabb, mint valaha. Ha ez önök szerint biztató, akkor mit tekintenének katasztrofálisnak? Várom választát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rákossy Balázs államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÁKOSSY BALÁZS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy a soraikban ülő kevésbé tájékozott képviselők is értesüljenek arról, hogy a képviselő úr által hivatkozott 2017-es úgynevezett országjelentés valóban megjelent, csak éppen egyetlen szó sem szerepel benne a regionális versenyképességről.

Amire képviselő úr gondolhatott, de érthető módon részleteiben nem emlékszik rá, az az uniós regionális versenyképességi elemzés lehetett, amely azonban nagyrészt több évvel ezelőtti adatokon alapul, ezáltal az adatok elavultak, sőt sokszor az önök kormányzása alatt kialakult állapotokat tükrözi. *(Zaj, közbeszólások az MSZP soraiból.)*

Az elemzés szerint például a magyar régiók versenyképességének egyik korlátja a lakosság egészségi állapota, ezt azonban az elemzés 2011. és '12. évi adatok alapján, tehát öt-hat évvel ezelőtti adatok alapján állapítja meg, amelyek alapvetően az előző szocialista-liberális elhibázott gazdaságpolitikának az eredményeit tükrözik. *(Zaj, közbeszólások az MSZP soraiból.)* A felmérés által használt makrogazdasági adatok is elavultak, 2012-2013 közötti adatokat vesz figyelembe, vagyis egyáltalán nem tükrözik a pénzügyi egyensúlyban és a foglalkoztatási mutatókban bekövetkezett elmúlt évekbeli látványos javulást. *(Folyamatos zaj, közbeszólások az MSZP soraiból.)* A felmérésből levonható tanulság legfeljebb annyi, hogy az önök által összeállított és megtervezett 2007 és 2013 közötti európai uniós fejlesztési időszakban rendelkezésre álló ezermilliárdok ellenére sem voltak képesek érdemben elősegíteni a magyarországi régiók területi felzárkózását, illetve versenyképességük javulását. Ebből tanulva a jelenlegi kormány a 2014 és 2020 közötti programok tervezése során már kiemelt figyelmet fordított ezekre a szempontokra is, a 60 százalékát a forrásoknak gazdaságfejlesztésre fordítja, illetve kiemelten, célzottan részesítünk támogatásban megyéket, megyei jogú városokat, illetve elmaradott régiókat.

Rátérve az Európai Bizottság 2017-es országjelentésére - amelyet különösen köszönök, hogy az interpellációban megemlített -, az országjelentés elismerően nyilatkozik a magyar gazdaság eredmé-

nyeiről, a sikeres magyar stabilizációról, a növekvő foglalkoztatásról, az emelkedő bérekről és nem utolsósorban a 2016. évi őszi adócsökkentési csomag versenyképességet javító hatásairól.

A 2010-ben megalakult polgári kormány súlyos terhet örökölt önkéntől: 3 százalékot messze meghaladó költségvetési deficitet, egekbe szökő államadóságot, devizában végtelenségig eladósodott háztartásokat és növekedési lendületét teljesen elvesztő gazdaságot, egy csődhelyzetet örököltünk annak idején. Emlékezzünk 2008 őszére, amikor az államcsődöt és a gazdaság összeomlását csak az IMF lélegeztetőgépének segítségével tudta elkerülni a szocialista-liberális kormány. Ezen előzmények ismeretében is kell megítélnünk Magyarország elmúlt évekbeli teljesítményét. A kormány intézkedésének köszönhetően az államháztartás hiányát a kormány stabilan 3 százalék alatt tartja, a GDP-arányos államadóságot is csökkenő pályára állította, megszabadítottuk a háztartásokat a devizahitelektől, és stabil, fenntartható növekedési pályára állítottuk a magyar gazdaságot. Eközben pedig a rendszerváltás óta nem tapasztalt szintre emelkedett a foglalkoztatás. 2010-hez képest közel 700 ezerrel több honfitársunknak van biztosítva a munkája és a megélhetése, valamint ami a leglényegesebb, a tisztességes munkáért kapott bérek meghaladják a válság előtti szintet.

A kormány előretételezve is elkötelezett a versenyképesség és ezen keresztül honfitársaink jólétének folyamatos javításában. 2016 novemberében a kormány kezdeményezésére megkötött 6 éves bérmegállapodás hozzájárul a bérek lendületes növekedéséhez, a foglalkoztatás további bővüléséhez, ezáltal növelve a háztartások jövedelmeit, valamint a fogyasztást, tisztelt képviselő úr. A fogyasztás a tavalyi évben 5 százalékkal növekedett, az idei évben több mint 7 százalékos érdemi növekedést várunk. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

A vállalkozások adó- és járulékterheinek csökkentése támogatja a hazai vállalatok versenyképességét, valamint érdemben ösztönzi a beruházásokat. *(Az elnök ismét csenget.)* Ha pedig a legfrissebb nemzeti és nemzetközi összehasonlításokat tekintjük, a versenyképességet nagymértékben tükröző üzleti bizalom tekintetében *(Az elnök ismét csenget.)* nemcsak hogy negyedik éve meghaladjuk az uniós átlagot, de a többi visegrádi országénál is jobb a magyarországi helyzet. Köszönöm megtisztelő figyelmüket, kérem válaszem elfogadását. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Attól tartok, hogy államtitkár úr, miután elolvasta ezt a jelentést, a kudarc a fejébe szállt, mert amiket itt elmondott, azt józanul nem lehetett volna

elmondani. Nyilvánvalóan valamilyen tudatmódosító hatása alatt áll. *(Felzúdulás, közbekiáltások a kormánypartok soraiból.)* Tisztelettel kérem államtitkár urat, amennyiben ez a tudatmódosító engedélyezett termék, és nem ártalmas az egészségre *(Folyamatos közbekiáltások a kormányparti pad-sorokból. - Az elnök csenget.)*, akkor ossza meg Magyarországgal ennek a receptjét vagy az elérhető terméket.

Sok millióan élnek ugyanis ebben az országban, akik nem látják ilyen rózsaszínűen a helyzetet, pontosan úgy látják a helyzetet, ahogy az Unió megállapította; 2013 óta egyértelműen romlottak ezek a számok, az önök kormányzásának kudarcát is jelezve.

Ezt a választ egészen egyszerűen nem lehet elfogadni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 110 igen, 35 nem szavazattal elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Gyöngyösi Márton, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: **„Mészáros Lőrinc Orbán Viktor alvilági kapcsolata? - avagy Orbán Viktor pénze a pénztárosnál van, akit Lőrincnek hívnak?”** címmel. Az interpellációra miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Rogán Antal, Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter úr képviselőtében Tuzson Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, képviselő úr.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt hónapok során egyre több információ került napvilágra Ghaith Pharaon regényes életével és halálával kapcsolatban, ám minél többet tudhattunk meg, annál több a kérdőjel is ebben a kontinenseken és kormányközeli személyeken átívelő történetben. Azt már tudjuk, hogy a szaúdi milliárdos Ghaith Pharaont az FBI és az Interpol pénzmosásért, terrorizmus fmanszírozásáért, valamint az illegális migráció elősegítéséért körözte. Még mindig homály fedi azonban Ghaith Pharaon Magyarországra történő beutazásának körülményeit, dacára annak, hogy vízumkérelmén rögzítették, hogy a hírhedt bűnöző látogatásának célja egy, a miniszterelnök úrral való személyes találkozó volt.

Hasonlóan rejtélyes Ghaith Pharaon Magyarországon kifejtett üzleti tevékenysége, amelyről csak annyi tudható, hogy a Külgazdasági és Külügyminisztériummal hozott létre élelmiszerexport-importra szakosodott közös céget, majd Orbán Viktor vejétől, Tiborcz Istvántól megvásárolta a volt Postabank-székházat, később pedig műemléképü-

leteket vett meg szerte az országban, kihasználva a Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter jóvoltából éppen nemrég életbe lépett busás adókedvezményeket. Pharaon ezt követően még egy Orbán Viktor házána közvetlen szomszédságában lévő ingatlant is beszerzett a budai Cinege utcában. A nemzetközi terrorizmushoz ezer szállal kötődő Ghaith Pharaon és Orbán Viktor rejtélyes kapcsolatának nem igazán megnyugtató lezárása Pharaon állítólagos hirtelen halála Bejrútban, pár héttel a botrány kirobbanása után.

További kérdés, hogy amennyiben nem személyesen Orbán Viktor vagy esetleg a területen már tapasztalattal rendelkező Külgazdasági és Külügyminisztérium keresi a kapcsolatot alvilági személyekkel, úgy ki lehet a hiányzó láncszem a miniszterelnök úr és Ghaith Pharaon között. Egyes információk szerint tavaly nyáron a horvátországi Zára kikötőjében Mészáros Lőrincnek, a nemzet gázszerelőjének és Ghaith Pharaonnak luxusjachtjai éppen egymás mellett parkoltak, és a két üzletember többször is tárgyalt egymással.

(14.20)

Noha értékeljük miniszterelnök úr személyes példamutatását, amiért a környezetében dolgozó gázszerelő a munka végeztével már nemcsak jatra, hanem egyenesen jachtra tarthat számot, Mészáros Lőrinc szerepe és hirtelen vagyonosodása igen sok találgatásra ad okot.

Tisztelt Államtitkár Úr! Vajon Mészáros Lőrinc volna az összekötő személy Orbán Viktor és a nemzetközi terrorizmust támogató Ghaith Pharaon között? Ő volna a stróman, aki Magyarország miniszterelnökének alvilági bekötöttségét biztosítja busás haszonért cserébe? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Tuzson Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

TUZSON BENCE, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Ami a szóban forgó úriemberrel illeti, egyértelmű az, hogy ennek a néhai úriembernek - ugye, az úriember már elhunyt - a magyarországi tevékenysége *(Kulcsár Gergely és Egyed Zsolt jobbikos képviselők egy papírmáséból készült, ember nagyságú figurát hoznak be a terembe, amit letesznek a miniszterelnök helye elé. A figura Mészáros Lőrincet mintázza, kezében „Stróman” felirattal. - Közbeszólások a kormánypárti padsorokból.)* a magyarországi törvényeknek teljes egészében megfelelt, az semmilyen nemzetbiztonsági kockázatot Magyarországon nem rejtett magában.

Azonban szeretném felvetni azt a kérdést az önök szempontjából elsődlegesen: ha önök aggódnak az ország biztonságáért...

ELNÖK: Bocsásson meg, államtitkár úr! Kénytelen vagyok most egy pillanatra felfüggeszteni az ülést *(Dr. Varga László: Elég is volt ennyi!)*, abban az értelemben csupán, megértését kérve, hogy kérem a Terembiztos Szolgálatot, szíveskedjenek eltávolítani a teremből ezt a... *(Közbeszólások az ellenzéki padsorokból: Lőrincet!)* - nem kívánom minősíteni. Szíveskedjenek eltávolítani! *(A Terembiztos Szolgálat munkatársa kiviszi a teremből a papírból készült figurát. - Zaj az ellenzéki padsorokban. - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Kivitték a Lőrincet!)* Megkérem a Jobbik-frakciót, szíveskedjenek most már a hangoskodást abbahagyni. *(Gógös Zoltán: Kivitték Lőrincet, ebből baj lesz! - Dr. Apáti István: Gáz van!)* Államtitkár úr, öné a szó. Az időkeretet be fogom számítani. Parancsoljon!

TUZSON BENCE, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tehát e kisebb intermezzo után azért hadd folytassam, mert ha nemzetbiztonsági kockázatokról és a nemzetbiztonsági kockázatok elemzéséről beszélünk, akkor jobb az, kedves jobbikos képviselőtársaim, hogyha önök is e tekintetben magukba szállnak, és elgondolkodnak azon, hogy az önök tevékenysége *(Szávay István: Nem a mi tevékenységeink...)* vajon nem hordoz-e magában nemzetbiztonsági kockázatot, hiszen pont ön az, képviselőtársam, akiről a Jobbik belső ügyeit jól ismerők úgy nyilatkoznak, hogy az arab kapcsolatait a Jobbiknak, az arab vonalat önnek köszönhetik, mert orosz kapcsolata már korábban is volt a Jobbiknak. Mi ez, ha nem nemzetbiztonsági kockázat *(Mirkóczki Ádám: Kérdezd már meg az AH-t, hogy átment-e!)*, vagy pedig olyan, ami nem feltétlenül a magyar érdekeket képviseli a későbbiek során is. Hiszen azért ne felejtjük el pont az ön tevékenysége kapcsán, hogy 2014-ben pont ön volt az, aki elment a donyecki szakadárokhöz, és ott a választásokon részt vett *(Szávay István: Ehhez mi köze Mészárosnak?)*, és pont ennek a következménye az, hogy Ukrajnából önt kitiltották. Mi ez, ha nem nemzetbiztonsági kockázat? Erre is oda kell figyelni a Jobbik soraiból. *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Ez is benne volt a Tényekben?)*

És pont ön volt az, képviselőtársam, aki egy kétes hírű internetes portál egyik szerkesztőjével tárgyalt, egy olyan személlyel ráadásul, aki neonáci, hungarista szervezetekhez is köthető. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Juj! - Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: Szégyen!)* Ezt egyébként felvételek is bizonyítják. Mi ez, ha ez nem nemzetbiztonsági kockázat? *(Mirkóczki Ádám: Váltásatok le a...)*

Olyan pártról beszélünk, amelynek szervezetében, szervezete mögött most is van olyan személy, akit kémkedéssel vádolnak. Mi ez, hölgyeim és uraim, ha nem nemzetbiztonsági kockázat?

Ez tehát egy zavaros háttérű párt, és ne haragudjon, képviselőtársam, hogy ezt mondom, de ön e tekintetben egy zavaros háttérű képviselője is ennek a pártnak *(Szilágyi György: Zavarosat mondasz te!*

Így van! - Az elnök csenget.), hiszen azért mégiscsak arra is emlékezzünk vissza, hogy pont ön volt az, aki kezdeményezte az Országgyűlésben és a kormányban azoknak a személyeknek a listázását, akik zsidó származásúak. Mi ez, hölgyeim és uraim, ha nem nemzetbiztonsági kockázat? (Közbeszólások a kormánypárti padsorokból: Szégyen!) Köszönöm szépen a szót. (Taps a kormánypártok soraiból.)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Sajnos nincs olyan válasz, amit el lehetne fogadni, ugyanis államtitkár úr mindenről beszélt, minden esetben félrebeszélte, a kérdésekre egyáltalán nem válaszolt. Talán államtitkár úr is egy kicsit elmélyedhetne az Országgyűlésnek a különböző bizottságait előkészítő, többek között nemzetbiztonságot is vizsgáló átvilágítás folyamatában, én ugyanis a Külügyi bizottság alelnökeként részletes átvilágításon estem át, és semmiféle nemzetbiztonsági kockázatot nem mutattak ki. (Közbeszólások a Jobbik soraiból, többek között: Hoppá!) Ha van reklamálnivalója, akkor forduljon az Alkotmányvédelmi Hivatalhoz, és kérdezze meg, hogy jelentek-e bármiféle nemzetbiztonsági kockázatot.

Ellenben az, hogy Magyarország miniszterelnöke Ghaith Pharaonnal titokban találkozik, ideutazik Magyarországra, és a kormány tagjaival, a saját családtagjaival üzletel, ez igenis nemzetbiztonsági kockázatot jelent Magyarországra nézve. (Közbeszólás a Jobbik soraiból: *Úgy van!*)

Az pedig, hogy Mészáros Lőrinc 2500-szorosára növelte a vagyonát; az, hogy ez az ember még mind a mai napig (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) egy mezei gázszerelő lenne (Az elnök ismét csenget.), hogyha nem a miniszterelnök falujából származna, ez több, mint árulkodó. (Közbeszólás a Jobbik soraiból: *Úgy van!*)

ELNÖK: Képviselő úr, a választ várom!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Nem tudom elfogadni a választ. Köszönöm szépen. (Taps a Jobbik soraiból.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! (Szilágyi György: *Védjük meg Lőrincet!* - Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 36 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatjuk munkánkat, az előzőekben elhangzott interpellációval kapcsolatban megállapítom, hogy Gyöngyösi Márton képviselő úr megszegte az Országgyűlésről szóló törvény 38/A. §-ában foglaltakat a szemléltetésre

vonatkozó szabályok alapján (Derűtség a Jobbik soraiban. - Közbeszólások a Jobbik padsoraiból: *Ő? A strómanjai voltak!* - Nem ő volt! Melyik filmet nézted?), azzal, hogy elutasító döntés ellenére... (Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Gyöngyösi Márton közbeszólása.) Képviselő úr, ön és az ön képviselőtársai, frakciótársai (Mirkóczki Ádám: *Te melyik meccset nézted?*), akik behozták, Kulcsár Gergely és képviselőtársai hozták be. Kérem tisztelettel, erről a házelnök urat tájékoztatni fogom a szükséges intézkedések megtétele érdekében.

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Schmuck Erzsébet... (Dr. Apáti István: *Gy. Márton és több társa!* - Zaj.) Képviselőtársaim! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Önök szerint lehet zöld felület nélkül élni?**” címmel. Az interpelláció megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Fazekas Sándor földművelésügyi minisztert bízta meg. Az interpellációra miniszter úr megbízásából V. Németh Zsolt államtitkár úr válaszol. Öné a szó, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Önöknek a környezet- és természetvédelem csak akadályt jelent, éppen ezért a környezet- és természetvédelem intézményrendszerét az elmúlt években tudatosan leépítették.

Oda jutottunk, hogy ma Magyarországon a kormányzati érdekből megvalósuló beruházások esetében semmilyen jogi vagy intézményes korlát nem segíti a városi zöldterületek megóvását. Bár alkotmánybírósági és ombudsmani döntések sokasága rögzíti: a beépített területeken élők egészséges környezethez való alapjogát elsősorban a városi zöldterületek tudnák biztosítani, önök az elmúlt négy évben több mint 500 egészséges fát irtottak ki Budapest területéről, és hasonló fanyűvést végeztek vidéken is, Balatonföldvártól Szigetvárig.

És az a hatósági rendszer, aminek az állampolgárok érdekeinek védelme lenne a feladata, egyetlen alkalommal sem emelt szót a pusztítás ellen. Sem a kormányhivatalokba integrált környezetvédelmi felügyelőségek, sem a nemzeti parki igazgatóságok nem mondták azt egyetlen esetben sem, hogy vigyázni kell a fákra, az emberekért.

Az egész Európában példa nélküli fairtásnak észszerű magyarázata nincs, oka viszont van: a jelenlegi hatalom nyilvánvalóan építési telekként tekint az emberek pihenését szolgáló zöldfelületekre.

Kiemelt beruházásoknál a kormányhivatalok még olyankor sem emelnek kifogást, ha a tömeges fakivágás nyilvánvalóan jogsértő. Sőt, asszisztálnak ahhoz a szintén megkérdőjelezhető gyakorlathoz, hogy a fairtásokra még azelőtt kerül sor (Dr. Hoppál Péter: *Bővül a zöldfelület!*), mielőtt a lakosságnak vagy a civil szervezeteknek lehetőségük lenne tiltakozni a titokban meghozott, senkivel sem egyeztetett

döntésekkel szemben. A konkrét példák sora hosszú, és nem tudni, hol a vége.

(14.30)

Az elmúlt években a Kossuth térről több mint 200 fát vágta ki értelmetlenül. A József nádor tér összes fáját elpusztították egy magánberuházásban épülő parkológarázs kedvéért. A Dagály strand területéről eddig 100 egészséges fát tüntettek el. *(Az LMP képviselői felállva egy-egy darab 50x60 centiméteres, két-két képpel és szöveggel ellátott plakátot mutatnak fel. - Dr. Szél Bernadett kezében: „HAJÓGYÁRI SZIGET ELŐTTE, UTÁNA”. - Sallai R. Benedek kezében: „ORCZY-KERT ELŐTTE, UTÁNA”. - Ikotity István kezében: „DAGÁLY STRAND ELŐTTE, UTÁNA.”)* Az Orczy parkban 140 fa esett áldozatul az eddigi ténykedésüknek. *(Gyöngyösi Márton: Tiltakozom!)* Nem léptek fel a Mészáros Lőrinc épülő gellérthegyi villájának kertjében, védett területeken kivágott fák miatt sem. A Római-part területén 1500, a Városligetben 600-800, az Orczy parkban további 130, az Etele úton 175, a Gül baba türbéjénél 50, a Nagymező utcában 34 fával akarnak végezni a közeljövőben. *(Gyöngyösi Márton: Elnök úr, csináljon már valamit, nem bírok magammal!)* És nem lehet elégszer hangsúlyozni: alapjogokat sértenek meg, méghozzá alkotmányellenesen; a cél a profitnövelés vagy egyszerűen az építkezések felgyorsítása.

Államtitkár Úr! A kérdésem az, hogy az eddigi katasztrofális *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* tapasztalatok nyomán készek-e felülvizsgálni a kiemelt beruházásokról szóló törvényt az egészség és a környezet érdekében. *(Taps az LMP és a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt megadom az államtitkár úrnak a szót a válaszára, tájékoztatnom kell a tisztelt Országgyűlést, hogy Szél Bernadett, az LMP képviselőcsoportjának vezetője, a Házbizottság március 2-ai ülésén kezdeményezte, hogy az Országgyűlésről szóló törvény 38/A. §-ában foglaltak szerint az Országgyűlés ülésén, az interpelláció alatt a képviselőcsoport tagjai szemléltetést tarthassanak.

A kérelmet a Házbizottság megtárgyalta, azonban a kérdésben nem alakult ki konszenzus. Konszenzus hiányában a házelnök úr úgy határozott, hogy a szemléltetést nem engedélyezi, amiről a Házbizottság ülésén valamennyi frakciót, Szél Bernadett frakcióvezető asszonyt is írásban tájékoztatta. *(Sallai R. Benedek: Mi ezt nem így értettük!)*

Tisztelt Országgyűlés! Megállapítom, hogy az LMP képviselőcsoportja megsértette az Országgyűlésről szóló törvény vonatkozó paragrafusát, engedély nélkül szemléltetett, ezért a történekről tájékoztatom a házelnök urat a szükséges intézkedések megtétele érdekében. *(Gúr Nándor: Nem is várunk*

többet!) Kérem, tartózkodjanak az ilyen jellegű megnyilatkozásoktól!

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót V. Németh Zsolt államtitkár úrnak. Öné a szó, parancsoljon! *(Nagy zaj.)*

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Az ön által példaként felhozott esetekben, éppúgy *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)*, mint a mindennapi életünk részét képező eljárásokban, mindenkor biztosított a környezet- és természetvédelmi szempontok érvényesülése. A zöldfelületek telepítése, fenntartása, védelme, illetve szükség esetén megszüntetése a fák elhelyezkedésétől, jogi státuszától függően egy összetett szabályozási rendszerben működik. Más hatóság jár el az erdőterületen, a természetvédelmi vagy a kulturális örökségvédelmi oltalom alatt álló területeken, így a vízgazdálkodási területeken vagy éppen az interpellációban felvetett belterületi zöldfelületeken.

A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásokra vonatkozó szabályok nem tartalmaznak semmilyen különös előírást a fás szárú növényekre vonatkozó eljárásokkal kapcsolatban. Ezekben az ügyekben ugyanúgy minden, az ágazati jogszabály vagy a helyi önkormányzati rendelet alapján előírt anyagi jogi előírást be kell tartani, esetlegesen a fapótlás határidejétől vagy annak helyétől lehet eltérni.

De nézzük a képviselő asszony által említett konkrét ügyek közül talán a két legnagyobb publicitást kapott projektet! Az elmúlt évtizedekben a Városliget zöldfelületének minősége folyamatosan romlott, fa-, illetve növényállománya jelentősen előregeedett, a zöldterületek megújítása tehát sürgető feladat. Jelenleg a Liget csaknem 60 százaléka zöldfelület, míg beépítettsége, azaz a jelenlegi épületek által elfoglalt terület aránya 5,7 százalék, a fennmaradó egyharmad nagy részét a több százezer négyzetméter burkolt felület teszi ki. A felesleges betonutak, járdák, buszmegállók és autóparkolók megszüntetésével több mint ezer, megismétlem: több mint ezer újonnan telepített fával, két kilométeres futókörrrel, nagyobb játszóterekkel, kiterjesztett csónakázótóval és többek között egy rózsakerttel is gazdagodik majd a Városliget. A burkolt felületek zöldítésével így 2021-re megvalósulhat a legalább 65 százalékos zöldterületi arány, megismétlem: 65 százalékos zöldterületi arány. *(Zaj. - Dr. Hoppál Péter: 5 százalékkal nő a zöldfelület!)*

Felhívnom a figyelmét a képviselő asszonnak, hogy a kormány döntése alapján külön kert- és tájépítészeti tervpályázatot írt ki a Városliget Zrt. az Építész Kamara, valamint a Magyar Tájépítészek Szövetsége közreműködésével annak érdekében *(Az elnök csenget.)*, hogy a beruházás a kivágott fák pótlása során a mennyiségi szempontok mellett a minőségi és funkcionális elvárásoknak is eleget tudjon

tenni. Megjegyzem továbbá, hogy az ellenzék sorából számtalanszor támadott fejlesztés nem is olyan régen rangos nemzetközi elismerésben részesült.

A Kossuth teret ugyancsak megemlíti a képviselő asszony. Bennem felmerül a kérdés, hogy ha vajon önöknek módjukban állna, visszaállítanák-e az eredeti állapotot. Kérdezzék meg a turistákat, akik itt járnak a Kossuth téren, és szeretik azt. Meggyőződésem, hogy a tér jelenlegi arculata a Parlament épületéhez méltó és zöldfelületeit tekintve rendkívül korszerű megoldásokkal büszkélkedhet. Az egyik legfontosabb változás a környéken, hogy a korábban a terület 45 százalékát elfoglaló autók végre teljesen kiszorultak, a zöldfelület pedig ezáltal érdemben nőtt. *(Dr. Hoppál Péter: Úgy van!)*

Szeretném a képviselő asszony figyelmét felhívni arra, hogy a kormány működése során az eljárások egyszerűbbé, gyorsabbá és hatékonyabbá váltak, és jelentősen csökkentek az ügyfelek és az eljáró hatóságok adminisztratív terhei.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és kérem válaszuk elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megkérdem a képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó. *(Folyamatos zaj.)*

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Nem, elnök úr, nem fogadom el, ez elfogadhatatlan. Államtitkár Úr! 50 és 100 éves fákat *(Az elnök csenget.)* csak 50 és 100 év múlva lehet visszaállítani. Az egyszerűen vicc, hogy önök azt mondják, hogy csemetéket ültetnek helyette. Azok majd csak 50 év múlva és 100 év múlva lesznek olyanok, amilyeneket önök kívágtak!

Tudni kell azt, és önök szerintem nagyon jól tudják, hogy Budapest zöldfelülete nagyon-nagyon gyenge, nagyon-nagyon rosszul ellátott zöldfelülettel Budapest. Ha körbenézünk Európa fővárosaiban, azt tudjuk, hogy mi a legvégén kullogunk. Bukarest messze-messze előttünk jár, gyönyörű parkjaik vannak, és önök csak azt csinálják, hogy inkább irtják, kivágják a fákat, elég nagy szégyen! *(Dr. Szél Bernadett: Szégyen!)*

Önök úgy tesznek, mintha a klímaváltozásról nem hallottak volna *(Az elnök ismét csenget.)*, pedig a klímaváltozás itt van, nyáron megtapasztalhattuk. Ezen csak a zöldfelület és a fák segítenek. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás. - Az LMP képviselői kivonulnak a teremből.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 111 igen szavazattal, 29 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Kovács József, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erő-

források miniszteréhez: „**2017 az egészségügyi béremelés folytatásának az éve**” címmel. Megadom a szót Kovács József képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! A szocialisták kormányzásával ellentétben ma a pedagógusok és az egészségügyi dolgozók is a létbizonytalanság helyett kiszámíthatóságot tapasztalhatnak, megalázás helyett pedig megbecsülést. Sajnos azonban ez nem mindig így volt. A baloldali kormányzás alatt a sorozatos pénzkivonás nemcsak veszélybe sodorta a kórházak működését, de kilátástalanná tette az egészségügyben dolgozók helyzetét is. Az egészségügyi dolgozók közül sokan kerültek utcára az intézményi bezárások, összevonások miatt, főleg 2006-ot követően, akiknek pedig megmaradt a munkája, azoktól „jutalomképpen” elvettek egyhavi bért, és béremelésről nem is álmodhattak.

(14.40)

Sajnos, még ma is azt látjuk, hogy a baloldal egyetlen, egészségügyi dolgozókat támogató intézkedést sem szavazott meg, csak felhasználják őket, miközben kormányzásuk alatt mindig elengedték a kezüket.

A fentiekkel ellentétben a Fidesz-KDNP cselekszik, 2010 óta folyamatosan pótolja vissza a pénzt az egészségügybe. *(Dr. Legény Zsolt: Nem igaz! - Közbekiáltás a Fidesz padsoraiból: Dehogynem!)* Az egészségügyi dolgozók létbizonytalanság helyett kiszámíthatóságot, megalázás helyett megbecsülést kapnak. *(Korózs Lajos: Ez sem igaz!)* A béremelés már 2012-13-ban megkezdődött, amikor az úgynevezett chipsadóból az egészségügyi kasszába befolyt többletbevétel teljes egészében az ápolók és orvosok fizetésének emelésére fordítódott, majd 2014 nyarán következett a mozgóbér-elemek korrigálása. 2016. június 8-án az ágazati reprezentatív szakszervezetek és stratégiai partnerek, valamint a kormány közötti tárgyalás eredményeként létrejött egy megállapodás, amely többéves béremelést határozott el az egészségügyi ágazatban.

A tavaly elindult négyéves béremelésnek köszönhetően múlt év szeptemberében 26 százalékkal nőtt az ápolók bérének aránya, a szakorvosok, gyógyszerészek alapbére 107 ezer forinttal emelkedett, a szakdolgozók alapbére összességében 26,5 százalékkal nőtt. Mindezen felül az alapbérrel együtt a mozgóbér-elemek is emelkedtek.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdezem önt, hogy az egészségügyben dolgozók mire számíthatnak 2017-ben, tovább folytatódna-e a béremelések, és tovább növekszik-e a dolgozók megbecsülése. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az idei, 2017. évi költségvetésben általános egészségügyi célokra 170 milliárd forintnál is nagyobb összeg szerepel, több, mint a tavalyi költségvetésben volt. Ez azt jelenti, hogy az egészségügy forrásai a GDP fél százalékával emelkednek idén a tavalyihoz képest. Mindezt az teszi lehetővé, hogy a magyar gazdaság működése most már tud annyi többletet termelni, amelynek révén az egészségügyre is sokkal nagyobb összeget lehet fordítani, mint az előző években. De hozzátenném, hogy minden korábbi évben is az infláció mértékénél magasabb összegű, nagyobb arányú volt az a pénz, amivel az Egészségbiztosítási Alap főösszege emelkedett, vagy pedig az egészségügyre fordított kiadások emelkedtek.

Ehhez a 170 milliárd forinthez még hozzá kell adni azt a 40 milliárd forintot, ami egyszeri fejlesztésként a budapesti szuperkórházak és a társkórházai időarányos fejlesztésére szerepelnek a költségvetésben. Arra az aránypárra is felhívnam a figyelmet, hogy az a pénz, amit az OLAF-jelentés alapján az EU-s pénzből az akkori szocialista-szabad demokrata városvezetés elcsalt vagy ellopott, az egy teljes szuperkórház felépítésére is elegendő lett volna. De ez a pénz szórén-szálán eltűnt.

A kormányzat igyekezett többletforrásokat mind béremelésre, mind más kórházi fejlesztésekre is biztosítani. Emlékezhetünk még a 2010 előtti időszakra, amikor vizitdíjjal próbálták meg a betegeket a gyógyulástól távol tartani, a bevételeket pedig növelni. Szerencsére ez kudarcba fulladt, hiszen a Fidesz-KDNP aláírásgyűjtése és népszavazása elsöpörte az akkori kezdeményezést, mind pedig a kezdeményezőket. Ezzel szemben 2010 után például a chipsadó-ból olyan bevétel született, erre képviselő úr is utalt, amely az egészségügyi béremelésnek tartós fedezetét biztosíthatta, másrészt népegészségügyi szempontból is megelőzte azt, hogy valakik olyan élelmiszereket nagyobb mennyiségben egyenek, vásároljanak, amelyek az egészségükre károsak. *(Moraj az MSZP soraiban.)*

Korábban voltak elbocsátások, leépítések, fizetéscsökkenés; persze, széfekekre volt mindeközben pénz. Mi már, ahogy ön is említette, 2012-13-ban az első 27 százalékos béremelést megléptük az egészségügyben. Tavaly szeptember 1-jén kezdődött az orvosok és ápolók két-, illetve négyéves béremelési folyamata, az orvosok esetében 107 plusz 100 ezer forinttal. Tehát tavaly szeptemberben emelkedett 107 ezer forinttal, idén november 1-jén fog 100 ezer forinttal emelkedni az orvosok és kórházi szakgyógyászok fizetése. Az ápolóknak pedig, ahogy ön is említette, 26,5 százalékkal kezdődött. Idén megvan a fedezet a további 12 százalékos emelésre, hiszen

ahogy említettem, a GDP fél százalékával nőttek az egészségügy forrásai, és a rákövetkező években is további 8-8 százalékkal emelkedik a bér. Így tehát a pedagógusok, az oktatásban dolgozók után az egészségügyben dolgozók is egy többéves bérfeljesztési programmal tudnak előrébb lépni.

Ennek megvan az eredménye több területen is, például a különböző orvosellátási vagy ápolóellátási számokban. Nyilván az orvosok esetében hamarabb indult ez a pozitív folyamat. Ott 2012 környékén volt a fordulópont, az volt az az év, amikor Magyarország történetében az egyik legmagasabb számú azoknak az engedélykéreseknek a száma, amivel külföldön szeretnének dolgozni orvosok. De szerencsére ennek a mértéke nagymértékben csökkent évről évre, mondjuk, ha 2013-14-et nézem, ott is 530-ról 518-ra, majd 492-re, a tavalyi évben pedig nagyon nagy mértékben 492-ről 398-ra csökkent azoknak az orvosoknak a száma, akik első alkalommal kértek hatósági bizonyítványt az ÁEK-tól ahhoz, hogy külföldön dolgozhassanak.

Az a pozitív folyamat is elindult, az ápolói béremelésnek is ebben fontos szerepe volt, hogy végre megtörtént az érezhető fordulat az ápolók, szakdolgozók külföldre vándorlása esetében is. Ott is az engedélyt kérők száma a 2015-ös 567-ről, ami körülbelül egyezik az előző évek számával, érezhető mértékben csökkent, 486-ra. Bízunk benne, hogy minél többen maradnak az egészségügyi pályán a béremelések következtében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr választát. Megkérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az ön által elmondottak, úgy gondolom, nagyon megnyugtatóak az ellenzéki bekiabálások ellenére is. Arra, ami nominálisan emelkedik, nem lehet azt mondani, hogy csökken. A béremelések egyértelműen béremelést jelentenek, ezzel a dolgozók elégedettek. Nagyon megnyugtatóak azok az adatok, amelyeket az államtitkár úr mondott, hogy a külföldi munkavállalás és az elvándorlás, ha nem is állt meg, de jelentősen csökkent, ha úgy tetszik, visszafordult a folyamat.

Úgy gondolom, ez azért nagyon lényeges, mert a komoly infrastrukturális fejlesztéseket követően rendkívül fontos az egészségügyben dolgozók megtartása is. Úgy gondolom, hogy itt nagyon sok teendőnk van még. Tudjuk, nem teljes körű a bérfeljesztés az egészségügyben. Arra kell törekedni, hogy vigyük tovább ezt a folyamatot. Számomra a válasz nagyon megnyugtató és tisztelettel elfogadom. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Gógös Zoltán, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: „**Elűszott állami pénzek Dél-Békésben?**” címmel. Gógös Zoltán képviselő urat illeti a szó.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Újabb fejezettel bővült a Simonka György képviselőtársunk által alapított, majd a felesége által működtetett Magyar Termés TÉSZ felszámolása.

Ez az az eljárás, amiben a sajtóhírek szerint leleményes képviselőtársunk kimentette a családi házát a követelésből, amihez legnagyobb csodálkozásunkra a Mentelmi bizottság KDNP-s elnöke is aszisztált. Az elnök úr még a bizottság elé sem volt hajlandó vinni a nyilvánvaló csalást, hogy a vagyon kimentését legalább a bizottsági szinten tárgyalhassák. *(Dr. Legény Zsolt: Hallatlan!)* Megakadályozta, hogy a bizottsági tagok legalább kérdőre vonhassák az érintett képviselőt, hogy az esküjéhez méltó dolog-e az ilyen típusú ügyeskedés. Ebből az következik, hogy a krisztusi tanításokkal szemben a Fideszben a nyilvánvaló lopás nem bűn, csak az új nagyúri osztály kiépítésének a része.

Szerencsére a nyilvánosság hamar kiderítette, hogy az érintett családi ház az unokahúgáé lett, azé a rokoné, aki nemcsak egy hatalmas értékű vagyontárggyal lett gazdagabb, hanem a hírek szerint rendkívül jól járt a mezőhegyesi földpályázattal is, hiszen nyertes bérlőként 130 hektár után több mint 20 millió forint fájdalomdíjat is kap az államtól elmaradt haszon címén. A rokon mellest az újságok szerint sok egyéb cégben érdekelt, amik közül az egyik autószervizre nyert és kapott támogatást, amiből csak a mosót sikerült megépítenie.

A február 9-ei Cégek Közönlönyben meghirdetett nyilvános pályázati felhívásban több állami tulajdonú szereplő is van a hitelezők között. Ezek közül esélye némi kárpótlásra csak a jelzőt bejegyzőknek van, igaz, ez is csak töredéke a tartozásnak. Ami a legnagyobb gond, hogy a jogos követelők között valamiért nem szerepel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal, aki érthetetlen dolog miatt nem is keresi az általa kiutalt, de fel nem használt, vagy legalábbis más célra használt 1,3 milliárdos támogatást.

Államtitkár úr, amiket eddig leírtam, az egy minta abból az államilag szervezett lopásból, amit a Fidesz működtet évek óta. Erre még mondhatná, hogy semmi köze hozzá. De a következő kérdésekre válaszolnia kell. Az MVH vajon miért nem követelte jogos igényét? Talán azért, mert nem akart ujjat húzni a Békés megyei Voldemortként emlegetett nagy hatalmú fideszes képviselővel?

(14.50)

A hivatal szétverése előtt azt a Vidékfejlesztési Minisztérium, bocsánat, Földművelésügyi Miniszté-

rium felügyelte. Kezdeményezett-e felelősségre vonást a minisztérium ebben az ügyben? Tett-e büntetőfeljelentést az ügyben? Az érintett képviselő azóta is éli világát, kapja a támogatásokat. Ezt ön elfogadhatónak tartja?

S még egy jelzés, államtitkár úr. Mióta az interpellációt leadtam, az is kiderült, hogy képviselőtársunk K. M. monogramú balkányi üzlettársát előzetes letartóztatásba helyezték. Azt gondolom, ez egy kicsit most már más megvilágításba is helyezi ezt az ügyet. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Nagy István államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Országgyűlés! Kedves képviselőtársam, a kimondott szavaknak súlya van. Ha bűncselekmény gyanúja fölmerül, a nyomozati szerveknek és az igazságszolgáltatásnak kötelessége, hogy tegye a dolgát. Ugyanakkor az pedig az én feladatom, hogy azt a téves információt, amely alapján képviselőtársam most megnyilvánult, helyre tegyem és eloszlassam.

Az MVH, amelynek jogutódja ma már a Magyar Államkincstár, még 2015 márciusában hivatalból állapította meg először a támogatás jogosulatlan igénybevételét a Magyar Termés TÉSZ ügyében zöldség-gyümölcs termelő csoportok beruházási támogatása keretében kapott források kapcsán, és haladéktalanul elrendelte annak kamatostul történő visszafizetését. A jogosulatlanul kifizetett támogatásnak megfelelő követelést az MVH a felszámolóknak bejelentette, aki azt vissza is igazolta. Az általam ismert információk alapján minden hivatali szereplő a jogszabályoknak megfelelően végezte a dolgát és tette meg a szükséges lépéseket az európai uniós és a hazai költségvetési források védelme érdekében.

Mindazt, amit emberileg és jogilag kötelességünk volt megtenni, azt megtettük. Köszönöm megtisztelő figyelmét, és kérem a válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár úr, az a baj, hogy akkor az MVH valószínűleg nem mondott önöknek igazat, mert ha igazat mondott volna, akkor a Cégek Közönlönyben a követelők között föl lenne sorolva a neve, ahogy fölsoportolták a nevét az MKB Banknak, a Magyar Fejlesztési Banknak, a NAV Adóigazgatóságnak, az Otlokai Businesspark Kft.-nek - ez valami nagyon komoly cég lehet -, az UniCredit Banknak, aztán az UniCredit Bank még egyszer, NAV Békés Megyei

Adóigazgatóság. Tehát itt mindenki föl van sorolva, ez a hivatalos papír. Én ez alapján kérdeztem meg, hogy az MVH ezen miért nem szerepel. Ha az MVH időben és határidőn belül lejelentette volna a követelését, és azt a felszámoló visszaigazolta volna, akkor az ebben a Cégek Közönségében meghirdetett árverési hirdetményben a követelők között ott lenne.

Államtitkár Úr! Valami nem gömbölyű ebben a történetben. Sürgősen nézzenek utána! Én egyébként most csak azért nem teszek büntetőfeljelentést, mert ahogy mondtam, ebben az ügyben már régóta nyomozás zajlik, sőt az első előzetes letartóztatás is megtörtént, de ezzel valószínűleg nem lesz vége. Köszönöm szépen, és nem fogadom el a választ. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 99 igen szavazattal, 29 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Sneider Tamás, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: **„Isteni csoda lenne? - avagy Orbán Viktor pénze a pénztárosnál van, akit Lőrincnek hívnak?”** címmel. Az interpelláció megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Rogán Antal, Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető minisztert bízta meg. Az interpellációra a miniszter úr felkérésére Tuzson Bence államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, képviselő úr.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Örülök, hogy Rogán Antal úr asztala a korrupció kérdése.

Tisztelt Államtitkár Úr! Rossz emlékeket idéz bennünk, magyarokban az az időszak, amikor az érvényesülésnek, a társadalmi előremenetelnek nem a képesség és a szorgalom, hanem a párthoz való hűség volt a kizárólagos garanciája. Sógorkomaság, urambátyám világ, kéz kezet mos elve, és hosszan lehetne sorolni ezeket a dolgokat. Mára sajnos egyre többen mondják újból azt, hogy minden csupán politikai kapcsolatok és pénz kérdése. Előbbi, azaz a politikai kapcsolatok pedig hozzák az utóbbit. A lehetőségeket, a megnyert pályázatokat, no meg a közpénzt.

Engedjen meg egy konkrét ügyet, ami rendre témát szolgáltat a közvéleménynek. Korunk legnagyobb üzleti sikerét úgy hívják, hogy Mészáros Lőrinc. Ő maga egy olyan jelenség, aki hirtelen feltűnt az üzleti élet egén, és mára a legtehetségesebb, a legszorgalmasabb, a legszerencsésebb vállalkozókat is messze túlragyogja páratlan eredményeivel. Az üzletember, aki tíz év alatt ezerszeresére növelte a bevételeit. Az ő sikere mögött nem a verejtékes munka, a nemzedékről nemzedékre vitt, olykor sze-

rencsét is nélkülöző családi vállalkozás áll. A vállalkozó, akit egyébként az üzleti életben „pénztárosként” emlegetnek, három dolgot jelölt meg, amelynek sikerét köszönheti: a Jóistent, a szerencsét és Orbán Viktort.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mészáros Lőrincnek 2010-ig egy, azaz egy cége volt. Aztán jött a kormányváltás. Mára gyakorlatilag nincs olyan ember, aki össze tudná számolni, hogy hány cégben van érdekeltsége, beleértve magát Mészáros Lőrincet is. Elég, ha csak szűkebb hazámra, Heves megyére gondolok, legyen szó idegenforgalomról, építőiparról, szórakoztatókomplexumról, a nyomtatott sajtótól kezdve bármiről, mindenhol egészségpályás letámadásba kezdtek Mészáros Lőrinc cégei úgy, hogy egy éve még nem is tudtuk Heves megyében, hogy létezik ilyen személy, vagy legalábbis a megyei vállalkozóknak nem kellett tőle tartaniuk.

Hogyan lehet, államtitkár úr, hogy Heves megyében gyakorlatilag, amin Mészáros Lőrinc elindul, amire pályázik, amire szemet vet, azt mind megszerzi? Mészáros Lőrinc egy gazdasági csoda, akit titokzatos és láthatatlan kezek mozgatnak. A vállalkozó Orbán Viktor régi ismerőse, a sikerét is neki tulajdonítja. Árulja el hát ön, államtitkár úr, hogy kicsoda Mészáros Lőrinc! Talán egy pénztáros, aki Orbán Viktor vagyonát kezeli? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tuzson Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

TUZSON BENCE, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A miniszterelnök úr 1990 óta tagja a magyar Országgyűlésnek, s annak rendje és módja szerint a magyar szabályok alapján mindig le is adta a vagyonyilatkozatát. Ebben a vagyonyilatkozatban a magyar törvények szerint mindenkinek a valóságot kell feltüntetnie, és ez alatt a 26 év alatt az őáltala leadott vagyonyilatkozatok a valóságot is tartalmazzák, így az ő vagyoni helyzete ennek megfelelően teljesen világos.

De ha sógor-komaságról beszélünk, hölgyeim és uraim, amit ön, képviselőtársam emleget, azért jobb, ha magukba szállnak, és megnézik, hogy önök e tekintetben hogyan működnek, és hogy hogyan játszószák ki a Jobbik körüli pénzeket a sógoroknak, a komáknak és a saját holdudvaruknak. Hölgyeim és uraim, engedjék meg, hogy ezzel kapcsolatban néhány példát mondjak, kedves képviselőtársaim, hiszen van olyan alelnöke a Jobbiknak, akinek a felesége egyben a Jobbik tanácsadója is, s ezzel egy időben pedig személyi titkárként is dolgozik. Mi ez, ha nem sógor-komaság? A másik oldalról pedig egy másik politikusnak az édesapja ad tanácsot, írásbeli tanulmányokat készít a Jobbik számára. De ne menjünk messze, a teljesség igénye nélkül egy kis felsorolásban azért mégiscsak el kell mondanunk azt, hogy

a pártelnökük felesége maga is szerkesztette az önök pártlapját. Ez aztán az urambátyám világ! Önök ezt állami támogatásból teszik, ne feledjék el azt, hogy a Jobbik e tekintetben állami támogatásból működik.

De nyilvánvaló az, hogy önök megváltoztak, és e tekintetben önök elárulták a saját szavazóikat. Most már más világ van a Jobbik táján, meg akar változni e tekintetben a Jobbik. De azért menjünk vissza egy-két lépést, és nézzük meg, hogy tulajdonképpen kik is önök valójában, ami önmagában nem baj, de azért mégsem baj az, ha a tényekkel tisztában vagyunk. Mégiscsak arról van szó, kedves képviselőtársam, ne haragudjon, hogy ezt mondom, de ön is országgyűlési képviselő lett olyan múlttal, mint ami magának van. Ön egri szkinhedvezér volt, és úgy lett országgyűlési képviselő; nyilván ez a Jobbik döntése - majd ezt követően a Jobbik jelölése alapján aztán az Országgyűlés alelnökévé is vált.

(15.00)

Természetesen ezt a múltat nem lehet letagadni, és nem lehet ezt a múltat egy cukiságkampánnyal megváltoztatni. Nem lehet elfelejteni azt, hogy ha valaki egy holokauszt-emlékművet leköp, meggyaláz, és utána cukiságkampány indul, önök ettől még nem fognak megváltozni. Önök ugyanaz a párt, ami korábban volt, és e tekintetben ugyanúgy is viselkednek, mint ahogy korábban viselkedtek. Ezek a támadások is erről szólnak.

De hogy az önök pártelnöke eladta a párt lelkét, és ettől kezdve más irányba akarnak elindulni, kampányokkal akarják ezt lefedni, nem azt jelenti, hogy önök ettől megváltoztak volna. Önök ugyanazok, akik korábban voltak. Erre szeretném fölhívni az önök figyelmét. Nehogy azt higgyék, hogy az ilyen lépéseket a választók nem veszik észre! A választók tisztában vannak azzal, hogy önök megváltoztak, kiszolgáltatják magukat vállalkozóknak, egy bizonyos vállalkozónak, az ő holdudvarába kerülnek. Egy bizonyos vállalkozónak, akinek médiabirodalma van, aki nagybirtokos, és az önök cselekvésének területét is ez határozza meg a későbbiekben: a hatalom és a pénz. És önök a hatalomért és a pénzért mindenre képesek, mindent megtesznek. Ne felejtsek el, ezt senki nem felejt el! Nem felejtik el a magyar polgárok, hiszen a magyar embereket nem szabad lebecsülni. Kérem, önök se tegyék ezt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Megkérdem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nyilván nem tudom elfogadni a választ, hiszen egy szót nem szólt arról, amiről én kérdeztem államtitkár urat. Jó lett volna erről is beszélni. De ha már a vagyonynyilatkozatokat hozta fel, Orbán Viktor

feleségének vagyonynyilatkozatát miért nem láthatjuk? Vagy a családtagjait? Vagy akár az önökét, kérem szépen? Egyáltalán, milyenek azok a vagyonynyilatkozatok, kérdezem én.

Ezzel a példával is egyedül a Jobbik jár elől, hogy igenis mindenkinek a vagyonynyilatkozatát nyilvánosságra hozza. Miért nem fogadják meg azokat a korrupcióellenes törvényeinket, amelyeket folyamatosan beterveztünk? Miért kell titkolni, kérem szépen, ezeket? Vegyenek példát Nyugat-Európáról, vegyenek példát Észak-Európáról, ahol nemhogy a képviselők adóbevallása nyilvános, kérem szépen, hanem minden állampolgáré nyilvános! Efelé induljanak el, és ne a titkolózás felé! Ne strómanokra építsék a saját maguk anyagi bázisát! Változzanak meg, mert higgyék el, egy év múlva meg fognak lepődni, mert komoly váltás lesz! Nem fogja bírni már ez a nép! Nem bírja azt a nyomort, az a szegénységet, amit önök a korrupció révén is a nyakába zúdítanak! Köszönöm szépen, nem fogadom el. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 108 igen szavazattal, 31 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Harrach Péter és Földi László, a KDNP képviselői, interpellációt nyújtottak be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Mik a legfontosabb intézkedései a közigazgatási reformcsökkentés második részének és várható e további könnyítések?**” címmel. Földi László képviselő urat illeti a szó.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarországon a kormány számos intézkedésével bizonyítja, hogy a rezsicsökkentést minden fronton komolyan veszi. 2015-ben 489 ezren mondtak véleményt konzultáció keretében a közigazgatási bürokráciacsökkentésről és rezsicsökkentésről. Ennek eredményeként jött létre az első, 2016-ban bevezetett csomag: a parlament 2015 decemberében megszavazta az egyes hatósági eljárások illetékének és igazgatási szolgáltatási díjának megszüntetéséről szóló 2015. évi CXCV. törvényt, ami 12 milliárdos megtakarítást jelentett az állampolgárok és a vállalkozások számára.

Az intézkedés nyomán 2016. január 1-től csökkentek az eljárási illetékek költségei. Egyes alkotmányjogok érvényesítése, kötelezettségek teljesítése, valamint a társadalmi igazságosság érdekében ingyenes lett számos eljárás, így megszűnt a hatósági erkölcsi bizonyítvány kiállításának, a cégkivonat kiállításának, az állandó személyazonosító igazolvány és lakcímet igazoló hatósági igazolvány kiállításának, a mozgáskorlátozottak parkolási igazolványa

kiállításának és a gépjárművezetői engedély kiállításának illetéke.

A további közigazgatási rezsicsökkentés érdekében a tavaly nyári konzultáció keretében negyedmillióan nyilvánítottak véleményt, a kormány pedig mérlegelte, hogy mely területen történjen újabb rezsicsökkentés. A kormány által benyújtott törvényjavaslatot az Országgyűlés 2017. február 21-én elfogadta.

Mindezek alapján kérdezem tisztelt államtitkár urat, mik a legfontosabb intézkedései a közigazgatási rezsicsökkentés második részének? Várható-e esetleges további könnyítés, illetve illeték- és díjcsökkentés a közigazgatási rezsicsökkentés keretében? Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Kovács Zoltán államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarországon erősödik a gazdaság, és ennek következtében az ország is erősebbé válik. Az ország vezetése lemondhat olyan nagy társadalmi csoportokat érintő kedvezményekről, amelyek bevételként jelentkeznek az állam oldalán. Így például igazgatási szolgáltatási díjakról vagy adott esetben illetékekről. De ezt nem öncélúan teszi a kormány, hanem megkérdezi nemzeti konzultációnak is hívható internetes és személyes konzultáció révén a választópolgárokat, akik megjelennek ügyfélként az államigazgatásban.

2015 augusztusában mintegy 400 ezren mondtak véleményt, hogy melyek azok az illetékek, illetve a képviselő úr által is említett igazgatási szolgáltatási díjak, amelyekről az állam lemondhat. Itt különböző társadalmi csoportokat céloztunk meg. A fiatalok körének egy csoportját, a többgyermekes családok csoportját, a vállalkozói kört, és ennek folytatása megtörtént 2016-ban is, amire a képviselő úr utalt. Itt szintén több százezeren mondtak véleményt, hogy melyek azok az illetékek, illetve szolgáltatási díjak, amelyekben jó lenne, ha csökkentené az állam a befizetési kötelezettséget, vagy egyáltalán meg is szüntetné.

A parlament, ahogy elhangzott, február végén döntött erről, és ma már ki is hirdették a törvényt. A törvény március 16-ával lép hatályba, tehát onnantól alkalmazták mind a kormányablakban, mind a különböző hatósági eljárásoknál azokat a díjcsökkentéseket, amelyeket a képviselő úr is említett. Hogy mondjak én is néhányat, magánszemélyek terheinek csökkentésére irányuló jelentősebb javaslat például, hogy a 65 év feletti állampolgárok ingyen válhatnak ki útlevelet, vagy az anyakönyvi kivonat is díjmentes lesz az elkövetkezendő időszakról. Ezzel talán összefüggésben, a kormány családi otthonteremtési programjával, az úgynevezett CSOK, a családi otthonteremtési kedvezmény igazolásához is illetéket kellett

fizetni. Ezek most mind-mind megszűnnek. Ami sok embert érint például, az elektronikus tulajdoni lap lekérdezése a földhivataloktól. Ezért eddig is fizetni kellett, ez most elektronikusan, nem hitelesen lekérdezhető.

A vállalkozások oldaláról is ebben az esztendőben, március 16-tól mintegy 2 milliárd forinthez közelítő díjcsökkentésre számíthatunk. Ha ehhez hozzáesszük a korábbi mintegy 2-2,5 milliárdnyi megtakarítást cégügyekben és a vállalkozásokat érintő ügyekben, melléesszük még a lakosság mintegy 10 milliárd forintos megtakarítását, akkor azt mondhatjuk, hogy évente 10-15 milliárd forint közötti rezsicsökkentésről, megtakarításról beszélhetünk.

Ennek következtében úgy gondoljuk, hogy a bürokrácia nemcsak akként csökken, hogy változtatjuk a jogszabályokat, egyszerűbbé tesszük a jogszabályokat, hanem azon a módon is, hogy a különböző díjak csökkentésre vagy megszüntetésre kerülnek, nem kell postára menni, hanem egyszerűen az eljárási kérelem benyújtását követően intéződnék az ügyek. Ez különösen fontos az otthonról intézhető ügyek tekintetében is, akik ügyfélkaput nyitnak és elektronikusan intéznek ügyeket.

Erre figyelemmel meg tudom erősíteni képviselő urat, hogy folytatni kívánja az állam ezt a programot, most az autóstársadalmat érintő kérdésekben. Tehát a feltett kérdésre igennel tudok válaszolni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(15.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

FÖLDI LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm. Az államtitkár úr választ természetesen elfogadom, és különösképpen fontosnak tartom ezen közigazgatási rezsicsökkentés azon részét, amely, ahogy államtitkár úr is mondta, illeszkedik a családtámogatási rendszerbe, hiszen ha csak azt említem meg, hogy 18 év alatt ingyenes, a közigazgatási eljárásért nem kell fizetni ez év március 1-jétől, akkor már azt mondom, hogy megint a családokat támogattuk.

Tehát ebből a közigazgatási rezsicsökkentésből is egyértelműen látszik a kormány azon szándéka, hogy valóban a magyar emberek érdekében, a magyar családok érdekében teszi azokat a lépéseket, amelyeket tett a közigazgatás terén, és reményeink szerint a jövőben is meg fogja tenni. Köszönöm még egyszer a választ, államtitkár úr, és elfogadom. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Kész Zoltán, független képviselő, interpellációt nyújtott be az emberi erő-

források miniszteréhez: **„Miért akarja a kormányzat tönkretenni a Pannon Egyetemet?”** címmel. Kész Zoltán képviselő urat illeti a szó.

KÉSZ ZOLTÁN (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Veszprém egyetemi város. Arra kérem a szaktárcát, hogy ezt a státuszt ne vegye el. Ne csatolja el a Georgikon Kart, ezzel a szakmailag megalapozatlan döntéssel ne lehetetlenítse el a Pannon Egyetemet, amely nemcsak több ezer család megélhetését biztosítja Veszprémben, Keszthelyen és más településeken, de a veszprémiek identitását is meghatározza.

Egyéni választókerületben dolgozó független képviselőként fontosnak tartom, hogy a helyben fontos ügyekben eljusson a hangunk a minisztériumi döntéshozókhoz, és fontosnak tartom azt is, hogy ez a hang ne csupán egy független képviselő hangja legyen. Ezért a jelenlegi interpellációm kapcsán levelet küldtem a veszprémi polgártársaknak, korábbi képviselőktől polgármesterekig, oktatóktól diákokig, civilektől politikusokig, arra kérve őket, hogy fogjunk össze, adjanak javaslatokat, hogy mivel tudjuk meggyőzni közösen a minisztériumot az igazunkról. Ez az interpelláció tartalmazza a beérkezett javaslatokat is, jelezve, hogy ebben az ügyben nincs jobb- és baloldal, nekünk Veszprém identitása, a Pannon Egyetem sorsa a fontos.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az ön kollégája, Palkovics László, egy szakmailag megalapozatlan, hamis tényállításokat és téves következtetéseket tartalmazó előterjesztése alapján a jelenlegi oktatáspolitikai el akarja csatolni a Pannon Egyetem szerves részét képező keszthelyi Georgikon Kart, hogy azt a Szent István Egyetem részévé tegye. Kötelességünk felhívni az ön és a döntéshozók figyelmét az előterjesztés számos hibájára, bűnére.

Nem felel meg a valóságnak, hogy a Georgikonon a jelenlegi személyi állománnyal idegen nyelvű képzések megvalósítására nincsen mód. A valóság az, hogy a személyi állomány kiválósága miatt több idegen nyelvű képzés is zajlik a Georgikonon. Sőt, a Dunántúlon itt folyik a legnagyobb létszámmal idegen nyelvű agrárképzés. Értelmezhetetlen, hogy a kormánytervezet miért nem tekinti fenntarthatónak, nemzetközi szinten versenyképesnek az intézményt, amikor a hazai agrár-felsőoktatási intézmények között a Georgikon rendelkezik a legjelentősebb projektbevéttel, 4,3 milliárd forinttal az elmúlt hat esztendőben.

Szeretném a döntéshozók figyelmét felhívni arra, hogy a Pannon Egyetemet és így a Georgikon Kart soha nem kellett konszolidálni, az intézménynek nincs adóssága, gazdálkodása megalapozott, biztos. A Georgikon Európa egyik legrégebbi, Magyarország legpatinásabb, legnagyobb hallgatói létszámmal rendelkező, a Dunántúl legeredményesebb mezőgazdasági felsőoktatási intézménye.

Milyen észérvek állnak az elcsatolási szándék mögött? Tudják önök, hogy a Georgikon Kar elcsato-

lása az anyaintézményt is veszélyezteti? A Georgikon jelenleg 1500 fős tanulói létszáma nélkül a Pannon Egyetem egyetemi státusza kérdőjeleződik meg, el-esik számos diáklétszámhoz kötődő európai uniós pályázati lehetőségtől, és az önk döntése következtében olyan vereségspirálba kerülhet, amelynek végét mi, veszprémiek el sem merjük képzelni. Attól tartunk, ha ez bekövetkezik, önök sírt ásnak, a veszprémi (Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) önálló felsőoktatás sírgödrét.

A Pannon Egyetemet illető kormányzati álláspont hibás megállapításokra épít. (Az elnök ismét csenget.) Ha szakmai döntést vár tárcájától...

ELNÖK: Képviselő úr, kérem szépen, három perc az ön ideje.

KÉSZ ZOLTÁN (független): Köszönöm szépen. Tehát arra kérem miniszter urat, államtitkár urat, hogy tegyen meg mindent, hogy a tudományos munka folytatódhasson a Pannon Egyetemen, mind Veszprémben, mind Keszthelyen. Köszönöm szépen. (Szórványos taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az interpellációjával zavarba hozott, na nem annak a tartalma miatt, hanem amiatt, mert kettő fejlece van. Az egyik fejlece az ön neve szerepel, képviselő úr, a megküldött interpelláción viszont van egy előlötti fejlece, a Magyarágy Ügyvédi Iroda fejlece. Bevallom őszintén, ilyen interpellációval én még nem találkoztam, amelyet egy ügyvédi irodának a feladóként való megjelölésével küldenek el. Itt látható, hogy ezt faxon küldték el, de kicsit furcsa számomra, tisztelt képviselő úr, hogy most tulajdonképpen ön szerződéses viszonyban áll-e ezzel az irodával, és azért küldik önnek a szöveget, amit utána ön itt felolvas a parlamentben, vagy az egyetem áll vele szerződéses viszonyban. (Közbeszólás az MSZP soraiból: Mint a trafiktörvény!)

Megnyugtató lenne számunkra, ha így a dupla fejlece kapcsán ön akkor elmondaná, hogy pontosan akkor ön írta ezt az interpellációt vagy egy ügyvédi iroda írja az interpellációt (Folyamatos közbeszólások az MSZP soraiból. - Kész Zoltán közbeszól.). kik írják az ön felszólalási szövegeit. (Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.) Nem tudom pontosan, ön arról beszélt, hogy itt az emberekkel ön konzultál és az ő véleményüket képviseli; ön most tulajdonképpen az emberekkel konzultál (Közbeszólás az MSZP soraiból: Választ!), vagy ön egy ilyen ügyvédi irodának vagy az ügyvédi iroda megbízójának a kijáróembere itt a parlamentben. (Közbeszólás az MSZP soraiból: Válaszoljál! - Harangozó Gábor István:

Fejezd már be!) Fontos lenne, hogy ezekre a kérdésekre választ kapjunk, mert a kérdés amúgy fontos, és nem csak most merült fel ez a kormányzatban. (Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.) Úgy látszik, itt viszonylag sokan az MSZP soraiból is ismerik ezt az ügyvédi irodát, és be-bekiabálgatnak, lehet, hogy jó kapcsolataik vannak velük.

Tehát ez egy fontos kérdés, amit mi már a „Fokozatváltás a felsőoktatásban” nevű stratégiában is érintettünk az agrárképzés kapcsán. (Kunhalmi Ágnes: Veszprémben veszíteni fogtok megint!) Ugyanakkor a viszonylag szemponyjából mégiscsak megköszöném, ha elmondaná, hogy (Harangozó Gábor István: Elnök úr! Rendre kellene utasítani az államtitkár urat!) miért ilyen iratokat nyújt be... (Folyamatos közbeszólások az MSZP soraiból.)

ELNÖK: Bocsásson meg, államtitkár úr! Nem szoktam közbeszólni, de kénytelen vagyok. (Az MSZP sorai felé:) Képviselő úr, nem az ön interpellációja, és kérem, szíveskedjen végighallgatni! A képviselő urat, aki az interpellációt elmondta, végighallgatta az egész Országgyűlés. Szíveskedjenek ezt önök is megtenni. Köszönöm.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps a Fidesz soraiban.)

És akkor az interpelláció első sora után a többire is hadd reagáljak. Ahogy mondtam, a „Fokozatváltás a felsőoktatásban” stratégia részletesen beszélt az agrárképzési terület fejlesztési lehetőségeiről is, Debrecen, Szeged, Hódmezővásárhely, Kaposvár, Keszthely egyaránt a fejlesztési területe lesz az agrárképzés fejlesztésének. Mindnyájan nyertesei lesznek a fejlesztéseknek, amit az agrárképzésben létre kívánunk hívni.

Egyrészt szeretnénk mindegyik helyen az oktatói kutatókapacitásokat bővíteni, az emberi erőforrások koncentrációját javítani, szeretnénk egy korszerű igényeknek is megfelelő tudásközpontot is létrehozni mindegyik helyen, amelyiket felolvastam, így természetesen Keszthelyen és mindegyik más központban is. Nemzetközi színvonalú kutatási és képzési központot szeretnénk létrehozni mindenhol, stabil nemzetközi kapcsolatrendszerrel, és azzal is, hogy ne legyenek olyan mutatók, mint itt egyes képzések esetében, hogy a felnőttképzéses szakképzés esetén a végzetek 25 százaléka nem használja a diplomáját a szakmán belül.

Ahhoz, hogy a képzés és az innovációs versenyképesség tényleg a sikeres fejlesztésnek legyen alapja, nyilván egy országos intézményi struktúrára is szükség van. Ezzel kapcsolatban sokfajta javaslat született, de semmifajta döntés nem született. Ön úgy beszélt bizonyos kérdésekről, mintha azok eldöntött vagy legalábbis döntés előtt lévő kérdések lennének, miközben erről szó sincsen. Ahogy mondtam önnek is, a jövő agrárképzésében minden meglévő képzési helynek nagyon fontos szerepe és jelen-

tősége lesz, úgyhogy kérem, akár az ügyvédi irodán keresztül, akár közvetlenül, de nyugtassa meg a kezshelyieket, hogy számukra is fontos agrárképzés-erősítési elképzeléseink vannak. Tehát nem megszüntetni, hanem erősíteni szeretnénk ezeket a képzéseket. De arra ön jól tapintott rá, tisztelt képviselő úr, hogy idegen nyelvű képzésekben szeretnénk erősíteni. A mi tudásunk szerint egy idegen nyelvű agrárképzés folyik, tehát úgy gondoljuk, hogy ez bővíthető lenne.

Nemzetközi kutatási potenciált szeretnénk fejleszteni, ilyen központot kialakítani, és azt, hogy ne egymástól függetlenül tevékenykedjenek ezek az agrárügyetek, hanem egymással közösen, együtt is tudjanak működni. Úgy gondolom, hogy a Pannon Egyetemnek stabil jövője van Veszprémben, Kőszegen, Nagykanizsán és Keszthelyen is. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Természetesen a kiesett időkeretet beszámítottam. Képviselő úr, kérdezem önt, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

KÉSZ ZOLTÁN (független): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én nagyon szerettem volna elfogadni az ön konstruktív választát, csak az a baj, hogy nem kaptunk választ. Ön felolvasta a január 19-ei írásbeli kérdésemre adott választát szinte szóról szóra, ami miatt jött ez az interpelláció. (Dr. Rétvári Bence: Mi újság az ügyvédi irodával?)

Az a helyzet, hogy valószínűleg elkerülte a figyelmét az a levél is, amit az a Zala megyei fideszes képviselő írt szintén az ön kollégájának, a miniszter úrnak arról, hogy ezt a koncepciót ne valósítsák meg. Én Veszprém megyében is szerettem volna egy hasonló konstruktív indítványt az ottani fideszes képviselőkkel, csak sajnos a Veszprém megyei fideszes képviselőket jobban érdekli a Pannon Egyetem sorsánál az, hogy éppen milyen légyezeték megy a házuk vagy a nyaralójuk körzetében. (Közbeszólás a Fidesz soraiból.)

Azt is szeretném megemlíteni, hogy a Pannon Egyetemen volt szerencsém egy tíz évvel ezelőtt brit történelmet oktatni, és a viktoriánus Nagy-Britanniáról azt oktattuk, hogy milyen sokat tett a felsőoktatásért és a közoktatásért.

(15.20)

Az a helyzet, én attól tartok, hogy a viktoriánus Magyarországról pont ellentétes előjellel fog megszületni egy tanulmány majd a jövőben. Köszönöm, nem tudom elfogadni a választát. (Dr. Rétvári Bence: Mi újság az ügyvédi irodával? - Közbeszólások a kormánypártok padsoraiban.)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ.

Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 108 igen szavazattal, 34 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett és Sallai Róbert Benedek, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Miért ellensége az Orbán-kormány a napenergiának is?”** címmel. A képviselő urat illeti a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): *(Hangosítás nélkül.)* Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Gondolom, az írásbeli kérdést vagy leadott interpellációt megkapták... *(Zaj, közbeszólások a kormánypárti padsorokból: Nincs hang!)*

ELNÖK: Képviselő úr, a mikrofonját legyen olyan kedves bekapcsolni! Vagy a kártyája el van-e helyezve? Nem hallik a beszéd.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): A kártya el van helyezve, a mikrofon fel van csipeszelve.

ELNÖK: Most igen, most rendben van, az előbb nem volt. Öné a szó. *(Nagy zaj.)*

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Fideszes Képviselők! Csak mindenki őrizze meg a nyugalomát, az interpellációt elmondom. Ne aggódjanak!

Kérdeztem államtitkár urat, hogy megkapta-e az interpellációt. Tartalmilag attól el nem térve, csak azt szeretném kérdezni, ami benne van: a szelenergiát betiltották Magyarországon, az energiastratégiát tollba mondják önöknek Moszkvában. Az a kérdésem, hogy ön szerint nem komplett idiótaság, hogy megadóztatják a napelemet? *(Nagy zaj.)*

Kérem, hogy a napelemeről beszéljen, hogy ez a nulla forintos elosztási teljesítménydíj önök szerint mégis miért jó ötlet. Erre várom tisztelettel a választ. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Aradszki András államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy válaszoljak a képviselő úr rövid, de gyors kérdésére, nevezetesen arról, hogy mi a helyzet ezzel az elosztói teljesítménydíjjal, ami a villamosenergia-rendszer működtetéséért fizetett rendszerhasználati díj egyik eleme. Ezt a rendszerhasználati díjat a vonatkozó uniós keretszabályoknak megfelelően a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal állapítja meg rendeletben.

A hivatal - ahogy ön is említette - jelenleg nulla forintban határozta meg az elosztói teljesítménydíj

mértékét. Bízom benne, hogy ez a tény alaposabban megmutatja azt, hogy ez egy olyan díj, amely mértékénél fogva, a nullánál fogva alkalmatlan arra, hogy bárkit is ellehetetlenítsen. De azért hozzá kell tennem egy fontos elemet, hogy az elosztói teljesítménydíj - ami jelenleg nulla forint - fizetésére az az áramot termelő kötelezett, ahol egy átlagos háztartási energiafogyasztáshoz képest legfeljebb 4 kilowattos teljesítményű új kiserőmű üzemel. Abban az esetben, ha ez a kiserőmű 4 kilowattnál kisebb teljesítményű éves szinten, akkor azt lehet mondani, hogy nem fenyegeti semmilyen díj az áramtermelőt, így valóban 4 kilowatt alatt nem keletkezik fizetési kötelezettség.

Hozzá kell tenni, hogy az átlagos teljesítménye az országban ezeknek a házi kiserőműveknek 2,5 kilowatt, amiből az is nyilvánvalóan látszik, hogy jelentős mozgástér van, tehát az emberek többségét, azt lehet mondani, jelentős többségét nem érinti ez a nulla forintos díj, de abban az esetben, ha netántán a hivatal a nulla forintot megemelné, akkor is jóval kevesebb az a fogyasztó, illetve az az áramtermelő, akinek ezt a rendszerhasználati díj-elemet meg kell fizetnie.

Úgy gondolom, hogy e mögött a díjmegállapítás mögött a megújuló energiaforrások ellehetetlenítése helyett egy költséghelyes elszámolás biztosításának a szükségessége áll. Mert abban az esetben, ha 4 kilowatt felett nem állapítana meg semmilyen díjat, mint ahogy most nem is teszi a hatóság, de a jövőben sem állapítana meg, és jobban elterjednek ezek az energiatermelési megoldások, a többlet-energiabetáplálás miatti rendszerhasználati költségek megemelkednének, és ebben az esetben mindenki részére tulajdonképpen szétterítené ezeket a költségeket. Tehát az is fizetné a rendszerhasználati díjnak ezt a részét, aki egyébként ilyen kapacitású házi kiserőművel nem rendelkezik. Ez olyan, mintha valaki háztájiban termel, és többletet termel, jóval többletet, piaci méretben is értelmezhető többletet termel, annak az értékesítéséből, a bevételből, illetve a haszonból adót kell fizetni.

Esetünkben ez a feltételezett díj - azért mondom, hogy feltételezett, mert jelenleg nulla forintos - a jövőben azt fogja szolgálni, hogy a rendszer használata kiegyensúlyozottabb lesz, és pont a kisebb fogyasztók védelmét fogja szolgálni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választ. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm, államtitkár úr, a kérdését. Mellőzném ennek az elfogadását, tekintetbe véve, hogy azon a valótlanságon alapul ez az állítás, amit válaszul államtitkár úr mondott, hogy 4 kilowatt alatt vannak a családi házak. Ezt önnek is tudnia kell, hiszen önök kezelik a pályázatokat, hogy többségük felmegy 6 kilowattig,

és néha több is a családi házakon. Tehát valótlán az az állítás, hogy 4 kilowatt alatt lenne a többség.

Nem, önök a családi házakra felhelyezendő nap-
elemet akarják megadóztatni. Konkrétan erről van szó, hogy aki idáig nem fordult el teljesen a megújuló energiáktól, az elforduljon, és Moszkván kívül ne lehessen sehonnan energiát venni Magyarországon.

Nyilvánvalóan azzal kezdte, hogy köszöni a lehetőséget; a múlt héten is megkapták volna a lehetőséget, csak éppen el lett utasítva a kérdésünk, és fel sem tehetjük az erre vonatkozó kérdésünket. Amit meg kell érteni tisztelt képviselőtársaimnak és államtitkár úrnak: MSZMP, Fidesz, atomenergia - ez a XX. század. Ez az, amivel le kell számolni, és a megújuló energiaforrásnak és a XXI. századi pártoknak van itt az idejük. Erre kérem, hogy mozduljon el a kormányzat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 104 igen szavazattal, 30 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Halász János, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: **„Indokolt-e még a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet fenntartása?”** címmel. Halász János képviselő urat illeti a szó.

HALÁSZ JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A jó idő beköszöntével egyre több migráns érkezik a magyar-szerb határhoz. Sokan már többször is próbálkoztak illegális határátlépéssel, a sikertelenség azonban nem állítja meg őket.

Közben az utánpótlás folyamatos, a balkáni útvonalon közel százezer ember tart az Európai Unió felé. Fontos, hogy ezt a típusú fenyegetést a magyar kormány nagyon komolyan vegye.

A tömeges illegális migráció elleni hatékony fellépés biztosítása és az államhatár védelme érdekében új kategóriaként korábban bevezetésre került a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet. Ennek elrendelése a jogrendszer általános szabályaitól való eltérést vonja maga után. Az elmúlt két évben Európában végrehajtott merényletek és rendbontások a magyar kormányra nézve is folyamatos intézkedési kötelezettséget igényelnek. Már rég nem lehet vita abban a kérdésben, hogy Európa veszélyben van, és az illegális migráció és a terrorizmus fenyegetést jelentenek az emberek mindennapi életére.

Az illegális bevándorlók hihetetlen elszántsággal próbálnak továbbra is eljutni Európába, nem retenti őket vissza tulajdonképpen semmi. A szerb fővárosban több ezren várakoznak. A Nyugat-Európából visszatoloncoltak pedig gyakran csatlakoznak az embercsempész-hálózatokhoz, akik szervezett keretek között mozgatják őket: instrukciókat adnak nekik

arra vonatkozóan, hogyan ne működjenek együtt a hatóságokkal, mit mondjanak, illetve hogyan használják fel akár a médiát.

A magyar kerítés felállítása és a kormány intézkedései enyhítették ugyan a migrációs nyomást, de még így is számos kihívásra kell számítanunk, mivel a tömeges népvándorlás mögöttes okai egyelőre nem változnak. Ezért a mostani hullám fokozódására kell felkészülni idén is, sőt a tavaszi időjárás beköszöntével a következő hónapokban élénkülhet a folyamat a balkáni útvonalakon, ezért kulcsfontosságú, hogy a határzár hatékonysága fennmaradjon.

(15.30)

A szigorítások miatt több helyen megrekedtek ugyan a migránsok, de sokan a határok közelében illegális táborokban várakoznak, remélve, hogy hamarosan megnyílnak előttük a határok, vagy az embercsempészek újabb útvonalak felé terelik őket.

Tisztelt Államtitkár úr! Mit tesz a kormány annak érdekében, hogy a növekvő migrációs nyomás továbbra se veszélyeztesse a magyar emberek biztonságát? Indokolt még a válsághelyzet fenntartása? Várom válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Kontrát Károly államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Igen, indokolt a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet fenntartása a jövőben is. A Honvédelmi és Rendészeti bizottság előtt március 1-jén adtunk tájékoztatást a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet során megtett intézkedésekről. A Belügyminisztérium képviselői, az Országos Rendőr-főkapitányság és a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal képviselői egységesen azt az álláspontot képviselték, hogy a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet meghoszabítására tesznek javaslatot.

Az elmúlt hat hónap tényei azt bizonyítják, hogy a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet elrendelése hozzájárult ahhoz, hogy a magyar emberek, Magyarország biztonságban legyenek.

Azokat a jogszabályokat, amelyek a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet esetén alkalmazhatók, a magyar hatóságok, a rendőrség, a honvédség, a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal alkalmazni tudta, és ezzel sikerült megvédeni Magyarországot és a magyar emberek biztonságát.

Tisztelt Képviselő Úr! Ezek a jogszabályok voltak például a Magyar Honvédségről szóló törvény, a különleges jogrend alkalmazhatóságáról szóló törvény alkalmazása, a tranzitónában lefolytatott eljárás lehetősége, az eljárási határidők rövidítése és mindazok a szabályok, amelyek lehetővé tették, hogy

2015. szeptember 15-ét követően hatékonyan és eredményesen tudjuk megvédeni az országot.

A válsághelyzet meghosszabbítása megfelelő eljárási garanciákkal van körülbástyázva, és egy állandó monitorozáson alapul. Az országos rendőrfőkapitány és a menekültügyi hatóság vezetőjének kötelezettsége, hogy folyamatosan kísérje figyelemmel a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet feltételeinek fennállását, és erről 15 naponként a belügyminiszter urat tájékoztassa. Ez a tájékoztatás minden 15. napon megtörtént, illetőleg megtörténik.

Az országos rendőrfőkapitány és a menekültügyi hatóság vezetőjének kezdeményezésére, a belügyminiszter javaslatára a kormány rendeletben rendelheti el a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzetet. Ezt hathavonta mindig felül kell vizsgálni, ennek a törvényi kötelezettségének a kormány mindig határidőre eleget tesz.

A Frontex, a külső határok igazgatásáért felelős európai ügynökség kockázatelemzéséből az derül ki, hogy a migrációs nyomás nem csökken, a veszély nem múlt el. Görögországban 60 ezer fő illegális migráns tartózkodik, Szerbiában a becslések szerint 10-12 ezer illegális migráns van jelenleg. Az időjárás kedvezőbbre fordultával erősödött az illegális migránsok mozgása mind a bolgár-szerb, mind pedig a macedón-görög határ tekintetében. Az előrejelzések alapján a nyugat-balkáni útvonalon mintegy 100 ezer illegális migráns vár arra, hogy bejusson az Európai Unió területére. A jogi, a fizikai és az élőerős védelem fenntartása és az országos szintű alkalmazása továbbra is indokolt és szükséges, így a kormány a válsághelyzet szeptember 7-éig tartó meghosszabbításáról döntött az ország egész területére vonatkozóan.

Tisztelt Képviselő úr! Az elmúlt közel két év törvényesítései azt bizonyítják, hogy helyesen döntött a parlament 2015 szeptemberében, amikor ezeket a fontos törvényeket meghozta, és létrehozta a hármas védelmet. Ezt a védelmet fokozatosan karban kell tartani, fokozatosan erősíteni kell. Erről egyébként, egy nagyon fontos törvényről holnap fog dönteni a parlament, a jogi határzár szigorításáról van szó.

Én megragadom az alkalmat itt az interpellációs válasz adta keretek között is, hogy felhívjam a tisztelt képviselőtársaim figyelmét, hogy Magyarország, a magyar emberek érdeke az, hogy ezeket a törvényeket a parlament holnap fogadja el, és önt is arra kérem, hogy a válaszat fogadja el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e azt. Őné a szó.

HALÁSZ JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm a válaszát. Hallhattuk, hogy a kormány mindent megtesz a magyar emberek biztonságáért. Szükség is van erre, hiszen az adatok is igazolják, hogy a migrációs nyomás nem csökken, ahogy ön is mondta, hiszen idén is már

eddig több mint 5 ezer illegális határátlépési kísérlet történt. Valóban ez is indokolja, hogy holnap támogassuk a jogi határzár megerősítéséről szóló törvényt, mert ez az a törvény, ami a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet idején, esetén erősebb védelmet ad Magyarországnak, és erősebb védelmet biztosítunk így Európának is.

Köszönöm szépen, a válaszát elfogadom. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Varga László, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A miskolci kórházak jövőjéről**” címmel. Varga László képviselő urat illeti a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ónodi-Szűcs Zoltán egészségügyi államtitkár február 28-án Miskolcon jelentette be, hogy összevonják a megyei kórházat és a MISEK-et, vagyis a korábbi városi fenntartású intézményt.

A sajtótájékoztatón az államtitkár rögtön szuperkórháznak nevezte ezt az új, összevont intézményt, azt viszont elfelejtette kifejtetni, hogy mitől szuperkórház a szuperkórház. Egyelőre annyi látszik, hogy egy egyszerű intézmény-összevonásról van szó, amit egy kommunikációs trükkkel rögtön a szuperkórház elnevezés bevetésével illettek. Nem derül ki azonban, hogy az emberek számára ezzel mitől javulna az ellátás színvonala. Kérdés: milyen módon, milyen területeken számíthatnak javulásra a miskolciak és a megyében élők?

Az emberek mellett élnek a gyanúperrel, hogy az egész átszervezés nem szól másról, mint dr. Csiba Gábor, a megyei kórház főigazgatójának eltávolításáról a megyei intézmény éléről. Ezért tehát a felhajtás, és hiába a „szuperkórház” elnevezés, az ellátás színvonalában semmiféle változás nem lesz. Ráadásul aggódnak a kórház dolgozói is, mi lesz a sorsuk, mit hoz számukra a változás.

Adódik az a kérdés is, vajon mi lesz a jövője a Miskolc nyugati részében, Diósgyőrben található egészségügyi intézményeknek, a vasgyári SZTK-nak, a kórháznak, melyek egyre szűkülő ellátást tudtak csak biztosítani az elmúlt években a környéken élőknek. Kérdés, hogyan kívánják ezeket az intézményeket fejleszteni, hiszen a diósgyőrieknek is megfelelő egészségügyi ellátásra, szakrendelésekre van szükség. A nagy távolságok, a belvárosban lévő hatalmas sorok rengeteg problémát okoznak.

Tisztelt Államtitkár Úr! Adódik a kérdés, április 1-jétől hány új orvos, szakápoló dolgozik majd az úgynevezett szuperkórházban. Hány új CT-t, hány új röntgent, orvosi műszert állítanak szolgálatba az összevont intézményben? Mennyivel kell kevesebbet várakozniuk a vérvételre váróknak, és azoknak, akik

a szakrendelésekre szeretnének bejutni? Egyeztettek-e döntésük előtt az érintettekkel, a dolgozói érdekképviselőkkel? Milyen okok állnak valójában a személyi döntések, így a megyei kórház főigazgatójának tulajdonképpeni eltávolítása mögött? Itt utalnék arra, hogy az elmúlt héten jelentek meg korrupciógyanús ügyekről is hírek az online médiában a megyei kórház kapcsán.

Mit kívánnak tenni a diósgyőri telephelyek fejlesztésének érdekében, tehát a vasgyári SZTK és a vasgyári kórház fejlesztése érdekében? Mit kívánnak tenni a szakrendelések megerősítése érdekében, különösen Diósgyőrben? Mikor kívánják végre a borsodi, miskolci emberek valódi problémáját megoldani az egészségügyben? Államtitkár úr, várom válaszát. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Április 1-jével valóban Magyarország egyik legnagyobb kórháza jön létre, teljes nevén a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Központi Kórház és Egyetemi Oktatókórház. Ez az egyik legnagyobb lesz Magyarországon, ezért is mondtuk azt, hogy egy szuperkórház, hiszen minden szakágban sürgősségi ellátással tudja biztosítani a betegeknek a gyógyulását.

A mi célunk ezzel az átszervezéssel, amely sok más megyében is hasonlóképpen már az előző években lezajlott, az a betegellátás szervezettebbé és hatékonyabbá tétele, amely nyilvánvalóan az ellátás színvonalát és a megbízhatóságot tudja javítani. Az erőforrásoknak ez a fajta szervezése biztosítani fogja, hogy egy-egy szakterület teljeskörűen tudjon fejlődni, beleértve az adott szakma legkorszerűbb eszközeinek a beszerzését is, és a sokféle szakmai jártasságot igyekszünk egy helyen összpontosítani.

Ahogy említettem is, itt intézményen belül gyakorlatilag a teljes szakmai spektrum megvalósul, nem kell tehát a betegeket egyik kórházból a másikba, a másikkól az egyikbe irányítani, hanem szuperkórházként minden beteget fogadni tud, és el is tudja utána látni őket. Azt hiszem, ez egyértelműen a helyieknek az érdekét szolgálja, akik nemcsak miskolciak, nemcsak a megyében élők, hanem a megye határain túl is nyúlik a kórháznak a hatóköre, ellátási körzete, hiszen 38 szakmában megyehatáron átnyúló, összesen 835 ezer lakost ellátó feladatai vannak.

(15.40)

Két szakterületen még a régiós határt is meghaladja a harmadik progresszivitási szintű ellátóközponti feladat, és a megye határain belül is további nyolc szakmában rendelkezik ellátási területtel. A

várható betegforgalom a 3511 ágyon 120 ezer főt is meghaladó lesz, a járóbeteg-forgalom pedig heti 11 500 óra rendelési időben 2 millió 180 ezer fő lesz a számítások szerint.

A dolgozók jogviszonyát ez nem érinti, tehát mindenkinek a munkájára továbbra is számítunk, szükségünk van rájuk, a feladatok mennyisége ugyanis nem változik. Továbbra is 4500 fő munkavállalóval, 655 orvossal, 3 ezer szakdolgozóval és 900 egyéb munkakörben foglalkoztatott dolgozóval vinné tovább az intézmény a betegek gyógyítását, közel 31,5 milliárd forintnyi költségvetési kerettel.

A diósgyőri telephely helyzetét ez a változás nem érinti, tisztelt képviselő úr, ott is zavartalanul folyhat tovább a gyógyító munka, 20 szakmában, 31 rendelésen, heti 860 óra időben, sőt a járóbeteg-rendelőt egy átfogó felújítás során is korszerűsíteni kívánjuk a következőkben.

A két kórházban, tehát a megyei és a városi kórházban az elmúlt években közel 22 milliárd forint értékű fejlesztést valósítottunk meg, egy korszerű tömbépület intenzív sürgősségi diagnosztikai és műtőblokkal jött létre, emellett további épületek felújítása is megtörtént. Voltak orvostechikai fejlesztések az onkológia, a sebészet, a gyermekrehabilitáció és a koraszülött-ellátás területén, továbbá tüdőgyógyászati, neurológiai, pszichiátriai és rehabilitációs területen összesen 19 milliárd forint értékben.

Energetikai korszerűsítésre került sor 1 milliárd 450 millió forint értékben, és csaknem 675 millió forint értékben az ott dolgozóknak igyekeztünk fejlesztéseket, továbbképzéseket, egyéb humán fejlesztéseket adni. Természetesen Csiba Gábornak a továbbiakban is fontos szerepe lesz az egészségügy területén, országos feladatot fog kapni, amellyel kapcsolatban az egyeztetéseket a minisztériumban ő is megkezdte az elmúlt héten. És ha ez a végéhez ér, pontosan kiderül, hogy mi lesz ez, de az ő szaktudására, szakértelmére, több évtizedes kórházi tapasztalatára - talán, ha jól emlékszem, 17 évnyi vezetői tapasztalata van, és több évtizede gyógyító orvos - a kórházban, azt hiszem, a későbbiekben szükség lesz.

A változás tehát zökkenőmentesen fog április 1-jén végrehajtódni, és bízunk benne, hogy ez a betegellátást sem zavarni fogja, hanem a későbbiekben jobban fejleszteni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Nem beszélt a jövőbeni fejlesztésekről. Nem válaszolt arra, hogy lesz-e ettől több gép, lesz-e ettől több orvos, lesz-e ettől több szakápoló a miskolci megyei betegek érdekében.

Nem válaszolt arra sem, hogy önmagában véve a szuperkórháztól mitől fejlődne az ellátás. Elfelejtett válaszolni a korrupciógyanús ügyekre, szóba sem hozta ezt a kérdést. Nem csodálkozom rajta, ezért

majd még rá fogok erre kérdezni a későbbiekben is, hiszen *(Dr. Rétvári Bence: Hajrá!)* nem maradhat elfedetlen ez a korrupciógyanús korrupciósorozat a megyei kórház életében.

Nem válaszolt a szakrendelésen várakozóknak, és nem nyugtatta meg a diósgyőrieket sem *(Dr. Rétvári Bence: Mire?)*, hiszen nem adott pontos választ arra, hogy milyen fejlesztéseket várhatnak. Szóval, azt is mondhatnám, hogy az április 1-jei időpont most vicsor vagy komoly, de nagyon szomorú a helyzet, tragikus a helyzet, hiszen az Európai Unió versenyképességi rangsorában az észak-magyarországi régió 263 régió közül a 262. az egészségügyi paraméterben. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Ez elfogadhatatlan! Miskolc, Borsod megye és az észak-magyarországi régió sokkal többet érdemel az egészségügy területén...

ELNÖK: Választ várok, képviselő úr!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): A választ nem tudom elfogadni. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 104 igen szavazattal, 33 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: **„A vidék felzárkóztatása helyett a feudális feltámasztása? - avagy Orbán Viktor pénze a pénztárosnál van, akit Lőrincnek hívnak?”** címmel.

Az interpelláció megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Rogán Antal, Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető minisztert bízta meg. Az interpellációra a miniszter úr felkérésére Tuzson Bence államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Wikipédia internetes lexikon és az értelmező szótárak szerint: a tartományúr vagy oligarcha egy nagyobb országrészen önhatalmulag uralkodó főnemest, kiskirályt jelent. Óriási birtokán korlátlanul hatalmaskodó feudális úr, aki ezzel a hatalmával rendszerint vissza is él, azaz önkényeskedő vezető. Rendszerint ráadásul királyi előjogokat is használ, függetlenül a király jóváhagyásától.

Ha ma Magyarországon megkérdezik az embereket, hogy leginkább kire is illenek jelenleg ezek a sorok, nagy többségük gondolkodás nélkül rávágja Mészáros Lőrinc nevét. Talán egyedül az nem illik rá, hogy a királytól függetlenül végezné a dolgát, sőt sokkal inkább tűnik királybarát földesúrnak. *(De-rültség a Jobbik padsoraiból.)*

Adódik tehát a kérdés, hogy Felcsút polgármestere és családja tényleg az a tipikus, kérges tenyerű földműves-e, akinek az állami földeket kellett adni, vagy talán egészen másról van szó. Az emberek a világszinten is egyedülálló siker mögött nem azt látják, amit magáról egyébként állít Mészáros Lőrinc, miszerint okosabb lenne Zuckerbergnél, a Facebook-alapítónál, de annak mégiscsak kell valami oka legyen, hogy a kis gázszerelő cégből élő vállalkozó tíz év alatt ezerszeresére duzzasztotta a bevételeit.

A csodába illő gazdagodást firtató kérdésre Mészáros Lőrinc egyszer azt mondta, hogy gyorsan ömlő milliárdjait pusztán annak köszönheti, hogy évtizedeken át napi 18-20 órát dolgozott. „Szeretek dolgozni”, magyarázta az extrém munkamániás milliárdos. Egyszerű fejszámolással azonban kijön, hogy ha ez igaz, akkor ő bizony napi 3 órát aludhatott. Ha megnézzük, akkor a bolygón az emlősök között egyedül a zsiráf képes ennyi alvással egyáltalán életben maradni, tehát mindenképpen egy nagy teljesítményről van szó. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Ez jó!)*

De ha még így is van, államtitkár úr, az sem magyarázza, hogy miért egy milliárdos vállalkozónak és családjának kellett privatizálni a Fejér megyei állami földek legzsirosabb részeit. Mészáros Lőrinc egyébként összesen 506 millió forintot költött állami földre; testvére, János 200 hektárt vett, Beatrix 296 hektárt - a feleségéről beszélek -, de Beatrix lánya is vett 276 hektárt, illetve Ágnes lánya is 209 hektárt. *(Dr. Legény Zolt: Hivatalosan!)* Így a család 1391 hektár földet 1941 millió forintért vásárolt.

Egyébként, ha már a megyénél tartunk, Fejérnél, tarolt Tiborc István, Orbán Viktor veje is, ahogy több fideszes politikus rokonsága és haveri köre is. De lehet egyébként, hogy összességében arról van szó, hogy önök nem is hazudtak akkorát, és valóban a családi gazdaságokat, a családi haverokat igyekeztek ezen földekkel megsegíteni, csak azt felejtették el elmondani korábban, hogy ezeket a családokat önök nagyon jól ismerik.

Mindezek után vizsgáljuk meg, hogy mi jutott a valódi magyar földműveseknek: semmi, ezt ilyen egyszerűen össze lehet foglalni, államtitkár úr. Mindezek alapján arra várom érdemi választ, hogy mikor foglalkoznak Mészáros Lőrinc gazdagítása helyett a vidék valódi *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* problémáival, a valóban helyben élő, valódi családi gazdálkodókkal. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tuzson Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

TUZSON BENCE, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarországon a magyar kormány mint nemzeti kormány nemzeti ügynek tekinti a magyar föld kérdését és azt az alapvető kér-

dést, hogy a magyar föld magyar kézben maradjon (*Gógös Zoltán: Somogyban miért...*), és lehetőleg a helyben lakó gazdák szerezzék meg a magyar föld tulajdonjogát, ahogy ez történt ebben az ominózus programban is, hiszen nyílt árverésen, tisztességes piaci áron szerezték meg a magyar gazdák a földet. (*Gógös Zoltán: Miért kellett eladni?*)

Szigorú feltételekkel szerezték meg ezt a földet, de mondom, az alapvető cél és a „Földet a gazdáknak” programnak is az alapvető célja is, hogy magyar kézben maradjon a magyar föld, holott önök is tudják, hogy az európai uniós szabályok értelmében a földvásárlási moratórium ma már megszűnt (*Gógös Zoltán: Láttad a somogyi összesítést? Somogyban mi volt?*), így ennek megfelelően úgy kell megalkotni a magyar szabályokat, hogy a magyar kézben maradó föld mindig is érték lehessen, elsődleges lehessen, és így tudjuk megvalósítani a földárveréseket is. (*Gógös Zoltán: Ha nem adtátok volna el, akkor igen!*)

A „Földet a gazdáknak” alapvetően annak kívánja odaadni a földet, aki megműveli (*Gógös Zoltán: Gázszerelő?*), tehát azoknak az embereknek, akik a magyar gazdák. Ennek megfelelően a kis- és középbirtokosok voltak azok, akik ingatlant, földet tudtak vásárolni. Hölgyeim és Uraim! Ez 30 ezer embert jelent Magyarországon, 30 ezer embert, akik közül 1200 olyan ember van, aki fiatal vállalkozó, és övék a jövő, a fiatal vállalkozóké.

Úgyhogy ennek megfelelően kérem önöket, hogy ne támadják ezt a programot, mert ezen keresztül önök ezt a 30 ezer embert támadják, és támadják továbbá azt az 1200 fiatalt is, akikre mégiscsak a jövőt lehet Magyarországon alapítani. (*Gógös Zoltán: És ki az apa?*)

(15.50)

Magyarországon szokás az, hogy generációk együttesen művelik a földet, ez természetes dolog (*Gógös Zoltán: Kapáltál már földön?*), de Magyarországon a föld megszerzésének nagyon szigorú szabályai vannak. Méghozzá szigorú szabály az, hogy 300 hektár fölött Magyarországon senki, egyetlenegy magánszemély sem vehet földet, ezt biztosítani kell a jövőben is, a kis- és középbirtok Magyarország jövője.

Én értem azt, értem önöket, képviselőtársam, hogy önök a Jobbikból egy egész más rendszert szeretnének üzemeltetni, hiszen az önök gazdája mégiscsak egy nagybirtokos - ingatlan nagybirtokai vannak -, és emellett természetesen médiavállalkozó is, így ennek megfelelően az ilyen típusú felszólalások között mindig ezt az érdeket kell keresni. (*Gógös Zoltán: A Mészáros lassan nagyobb lesz.*) Önök nem akarják azt, hogy a kis- és középvállalkozások legyenek Magyarországon támogatva, önök azt akarják, hogy a nagybirtokosoknak az állami támogatása visszatérjen. Hiszen azt, hogy ma az állami támogatások elsősorban a kis- és középvállalkozásokat érintik, ez önöknek nem tetszik, illetve az önök kenyéradó gazdájának természetesen nem tetszik.

Önök evvel egyébként a saját programjukat is elárulták, hiszen szembemennek azzal a korábbi programmal, amit éppen önök is a saját programjukba 2014-ben beleírtak, hiszen azt mondták, hogy új földosztásra van szükség. És mi történik, amikor megvalósul Magyarországon egy új földosztás? 30 ezer ember - 30 ezer ember! - juthat Magyarországon földhöz tisztességes módon, tisztességes árveréssel, akkor önök ezt a programot a lehető legnagyobb vehemenciával támadják. (*Gógös Zoltán: És mi van a többi 9 millióval?*) Én azt gondolom, hogy ez egyértelműen azt jelenti, hogy önök szembemennek a korábbi programjukkal.

Korábban azt mondták önök más kérdésekben is, és erre azt szoktam mondani mindig, hogy önök az a párt, akik szavakban erősek, de a végén tettekben gyengék. Hiszen ha csak az alaptörvény-módosítást látjuk, az alaptörvény-módosításban arra, aki nem szavazza meg, önök azt mondták, hogy hazáruló. És mi lett a vége, önök nem szavazták meg az alaptörvény-módosítást sem. Önök minden kérdésben így járnak el, és önök folyamatosan a nagybirtok, a nagybirtokosok érdekeit képviselik a kis- és középvállalkozásokkal szemben. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e azt. Kérem, öné a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Természetesen nem tudom elfogadni a választ. Ön vádol minket a nagybirtok pártolásával? Egészen elképesztő, államtitkár úr! Milyen valódi gazdáról beszél, amikor az állami földek eladását emlegeti? A valódi gazdák diribdarab földeket kaphattak maximum, Mészáros Lőrincet viszont, garantálom, nem fogja itt senki traktorban látni, amint megműveli a saját földjét. (*Gógös Zoltán: Jobb is! - Derűltég a Jobbik soraiból.*)

Ha a Jobbik osztotta volna bérbe ezeket a földterületeket, akkor garantáltan a családi gazdálkodók használatába kerültek volna, és természetesen az állam nem szabadult volna meg az utolsó nemzeti vagyontól. Tehát az állam tulajdonban tartotta volna, hogy aztán a valódi családi gazdálkodók tudják használni ezeket a földeket.

Mészáros Lőrincnek az állami földekhez való hozzájárása semmi más célt nem szolgál, mint azt, hogy ha majd Orbán Viktor kikerül a hatalomból, akkor továbbra is királyként éljen. 2018-tól nemcsak a hatalmától fogjuk megfosztani Orbán Viktort, hanem attól a lehetőségétől is, hogy aztán királyként élhessen tovább. Nem tudom elfogadni a választ. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 36 nem ellenében elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Sallai Róbert Benedek, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: **„Milliárdokat a milliárdosoknak: kik a nyertesei a Fidesz agrárpolitikájának?”** címmel. Az interpelláció megválaszolásával miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Fazekas Sándor földművelésügyi minisztert bízta meg. Az interpellációra a miniszter úr felkérésére Nagy István államtitkár úr válaszol. Öné a szó, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Idáig beszélhetett Magyar képviselőtársam a földek sorsáról, most konkrétan beszélünk a támogatások sorsáról, hiszen meg lehet azt is nézni, hogy hová teszik önök azokat az agrármilliárdokat, amit az EU és a magyar adófizetők adnak. Gyakorlatilag méltatlanul mellőzte jobbikos képviselőtársam Csányi Sándornak a nevét, Nyerges Zsolt nevét, Leisztinger Tamásnak a nevét és mindazokat a milliárdosokat, akiknek önök odajátsszák a magyar agrártámogatásokat. És hát nyilvánvalóan felmerül a kérdés, hogy mit szól ehhez a miniszterelnök úr. Nemrég, ugye, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara évertékelőjén mondott beszédet, hiszen ő egy olyan falusi gyerek, mint mindenki más, és ezért ő teljesen úgy érzi, hogy erkölcsileg helyes és egyébként észszerű is, gondolja ezt - gondolom - arról, hogy a milliárdosoknak kell odaadni a milliárdokat.

Jelen pillanatban Magyarországon a 2014-2020 közötti agrárídezőszakban 3700 milliárd forint megy ki az agrártámogatásokra. Ez több, mint amibe Paks kerül, több, mint amibe egy olimpia került volna, és a magyar társadalom és önök tétlenül nézik, hogy ezzel a milliárdosokat támogatják. Mert gyakorlatilag elmondható, hogy 500 gazdálkodó, a kérelmezők kevesebb mint 0,3 százaléka viszi el a forrásoknak a közel egyötödét. Önök azok, akik a milliárdokat a milliárdosoknak adják oda támogatásként. És igaz, hogy Lázár János 2015-ben bejelentette, hogy a különböző támogatási maximummal meg fogja ezt a folyamatot állítani, a 2016. év kifizetési statisztikája bebizonyította: nem változott semmi. Önök ugyanúgy Csányi Sándort képviselik a parlamentben és nem a magyar embereket. Önök ugyanúgy Mészáros Lőrincnek a pártja és nem a magyar társadalomé. Önök ugyanúgy Leisztinger Tamásnak a pártja, és szó nincs közepes és családi gazdálkodókról. Szemlátomást a fideszesek támogatják leginkább.

Nyilvánvalóan felmerül a kérdés, hogy milyenek azok a támogatási rendszerek, amelyekben - mind a termőföld-privatizáció során, mind a támogatáspolitikában - külföldi agrárvállalkozók megjelenhetnek. Hiszen a toplistán az első 500-ban olasz, holland, brit, belga kötődésű gazdálkodókat találunk, akik évi több száz milliós támogatásban részesülhetnek Ma-

gyarországon. Gyakorlatilag ezen támogatási rendszer az, ami lehetővé teszi, hogy a legnagyobb 500 gazdaság fejenként kapjon 275 millió forint támogatást, míg a maradék, közel 180 ezer 3 milliós támogatáshoz jut, annak ellenére, hogy ezeknél van a foglalkoztatás és a vidéken maradásnak a kulcsa, és ott van érdemben a helyi munkahelyeknek a kérdése.

Nyilvánvalóan felmerül a kérdés, hogy meddig gondolták, hogy még ilyen - Tuzson államtitkár úr által elmondott - hazugságokkal lehet a magyar közvéleményt befolyásolni. Önök a milliárdosokat hozzák helyzetbe, azoknak adják a támogatást, azoknak adták a termőföldet, és ezt a rendszert tartják fenn, amit az MSZP kiépített. Semmit nem változott a politika, és ameddig itt maradnak, nem is várható a változás. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik sorából.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Nagy István államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársam! Azt javaslom, hogy az érzelmeket kicsit tegyük félre, és értsünk szót. Hiszen mindazzal, amit elmond, azzal, hogy a támogatásoknak a magyar mezőgazdaságot kell szolgálnia, a vidéken élőknek kell szolgálnia, azzal mindnyájan egyetértünk. És arra kérem önt, hogy legyen kész arra, hogy meghallgatja azokat az érveket, amelyeket szeretnék önnek felsorolni. A támogatások döntő többsége normatív jellegű. Vagyis attól függ, hogy ki hány hektár mezőgazdasági területen termel, vagy hány állatot tart, és a szigorú szabályok egész sorát betartja-e vagy sem. Ezen jogcímelek után kifizetett támogatások híven tükrözik az adott ország mezőgazdasági üzemszerkezetét, így nemcsak Magyarországot, hanem az EU minden országát is.

Azt szeretném önnek mondani, és itt szeretnék egyetértést kicsikarni öntől, hogy ön egy pillanatról beszélt, de ha végighallgat engem, akkor meglátja azt, hogy minden egyes nappal, amellyel haladunk előre, azon százalékok, azon arányok, pontosan e kormányok által kidolgozott szabályozások alapján egyre inkább aprózódnak fel a nagybirtokok. Ugyanis nemcsak ez a kormány van a történelemben, hanem ennek elődei is voltak. És annak az elődeinek a döntését nekünk hozni kell magunkkal. Viszont ennek a kormánynak a döntései azok, amelyek segítik azt, hogy beszabályozzuk a maximum 300 hektárt, segíti azt, hogy beszabályozzuk, hogy 1200 hektár után nem lehet fizetni. Ezek mind-mind óriási intézkedések voltak, és erre, azt hiszem, minden képviselőtársunk büszke is lehet. Hiszen Magyarország az első olyan ország, aki a leghigorúbb döntéseket hozta ennek kapcsán. Nem vádolhat bennünket képviselőtársunk azzal, hogy mi ezen nagybirtokoknak a pártján lennénk, hanem pontosan azt tesszük mindennap, hogy hogyan tudjuk betartani, hogyan tudjuk

elérni, hogy a bérleti idők lejártával egyre inkább a 300 hektáros területek alakuljanak ki, egyre kisebb területekké tudjuk lebontani a nagyokat.

És hogy itt mennyire igazam van, azt lehet látni, hogy ma már 58 százalék gazdaságilag a kisbirtokokhoz számít, és csak a többi tartozik a nagyhoz. Itt van, a KSH központi adatai szerint kimutatható, kedves képviselőtársam, tehát ezért szeretném önt arra kérni, hogy ne érzelmek vezéreljék, hanem szigorúan a tények, számok. És arra kérem, hogyha egy pontot is vizsgál, legalább azt ismerje el, hogy az előtte lévő folyamatok rosszabbodnak vagy javulnak. És arra kérem, hogy ahogy látja, törvényt hozunk, hiszen ön is megszavazta ezeket a törvényeket, és ön is parlamenti honatya, azt láthatja, hogy az elkövetkező idők, a jövőben is mennyire azt szolgálják majd, hogy hogyan lesznek a kisbirtokok támogatva, hogyan lesz egyre több ember, aki meg tud élni a magyar mezőgazdaságból, hogyan tudjuk szolgálni ezen támogatásokkal a vidék fejlődését, hogyan tudjuk az ottani vidéken élők megmaradását segíteni.

(16.00)

Hiszen minden egyes forint azt szolgálja, hogy az emberek ott maradhassanak, hogy dolgozzanak, és azt kell mondjam önnek, az állattenyésztés fejlődése, a kibocsátások növekedése, az elmúlt esztendő rekordtermései mind-mind azt igazolják, hogy rendeletileg, szabályilag a mezőgazdaság jó irányba tart, de vannak még olyan örökségeink, amelyeket szabályoznunk kell, amelyek a szabályozások következtében fognak majd kialakulni.

Arra kérem önt, hogy válaszában azokat a folyamatokat, amelyek kedvezően mennek végbe a mezőgazdaságban, elismerni szíveskedjen, és fogadja el a válaszomat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát, s kérem képviselő urat, elfogadja-e azt. Öné a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Tisztelt Házelnök Úr! Tisztelettel nem fogadnám el a választ, mert pont azt a folyamatot érzelmmentesen értékelem. Egészen a termőföld privatizációjáig nem változtattak semmit, ugyanazt a struktúrát tartották fenn, mint a Gyurcsány-kormányok vagy az MSZP-s kormányok, és a termőföld-privatizáció után jelentősen romlott a helyzet, mert tovább koncentráldott a birtok. Bocssáson meg, államtitkár úr, ha önnek bármilyen szándéka lenne, akkor elfogadta volna a többször benyújtott üzemszabályozási törvényt, hogy egy természetes személyhez ne több jogi személyen keresztül lehessen felvenni a támogatást.

Nyilvánvalóan azt mondja ön, hogy egy pillanatról beszélünk, és a jelenlegi 2016-os adatokat elemzem ki, de 2016-ról beszélünk, ez azt jelenti, hogy 6 évvel a kormányzás után még ugyanazok a tendenci-

ák, ugyanúgy Csányi Sándor vezeti a támogatásokat, mint 8 éve, 10 éve, vagy abban az időszakban, amikor az MSZP kormányzott. Ez azt jelenti, hogy önök 7 év alatt nem tudtak semmilyen változást hozni, hát, ki hiszi el, hogy ezután bármi változást tudnak hozni? Nem állt szándékukban. És pont az, amiről beszélt, hogy 1200 hektár fölött csökkentették a támogatások mértékét, látszódik, hogy nincs semmi eredménye. 2016 egy olyan mintaév *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, amikor nem változtak ezek a milliárdosok.

Nem tudom elfogadni a válaszát *(Az elnök ismét csenget.)*, és úgy látom, önök továbbra is a nagybirtokosokat és a milliárdosokat képviselik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 105 igen szavazattal, 32 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szatmáry Kristóf, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: „**Miért érdemelnek rosszabb minőségű termékeket a magyar fogyasztók, mint európai társaink?**” címmel. Szatmáry Kristóf képviselő urat illeti a szó.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt hetekben újabb botrány robbant ki a Magyarországon működő nemzetközi élelmiszerláncoknál. Azt már hallottuk korábban, hogy sanyargatott munkavállalók, mindenáron való piacszerzés, a hazaiak kiszorítása, a hazai beszállítók megsarcolása, de a közteherviselés alóli kibújási kísérletek után kiderült, amit sajnos régen sejtettünk: a nemzetközi láncok egyszerűen silányabb terméket adnak el nekünk, mint saját országaikban, ráadásul legtöbbször ugyanolyan áron. Ez felháborító, és szó szerint mindnyájunkat érint, mindnyájunkat, hiszen minden magyar állampolgár egyben vásárló is. Fogyasztóként és egyben európai állampolgárként pedig jogos elvárásunk, sőt követelésünk az, hogy sem az élelmiszerek, sem egyéb nem élelmiszer termékek vonatkozásában ne legyünk megkülönböztetve, ne érjen hátrány minket az osztrák, német, brit vagy éppen francia fogyasztókhöz képest. Állampolgári jogunk az, hogy a hazánkban előállított, kiváló minőségű termékekhez hasonlóan a másik polcain is elérhető külföldi származású termékek is azonos minőségűek és összetevőjűek legyenek itthon is, mint külföldön.

Tisztelt Államtitkár Úr! Legyen szíves tájékoztatni minket a sajtóban is megjelent hírek valóságtartalmáról. Igaz-e, hogy egyes nagy multcégek magyar piacra szánt élelmiszerei a különböző érzékszervi és összetételbeli vizsgálatok elvégzése után jól

értelmezhető különbséget mutatnak a Nyugat-Európában vagy akár a szomszédos Ausztriában kapható termékekhez képest? Sokak számára lehet ismerős az az érzés, hogy ha vásárolnak egy-egy darabot valamelyik közkedvelt, mondjuk, kenhető kakaós mogyorókrémből itthon, illetve az osztrák határ túloldalán, akkor az Ausztriában vásárolt termék lényegesen finomabb, kenhetőbb, ízvilágában meg talán jobban hasonlít a mogyoróra. Megemlíthetném akár a csokoládékat, a kakaóporokat, a fűszereket vagy akár az üdítőket is; egyes híresztelések szerint igaz ez egyébként bizonyos háztartási vagy kozmetikai termékekre is.

Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, hogy ezt a folyamatot, amely napról napra egyre több terméket fog érinteni a magyar fogyasztók kárára, közös összefogással és a kormány határozott lépésével meg kell hogy akadályozzuk. Kérdezem tisztelt államtitkár urat: folytattak-e már a témában átfogó vizsgálatot, és a híresztelések megalapozottsága esetén milyen intézkedéseket terveznek bevezetni, hogy a multik ne tehessék meg azt, hogy silányabb minőségű terméket forgalmazzanak nálunk, mint más országban? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Zsigó Róbert államtitkár úrnak. Parancsoljon!

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen a kérdését. Előljáróban tájékoztatom, hogy a kormány 2010 óta minden rendelkezésére álló eszközt felhasználva folyamatosan dolgozik egyrészt az élelmiszerek minőségének a növelésén, másrészt pedig a tudatos vásárlói magatartás megerősítésén. Engedjen meg két példát erre! A Földművelésügyi Minisztériumban a szakma képviselőinek bevonásával folyamatosan felülvizsgáljuk a Magyar Élelmiszertankönyv különböző fejezeteit, ezzel is segíteni kívánjuk, hogy a vásárlók egyre jobb minőségű élelmiszerekhez juthassanak. Legutóbb egyrészt a húskészítményekre vonatkozó előírásokat módosítottuk, pontosítottuk, szigorítottuk a hús fogalmát, és több termékben megemeltük a kötelezően benne lévő hús arányát, de emellett egyébként a kenyerekre és a pékárukra vonatkozó fejezeteket is módosítottuk, éppen azért, hogy jobb minőségű élelmiszereket tudjanak vásárolni.

Az élelmiszerek minőségével kapcsolatban nagyon fontos kérdés a vásárlói tudatosság növelése, valamint a vásárlók hiteles információval való ellátása. A Földművelésügyi Minisztérium felügyelete alá tartozó Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal két évvel ezelőtt elindította a Szupermenta-programját, melynek keretében minden hónapban más és más termékcsoportot vizsgálnak, s a vizsgálat eredményeit a honlapon közzéteszik, így minden vásárló,

mielőtt a boltba elmegy, az előtt tudja, hogy bizonyos termékcsoportokból mit érdemes venni.

*(Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben
Földi László váltja fel.)*

Tisztelt Képviselő Úr! A Néhiv, ahogy ön is említette, korábban ugyanazon multinacionális cég ugyanazon márkájú termékei közül 24-nek az összehasonlító vizsgálatát végezte el. A vizsgálat eredményei azt bizonyítják, hogy igen, ezen termékek többségénél, ezen élelmiszerek többségénél rosszabb minőségűek voltak a Magyarországon kapható élelmiszerek, mint az Ausztriában kaphatók, sőt néhány esetben azt is mondhatjuk, hogy silány minőségűek voltak ezek az élelmiszerek.

Ezen eredmények teljes joggal felháborították egyrészt a magyar embereket, másrészt a kormány továbbra is kiáll a magyar vásárlók érdekei mellett. Nem hagyjuk szó nélkül, hogy Magyarországon ugyanazon termékeket rosszabb minőségben lehessen megkapni, mint az európai közös piacon bárhol máshol egyébként.

Ezt a problémát korábban az Európai Unió illetékeseinél is fölvetettük. Az ügyel kapcsolatban, mint köztudomású, a múlt héten rendkívüli csúcstervezetet tartottak a V4-országok miniszterelnökei. Ezen az egyeztetésen megállapodtunk abban, hogy közösen fordulunk a probléma jogi megoldásának érdekében az illetékeshez, az Európai Bizottsághoz. Tájékoztatom továbbá, hogy a mai napon ülésezik Brüsszelben a Mezőgazdasági és Halászati Tanács is, ahol szlovák és magyar közös előterjesztésre szintén foglalkozunk az élelmiszerek kettős mércéjének az ügyével.

Tisztelt Képviselő Úr! Arról is tájékoztatom, hogy február 20-án Fazekas Sándor miniszter úr elrendelt egy újabb átfogó, közel 100 termékre kiterjedő, azok minőségét, összetevőit, jelölését vizsgáló átfogó vizsgálatot, amelynek az eredménye március második felében lesz nyilvános; erről természetesen a közvéleményt tájékoztatni fogjuk. Arról is tájékoztatom képviselő urat, hogy hamarosan a kormány elé kerül egy előterjesztés, amelyen dolgozunk már; ez az élelmiszerek minőségének a növelésével, a vásárlói tudatosság emelésével és a hatósági munka megerősítésével foglalkozik. Arról is biztosíthatom, hogy a kormány, ahogy eddig, ezután is mindent megtesz azért, hogy a családok asztalára egészséges, biztonságos, kiváló minőségű, lehetőség szerint magyar élelmiszer kerüljön.

Köszönöm a figyelmét. Kérem, hogy válaszat fogadja el. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(16.10)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem a képviselőt, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! A válasz elfogadása mellett természetesen azért azt el kell mondani, tudjuk azt, hogy a 2010 előtti időszak egyik legfőbb bűne az volt, hogy az uniós csatlakozást követően az akkori magyar kormányok semmilyen korlátot, észszerű kontrollt nem tettek a nemzetközi cégek, élelmiszerláncok magyarországi terjeszkedése előtt. Ennek egyik következménye az az élelmiszerbotrány is, amit látunk. Ennek következménye az, hogy a magyar élelmiszereket 60 százalékban forgalmazó külföldiek illet megtehetnek velünk.

Természetesen minden támogatást megadunk a kormánynak ahhoz, hogy fölvegye a harcot, és tisztában vagyunk azzal, hogy akár Brüsszellel szemben is szabályozások útján fölvegye a harcot azért, hogy a magyar polcokon a magyar élelmiszer-áruházakban a magyar vásárlók legalább olyan minőségű, kiváló és lehetőség szerint magyar termékeket kapjanak. Köszönöm szépen válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! 16 óra 11 perc van, az interpellációk végére értünk.

Az **azonnali kérdések** tárgyalását kezdjük meg. *(Zaj, több képviselő távozik az ülésteremből.)* Kérem képviselőtársaimat, akik elhagyják az üléstermet, tegyék azt csendben, hogy tudjuk folytatni munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Bárándy Gergely, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „Hogy gondolja ezt, Elnök Úr?!” címmel.

Elnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy az elnök úrtól személyesen kéri a választ.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem fogadom el, **megvárom** Matolcsy urat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szakács László, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „Mit gondolt, Elnök Úr?” címmel. Elnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy elnök úrtól személyesen kéri a választ.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Matolcsy elnök úrtól személyesen fogom kérni a választ. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Elnök úrnak a harmadik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti *(sic!)* erőforrások miniszteréhez: „**Önöknek minden mindegy?**” címmel. Miniszter úr jelen van a válaszára, tehát öné a szó, képviselő asszony.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A napokban került nyilvánosságra a minisztériumnak a 2015-ös költségvetése. Ebben a költségvetésben érdekes számokról kaptunk jelentést. Az eredeti előirányzat szerint 6,3 milliárd forintot akartak költeni személyi juttatásokra, ehelyett végül 11,1 milliárdra dagadt ez a tétel. Céljuttatás, projektprémium címen eredetileg 45,3 millió forintot akartak költeni, ehhez képest elment erre a célra 1,6 milliárd forint. Ruházati költségekre 10,6 millió forintot szántak, ehhez képest 226 millió forintot fizettek ki. Több mint félmilliárd forint ment el béren kívüli juttatásokra. Megszaladtak a dologi kiadások is, 2,7 milliárd forinttal terveztek, és végül 6,2 milliárd forintot tapsoltak el 2015-ben, miniszter úr.

2016 őszén önnek volt egy nagy nyilatkozata, és abban azt mondta, miniszter úr, hogy erre a kormánynak jellemző a puritán kormányzás. Önök, akik a szociális ügyekkel, családi ügyekkel foglalkoznak, miniszter úr, nap mint nap ebben a minisztériumban, szeretném megkérdezni miniszter urat: hogyan fordulhat elő, hogy ilyen magasra szökött ezeknek a kiadási tételeknek a száma? Hogyan fordulhat elő addig, míg Magyarországon minden jelentős lesújtó képet ad Magyarország szociális helyzetéről, oktatási helyzetéről, a magyar családok helyzetéről, önöknek a puritán kormányzás meg azt jelenti, hogy szórják két kézzel a pénzt a minisztériumban?

Miniszter úr, hogyan fordulhat ma ez elő Magyarországon? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Balog Zoltán miniszter úrnak. Öné a szó, miniszter úr.

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztere: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Azért gondoltam, hogy személyesen válaszolok erre a kérdésre, mert meg kell védenem legalább 754 köztisztviselő becsületét. Ha ön megnézné valóban azokat a közhiteles és egyébként nyilvános adatokat, amelyekből megpróbál dolgozni, illetve részben megpróbál dolgozni, akkor kiderülne, hogy amikor megterveztük a minisztérium költségvetését meg amikor végrehajtottuk, aközött történt valami. Az európai uniós ügynökség, amelyik a pályázatával, illetve annak kifize-

tésével, bonyolításával foglalkozik, az beolvadásra került a minisztériumba. Érkezett 800 ember. Ezeknek ön nem fizette volna ki a bérét? Amiről ön beszél most, az az ő ruhapénzük, az az ő kafetériájuk, az az ő túlmunkájuk, az az ő fizetésük. Sajnálja tőlük? Megdolgoztak érte tisztességesen.

Az átalakítás tisztességesen megtörtént, egyébként a többi minisztériumban is ugyanígy történt meg mindez a dolog. Tehát nem értem pontosan, hogy mire gondol, milyen dőzsölésre. Érdeemes ennek a dolognak utánanézni, és nem pedig annak a manipulatív és szelektív válogatásnak fölülni vagy esetleg szándékosan elfogadni, amelyik ezekről az adatokról téves információt közöl. Kikérem magamnak ezeknek az embereknek a nevében, akik a munkájukat elvégezték. Önnek mint szociáldemokrata ihletésű párt képviselőjének, frakció tagjának, úgy gondolom, hogy ezeknek az embereknek inkább béremelést kellene követelnie meg azt kellene követelnie, hogy javítsuk a munkakörülményeiket, nem pedig azt, hogy vegyünk el az ő pénzüket, mert igen, róluk van szó, ezekről a hétköznapi emberekről.

Minden más költés a minisztériumban az előzetes tervek szerint zajlott; nem úgy, mint egyébként önöknél, ahol bizony hosszan lehetne sorolni mindazokat az ügyeket és akciókat, amelyek a magyar adófizetők pénzével való tisztességtelen és pazarló bánásmódot jelzik. Szívesen mondom önnek néhány ilyet, ha szeretné, hogy föllevenítsem az emlékezetét.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úr választát. Viszonválaszra megadom a szót képviselő asszonynak. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, miniszter úr. Örülök, hogy 754 köztisztviselőnek ennyire védi az érdekeit. Bár látnánk, hogy 10 millió magyarnak is ennyire védi nap mint nap! Nagyon örülök, hogy bejött és meg akarja védeni ezeket a dolgozókat, csak miniszter úr, szeretném megkérdezni, hogy ezeknek a megszűnő intézményeknek a költségvetése annak idején hol szerepelt, amit ön mondott, hogy ezeknek az embereknek a költsége, a bérköltsége most beolvadt a minisztériumba, a minisztérium bérköltségébe. Csak arra is adjon már választ, hogy mennyien dolgoztak eddig a minisztériumban, és tényleg duplájára kellett-e nőni a költségvetésnek, ha tényleg csak a dolgozókra mentek el ezek a juttatások, mert miniszter úr, én ezt nem hiszem el önnek. Én nem hiszem el önnek, hogy csak ezek a tételek voltak ezek.

Figyeljenek oda jobban a családokra, mert elege van a magyar családoknak abból az urizáló politikából és életmódból, amit a minisztériumok - és közben kijönnek az adatok, hogy soha nem látott mértékben *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* nőtt a kormány megbízottak

száma, és az ön minisztériumában is sokkal többen vannak...

ELNÖK: Képviselő asszony...

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): ...a helyettes államtitkárok és az államtitkárok...

ELNÖK: Időkerete rég lejárt.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): ...mint bármikor a rendszerváltás óta. Köszönöm, államtitkár úr. *(Taps az MSZP soraiban. - Közbeszólások az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Képviselő úr, ha megkérhetem! Tisztelt Országgyűlés! Viszonválasz illeti meg miniszter urat. Öné a szó.

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztere: Nekem is lenne néhány kérdésem a metróberuházással kapcsolatban, ha ebben segítene engem. *(Folyamatos közbeszólások az MSZP soraiból, köztük Bangóné Borbély Ildikó: Nem ezt kérdeztem.)* Tudom, hogy ez nem tetszik önnek, ön erről nem szívesen beszél, mert ez nagyon kellemetlen. Most legalább arra válaszolt volna, hogy tudott-e erről, hogy 754 emberrel többen dolgoznak a minisztériumban. *(Folyamatos közbeszólások az MSZP soraiból, köztük Bangóné Borbély Ildikó részéről.)* Majd akkor válaszoljon, ha időben lehetőséget kap erre. *(Bangóné Borbély Ildikó folyamatosan közbeszól.)* Merthogy kiderült, hogy erről nem tudott, de továbbra is támad és arról beszél... *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)* Akkor miért nem arról a 754 emberről beszél, akinek a bérét ki kellett fizetni? *(Folyamatos közbeszólások az MSZP soraiból.)* És miért nem arról beszél, azokról az ügyekről, amelyek az önök dőzsöléséről szólnak? *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)*

És ha már itt tartunk, akkor arra is kellene válaszolni önnek, hogy miért nem olyan fontos önnek a metróberuházások tisztázása. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* Ön egy ellenzéki lapnak a manipulatív számai alapján nekiesik tisztességes embereknek *(Közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.)*, akik megdolgoztak a pénzükért. És egyébként nyilvános adatokban ön meg tudja tekinteni azt... *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)* Szerintem nem méltó önhöz ez a stílus. *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)* Ha önhöz méltó ez a stílus, akkor ehhez gratulálok. Én végighallgattam önt egyetlen hang nélkül.

(16.20)

Ön folyamatosan rikácsol, miközben én beszélek, a képviselőtársaival együtt. Ehhez csak gratulálni tudok. *(Zaj az MSZP soraiban.)* Én magamat szé-

gyellném az ön helyében, ha így beszélnek egy másik emberrel, nem beszélve arról, hogy képviselőtársak vagyunk. Úgyhogy csak gratulálni tudok önnek is és Varga képviselő úrnak is.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Képviselőtársaim! Lehet, hogy fáradtak, de azért a parlamentáris formát érdemben be lehetne tartani oda-vissza; kölcsönös alapon, oda-vissza, képviselő asszony. Nem kívánom megismételni, szíveskedjen a jegyzőkönyvet elolvasni, vitába nem bocsátkozom. Lezártam az ügyet. *(Zaj az MSZP soraiban.)*

Tisztelt Országgyűlés! Vona Gábor, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Lehet-e más a rendszerváltás?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Megvárom a miniszterelnök urat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tájékoztatom képviselő urat, hogy miniszterelnök úrnak a harmadik **SORON KÖVETKEZŐ** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Mit kellene tennie a Kormánynak a dolgozó magyar emberek bérfelzárkózásának érdekében?” címmel.

Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Megvárom a miniszterelnök urat. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Tájékoztatom képviselő urat, hogy miniszterelnök úrnak a **SORON KÖVETKEZŐ** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Hegedűs Lorántné, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „**Nemzeti Otthonteremtési Program - avagy Orbán Viktor pénze a pénztárosnál van, akit Lőrincnek hívnak?**” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Elfogadom, köszönöm.

ELNÖK: Képviselő asszony, öné a szó.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Tisztelt Miniszter Úr! Az elmúlt időszakban más kormányközeli üzletemberekhez hasonlóan Mészáros Lőrinc is kastélyvásárlásba fogott.

Amint azt a sajtóhírekből is megtudhattuk, egyik cége a bélmegyeri vadászkastélyt vette meg, majd alapítványa az alcsúti kastélyegyüttes egyik épületét. Nemrégiben pedig arról olvashattunk, hogy a Bicskei Gyermekotthonnak helyet adó kastélyt szemelte ki magának, aztán a Fóti Gyermekváros központi épületével kapcsolatban hallhattuk ugyanezt. Mindkét esetben a szakminisztérium, az EMMI megerősítette, hogy az ingatlanokban a közeljövőben megszűnik a gyermekvédelmi funkció, ami annál is inkább érdekes, mivelhogy egyébként több száz millió forintért újítták fel ezeket az épületeket mostanában. *(Dr. Rétvári Bence: A Jobbik gyűjt ezért aláírást. - Dúró Dóra: Ez nem igaz!)*

De nemcsak ez a közös a két előbb említett kastély kapcsán, hanem az is, hogy az egykoron főúri családok által épített ingatlanok most nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyonnak minősülő, műemléki védelem alatt álló építmények - ez bármennyire is nem tetszik Rétvári Bence államtitkár úrnak -, s mint ilyeneket törvényértelmezésünk szerint csak közfeladatot ellátó költségvetési szervezetek lehetne átadni hasznosításra. Tehát nem tulajdonba, hanem hasznosításra.

Az pedig, s talán ebben nemzeti minimumként itt megegyezhetünk, hogy „pénztáros” Lőrinc magának vagy ki tudja kinek szánalmas parvenüi öröklődéssel otthont kíván teremteni ezen az egykori arisztokrata birtokokon, aligha lehet közcél. Vagy igen? Az új Fidesz-arisztokrácia szellemi, erkölcsi háttér és múlt nélkül így akar magának történelmi rangot hazudni?

Tisztelt Miniszter Úr! Kérem, nyilatkozzon itt és most, hogy nemzeti vagyunk ezen kiemelkedő darabjait tényleg megszerezheti egy kormányközeli oligarcha?

Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Azzal kezdeném, hogy nagy nemzeti érdek fűződne ahhoz, hogy a köz- és magántulajdonban álló műemlékeink folyamatosan felújításra, illetve megújításra kerüljenek.

Sikerült számba vennünk végre azt, hogy hány olyan műemlék van, ami magántulajdonban van, és

az országgyűlési képviselők egy része támogatta is azt az adópolitikai kedvezményt, amelyik a műemlékek följújtásához kapcsolódik.

Magyarországon 27 éve politikai konszenzus van abban, hogy a kiemelt jelentőségű nemzeti kastélyok állami tulajdonban legyenek és maradjanak. 1990 óta kétharmados törvény melléklete rögzíti, most éppen a nemzeti vagyonról szóló törvény melléklete rögzíti, melyek azok a nemzeti kastélyok, amelyek hosszú távon állami tulajdonban maradnak, vállalva ezzel egyébként nem kis felelősséget az állam oldaláról, hiszen ezeknek a műemlékeknek a karbantartása, följújtása, állagmegóvása sokszor nehézségbe ütközik. Sőt, 2010 után az Országgyűlés úgy módosította az Alaptörvényt, illetve a nemzeti vagyonról szóló törvényt, hogy vagyonhasznosításba sem lehet ezeket az ingatlanokat adni, csak húszt év esetére. Tehát maximum húszt év az, amiben hasznosítási szerződést lehetne kötni, de erre sincs az államnak szándéka, érdeklődés hiányában egyébként, teszem hozzá, hiszen húszt év alatt senki sem akar milliárdokat invesztálni.

Tehát nem tudok olyan szándékról a kormány nevében, hogy bárki is megkereste volna a magyar államot, hogy a kiemelt nemzeti jelentőséggel bíró, kétharmados védelmet élvező ingatlanokat meg akarja szerezni, meg akarja vásárolni, el akarja tulajdonítani, ráadásul nem is tehetnének, csak az önkormányzat segítségével és támogatásával. Mint ahogy azt remélem, hogy holnap kétharmados többséget tudunk szerezni ahhoz, hogy a geszti kastély a Magyar Református Egyház tulajdonába menjen át annak érdekében, hogy jobb kezekbe kerüljön, mint a magyar állam. De semmilyen más szándékról nincs tudomásunk, ezért a kétharmados törvénnyel védett kastélyokhoz senki nem akar hozzányúlni, és nem is hagynánk, ha hozzá akarna. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Visszaválaszra megadom a szót képviselő asszonynak.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): A geszti kastély esetén közcélról van szó, ezért fogjuk támogatni. Sajnálatos módon azonban úgy látszik, hogy a kétharmados védelem ugyanakkor nem terjed ki mindenre, ami az ön által is említett nemzetivagyon-törvény második mellékletében szerepel. Éppen ezért említettem önnek az imént az alsóúti kastély-együttest, amelynek az egyik épületét igenis megszerzhette „pénztáros” Lőrinc.

Ezért is kérdezem nagy tisztelettel még egyszer miniszter urat rendkívül konkrétan, hogy valóban ez két olyan további kastély, mind a főt, mind a bicskei, amely védelem alatt áll, a nemzetivagyon-törvényünk szerint a nemzeti vagyon része, megszerzheti-e ezt „pénztáros” Lőrinc, lehet-e ott neki, az új arisztokratának lakása.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Visszaválasz illeti meg miniszter urat. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Az az igazság, hogy azt tudom mondani, hogy a magyar államot a felcsúti polgármester úr semmilyen kéréssel nem kereste meg, és semmilyen támogatásban nem is részesül annak érdekében, hogy ezeket a műemlékeket bárki megvásárolhassa. Mind a kettő kiemelt nemzeti műemlék, és mind a kettő marad állami tulajdonban. Egy dolgot szeretnénk elérni, hogy az ott állami gondozásban lévő gyerekek családokhoz kerüljenek, tehát az EMMI-nek az a szakmai programja, hogy a következő két esztendőben a gyerekek ne állami gondozotti intézetben, hanem családonál kerüljenek végleges elhelyezésre a nevelésük érdekében. Több helyen egyébként, ahol illegális bevándorló kiskorúakat próbáltunk elhelyezni, a helyi közösség tiltakozott leginkább ez ellen, csak hogy példaként jelezzem. Ezek az ingatlanok erre az elhelyezésre egyébként teljesen alkalmatlanok.

Volt jó példa is *(Zaj az ellenzéki oldalon.)* - bocsánat, ha megengedik -, volt jó példa is: a fehérvárcsurgói kastélyt százéves használatba adtuk az egyébként korábban tulajdonos Károlyi József unokájának, Károlyi Györgynek, aki a teljes vagyonát, sőt mások vagyonát is ráköltve, milliárdokból újította föl a köz javára. Tehát nagyon jó példák is vannak arra, hogy hogyan lehet műemléket jól kezelni. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: „Miért érinthetetlen Kiss Szilárd Fazekas Sándornak?” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Nagy István államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszter úrtól személyesen kéri a választ.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm, elnök úr, megvárom a miniszter urat.

ELNÖK: Miniszter úrnak a **sorted** következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet és Sallai Benedek, az LMP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnökhöz: „Ez már a polgári Magyarország?” címmel.

(16.30)

Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem

képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Ha nem haragszik, elnök úr, nem vagyok képviselő asszony, bocsánat.

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Úr! Mivel a képviselő asszony neve állt elől az én forgatókönyvemben, így képviselő asszonynak mint hölgynek is először említettem a nevét, és nem tekintettem föl, hogy ön áll. Tehát parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Nincs harag, köszönöm szépen a pontosítást. S ha nem haragszik meg a miniszter úr, akkor megvárnám miniszterelnök urat; ha már ilyen türelmesen vártam ideig, akkor ezt az egy hetet már kibírom. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tájékoztatom kell, hogy miniszterelnök úrnak a **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „**Felmondja-e a kormány az orosz-magyar atompaktumot?**” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Nem, elfogadom, köszönöm szépen, elnök úr.

Tisztelt Miniszter Úr! Az orosz hitelből tervezett Paks II. sok sebből vérzik. Én ötöt fogok most felsorolni.

1. Először is baj van az Oroszországtól vásárlandó kísérleti, azaz referenciák nélküli erőműtípussal. Eddig négynek az építését kezdték el, de csak egynél jutottak el az üzembe helyezésig. Mind a négy projektet hatósági kifogások, konstrukciós hibák és óriási késések kísérik.

2. Baj van a finanszírozással és a megtérüléssel is. Hazugság az, amit ön, miniszter úr, állít, hogy az atomenergia olcsó. Ma senki sem tudja megmondani, hogy a végén mennyibe fog Paks II. kerülni az országnak. Alaphangon meghaladja a 4000 milliárd forintot, de tudjuk, hogy a kormány mindent alábecsül. Ha ennek a dupláját vesszük, nem hiszem, hogy nagyot tévedünk. Ráadásul az atomenergia árába nem számítják bele az atomerőmű létesítésének és a kis- és nagyaktivitású hulladék elhelyezésének a tényleges költségeit. Ha ez megtörténne, egészen más számot kapnánk.

3. Paks II. probléma azért is, mert kényszerpályára tereli Magyarország energiapolitikáját. Egyszerűen elveszi a teret és forrásokat a megújítható energiától.

4. Elfogadhatatlan azért is, mert megoldatlan az atomerőműben képződő nagyaktivitású hulladék sorsa. Oroszország nem veszi vissza, a kormánynak pedig csak annyi ötlete van, hogy egy ideiglenes hulladékátrolót épít a tervezett két új reaktor mellé, sokszorosára növelve a nukleárisenergia-termelés kockázatát.

5. Végül, de nem utolsósorban Paks II. növeli az orosz függőséget.

Mindezek miatt kérdezem, hogy a kormány megvárja-e, amíg a választók népszavazáson utasítják el a máris százmilliárdok értelmetlen elköltésével járó atomerőmű-bővítést, és az egyetlen észszerű megoldást választva felmondja az Orbán-Putyin atompaktumot. (Sallai R. Benedek tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen, igen tisztelt elnök úr. Nem illik a kormánynak, sem a kormány tagjának triumfálni, de azért mégis ma van az a nap, amikor háromévi munka után az Európai Bizottság hozzájárult a beruházás megvalósításához. Ebben azért néhány kollégánknak komoly érdeme van. Ma nem aktuális az ön kérdése. Korábban sem volt az, de ma a legkevésbé aktuális. Konkrétan szeretnék válaszolni a kérdéseire.

Az orosz függőség nem az atomerőművel van meg, hanem annak hiányában állna elő. Ugyanis ha nincs atomerőmű, ha nincs atomenergia, akkor több gázt kell vásárolni. Ha több gázt kell vásárolni, azt csak honnan vásárolhatjuk? Az oroszoktól vásárolhatjuk. Az atomerőmű garantálja azt, hogy gázt nem kell elégetni ahhoz, hogy áram legyen. Tehát kevesebb gázt jelent az atomerőmű és kisebb függőséget jelent.

Ráadásul ön is pontosan tudja, hogy ma a legkölnyezetbarátabb technológia az atomerőmű. Száz atomerőmű működik, képviselő asszony, Amerikában, 115 atomerőmű működik Nyugat-Európában. Ha ez olyan rossz dolog, az amerikaiaknak jó, a nyugat-európaiaknak jó, csak éppen nekünk nem lesz jó?

Másrésről szeretném azt is jelezni, hogy Oroszország a hulladékot visszaszállítja, mint tette ezt korábban is az üzemanyag megvásárlása esetén. Hozzáteszem, hogy a függőség akkor állna be, ha üzemanyag-függőség lenne, mert úgy állapodtunk meg az Európai Bizottsággal, hogy nem üzemanyag-függőség van, hanem üzemanyag-független: bárki szállíthat üzemanyagot az atomerőműbe.

Nincs kényszerpálya, mert 50 százalékot termel az atomerőmű, és a másik 50 százalékot jelen pillanatban importáljuk. A kényszerpálya az lenne, ha nem lenne atomerőmű, mert akkor 100 százalékot kellene importálni, különös tekintettel arra, hogy a közeljövőben más erőművek bezárására is sort kell keríteni, ami áramot termel. Tehát, ha nem épül atomerőmű, akkor nő az import, ha nő az import, nő

a függőség. Szerintem atomerőművi kapacitást megtartva, saját zöldenergiás beruházások kellene, hogy a másik 50 százalék meglegyen. A kettő egymás mellett megférhet.

A finanszírozás pedig, képviselő asszony, nem-hogy kockázatot jelentene, hanem jelen pillanatban Magyarország képes lenne akár saját maga is finanszírozni, sőt arra is képesek vagyunk, hogy a hitelt kiváltsuk. Tehát finanszírozási kockázat nincsen. Az orosz technológiát pedig az Európai Bizottság megbízhatónak és az európai sztenderdeknek megfelelőnek minősítette. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszter úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót képviselő asszonynak.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Miniszter Úr! Azzal kezdem, hogy lehet, hogy Brüsszel hozzájárult, de a magyar emberek nem. Azért volt néhány közvélemény-kutatás ezzel kapcsolatosan, és a legújabb szerint is Magyarország lakosságának nagyobbik hányada elutasítja Paks II.-t. Azt gondolom, önöknek is vannak ilyen belső kutatásaik, ezt biztosan nagyon jól tudják. Egyébként lehet, hogy ezért nem annyira örül a kormány annak, hogy az LMP népszavazást kezdeményez Paks II. kérdésében.

Na, az aztán tényleg nagyon jó vicc, hogy ön azt állítja, hogy az atomerőmű környezetbarát! Miniszter Úr! Én 30 éve, nem tudom, egész életemben környezetvédelemmel foglalkoztam. De azért még ilyen nem hallottam. Tehát, miniszter úr, egy picit utána kellene nézni!

Azt gondolom, hogy az atomerőmű egyébként alapvetően, első helyen nem műszaki kérdés. Ez első helyen erkölcsi kérdés. Erkölcsi kérdés azért, mert ma még a világon nincs arra technológia, hogy hogyan lehet elhelyezni biztonságosan a nagyaktivitású hulladékot. Erre nincsen válasz. Hogyan lehet az utódokra, a gyerekekre, az unokákra egy ilyen technológiát hagyni, amire nincs megoldás? *(Az elnök többször csenget.)*

Ma tudjuk azt, hogy a klímaváltozásnak milyen várható hatásai lesznek. Több mint ezer év az atomenergia, az atomhulladék lebomlási határideje. *(Sal-lai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Viszonzás illeti meg miniszter urat. Miniszter úr, öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Amikor környezetvédelmi vagy klímapolitikai szempontokra utaltam, akkor arra utaltam, hogy a károsanyag-kibocsátása mégiscsak kisebb, mint egy szénerőműnek, kedves képviselő asszony. Németországban lehet, hogy bezárnak az atomerőművek, de gőzerővel működnek a szénerőművek. Kérdés, hogy ez mennyit tesz hozzá Németország klímapolitikai céljaihoz.

A másik megjegyzése. Én tiszteletben tartom az ön fölkészültségét, morális és erkölcsi aggályait sem cáfolom. Ugyanakkor van egy másik morális probléma, hogy ma 36 forint/kilowattórát fizetnek a magyar lakosok. Németországban, ahol nincs atomerőmű, 90 forint/kilowattórát fizetnek. Az is morális kérdés, hogy olyan legyen az áram ára, ami a lakosság által megfizethető. Ma Paks azt jelenti, hogy 11 forintért állít elő áramot kilowattóránként, és ezt a magyar lakosság és a magyar ipar meg tudja fizetni. Ezeket a dilemmákat kell föloldani.

Döntés pedig volt, képviselő asszony. Amikor parlamenti képviselők valamiben döntenek vagy állást foglalnak, kinek a nevében döntenek? Hát a nép nevében. A nép küldött ide mindannyiunkat, a nép nevében eljáró parlamenti képviselők egy választás előtt és egy választás után jóváhagyták ezt. A választáson pedig erről szavaztak többek között a magyar választók, hiszen számos parlamenti párt ezzel kampányolt.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Gelencsér Attila, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Megvédjük a magyar embereket! Megvédjük a magyar rezsicsökkentést!**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Aradszki András... *(Dr. Fónagy János feláll.)* - bocsánat -, Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. *(Derűlttség.)* Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ. *(Jelzésre:)* Úgy látszik, kedves képviselőtársaim, a forgatókönyvem a mai napon nagyon elcsúszott. Öné a szó, képviselő úr.

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Hosszú ideje már annak, hogy a szocialista-liberális kormányok által brutálisan megemelt rezsik csökkentését határozta el az Orbán-kormány. 2010-ben az első intézkedések egyikeként befagyasztottuk a rezsikártyákat. *(Közbeszólások az MSZP és a Jobbik soraiból.)* Majd röviddel utána megkezdtük azok többlépcsős mérséklését, hiszen intézkedéseinkkel egyértelműen a magyar emberek érdekeit kívántuk szolgálni. *(Dr. Józsa István: Olajárak.)*

Jelentősen csökkentettük a gáz, a villamos energia, a távhő, az ivóvíz, a csatorna, a hulladékszállítás, a palackos gáz, valamint a szippantott szennyvízszállítás díját, a kéményseprésért pedig díjmentessé tettük. Az intézkedésnek köszönhetően egy többgenerációs család évente akár több mint negyedmillió forintot tud megtakarítani. Egy négyfős, kertés házban élő család átlagosan 175 ezer forintot, egy nyugdíjas házaspár távfűtéses lakásban pedig mintegy évi 125 ezer forintot tud megtakarítani, ami egyértelműen a rezsicsökkentés eredménye.

(16.40)

Közel két és fél millió magyar ember támogatásának köszönhetően megvédtük az országot a hazai baloldaltól és a brüsszeli bürokratáktól, amikor a multik érdekeit szem előtt tartva a magyar háztartások ellen indítottak támadásokat. A sajtóban hallható információk szerint azonban Brüsszel újra támadásba lendült, és ezúttal totális háborút hirdetett a rezsicsökkentés ellen. Egy világos és nyílt támadás ez a magyar emberekkel szemben.

Tisztelt Államtitkár Úr! Véleményem szerint igen komoly veszély fenyeget most minket, hiszen ha Brüsszel beváltja ígéretét, vége a rezsicsökkentés politikájának, és elfelejthetjük annak eredményeit is, akár több százalékos forintos éves megtakarításukat a háztartások elveszíthetik, az árak újra az egekbe fognak emelkedni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdezem öntől, hogy az új nemzeti politika keretein belül képesek leszünk-e megvédeni Brüsszelben a rezsicsökkentést. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, 2012 végétől a kormány egy jelentős rezsicsökkentést hajtott végre. Ennek a társadalom örül, néhány képviselőtársunknak csavarja az orrát. De ilyen a politika, ezt el kell viselni nekünk is, el kell viselni nekik is.

Amit képviselőtársam kérdezett, hogy mennyire van veszélyben ez a politika, amit következetesen 2010 óta folytatunk: el kell mondanom, hogy igen, az ön által jelzett európai uniós szándékok valóban reális veszélyt jelentenek. Reális veszélyt jelentenek a kormány szándékára, de ez a kisebbik baj, a nagyobbik baj, hogy reális veszélyt jelentenek azokra a tíz- és százazrekre, akiknek például az elmúlt években a villamosenergia- vagy gázzámlatartozásuk jelentősen csökkent vagy megszűnt, hiszen nem csak statisztikákról van szó, a statisztikai sorok mögött családok tízezrei, százazrei vannak. Kétharmadával csökkent a késedelembe esett és harmadával csökkent a szolgáltatásból kikapcsolt gázfogyasztók száma. Aki emlékszik az elmúlt hónapok időjárására, az tudja, hogy ez bizony nem politikai szóváltás kérdése, hanem az emberek mindennapi megélhetése, ha erre nem kerül sor, akkor a mindennapi nyomorúsága, ha pedig a kormány így intézkedett, akkor a mindennapi nyugalma.

Tisztelt Képviselőtársam! A kormány folyamatosan kereste és keresi annak a lehetőségét, hogy további lépéseket tegyen a fogyasztók terheinek csökkentése érdekében. Azonban az ön által is ideidézett, az Európai Bizottság által 2016. november 30-án

elfogadott úgynevezett „Tiszta energiát minden európainak” csomag előírásával tovább kívánják szűkíteni a tagállamok mozgásterét. Egyelőre ugyan csak a villamos energia végfogyasztói áraitól van szó, azonban látni kell, hogy ez egy folyamat kezdete, ezért mindjárt az elején ez ellen fel kell lépünk. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Visszonválaszra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen. Kedves Államtitkár Úr! Kár, hogy nem láthatta az ellenzék reakcióját a felszólalásom közben Magyarország összes választója, azok, akik egyébként panelban laknak, százazreket takarítanak meg ezzel, azok a nagycsaládok, akik még ennél is nagyobb összeget tudtak megtakarítani a rezsicsökkentésből. Ez a mai magyarországi baloldal - és ha jól hallottam, a Jobbik is tapsikolt *(Közbeszólások a Jobbik soraiból, köztük: Mihez? - Mihez tapsikoltunk? - A nyolc évhez tapsikoltunk!)* - nagy ellenérzésével zajlik.

Persze, az ő logikájuk teljesen nyilvánvaló és egyértelmű: minél rosszabb az embereknek és a kormánynak, nekik annál jobb. Tehát, azt hiszem, az ő küzdelmük lényege, hogy a 2002 és a 2010 közötti ezermilliárdos pénzszivattyú újraindulhasson *(Dr. Varga László: Nem is felháborító vagy, hanem neveltséges!)*, miután ők az energiamultikat képviselik - így aztán ők most nehéz helyzetben vannak.

Én azt hiszem, egy katasztrófával érne fel, hogyha újra Brüsszel akarata érvényesülne. Ne engedjük ezt a zsarolást! *(Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Dűró Dóra: Szánalmas vagy! - Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Visszonválasz illeti meg államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Ha megengedik, képviselőtársaim, folytatom a választ. És javaslom, hogy ne az ellenzékkel foglalkozzunk *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Így van!)*, ebből a szempontból irreleváns, az arckifejezésük, a megnyilatkozásaik is, inkább azzal foglalkozzunk, hogy ha az Európai Unió bevezeti ezt az egységes szabályozást, és lehetetlenné teszi a nemzeti energiaár-szabályozást, az azt jelenti, hogy egy nálunknál lényegesen magasabb jövedelmű Nyugat-Európához szabják az árakat, és megint azok a multinacionális monopóliumok fogják megszabni a magyarországi energiaárakat, amelyeket az elmúlt években nagy nehezen túlnyomórészt kiseprűztünk az országból.

Én ehhez kérem egyébként az ellenzék támogatását is, hogy erre ne kerülhessen sor. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Varga László, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „**Blöffök és túlrazott beruházások**” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Elfogadom.

ELNÖK: Megadom a szót, képviselő úr.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Mintegy másfél hete Fürjes Balázs, a projektért felelős kormánybiztos a tévé nyilvánossága előtt jelentette ki, hogy blöff volt a vizes vb pályázatában szereplő Duna Aréna látványterve. Ne feledjük el, annak a vizes vb-nek a kapcsán mondta ezt, amely eredetileg konszenzussal egy 25 milliárdos költségvetésről indult, ma meg már - sokakat felháborítva - százmilliárdnál tart ez a költségvetés. Ez már egy négy-szeres költségvetés, egy olyan országban, ahol azért számtalan szociális, egészségügyi és oktatási probléma van.

Egy másik hír: szintén nagyjából másfél hete, a kormányinfó óta tudhatjuk, hogy 100 milliárd forint helyett 190 milliárd forint jut a Puskás Stadionra, ennyivel növelték meg a beruházás költségkeretét. És azóta azt is tudhatjuk, hogy a győztes ajánlattevő egy Mészáros Lőrínchez köthető konzorcium. Itt is röviden szaladjunk végig, egy online portál összegyűjtötte, hogy változott a beruházás költségkerete. '11 őszén Giro-Szász András még 43,5 milliárdos költségkeretről beszélt, 35 milliárd lett volna stadionra és a többi kiegészítő beruházásokra; '14 nyarán Vigh László, a Nemzeti Sportközpontok vezetője 90-100 milliárd közé tette a beruházás költségét; 2015-ben Fürjes Balázs már egyszerűsített műszaki tartalomról és csak futballról beszélt, más sportágakról nem, 100 milliárdért. Ezek után jött a hirtelen bejelentés, a 190 milliárd, de kérdés, hol a vége.

618 millió euró tehát a Puskás Stadion költségkerete. Mondjuk, az Arsenal stadionját 461 millióból építették meg, amely az egyik legmodernebb a világon, és hasonló méretű. A marseille-i Vélodrome-ot majdnem teljesen újjáépítettek negyedennyiből, 150 millió euróból. Egyedül a bakui olimpiai stadiont lehet ehhez a költségkerethez hasonlítani, amely nyilván tőlünk keletre van. Tőlünk keletre lehet hasonló beruházási gyakorlatot látni, nyugatra semmiképpen nem.

A kérdés: kik a felelősök az ilyen blöffökért, és kik a felelősei a túlrazott beruházásoknak? Köszönöm szépen, elnök úr. Várom a választ, miniszter úr.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Országgyűlés! A következőkről szeretném tájékoztatni képviselő urat. Én a vélemény rovatba tartozó kijelentésekkel nem nagyon tudok mit kezdeni, a tényekkel tudok mit kezdeni. Tény az, hogy a beruházás elindulása előtt 38 milliárd forintos közbeszerzési értékhatárt szabott meg a Dagály építése esetén a közbeszerzés kiírója, és 38 milliárd forint plusz áfa összegbe került a Dagály tudomásom szerint, maga az uszoda. Az uszoda mellett természetesen árvízvédelmi beruházás, utépítés, közművezetés, közterület-létesítés valósult meg, és még valósul is meg. Ezeket a költségeket nem számolnám rá, illetve a vizes vb-vel kapcsolatos költségeket. Én úgy láttam, hogy az uszodánál tartották az eredetileg tervezett árat.

Ami a Puskás Stadiont illeti: ott sem tudok a vélemény rovatba tartozó hadoválással mit kezdeni. Ezt nem feltétlenül ön követte el itt az elmúlt időszakban, hanem a beruházás kapcsán nyilatkozatot tevők szövegeivel nem tudok mit kezdeni. Egy dologgal tudok mit kezdeni, hogy a közbeszerzési felhívásban az jelent meg, hogy bruttó 180 milliárd forint a becsült ár a közbeszerzés kiírója szerint. Ehhez képest 190 milliárd forintra érkezett a legolcsóbb ajánlat. A 180 és a 190 milliárd forint között van eltérés, 5 és 6 százalék közötti eltérés van, úgy, hogy a 190 milliárdos bruttó ár tartalmaz egy 6,5 milliárdos tartalékkeretet, ami egy ekkora beruházásnál indokolt.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A beruházás programja pedig nem gondolom, hogy vékonyabb lenne, hiszen múzeumtól kezdve éttermek és minden más létesítmény is itt megvalósul.

(16.50)

A kormány pontosan azért, hogy ezeket a helyzeteket kezelje, az elmúlt évek európai uniós tapasztalataiból is okulva, egy rendeletet hozott, amelyben feketén fehéren le van írva, hogy 15 százalékos eltérésig például európai uniós források esetén van lehetősége a pályázat finanszírozójának megemelni az eredetileg erre szánt összeget, és 15 és 30 százalék között kell igazságügyi szakértőt, értékbecslőt igénybe venni. Miután 15 százalék alatt van az eltérés, ezért a kormány engedélyezte, hogy nem 180, hanem 190 milliárd forintért valósulhasson ez meg, a költségeket pedig tartani kell, ez már valóban kormányzati felelősség. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Szerezzel köszöntöm a képviselőtársaimat. Egyperces

viszonzásra Varga László képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Én ezt értem, és értem is, hogy a kormánynak van erre egy rendelete, de sportszerető emberként azt gondolom, a költségkeretek folyamatos növekedésének és az ilyen jellegű megnyilatkozásoknak, amit a kormánybiztos úr tett, tehát Fürjes Balázs, van szerepe abban, hogy az emberek elfordultak az olimpiától, és egyébként úgy tekintenek a sportberuházásokra sok esetben, mint a korrupció melegágyára. Ez nekem fáj, és ez egy hatalmas probléma.

Ennek kapcsán fordultam önhöz, és határozottan azt várom önöktől, hogy ilyen jellegű elszállások és korrupciógyanús ügyek nem lesznek a továbbiakban, hanem ezeket haladéktalanul leállítják, különös tekintettel arra, hogy nemrég látott napvilágot az Európai Unió régióinak versenyképességi rangsora, ahol hadd hivatkozzam a saját régiómra: Észak-Magyarország a 263 régió közül a 262. az egészségügyi ellátás szempontjából. Itt kifejezett lecsúszás van a környező országokhoz képest, ezeket kell megállítani, azt gondolom, és nem ilyen típusú társadalmi vitát kiváltó túlrazásokra és blöffökre költeni. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyszeres viszonzás illeti meg a miniszter urat is. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. A hivatali munkámnál fogva naponta találkozom olyan dossziékkal és ügyekkel, amelyek arról szólnak, hogy a beruházásra szánt összeghez képest a legolcsóbb megvalósítási ár nagyobb, mint a rendelkezésre álló keret. Természetesen ennek van egy olyan olvasata, hogy a vállalkozók összejátszanak egymással, kartell van, és a rendelkezésre álló forrásnál többet szeretnének a beruházótól elkérni. De van egy másik olvasata is, amit ha higgadtan gondolkodik az ember, részben akceptálhat: jó néhány olyan beruházás van Magyarországon például, ami EU-s forrásból valósul meg, és amit 2009-ben és 2010-ben megterveztek. Több éve zajlik a pályázati eljárás, adott esetben több körben zajlik az, és az elmúlt három-négy évben az árdrágulásokkal a pályázatot támogató vagy a forrást biztosító nem számolt; ez a vállalkozói érv.

A kettő között kell egy jó, világos, egyértelmű és transzparens rendszert létrehozni, ez a kormányrendelet, amelyről beszéltem, ezt a célt szolgálja, és természetes, hogy az adófizetők érdekeit minden egyes beruházásnál megvédjük, a legjobb beruházás valósuljon meg a legolcsóbb összegért. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Gyüre Csaba képviselő úr, a Job-

bik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**3,2 milliárdot kifizetni a mellényzsebből? - avagy Orbán Viktor pénze a pénztárosnál van, akit Lőrincnek hívnak?**” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy megvárja a válasszal a miniszterelnök úr jelenlétét.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen, elfogadom.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor Gyüre Csaba képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Közérdekű adatigénylés során nyilvánosságra került, miszerint a Mészáros Lőrinc érdekeltségéhez köthető vállalkozás kifizette a Cider Alma Kft.-nek a Magyar Nemzeti Kereskedőház Zrt. felé fennálló 3,2 milliárd forint összegű tartozását. Médiaértesülések szerint a Cider Alma Kft. a miniszterelnök úr sógorának, illetve felesége rokonainak érdekeltségeit képezi.

Hogy kerül a csizma az asztalra? Miért kerül ez a parlament elé? Miért kérdezem én ezt itt meg? Azért, mert, ha erről van szó, és ez igaz, akkor valószínű, hogy mindennek a vége közpénz. Mit láttunk? A 2016. év folyamán a Mészáros Lőrinc érdekeltségeibe tartozó cégcsoportok összesen 160 milliárd forint összegben nyertek pályázatokat, kaptak közpénzt, ebből a közpénzből, ilyen összegű közpénzből gazdálkodtak. Hogy mekkora ez az összeg? Ez majdnem azonos az egyévi felsőoktatási költségvetési összeggel, majdnem azzal egyenlő összegű, tehát döbbenetes dolog, hogy Magyarországon a Mészáros Lőrinc-hez jutó közpénz majdnem egyenlő a magyar felsőoktatás összegével.

Azt is látjuk, hogy tíz év alatt ezerszeresére növelte meg Mészáros Lőrinc a bevételét, illetve a cégei gyorsabban növekedtek, mint a Facebook vagy az Apple. A miniszterelnök úr korábban arról beszélt, hogy körülötte, az ő környezetében nagyon tehetséges emberek vannak, az ő barátai ilyen tehetségesek.

Nézzük Mészáros Lőrinc esetében! Nyilván tudjuk, hogy professzionális a gázszerelésben, de azt is megtudtuk, hogy a stadionépítésben, az út-, vasútépítésben, az agrárgazdálkodásban, a sajtótermékek kiadásában, a médiában, televíziózásban, tehát ez mind az ő terepe lett, a hét év alatt, amióta a Fidesz van kormánynon, ezekre a területekre tört be. 160 milliárd forint készpénzről van szó, amiből most 3,2 milliárd kifizetésre kerül. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ az elhangzott kérdésre Lázár János, a Minisz-

terelnökséget vezető miniszter úr fogja megadni. Megvárjuk, míg felteszi a mikrofont. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Bevallom hősiesen, annyi munkám van, hogy a magyar közélet egyébként gyorsan változó sajtóhíreit nehezen tudom követni, fogalmam sincs, hogy a Ciber vagy Cider Alma Kft. kicsoda, micsoda, kié, hova tartozik. Nem tudok a kérdésére válaszolni, és nem ismerem az Alma Kft. pénzügyeit sem, nem vagyok szakértője, nem vagyok tulajdonosa, nem tudom, hogy kiről van szó és miről van szó, abban reménykedem, hogy egy tisztességesen adót fizető, normálisan működő magyar vállalkozás.

Ami az ön megjegyzését illeti, elvi élel jelezném, hogy ebben az országban nyilván vannak vállalkozások, és vannak mögöttük tulajdonos vállalkozók, akiknek van egy világnézeti meggyőződésük, szerencsére. Az egyik támogatja az MSZP-t, a másik leadja a szavazatát a Jobbikra, és támogatja a Jobbikot, a harmadik, mondjuk, fideszes, lehet, hogy vannak LMP-s vállalkozások is - vagy vállalkozók, jobban mondva -, akik így gondolkodnak, és vannak kereszténydemokrata értékeket valló vállalkozók is. Nem vagyok híve annak, hogy bármelyik vállalkozást a világnézeti meggyőződése miatt idecitáljuk a parlament elé.

Miért merem ezt mondani? Azért, mert a Soros György által fizetett korrupciókutató intézet négy vállalkozáscsoportot, 66 céget vizsgál - ez az MGTS-csoport, az ön által említett név is közötté van, magára bízom, hogy mi a másik három -, és az MGTS-csoport 66 cége 2014-ben az összes magyar közbeszerzés 0,5 százalékát nyerte el. Ha a 99,5 százalékát nem ez a csoport nyerte el, akkor nem tudom, miről beszélünk. Olyan jó lett volna, legalábbis nekem nagyon hiányzott, hogy amikor a Strabag ezermilliárd forintos közbeszerzést nyert el Magyarországon, akkor önök hol voltak, miért nem álltak fel, miért nem tiltakoztak. *(Gyöngyösi Márton: Most mennyit nyer el?) Jóval kevesebbet, barátom, jóval kevesebbet. (Taps a kormánypártok soraiban. - Gyöngyösi Márton: A két héttel ezelőtti Heti Választ ajánlom figyelmébe!)*

ELNÖK: Egyperces viszonzóválasz illeti Gyüre Csaba képviselő urat is. Tisztelt Jobbik-frakció! Tegyük lehetővé, hogy a képviselőtársuk elmondja egy percben a viszonzóválaszát!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Világnézeti meggyőződése miatt nem kellene idecitálni a cégeket, azt mondta, egyáltalán nem emiatt citáltam ide. Elmondtam azt, hogy 160 milliárd forint összegű közpénzről volt szó, amit ez a cégcsoport megkapott csak a 2016. évben. Ezért citáltam ide, mert igenis

nagyon súlyos milliárdokról van szó, igenis az adófitetők pénzéről van szó. Ha azt nézzük, hogy valaki, egy cégcsoport világnézeti hova tartozik, akkor nem azt kell nézni, hogy vajon a miniszterelnök családján én hogyan tudok segíteni abból a pénzből, amit én a köztől kaptam valamilyen feladatok ellátására.

Ha már onnan nézzük, hogy kinek adnánk ezeket a pénzeket, százezer jobb helyre lehetett volna elkölteni, például a körülbelül ezer devizahiteles problémájára, amit a Fidesz nem oldott meg hét éven keresztül. Ezer devizahiteles családnak tudta volna megoldani a problémáját, ha már erről van szó, vagy Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, ahol 111 ezer forint az átlagkeresete az embereknek, bizony 30 ezer embernek az egyhavi keresetét jelenti ez az összeg. Óriási összegről beszélünk, ami valahonnan közpénzből ered. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzóválasz illeti meg Lázár János miniszter urat is. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Ezek szerint a beruházásra szánt pénzeket osszuk szét szociális segély formájában. Én ezt a jobbikos programot nem tudom támogatni, mert az országnak fejlesztésre is szüksége van, ahol fejlesztés van és építkezés van, azt pedig valakinek meg kell csinálni. *(Gyöngyösi Márton: Ügyes! Nagyon ügyes!)* Azt gondolom, talán abban egyetérthetünk, hogy a magyar nemzetpolitikai cél lehet az, hogy magyar vállalkozások valósítsák meg a Magyarországon folyó beruházásokat, és ne külföldiek valósítsák meg.

Emlékszem a 2010 és 2014 közötti vitákra, akkor egy olyan vállalkozó volt ennek a középpontjában, aki állítólag már önök mögött van vagy önökkel van, én ezt nem tudom megítélni, de akkor is elmondtuk, és most is azt mondjuk, mint ahogy az a vállalkozói csoport sem kapta meg a magyar közbeszerzéseknek még a felét sem, a magyar útépitések felét sem kapták magyar vállalkozások, azt gondolom, ez ma is egy fontos célkitűzés, hogy minél többet magyar vállalkozások építsenek.

(17.00)

Ebben közöttünk vita nem lehet. Azt pedig ajánlom tisztelt figyelmébe, képviselőtársam, nyugodtan megnézheti az összes közbeszerzést, az én hivatalom az egyik engedélyező, mindegyik közbeszerzésnél az elmúlt egy évben *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* öt-hat jelentkező közül választottuk ki a legjobb ajánlatot. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Hoffmann Rózsa képviselő asz-

szony, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Milyen közösségfejlesztési intézkedéseket, programokat tervez a kormány?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Képviselő asszony jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Hoffmann Rózsa képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A mások javára dolgozó, együttműködő közösségek megléte egy egészséges társadalomnak a tartóoszlopait jelentik és ugyanakkor mércéjük is. Éppen ezért ezeknek a közösségeknek a működését biztosítani, mi több, a közösségeket fejleszteni kormányunknak és a Fidesz-KDNP-frakciónak is kötelessége, feladata és teszi is ezt a dolgot. Vajon miért?

Milyen közösségekről van szó? Olyan civil társaságokról, egyesületekről, egyházi szervezetekről, amelyek fontos önkéntes munkának a szervezői, fontos karitatív munkát végeznek, kik hagyományosan, kik újonnan, olyan feladatokat látnak el, amelyekkel segítik az állami feladatvállalást. Határon kívüli, nagyon fontos szerepet játszanak, ott is a kulturális, szociális és egyéb tevékenységekben. Nem véletlen, hogy az elmúlt időszakban mintegy 60 ezer ilyen civil egyesület, közösség munkáját támogatta a költségvetés, és megduplázta ezeket a támogatásokat az utóbbi időben.

E támogatásnak egyik formája az adófelajánlás is. Éppen ezért azt szeretném kérdezni államtitkár úrtól, hogy az önkéntesség és a karitatív munka előmozdítása céljából mennyiben tudja segíteni ezt a folyamatot az Emberi Erőforrások Minisztériumának uniós pályázata, és milyen további közösségfejlesztési intézkedéseket, programokat vagy pályázatokat tervez a kormány a civil és egyházi szervezetek körülményeinek javítására. Tisztelettel várom válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a felszólalását, a kérdését, képviselő asszony. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A mi emberképünk, a mi társadalomképünk közösségekből épül fel. Úgy gondoljuk, hogy mindenkinek az identitását is az határozza meg, hogy különböző közösségekhez tartozik, és úgy gondoljuk, hogy Magyarország lesz erősebb akkor, ha minél több, minél erősebb közössége van. Ezért fordítottunk nagyon sok költségvetési forrást és fordítunk nagyon sok európai uniós forrást is arra, hogy ifjúsági közösséget, sportoló közösséget, kulturális közösséget, egyházi közösséget, mindenfajta közösséget meg tudjunk erősíteni, és az emberek ne

egyenként, ne csak individuusként tudjanak támogatásokat elnyerni, hanem bizony a közösségi összetartozásuk is erősebb legyen, mert abban hiszünk, hogy akkor a nemzet összetartozása is erősebb lesz, hogyha az egyes kisközösségei erősek.

Ezért volt fontos a civil és egyházi szervezetek támogatása, hiszen ezekben a közösségekben található közös élményeket, barátokat, közös értékek meg tudnak erősödni, a sport révén pedig a küzdeni tudás vagy az egészség is fontos célunk. Az egyik legfontosabb, amely már le is zárult, a „Védőháló a családokért” elnevezésű pályázatunk. Itt 154 közösség, családos közösség, szervezet kapott 30-40 millió forint támogatást, ez összességében 6,2 milliárd forint volt.

Az ifjúsági programok támogatása elnevezésű pályázatunkon 1 milliárd forintot osztottunk szét, még az előzőt megelőzően 41 pályázó között. Itt 20-25 millió forintos támogatást kaphattak több évre ezek a közösségek. Az ifjúsági kisközösségeket támogató felhívásunk, ez éppen most aktuális, mátol lehet beadni, 2,1 milliárd forintot fordítunk ifjúsági kisközösségek fejlesztésére. „A társadalmi kohézió erősítése az egyházak és civil szervezetek közösségfejlesztő tevékenységének bővítésével” igencsak hosszú című, de annál inkább értékes pályázatunk 8 milliárd forint keretösszegben fog heteken belül - bízunk benne, hogy be fogják adni a pályázatokat - biztosítani akár 50 millió forintos támogatást is egyházi közösségeknek, civil közösségeknek hosszú távon.

A Nemzeti Együttműködési Alap és a személyi jövedelemadó 1 százaléka is fontos forrás, erre térek vissza az egy percben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Hoffmann Rózsa képviselő asszonymál a szó. Parancsoljon!

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm, államtitkár úr a pozitív tartalmú választ. Egyetértek a diagnózisával, magam is ezzel kezdtem, Magyarország lesz attól erősebb, hogy ha a közösségei erősebbek.

Szeretnék emlékeztetni arra, hogy a történelemből és egyéb forrásokból jól tudjuk, hogy amikor a kommunista hatalomátvétel megtörtént, a diktatúra egyik első tevékenysége éppen az volt, hogy ezeket a közösségeket, amelyek a társadalom tartóoszlopai, megszüntesse, működésüket lehetetlenné tegye. Éppen ezért is öröm, hogy ebben az új korszakban, amiben szerencsénk van élni, a közösségek támogatását, a pénzügyi támogatását is fontosnak tartja a kormány.

Szeretném kiemelni, hogy a működés biztosítására is lehetőséget nyújt sok szervezetnek, civil és egyházi szervezetnek, ez is fontos, mert jóllehet nagyjából önkéntes munkát végeznek, a szervezetek működtetéséhez professzionális munkára van szükség, és erre is megfelelő forrást kínálnak *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

ezek a pályázatok. Köszönöm szépen a választ. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyperces viszonzásra - ahogy már hallhatuk - Rétvári Bence államtitkár úr következik.

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Ahogy képviselő asszony is említette, nemcsak a szakmai, de a működési pályázatok is nagyon fontosak. Éppen ezért a NEA-ból mindkettőre lehet pályázni, 2016-ban 15 638, míg idén 16 522 támogatási igény érkezett be. Tavaly 3 milliárd 872 millió forintot osztottunk szét, idén ez az összeg jóval magasabb, 4 milliárd 172 millió forint. *(Szávay István: A pályázók 20 százaléka, azt is tedd hozzá!)*

Mindemellett én azt hiszem, hogy fontosak a fiatalok közösségfejlesztését érintő pályázatok, amelyek összességében 27 milliárd forintot jelentenek. Nemrég került meghirdetésre az „Esély, otthon” című program, ami a vidéken élő vagy a vidékre költöző fiataloknak az életkezdését próbálja segíteni. Bízunk benne, hogy ez a vidék megtartóerejét fogja erősíteni.

*(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben
Hegedűs Lorántné váltja fel.)*

Az önkéntességre képviselő asszony is célzott. Itt olyan pályázatunk is van, amelyik helyi közösségszervezéssel foglalkozik, önkéntes tevékenység népszerűsítésével foglalkozik, akár 14-35 év közötti fiataloknak is. Itt is ezer pályázó szervezet közül lettek kiválasztva a nyertesek. Erre a programra is 14 milliárd forintunk van, aminek ez az egyik alprogramja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Sallai Róbert Benedek képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Miért a gazdagoknak kedvez a kormány?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszádra Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy megvárja a válasz elhangzásával miniszter úrnak a parlamentben való jelenlétét.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Én meg tisztelettel válaszolom, hogy elfogadom.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Sallai R. Benedek képviselő úr a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Bármire nézünk a magyar támogatáspolitikában, mindenben az látszódik, hogy a Fidesz csak a felső tízezernek kedvez, az agrártámogatásokba milliárdosok mennek, a rezsi-

csökkentésben, aki sokat fogyaszt, az kap támogatást, a kicsiknek nincs érdemi támogatás, az egykulcsos adó a nagyoknak kedvez, és most az elmúlt időszakban a szmog után elkezdtem foglalkozni a közlekedéspolitikával. Megállapítható az, hogy Magyarországon egy előregedő gépjárműpark van, 13 éves átlagéletkorral, túlnyomó többségében az elmúlt tíz évben egyre több szerepet kaptak a dízelgépjárművek, és örömmel hallottam, amikor bejelentette a kormány, hogy az elektromos autóknak a térnyerését támogatni fogja.

Azonban utána már szomorúan tapasztaltam azt, hogy gyakorlatilag ez a budai milliomosoknak kedvez újra, hiszen gyakorlatilag akiknek van 9-10 millió forintjuk, hogy megvegyenek egy ilyen autót, azok kapnak 2 millió támogatást, míg a tömegek, az a vidéki lakosság, akiknek az előregedett gépkocsiparkja van, ők nem férnek hozzá és nem tudnak hozzáférni ezekhez a gépjárművekhez.

Arról szeretném kérdezni államtitkár urat, hogy nem merült-e fel önökben, hogy egy ilyen intézkedés után, ha már milliárdos nagyságrendű támogatást tesznek, mondjuk, először a közösségi közlekedés gépjárműveit kellene lecserélni. Utána, hogyha ez megvan, akkor nem kellene-e esetleg megtenni azt, hogy adott esetben a kormányzat élen járjon és a kormányzati gépjárművekben lépni? A közhasználatban lévő gépjárművekben lépni, hogy a rendőr-kocsiktól a kormányzati, államtitkári gépkocsikig ilyen üzeműek legyenek és ne környezetszennyezőek. Nem kellene-e az ügyben lépni, hogy EU-s támogatásokat ne lehessen a mai napig igénybe venni a legkörnyezetszennyezőbb dízeltechnológiákra, hiszen ma már elektromos autók sokasága van kishasznagépjárművekben is.

(17.10)

Az a tiszteletteljes kérdésem, hogy nem gondolkodnak-e azon, hogy esetleg érdemes átalakítani ezt a támogatási rendszert, kiszélesíteni és sokkal inkább a kormányzatnak élen járva a közhasználatban lévő járműveket előtérbe helyezni, majd pedig megfelelő támogatáspolitikával, ha kell, jövedékiadó-emeléssel a nagy szennyezők terhére támogatni a kisvállalkozókat és a kisembereket egy többsávos, többkulcsos, az egy főre eső jövedelmet figyelembe vevő támogatási rendszerben, a rászorultságot alapul véve... - hogy fiatalodni és korszerűsödni tudjon ez a gépjárműpark. Eziránt érdeklődnék tisztelettel, van-e ilyen elképzelés vagy terv. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Fónagy János államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ritka pillanat:

tökéletesen egyetértünk, ami a célokat illeti. Hogy számokban is segítsék: Magyarországon 2016-ban mintegy 3,3 millió gépkocsi futott, sőt a dízelek aránya tudomásom szerint az elmúlt években némiképpen még növekedett is, ami valóban nem jó; valóban nem jó.

A kormánynak egyértelmű szándéka nemcsak most, hanem évtizedekkel ezelőtt is az volt, hogy az egyik legnagyobb, pontosabban a legnagyobb energiafogyasztó közlekedési ágazaton belül elsősorban a környezetet nagymértékben szennyező járműtömeget megszüntesse. Nem véletlen, hogy az első Orbán-kormány kormányzása alatt is és 2000 óta is a vasút villamosítása, a közúti járműpark, amire ön is volt kedves utalni, korszerűsítése egy alapvető program. Budapesten 16-18-20 éves gépkocsipark futott, ennek egy jelentős részét az elmúlt két-három évben a főváros lecserélte. A hét Volán-vállalatnak - korábban 23 - az autóbusz-állománya nagyon gyors ütemben cserélődik. Ebben reményeink szerint segítséget fog nyújtani egy újjászerveződő hazai gépjárműipar is.

Ami a személygépkocsikat illeti, nálam nagyobb híve a közösségi közlekedésnek nincs. Azt hiszem, ebben nem kell egymást, engem vagy minket meggyőzni. Ugyanakkor meggyőződésem, hogy csak tiltással és drágítással nem igazán lehet embereket a jó irányba terelni, hanem lehetővé kell tenni számukra, akik még mindig az egyéni közlekedést választják, hogy hozzáférjenek a jobb, ön által is mondott környezetkímélő egyéni közlekedési eszközökhöz. Itt azonban a realitás szab határt, mely határokat, ha megengedi, a következő egy percben vázolólok.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzulásra Sallai R. Benedek képviselő úré a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr, úgy kezdte, hogy a kormányzat szándékai is hasonlóak. Arra vagyok kíváncsi, hogy miben nyilvánul meg ez a szándék, hiszen jelen pillanatban, ha dízel-kishaszongépjárművet vásárolnak a vállalkozók, azt azért teszik, mert a személykocsival szemben vissza tudják igényelni az áfáját. Ha gázolajjal tankolású gépjárművet vesznek, az áfája leírható. Tehát van egy passzív támogatás az állam részéről, hogy a dízelek terjedjenek. Miért nem lehet ezt átírni korszerűbb technológiára, ha van ilyen szándék? Gondolkozzunk közösen! Ajánlom kedves figyelmébe államtitkár úrnak, hogy benyújtottam egy országgyűlési határozati javaslatot meglehetősen provokatív szándékkal, azért, hogy felhívjam a figyelmet arra, hogy teljesen más technológiák vannak.

Norvégiában már 30 százalékos az elektromos autók aránya, ami azt jelenti, hogy kormányzati intézkedésekkel lehet ennek érdekében tenni. Azt szeretném, ha a Fidesz-KDNP tenne még kormányzati ideje alatt olyan lépéseket, amelyek elősegítik, hogy a gépjárműpark ne csak fiatalodjon, korszerűbb legyen, hanem hogy azok is hozzáférjenek ezekhez a

támogatásokhoz, akinek nincsenek millióik, hogy beletegyék az önerőt.

Több támogatást a kispénzűeknek és a kisvállalkozóknak - ezt kérem tisztelettel. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzulásra államtitkár úré a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Képviselő úr is tudja, hogy Norvégia jelenleg olajból a világ egyik leggazdagabb országa, gyakorlatilag 94 százalékos vízi energiából nyert elektromos áramával a legolcsóbb elektromos árammal. Azért mondtam, hogy a realitások határai között, úgy gondolom, egyetértünk.

Ami pedig a támogatást illeti, nyilvánvaló, hogy amikor a vállalkozások támogatása kerül elő, s igyekszünk a vállalkozásokat használható haszongépjárműhöz juttatni, akkor az ön által említett szempontok talán a múltba, háttérbe szorulnak. Egyébként ezt kívánja szolgálni az a Jedlik Ányos-terv, amit a kormány elfogadott és reményeink szerint gyors ütemben végrehajt. A realitások határain belül valahol 2020-ra, ha jól emlékszem, 20-25 ezerre tesszük az elektromos gépjárművek számát. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! 17 óra 15 perc van, az azonnali kérdések órájának végére értünk. Most vitával folytatjuk tevékenységünket.

Tisztelt Országgyűlés! Most előterjesztés tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása következik. Az MSZP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön az „**Összefogás a fűtött otthonokért Alapról**” szülő T/13560. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Gazdasági bizottság elutasította.

Először megadom a szót Lukács Zoltán képviselő úrnak, az előterjesztő képviselőjének, ötperces időtartamban. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Immár hetedik alkalommal nyújtjuk be az Országgyűlésnek azt a javaslatunkat, amely egy szociális pénzügyi alap létrehozásáról szól, ezt célozza.

2012 óta hat alkalommal nyújtottuk be. Sajnos, egyszer sem fogadta el a parlament kormányzó többsége, pedig ma is ugyanolyan aktuális és sajnos ugyanolyan indokolt. Ennek a szociális alapnak az lenne a célja, hogy segítséget nyújtson azoknak az embereknek, akiknek a téli fűtés komoly gondot okoz, sőt megoldhatatlan feladat. Az elmúlt évben időről időre szembejönnek velünk azok a hírek, amelyek kihűlés miatti halálesetekről szólnak, olyan embertársainkról, akik a saját fűtetlen otthonukban fagynak meg azért, mert nem tudják fűteni az ingatlant. Úgy

gondolom, nem pártpolitika, hanem emberség kérdése, hogy tegyünk valamit ebben az ügyben.

Nem szeretnék most belemenni méltatlan számháborúba, hogy hányan haltak meg ilyen ok miatt, hányan hültek ki a saját otthonukban, de az biztos, hogy minden évben nagyon sokan. Ugyanis ha egy ember hal meg e miatt az ok miatt, az is sok lehet. A statisztikák persze ellentmondanak, sok mindenről beszélnek. Van olyan év, amikor az Országos Rendőr-főkapitányság 32 emberről beszél, miközben a Központi Statisztikai Hivatal 142 emberről. Vagy a tavalyi év, amikor 30 emberről beszéltek, a Statisztikai Hivatal pedig 168-ról. Nem részletezem, hogy kinek van egyáltalán joga ma kimondani azt Magyarországon, hogy valaki kihűlésben halt-e meg, és nem beszélnek most a latenciáról sem, hiszen mindenki, aki ért hozzá, elmondja, hogy általában elég nagy a latencia. Ha egy idős ember két hétig fekszik a fűtetlen lakásában, és tüdőgyulladásra, majd kórházba kerülve ott a tüdőgyulladásban meghal, akkor nem fagyhalálnak fogják ezt nevezni és kihűlésnek, mégis, ha tudta volna fűteni az otthonát, akkor nyilvánvalóan - egyetértünk ebben - ilyen körülmények között nem halt volna meg.

Abban is nyilván egyetértünk, hogy a magyar parlament képviselőjeként mindent meg kell tennünk azért, hogy segíthessünk ezeken az embereken. Tudatosan mondom azt, hogy mindent meg kell tennünk, és nem azt mondom, hogy valamit tennünk kell. Ugyanis valamit tesz a kormányzat is, sőt azt kell mondanom, hogy vannak lépések, amelyekkel egyet is tudunk érteni, és értjük a segítő szándékot. Ilyen például a szociálistűzifa-program, ami minden hiányossága és elégtelensége ellenére mégiscsak segítő kezet nyújt néhány embernek. Nyilván vannak, akiknek ez segít, de nem hoz teljes megoldást, ugyanis ha teljes megoldást hozna, akkor nyilvánvalóan nem lennének már ilyen problémák. Ráadásul nagyon-nagyon sokan olyan helyen élnek, ahol nem tűzifával tüzelnek, nagyon sokaknak a városban is nehézséget, gondot okoz a fűtésszámla kifizetése. Most is még 106 ezer család az, ahol ki van kapcsolva a szolgáltatás, és még most is a szolgáltatásban részt vevőknek majdnem a fele hátralékokkal küszködik. Tehát itt még nagyon-nagyon sok tennivaló van.

De nemcsak azokról beszélünk természetesen, akik sajnos életüket veszítik emiatt, hanem olyan családokról, sokszor többgyermekes családokról is, akiknek végig kell fagyoskodniuk a telet. Olyan családokról, akik egy szobába húzódnak össze, mert még azt az egy helyiséget fűteni tudják. Olyan családokról, akik szemetet szednek össze, hogy valamivel tüzelni tudjanak. Olyan családokról, ahol a gyermekek asztmásak és allergiások lesznek a nedves falaktól, a penészgombától, olyan családokról, ahol hiába mossa a gyerek ruháját, mindig dohos lesz, és mindig elhúzódnak a társak tőle, mert nem tudják a nedves lakásokban ezeket a ruhákat megszáritani.

Ezeknek az embereknek segítségre van szükségük. Olyan emberekről beszélünk, akik azt mondták

egy kis borsodi faluban, hogy náluk minden este gyertyafényes vacsora van, már persze akkor, ha van gyertyára pénz, és van vacsorára pénz, mert sokszor megesik, hogy erre sincs.

(17.20)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Hetedszer is azt kérjük önöktől, hogy legyenek emberségesek, lássák meg, hallják meg a szegények önközöndű panaszát, tegyék meg, hogy megnyomják ezt a gombot. Most azt kérjük önöktől, hogy vegyék tárgysorozatba ezt a törvényt. Most nem arról kell szavazni, hogy elfogadják-e, csak hogy ideengedjék a Ház elé. Tudjuk, hogy nem tökéletes megoldás, tudjuk, hogy lehet, hogy vannak benne hibák, de most van itt a lehetőség, hogy beszéljünk róla, most van itt a lehetőség, hogy nyújtsanak be hozzá módosító javaslatot. Mi nyitottak leszünk mindenre, de még egyszer mondom, gondoljanak azokra a szegény családokra, és azokra az emberekre, akik kihűlés miatt halnak meg, és kérem, hogy támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén két-perces időkeretben ismertetheti álláspontját.

Kérdezem tisztelt képviselőtársaimat, ki óhajt felszólalni a vitában. *(Jelzésre:)* Elsőnek megadom a szót a Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban, ez a vita most nem arról szól, hogy az előttünk fekvő indítványról döntsünk, hanem arról, hogy egyáltalán tárgyalásra, vitára alkalmasnak minősíti-e a tisztelt Ház. Én mindenképpen annak tartom, hiszen Magyarország jelenlegi helyzetében, amikor a lakhatási szegénység brutális méreteket ölt, muszáj erről a kérdéskörrel minél több nézőpontból, minél jobb megvilágításban tárgyalni, vitatkozni. Nagyon fájjalom azt is, hogy nagyjából körvonalazódik, hogy melyik ellenzéki pártból melyik szakpolitikus foglalkozik ezzel a területtel. Általában a terepen is megjelennek ezek az emberek, konferenciákon vesznek részt, különböző lakhatással, otthonteremtéssel kapcsolatos problémaköröket járnak körül, miközben a kormányzó pártok képviselői ezen kerekasztal-beszélgetésektől rendre távol maradnak.

Ugyanígy történt ez, ahogy a devizahiteles-kezesekkel esetében is, ahol szintén nem tették tiszteletüket sem a kormányzó pártok, sem pedig a kormány képviselői, így pedig nagyon nehéz életszagú benyomásokat szerezniük erről a problémáról. Tehát sajnos az a benyomásom támadt, hogy a kormány-pártok képviselőinek többsége egész egyszerűen nem

is rendelkezik a szükséges információmennyiséggel arról, hogy a lakhatási szegénység Magyarországon milyen elképesztő méreteket ölt. Mi sem hobbiból, nem sportból járunk kilakoltatásokra, amikor igyekszünk ott kicsikarni valamiféle megegyezést a végrehajtó és a károsult között, hogy ne vigyék el emberek évtizedek alatt megszerzett, generációk alatt felépített otthonát, ugyanakkor azt látjuk, hogy a kormányzó pártok képviselőinek tagjait egyszerűen nem hatja meg ez az egész kérdéskör, s egész egyszerűen érzéketlenek ezzel szemben.

Most majd lefolytatjuk a következő napirendben természetesen azt az érdekesnek ígérkező szakmai vitát, amely az árverezésekről szól, de ha önök példának okáért három évvel ezelőtt szó szerint ugyanezt a javaslatot, amit a Jobbik akkor már benyújtott, megszavazták volna, gondolják végig, hogy hány ezer magyar családot kímélhetek volna meg ettől. Az önök szívtelensége, pragmatizmusa és számítása vezetett ide, éppen ezért kutya kötelességük minden hasonló javaslat esetében legalább a vitát vállalni névvel és arccal. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Gúr Nándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője következik. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Kormányparti Politikustársaim! Azt kérem önöktől nagy tisztelettel, hogy ne állítsák ki magukról azt a bizonyítványt, azt a bélyeget ne ragasszák a homlokukra, hogy önök végképp érzéketlenek szociálisan. Ha egy picit, ha egy hajszáleres szociális érzékenységgel bírnak, akkor ezt a javaslatot tárgysorozatba veszik. Egyszerűen azért, mert már hatszor elutálták, elutasították, és most hetedik alkalommal kísérletezik a parlament ellenzéki oldala annak érdekében, hogy azt a döbbenetet, ami az Orbán-rezsim időszakában életre hívódott, hogy egy falnyi ember veszítette az életét a fagyhalál közvetlen körülményei eredményeképpen, és nem is beszélve azokról a rejtett helyzetekről, amelyek következményeképpen már a nem fagyhalálhoz köthető halálként kerültek feltüntetésre, akkor önöknek igenis lépéskényszerük van.

Az a szociális, úgymond pénzügyi alap életre hívása, amelyről Lukács képviselőtársam szólt, elengedhetetlen fontossággal bír. Lehet, hogy önök nem látják, nem ismerik a vidék problémáit, a szegénységet, a mélyszegénységet és a nyomort. De higgyék el, az ellenzéki politikusok, akik tényleg járják a vidéket, azok tapasztalják, hogy mit jelent ez. Higgyenek nekünk, és tegyék meg mindezt azért, hogy az emberek ne a fagyhalál következtében veszítsék az életüket, vagy annak a következményeképpen.

Van forrásfedezet. Az állami fenntartású cégek esetében, amelyek nagy-nagy nyereségeket könyvelnek el, az adózott eredmények utáni pénzek lehető-

séget biztosítanak arra, hogy mindezt, ami az indítványban szerepel, meg lehessen teremteni. Még egyszer mondom, ha egy hajszáleres szociális érzékenység van önökben, akkor megteszik azt, hogy tárgysorozatba veszik ezt a törvényjavaslatot. Erre kérem nagy tisztelettel önöket. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az LMP képviselőcsoportjából Ikonty István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

IKONTY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP egyetért a határozati javaslat céljával, szerintünk is szükség van egy szociális alapra azon rászorulóik számára, akiknek problémát jelent a rezsiköltségek fedezése, és akiket még a rezsicsökkenés sem ér el, mert fával, brikettel fűtenek.

A lakhatási és energiaszegénységre vonatkozóan az LMP is beadott korábban több javaslatot. A legutóbb egy olyan javaslatot szavaztak le kormánypártok, ami egyszerre érvényesítette volna a szociális és a környezeti szempontokat. Azt gondoljuk ugyanis, hogy olyan megoldást kell találni az energiaszegénységre, ami egyúttal elősegíti a környezetkímélő lakossági fűtést is.

Nem lehet ugyanis nem tudomást venni arról, hogy Magyarország egyik legsúlyosabb környezetegészségügyi problémája a lakossági égetés okozta levegőszennyezés. Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség adatai szerint hazánkban évente több mint 14 ezer ember hal meg idő előtt a levegőszennyezés következtében. Gyerekeink életéselyeit átlagosan 6-18 hónappal csökkentheti a szennyezett levegő, ami az elavult lakossági fűtési berendezésekkel, tüzelési technikával, a rossz minőségű tüzelőanyagokkal hozható kapcsolatba. Ezért javasoljuk egyrészt a szociális tűzifaprogram bővítését, támogatási idejének és keretének növelését, emellett további intézkedéseket, a tűzifa minőségére vonatkozó szigorú előírásokat, állami alap létrehozását a tüzelőberendezések cseréjére, korszerűsítésére, széles körű lakossági felvilágosító programokat, egy komplex lakóépület-energetikai program indítását.

A javaslattal, az energiaszegénység elleni intézkedések szükségességével tehát egyetértünk és támogatjuk, de hiányoljuk belőle a komplex megközelítést. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Fidesz képviselőcsoportjából Németh Szilárd István képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mondhatnánk azt is, hogy a pofátlanságnak nincs határa, hiszen azok terjesztenek elő az „összefogás a fűtött otthonokért” alapról címmel előterjesztést, akik amikor lehetőségük volt arra, hogy kormányoz-

zák ezt az országot, akkor a gázárakat háromszorosára, a villanyárakat kétszeresére, a távhóárakat az egekbe emelték, majd 2010-ben, a kormányváltás idejére megszüntették még azt a kis gázártámogatást is, amit néhány ezer embernek juttattak Magyarországon.

Azt gondolom, hogy ez az előterjesztés teljes egészében hiteltelen, hazug és cinikus, annak megfelelően, ahogy egyébként a szocialisták viselkedni szoktak. Én azon csodálkozom, hogy a másik két ellenzéki párt gyorsan beállt e mögé a politikai műbalhé mögé, amit próbálnak itt kreálni ezzel az előterjesztéssel. Teljesen elképesztő az a mondat - itt most kiszaladt az LMP-s képviselő már -, amit mondott, hogy a rezsicsökkentés nem érte el azokat az embereket, akik fával tüzelnek. Szeretném felhívni a figyelmet, 2011 óta Magyarország Kormányának a Belügyminisztériumon keresztül az önkormányzatok együttműködésével többmilliárdos programja van a szociális faprogramban. Ebben az évben ez elérte a 3 milliárd forintos határt, és több mint 2500 önkormányzat vesz részt ebben a programban, és aki akar, az szociális tűzifához is hozzájuthat.

Néhány adatot engedjenek meg abban a tekintetben, hogy a rezsicsökkentés 2013. január 1-jétől bevezetett időszakában hogyan változtak, mondjuk, a tartozások. A villanytartozások: 1 millió 824 ezer ember tartozott még 2012 végén, ez 980 ezerre csökkent, tehát a felére csökkent.

(17.30)

Ugyanilyen adatról tudok beszámolni: 812 ezer volt a gáztartozások száma, és 403 ezer most. Azt gondolom, hogy jó úton vagyunk, a rezsicsökkentést továbbra is folytatni kell. Amíg Fidesz-kormány van, addig rezsicsökkentés is lesz. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartii padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem Lukács Zoltán képviselő urat az előterjesztő képviselőjében, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Parancsoljon, képviselő úr, kettő perc!

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP) előterjesztői válasza: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt ellenzéki képviselőtársaimnak megköszönöm, hogy értik, hogy miről beszélünk, értik az emberek szavát, értik azt, hogy emberek halnak meg a kihűlt otthonaikban, és értik azt, hogy a szegény családoknak segítségre van szükségük.

Egyedül a Fidesz megszólaló képviselője nem értette meg, és azt mondja, hogy ha 900 ezer ember szenved hátrányt *(Németh Szilárd István: Ne hazudjál!)*, akkor az nem számít, akkor a felére csökkent. Ez sem igaz természetesen, ez is hazugság, de ha mondjuk, 900 ezer embernek van problémája, akkor 900 ezer emberen is csak segíteni kell. *(Né-*

meth Szilárd István: Voltunk mi a rezsivitán együtt, ugye? Hogyne lenne igaz?)

Nézzék, ez a szociális alap arról szólna, hogy azok, akik rászorulnak, kaphassanak valamifajta segítséget. Én, ha visszahallgatják az ötperces hozzászólásomat, direkt kerültem a politikai kiszólásokat, pont azért, mert azt szeretnék, hogy ha ez nem ilyen típusú politikai diskurzus lenne, hanem valóban létrejöhetne ez a segítség.

Egy dolgot kell minden magyar parlamenti képviselőnek holnap a szavazásnál eldöntenie. Mind egyiküknek van gyermekük, kisgyermekük, unokájuk. Majd amikor legközelebb a nyilván jól fűtött szobában lefektetik őket és jó éjszakát kívánnak nekik, akkor majd gondolnak-e arra, hogy segítők kezét nyújtottak a sokkal rosszabb helyzetben lévő társaikon, vagy arra kell gondolniuk, hogy elűtötték a segítségért nyúló kezeket? Majd nyugodtan tudnak a lelkiismeretükkel elszámolni, vagy végül is a szívük legmélyén szégyennel kell majd ott állni a saját gyermekeikkel és unokáikkal szemben?

Azt kérem, hogy legyenek emberségesek. Ha egy ember szegény, annak is segítsenek *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret letel-tét.)*, és holnap szavazzák meg ezt a szociális alapot. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Most soron következik a **bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról** szóló előterjesztés összevont vitája. A Harrach Péter, Vejkey Imre és Soltész Miklós KDNP-s képviselőtársaink által benyújtott előterjesztés T/14298. számon a Ház informatikai hálózatán elérhető.

Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házszabálytól való eltérés szerint a nyitóbeszéd és a zárzó elhangzására összesen 20 perc, a kormány képviselőjének nyilatkozatára 5 perc, a Törvényalkotási bizottság felszólalására 6 perc, ebből a kisebbségi vélemény ismertetésére 3 perc, a képviselőcsoportok felszólalására összesen 10-10 perc, a független képviselők felszólalására pedig összesen 3 perces időkeret áll rendelkezésre.

Most megadom a szót Soltész Miklós képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének; mint említettem, expozé és zárzó 20 perc időtartamban. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakciók! Először is szeretném megköszönni mindazoknak, akik támogatták a tárgysorozatba vételt ma kora délután, hiszen négyötödös támogatásra volt szükség; így is volt három képviselő, aki nem akarta támogatni ezt a mostani tárgyalást, Kész Zoltán is közéjük tartozik.

De talán nem is ez a fontos, hanem sokkal fontosabb az, hogy valóban, a kilakoltatási moratórium

március 1-jétől lejárt. Azt hiszem, akik itt vannak a teremben, egyik oldalról nyilván úgy gondolják, hogy ezt érdemes lett volna tovább fenntartani, de másik oldalról az üzenet mégis az a társadalom felé, hogy mindazok, akik tisztességesen fizetik rezsijüket, tisztességesen fizetik adott esetben a bankok vagy más felé a tartozásukat, akkor azoknak nagyon rossz üzenet lenne, ha a kilakoltatási moratórium mindig minden évben még tovább nyúlna, mint március 1-je.

Éppen ezért viszont további segítséget kell adni mindannak a körülbelül 140 ezer családnak, akik bajban vannak most, akiknek a házáat, lakását, otthonát előbb-utóbb adott esetben elérverezhetik. A jelenlegi joggyakorlat lehetővé teszi, hogy a becsérték 70 százaléka legyen a kikiáltási ár, és annyiért vigyék el az otthonát, a lakást. A módosítás ilyen szempontból mind az első, mind az azt követő második, hangsúlyozom, elektronikus árverés esetén azt javasolja, hogy csak a becsérték 100 százalékán lehessen egyáltalán kiírni az árverést, az alatt ne lehessen elvinni senki feje fölül az otthonát.

És ez igaz akkor is, ha sikertelen az első vagy a második árverés is, ezt követően pedig folyamatos kiírásra kerül az otthon, akkor is mindaddig, amíg nem jelentkezik valaki, egy éven keresztül 100 százalékon kell tartani az árat.

Mindezek után, ezt követő egy év eltelte után a javaslatunkban mi azt tettük, hogy a folyamatos árverést követő egy év után maximum 80 százalék lehessen a becsértékhez képest az árverés újabb kísérleténél a kiírás. Mi azt javasoltuk, hogy 80 százaléka legyen, de itt a Törvényalkotási bizottságra már beérkezett egy módosító indítvány 90 százalékra. Teljesen természetes az, hogy ezt támogatni fogjuk, és nyilván ha a frakciók megszavazzák, akkor így fog átmenni a törvény.

Mindemellett pedig van egy másik fontos üzenete ennek a jogszabálynak: megegyezhetnek adós és hitelező - akár hitelezők - az alacsonyabb kikiáltási árban, eladási árban, de nyilván ez után az üzenet az kell hogy legyen - és nemcsak az üzenet, hanem a joggyakorlat is -, hogy a kilakoltatást nem követheti még további fönmaradó tartozás mindazoknak, akik ilyen mértékben szenvedik el az élet tényleg nehéz fordulatát: családok, gyermekek, bárki, aki abban az otthonban lakott.

Mindezt a javaslatot megint csak a Törvényalkotási bizottságban egy pontosító módosító javaslat támogatta, és ha ezt a pontosító módosító javaslatot, ami szövegszerűen így hangzik, azt az összeget, amelyen érvényes vételi ajánlat tehető, az ilyen módon lefolytatott árverésből befolyó árverési vételár felosztását követően fennmaradó követelés megszűnik, a végrehajtási eljárás pedig befejeződik; ezt is támogatni fogjuk, hiszen ez még inkább pontosítja és jobbra teszi mindazok helyzetét, akik nehéz helyzetbe kerültek.

Feltételeket túl sok sokat nem szab az eddigi törvény sem, most sem nyúltunk ebbe bele. Fontos tudni azt, hogy egyetlen lakóingatlana van az adós-

nak, illetve 6 hónapja folyamatosan ott lakik a végrehajtást megelőző időszakban.

Tisztelt Országgyűlés! Azért beszélnünk kell arról is, már csak az előző napirendi pont vitája kapcsán is, hogy azért valamiért idáig eljutottunk. Ez a gond, ez a baj sok-sok százezer ember gondját-baját okozta 2002-2010 között. És itt ki kell mondani, hogy a szocialisták a szabad demokratákkal közösen, a liberálisokkal közösen kormányzásuk alatt óriási nagy hibát, gazdasági rossz döntéseket hoztak, óriási nagy hibákat vétettek, és ennek következtében száz-és százazrek jutottak nagyon nehéz élethelyzetbe.

Az egyik ilyen volt a devizahitelezés, belehajszolták az embereket, közel kétmillió kölcsönszerződés így kötött. Sztétverték azt az otthonteremtést, ami 2002-ig működött, jól működött, és éppen ezért az embereknek - fiataloknak és idősebbeknek egyaránt - csak a hitelfelvétel jutott.

(17.40)

És a harmadik pedig: egyszerűen a rezsidíjakhoz - bármilyen érthetetlen is számomra a szocialista politikusok előző gondolatmenete - asszisztáltak, hogy minden területen, legyen az gáz-, villanyáremelés vagy akár a víz-csatorna területén, az egekig menjenek, szökkenjenek, és semmit nem tettek annak érdekében, hogy mindazoknak, akik bajban vannak, az életén segítsenek.

Mindezt a rossz folyamatot kellett a Fidesz-KDNP-nek 2010 után megakadályozni, megfordítani, és ezt a rossz folyamatot két területen tudtuk megváltoztatni. Az egyik: nyilván a hitelezés területén és az otthonvédelmi akcióterv kapcsán sok-sok lépést tettünk, amely 1,3 millió embert érintett. A másik terület pedig: nem kérdés, hogy azokat a lépéseket kellett megtalálni, amelyek végül is a rezsi-csökkentéshez, illetve az otthonteremtés újraindításához vezettek, hogy ne induljon el ugyanaz a folyamat, ami 2002-2010 között lejátszódott.

Nagyon röviden érdemes azért felidézni azt az otthonvédelmi akciótervet, amit az elmúlt évek során közösen tettünk, amihez egyébként az ellenzék többnyire nem csatlakozott, vagy pedig csak kritizálta, de hátha a mai nap mégiscsak a mostani javaslatunk mellé áll.

A devizahitelezés teljes átalakítása, amely részben árfolyamgáttal, végtörlesztéssel, forintosítással és aztán a devizahitelezés szinte teljes megszüntetésével járt. Fontos a Nemzeti Eszközkezelő felállítása, és bármennyire is úgy gondolják a baloldali képviselők, hogy akár az ócsai lakópark, akár a családi csődvédelem nem számít, több száz embernek, akár több tucat családnak igen, és is segítséget nyújtott. Mindez azt jelentette, hogy körülbelül 734 milliárd forint maradt az embereknél vagy került vissza az emberekhez, ennyit nem kellett kifizetniük, és sok százezer, mondhatnám azt is, hogy közel egymillió családnak adott lehetőséget ahhoz, hogy az otthonukban maradjanak.

Mindamellet pedig megtettük azokat a lépéseket is, amelyek akár a kilakoltatási moratórium folyamatos meghosszabbítását jelentették az első két évben, amire azért volt szükség, mert mind a devizahitelezés kivételéig, mind pedig a Nemzeti Eszközkezelő felállításáig szükség volt arra, hogy levegőt kapjanak a családok, hogy ne azonnal zúduljon rájuk egy ilyen nehéz élethelyzet, amibe belekerültek, még egyszer hangsúlyozom: a korábbi időszakban.

Mindamellet pedig a kényszer-értékesítési kvótát is bevezettük, a bankok ennek nem örültek, nem örültek mások sem, de azt gondolom, hogy azoknak a családoknak, amelyek nagyrészt ennek eredményeként megtarthatták a lakásukat, biztosan fontos volt.

Mindamellet azért azt is érdemes felidézni, hogy az árveréseket, amelyek addig nyíltak voltak, és sokszor maffiamódszerekkel próbálták elriasztani jó szándékú vevőket, ezáltal pedig leverni az árat, elektronikussá tettük, így legalább ezt a részét nem tudták kihasználni azok, akik csak bele akartak rúgni azokba az emberekbe, családokba, akik bajba kerültek, és a lehető legalacsonyabb áron akarták megszerezni az ingatlant. Mindemellet pedig a végrehajtói kar bevezetése, annak az átalakítása, az egész végrehajtás rendszerének az átalakítása nagy segítséget jelentett a családoknak.

Az előbb elhangzott az előző napirend kapcsán, miszerint a rezsicsökkentés nem számított. Igenis számít az a hatalmas nagy lépés, tisztelt szocialista és baloldali képviselők, amelynek az eredményeképpen mind a villamosáram-, mind a gáz-, de más szolgáltatások is, így például a víz-csatorna díj nemfizetői is a felére csökkentek. Ez egy óriási nagy lépés, hiszen sokszor emiatt veszítették el a lakásukat, sőt sokszor nagyobb arányban veszítették el ilyen tartozások miatt a lakásukat, mint a banki tartozásuk miatt.

Mindamellet pedig az otthonteremtésnek is hatalmas nagy eredményei vannak, és azt kell elmondanom önöknek, amire talán odafigyeltek, amikor a miniszterelnök úr néhány héttel ezelőtt elmondta a beszédét itt a parlamentben, hogy mindezek a lépések hova vezettek, felelősen kimondva persze azt, hogy igen, jó lenne még több lépést tenni, hogy még jobb helyzetben legyenek a családok. De mégis elvitatni azokat a lépéseket, eredményeket, azt hiszem, oktalanság, és semmiképpen sem jó politika, amit sokszor önök tesznek.

De azért megpróbálom még egyszer megismételni: a magyar családok 24,5 százalékát fenyegette 2010-ben, hogy nem tudják kifizetni a hiteltörlesztéseiket vagy a lakással kapcsolatos egyéb hátralékait; 2015-re ez a szám 19 százalékra csökkent. Ugyanez igaz 2010-ben: a magyar családok 74 százaléka szenvedett attól, hogy a váratlan kiadásokra nem volt fedezete; ez a szám 2015-re lecsökkent 50 százalékra.

Ugyanígy a kétnaponta történő húsételelfogyasztás hiánya 2010-ben a családok 29 százalékát jellemezte, ez ma 19 százalék. A lakás megfelelő fűtésé-

nek hiánya, és ez talán kicsit kapcsolódik az előző vitához is, 2010-ben 12 százalék volt, 2015-re ez 9 százalék.

Mindegyik tényre, tényszámra azt mondjuk, hogy még így is sok, ezért folytatjuk a rezsicsökkentést, de azért mindennél jobban jelez az a szám, hogy azoknak a családoknak, embereknek az anyagi problémái kapcsán, akiket legalább négy egyszerre sújtott az előbb felsoroltak közül, 2010-ben 23,5 százalék volt az aránya, most pedig 16,2 százalék.

Azt gondolom, hogy ezek a döntések, amelyeket meghoztunk, mind a mostani törvényjavaslat, amit beterjesztettünk, mind az eddigi lépések azt szolgálták, hogy ahol lehet, segítsünk, ahol lehet, legalább mentsük az emberek életét. Ez a törvényjavaslat most 140 ezer család lehetőségén segít, én ebben kérem a frakciók együttműködését. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatom a képviselő urat, hogy a zárszóra 7 perc 30 másodperc időkerete maradt, ezt használhatja majd föl.

Most megkérdem Völner Pál államtitkár urat, hogy most kíván-e felszólalni. *(Dr. Völner Pál nemet int.)* Nem kíván felszólalni.

Most a Törvényalkotási bizottság álláspontját fogjuk hallani. Mivel kisebbségi vélemény nem fog elhangzani, így a Törvényalkotási bizottságot képviselő Vas Imre bizottsági előadó képviselőtársunknak 6 perces időkeret áll rendelkezésére. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. A Törvényalkotási bizottság a mai ülésén az elfogadott házszabálytól való eltérésnek megfelelően megtárgyalta a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló T/14298. számú törvényjavaslatot, és ahhoz összegző javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

A bizottság az alábbi módosító indítványokat tárgyalta. Egyrészt egy technikai módosítást tárgyalt, amit ott helyben a bizottság elnöke nyújtott be, ez a 7. §-nál a módosító törvényt egy 6-ossal egészítené ki, hogy ezt a módosítást az eredeti törvényben is megfelelően meg lehessen különböztetni a többi módosítástól. Továbbá egy „a” betűt javasolt az elnök úr elhagyni, ezt a bizottság jóváhagyta.

Az MSZP-s képviselők által benyújtott módosító indítványt a bizottság nem támogatta.

Ellenben támogatta Németh Szilárd István és Hollik István képviselőtársainknak a 6. számon benyújtott módosító indítványát, amely ara irányul, hogy megegyezés esetén, ha a becsértéket lejjebb szállítják, az ily módon lefolytatott árverésből befolyt árverési vételár felosztását követően fennmaradó követelés megszűnik, a végrehajtási eljárás pedig befejeződik. Tehát ezt a módosító indítványt a bizottság támogatta.

Támogatta képviselőtársaimnak azt a módosító indítványát is, hogy egyéves folyamatos árverés után ne 80, hanem 90 százalékon lehessen minimum eladni az ingatlant, tehát ennyi legyen a minimum vételár a végrehajtási eljárás során.

A bizottsági ülésen konstruktív vita zajlott, tényleg az látszott, hogy minden frakció igyekezett javítani a törvényjavaslaton. Ez a kompromisszum született, nagyon ritkán látható, nagy egyetértéssel, úgyhogy kérem önöket, hogy mind a módosító indítvány, mind a törvényjavaslat elfogadásakor igennel szavazzanak. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

(17.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a frakcióknak 10-10 perc, a független képviselőknek pedig 3 perc időkeret áll rendelkezésükre.

Először az előre bejelentett felszólalókat fogom szólítani, a Fidesz képviselőcsoportjából Vas Imre képviselő urat. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! 2002 és 2010 között a folyamatos megszorítások és a gyakorlatilag nem létező lakáspolitikai miatt a lakosság hitelekbe próbált boldogulni és otthont teremteni. Ez odavezetett, hogy a devizahitelek összege a 140-szeresére emelkedett. Ez a szocialista kormányok egyik legsúlyosabb öröksége, amit nekünk 2010 után kellett kezelni.

2010-et követően százazrek kaptak segítséget a devizaalapú lakáshitelek fizetéséhez: az otthonvédelmi akcióterv elindítása, a kormány bevezette az árfolyamgát intézményét, felállt a Nemzeti Eszközkezelő, a devizahitelek forintosítása megtörtént, immáron fair bankrendszer működik, a kamatok és a törlesztőrészek jelentősen csökkentek, a családi csődvédelem pedig meghonosodott Magyarországon.

Kétségtelen tény ugyanakkor, hogy minden kormányzati erőfeszítés ellenére vannak olyan szerencsétlen helyzetek és sorsok, ahol a végrehajtás elkerülhetetlen a fizetéseketelenség következtében. Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvényben foglalt értékesítés szabályainak módosítása annak érdekében, hogy a végrehajtási eljárás biztosítsa, hogy a felfoglalt ingatlanok minél magasabb áron kerüljenek értékesítésre - itt kizárólag a fogyasztói szerződésről beszélünk -, valamint hogy a fennálló követelések a lehető legnagyobb mértékben megtérüljenek. Egyébként az adós és a hitelező közös érdeke ez.

A módosítás alapján - ez a KDNP-s előterjesztés lényegi eleme - a fogyasztóval kötött szerződésen alapuló követelések behajtása iránt indult végrehajtási eljárásban a lakóingatlan árverése esetén az

érvényes vételi ajánlatnak el kell érnie legalább az ingatlan becsértékét. A végrehajtást kérő csak a becsértéknek megfelelő összegért veheti át az ingatlant, illetve egy év folyamatos árverés után lehet az ingatlant alacsonyabb áron értékesíteni.

A módosítás ugyanakkor lehetőséget biztosít arra, hogy a lakóingatlan fogyasztóval kötött szerződésen alapuló követelés behajtása iránt indult végrehajtási eljárásban a becsérték összegénél alacsonyabb értéken kerüljön értékesítésre. *(Sic!)* Ebben az esetben a felek mindegyikének, tehát az adósnak és a végrehajtást kérőnek, több végrehajtást kérő esetén pedig minden végrehajtást kérőnek bele kell egyeznie a meghatározott érték összegébe, illetve kérniük kell, hogy meghatározott értéken legyen az árverés legalacsonyabb érvényes ajánlati ára. Mint már korábban említettem, ha az Országgyűlés elfogadja, ebben az esetben az adós minden további követelés alól mentesül. Ott, ahol ilyen van, természetesen majd a Magyar Nemzeti Banknak is oda kell figyelnie, hogy ez ne legyen általános, de ha Németh Szilárd és Hollik István képviselőtársaink módosító indítványát elfogadjuk, akkor ez szerintem nem fog problémát okozni.

A módosítással érintett rendelkezéseket a hatálybalépés napján folyamatban lévő azon végrehajtási eljárásokban is alkalmazni kell, amelyekben a fogyasztóval kötött szerződésen alapuló követelés behajtása iránt indult végrehajtási eljárás, az ingatlanárverés kitézésére még nem került sor, továbbá azon végrehajtási eljárásokban, amelyekben már közzétételre került a lakóingatlan árveréséről szóló hirdetmény, vagy folyamatos árverés iránti hirdetmény van közzétéve. Abban az esetben, ha a módosítással érintett rendelkezések hatálybalépéséig az árverésen nem érkezett érvényes vételi ajánlat, a végrehajtó a hirdetményt megfelelően módosítja, és ezt követően csak ezen a magasabb áron tehető érvényes ajánlat.

A KDNP-vel egyetértésben szeretnénk elérni, hogy a rossz anyagi helyzetben lévőket ne lehessen megkárosítani, a bajba jutásukon ne lehessen nyereszkedni. Egyértelmű a kormányzati döntés: a devizahitelekbe kényszerítés helyett a családi otthontermelési kedvezmény, a lakáshoz jutás reális lehetőségének kívánalma a családok számára. Ezt szeretnénk elérni, és ha már megszerezték az otthonukat, akkor minél kevesebben veszítsék el azt. Ezt a célt szolgálja a törvényjavaslat. Köszönöm, hogy meghallgattak. Kérem, támogassák a törvényjavaslat elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Burány Sándor képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr! Megvárjuk, míg felteszi a mikrofont. Igen, rendben van. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kezdhethném a

végén, hiszen a Törvényalkotási bizottság ülésén az új keletű parlamenti szokásokat tekintve meglepően konstruktív hangulatban próbáltunk a beterjesztett törvényjavaslaton változtatni annak érdekében, hogy a problémát valóban orvosolja vagy nagyobb mértékben orvosolja, mint ahogy azt az előterjesztők szándékozták.

Azt gondoltam, hogy államtitkár úr köszönetet mond a módosító indítványok szerzőinek, akár Németh Szilárd képviselő úrnak vagy akár nekem, a szocialista képviselők egyikének, aki ezt az indítványt jegyezte, hiszen olyan indítványokat nyújtottunk be, amikről ön beszélt a sajtótájékoztatóján a múlt héten, valamint beszélt ma reggel napirend előtt a tisztelt Házban is, de a törvényjavaslat ezt nem tartalmazta, egészen pontosan: azt az elemét nem tartalmazta az önök kommunikációjának az eredetileg benyújtott törvényjavaslat, hogy megegyezés esetén a hiteles a további követelésektől mentesülni fog. Erről beszélt ugyan államtitkár úr az országos sajtó előtt a múlt héten, valamint ma napirend előtt a Harrach képviselő úrnak adott válaszában, ugyanakkor a törvényjavaslat eredetileg ezt az elképzelést nem tartalmazza.

Ezt a hiányosságot a bizottsági ülésen korrigáltuk. Itt két különböző koncepció alakult ki. Fideszes képviselőtársaink egy olyan módosító indítványt nyújtottak be, amely államtitkár úr kommunikációjának megfelelően valóban azt tartalmazza, hogy amennyiben a felek, a hitelező és a hitelezett megegyeznek egymással, akkor lehet a becsült ár alá is menni az árverésnél, viszont ebben az esetben a további kötelezettségek alól az adós mentesül. Ezt a bizottsági ülésen a szocialista, valamint a fideszes és KDNP-s képviselők is támogatták a szavazatukkal.

Nagyon sajnálom ugyanakkor, hogy az MSZP módosító indítványát nem támogatták a kormánytöbbség tagjai, mi ugyanis ehhez képest is továbbmentünk. Azt javasoltuk a módosító indítványban, hogy megegyezés hiányában is, amennyiben az árverés sikeres, az adós a további kötelezettségek alól mentesüljön. Tanulságos volt egyébként, ahogy a képviselők a bizottsági ülésen, valóban konstruktív légkörben próbáltak olyan élethelyzeteket felsorolni, hogy milyen esetben segít a törvényjavaslat, mi az, amiben finomításra szorulna, és mi az, amit a módosító indítványok elfogadásával érdemben valóban elő lehet mozdítani és problémaként meg lehet oldani.

Az egyik ilyen dilemma a bizottsági ülésen az volt, hogy amennyiben az a módosító indítvány támogatást kap - mint az előbb mondtam, a bizottsági ülésen mi is támogattuk -, hogy megegyezés esetén a további kötelezettségektől mentesüljön az adós, akkor érdekeltté teszi-e vajon a hitelezőt, a bankokat abban, hogy ebbe az egyezségbe belemenjenek, hiszen a bank szeretné a pénzét visszakapni, lehetőleg minél nagyobb arányban visszakapni a hitelezőtől azt az összeget, vagy az árverésen befolyt összegből ezt mentesíteni, amely az ő könyveléseiben tartozásként szerepel.

(18.00)

Abban a biztos tudatban, hogy megegyezés esetén további igénnyel hitelezőként nem léphet fel, ez kételyeket támaszt a tekintetben, hogy vajon a bankok részéről a megegyezési hajlandóság erős lesz vagy sem. Ezt az élet majd eldönti. Mindenesetre, ha az MSZP-s módosító indítványokat elfogadnák, akkor ez a probléma nem állna fenn, hiszen mi azt mondtuk, hogy megegyezési szándéktól, illetve ténnytől függetlenül, a sikeres árverést követően a hiteles, az adós mentesüljön a további tartozások kötelezettsége alól.

Van még idő átgondolni, képviselőtársaim, azt javasolom, hogy a holnapi nap folyamán az indítványunkat legyenek kedvesek támogatni. Az MSZP egyébként ezt a törvényjavaslatot és a módosító indítványt is támogatni fogja a szavazásokon, hiszen abból indulunk ki, hogy ha a 140 ezer ember problémájának egy részén, akik egyébként már teljesen reménytelen helyzetben vannak, az Országgyűlés tud segíteni, akkor igenis képviselőként ezt kötelességünk megtenni.

Azonban itt azért álljunk meg egy szóra! Ez a törvényjavaslat ugyanis valóban azokon és csak azokon a családokon segít, akik már reménytelen helyzetben vannak. Akik nem tudják fizetni a hiteleiket. Akik esetében az ingatlanjuk, az a lakás, az a ház, amit otthonuknak reméltek, árverezésre kerül. Az ő esetükben már ennél a stádiumnál tartunk. És miközben támogatjuk, hogy ennek a 140 ezer családnak, akik ilyen reménytelen helyzetbe kerültek, oldjuk meg vagy enyhítsük, amilyen mértékben csak lehet, ezt a problémáját, fel kell tenni a kérdést, hogy ha olyan sikeres volt az adósmentő fideszes politika, akkor miért van még mindig 140 ezer család ebben a reménytelen helyzetben.

A bizottsági ülés konstruktív volt, itt a parlamenti megszólalásokra ez már nem annyira jellemző. Megpróbálom visszafogni magam, ezért csak röviden és tárgyyszerűen mondok néhány szót a történetiségéről a devizahiteles problémának, ha már önök szóba hozták.

1. Tény, hogy a devizahitel-gyakorlatot az első Orbán-kormány vezette be Varga Mihály minisztersége idejében és Járai Zsigmond jegybankelnök, korábbi fideszes miniszter idején. Ez hozta létre azt a konstrukciót, amit önök most támadnak.

2. Nem igaz az az állítás, hogy az államilag támogatott lakáshiteleket megszüntettük. Korlátoztuk 15 millió forint felső határ értékben, pont azért, mert úgy gondoltuk, hogy az államnak nem dolga megsegíteni azokat az embereket, akik egyébként is jó anyagi helyzetben vannak. Nem célja az államnak kedvezményes kölcsönrel támogatni azokat, akik a harmadik-negyedik lakásukra veszik fel, meg nyakló nélkül, felső határ nélkül lehetett kedvezményes állami kölcsönöket felvenni nagyon nagy összegű és akár a harmadik-negyedik ingatlan megvásárlására is. Nem megszüntettük, hanem korlátoztuk 15 millió

forintban egyébként ezt a felső határt, ami egy mai átlagos család esetében még Budapesten is elegendő lenne egy kétszobás panellakás megvásárlásához, az ország más vidékein pedig minden további nélkül akár még ennél nagyobb lakás vagy ház megvásárlására is elegendő lenne. Úgy gondoltuk, ellentétben az önök filozófiájával, hogy a rászorultakon kell első sorban segíteni; önök már akkor is szerették a legjobb helyzetben lévőket támogatni, a mostani politikájuk pedig ezt még tovább viszi, még nagyobb mértékben, ahogy ezt az első Orbán-kormány idején tették.

A következő dolog, amit szeretnék szóba hozni, hogy a fideszesek és a KDNP-sek tulajdonképpen a devizahitelesek kétszer hozták nagyon rossz helyzetbe. Először 2010-ben, amikor ostoba nyilatkozatokkal, később pedig ostoba gazdaságpolitikával bedöntötték a forintot. Ha ezt nem tették volna meg, akkor a devizahiteles probléma nem létezne, és lehetne fizetni a kölcsönöket. Ez így van. Ugyanis az árfolyamkockázat volt a probléma, és az árfolyamvesztés volt a probléma, tisztelt képviselőtársaim, bármit is mondanak. Ha ez nem létezne, ezek fizethető hitelek lettek volna mindazok esetében, akiknek megmaradt a munkájuk.

A második eset, amikor önök cserben hagyták a hitelesek, pedig az volt, amikor korábbi ígéreteikkel is szembefordulva, piaci árfolyamon váltották át a devizahiteleket forintra. Egyébként a Magyar Nemzeti Banknál ezzel több száz milliárd forintos nyereséget okoztak, amit látunk, hogy azóta kastélyvásárlásra, műkincsvásárlásra és egyéb dolgokra herdálnak el.

Mind a két esetben világosan elmondtuk akkor is az álláspontunkat, és hogy mennyire jelzi, hogy ezek valódi problémák voltak, azt az mutatja, hogy önök piaci áron forintosították a devizahiteleket, ezzel prolongálták a problémát nagyon sok család számára. Ennek következtében kell most a parlamentben azokon segíteni egy törvényjavaslattal, akik már olyan reménytelen helyzetben vannak, hogy árverésre bocsátják az ingatlanukat. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a KDNP képviselőcsoportjából Harrach Péter frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, az előterjesztésről gyakorlatilag minden elhangzott már. Talán egy-két elvi kérdést, illetve adatot azért szeretnék ismertetni.

Miről szól ez az előterjesztés? Nyilván az ellehetetlenült jelzáloghitelek kifosztásának megakadályozásáról. *(Z. Kárpát Dániel: Három éve nem volt fontos?)* Tehát akik nehéz helyzetbe kerültek. A bekiabáló képviselőtársamnak mindjárt mondom valamit, jó? Várja meg! Gyakorlatilag ez a legnehezebb

helyzetbe kerülteken segít. És ha már szóba hozta, akkor hadd említsem azt, hogy az elmúlt időben mi történt. A devizahitelek 90 százalékát sikerült helyzetbe hozni, hiszen ma mindössze 150 ezer körül mozog azok száma, akik problémával küzdenek. És honnan indultunk? Másfél milliótól.

De mik történtek, ha már képviselőtársam felvette ezt a kérdést. A végtörlesztés lehetősége, árfolyamgát, forintosítás, családi csődvédelem, eszközkészítő. Ez mind megtörtént. *(Z. Kárpát Dániel: Szégyen, gyalázat!)* És ha még kíváncsi arra, hogy a KDNP ebben az ügyben, tehát a bírósági végrehajtásról szóló törvényben mit tett, azt is elmondom önnek, ha nem emlékszik már. 2013-ban módosítottuk ezt a törvényt, aminek eredménye a következő lett. A bírósági végrehajtók vizsgálati rendszerének megújítása; a vagyonyilatkozat-tételi kötelezettség kiterjesztése a bírósági végrehajtókra; a szabálytalan inkasszók megszüntetése nagyon fontos, mert sok visszaélés történt ezen a területen; kibővítettük a végrehajtás során lefoglalt gépjármű használatára jogosultak körét; és végül a törvény elfogadását követően miniszteri rendelet csökkentette a végrehajtók behajtási jutalékát, illetve a felszámítható költségátalányt.

A kérdésére, hogy mi történt az elmúlt években, ezt tudom válaszolni. Felsorolni sem egyszerű. Sok minden történt.

De nézzük azokat az alapelveket, amiket itt figyelembe kell venni. Senki nem vitatja azt, hogy a hitelt vissza kell fizetni. Hát persze, hogy vissza kell. De ezzel látszólag ellentétes alapigazság az, hogy ha valaki önhibáján kívül ellehetetlenült helyzetbe került, akár a devizaárfolyam-változások kapcsán, akkor azon segíteni kell. És nemcsak saját magának kell ezen segíteni, hanem az államnak és a hitelintézetnek. Tehát közösen kell vállalni a terheket. Most erre tettünk javaslatot.

Ha megengednek néhány adatot, mert azért az is fontos, hogy képből legyünk. Mivel a végrehajtási eljárás hosszú éveken keresztül történik, ezért talán nem meglepő, hogy 156 ezer olyan adós van, aki ellen már folyamatban van a végrehajtás. És ebből, azt mondom, hogy ehhez a számhoz képest kevés, de önmagában nagyon sok a tavalyi kilakoltatások száma, ami 3474 volt. Azt tudjuk, hogy a 70 százaléka községekben van ezeknek a problémás adósoknak. És még egy érdekes adatot engedjenek meg. Az árverések, mármint az eredményes árverések többsége, 55 százaléka esetében a nyertes licit értéke a becsérték alatt maradt.

(18.10)

És itt van jelentősége ennek a módosításnak, amit most benyújtottak a kollégáink, hiszen ha meg egyezés történik, akkor van lehetőség arra, hogy a további tartozás elengedésre kerüljön. És talán válasz arra is - ha még nem megy ki Burány képviselő úr -, hogy a bank érdekeltsége vajon meglesz-e ebben

az esetben. Én úgy gondolom, hogy a rossz hitelek lerázása arra készteti majd a bankokat, hogy mégiscsak megkössék ezt a megegyezést. Természetesen egy idő után látjuk majd, hogy mi lesz ennek az eredménye. De én úgy gondolom, hogy érdekeltek lesznek a bankok abban, hogy a megegyezést megkössék.

Ez az, amit mindenképpen fontosnak tartottam elmondani még, az eddig el nem hangzott, de jelentős szempontokat ennek a törvénytervezetnek a kapcsán, és örülök annak én is, hogy itt most a parlament előtt, a bizottsági ülésen is gyakorlatilag teljes támogatottságot kapott ez az előterjesztés, hiszen mindenki felismerte, hogy itt valóban a nehéz helyzetbe, a legnehezebb helyzetbe került családokon tudunk valamelyest segíteni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Csak hogy tiszta legyen a bekiabálásom és a több bekiabálásomnak az oka, az az, hogy úgy gondolom, szégyellje magát a Kereszténydemokrata Néppárt, szégyelljék magukat, uraim! Azért szégyelljék magukat, mert 2014. IV. hó 9-én a következő címmel jött be egy javaslat a parlament elé: a hitelválság által érintett személyek helyzetének rendezése érdekében szükséges egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló javaslat, amely lényegében az elsétálás jogát rögzítette volna, nemcsak az önök által kitalált, korlátozott módon, hanem abban az esetben is, hogy ha megegyezés hiányában, de mégis már lefolytatott árverés után vagyunk, akkor is a további tartozástömegetől bárki mentesülhetett volna. Három éve nyújtottuk be ezt a javaslatot. Önök ezt a javaslatot félredobták, nem támogatták, vitára, érdemi vitára sem találták alkalmasnak.

És most három évvel később leteszik elénk, egyébként izzadságszagúan, nyögvenyelősen, egy TAB-vitának köszönhetően az elsétálás jogát beleértve, lényegében ugyanezt. És nagyon helyesen mondta frakcióvezető úr: csak a tavalyi évben 3400 kilakoltatás önöknek köszönhető. Önöknek, mert három évvel ezelőtt, három évvel ezelőtt szinte ugyanezt a javaslatot nem támogatták. Mi ezt támogatni fogjuk, mert nagyon furcsa lenne, ha a korábbi önmagunkkal szembemennénk. De az igazi ősbűn, amit önök elkövettek, már-már árulással felérő bűn, ez a piaci árfolyamon történő forintosítás. Tehát mielőtt a KDNP-s első felszólaló annyira verné a mellét, hogy Magyarország Kormánya mennyire előrejár, nézzenek körül a regionális országokban és a régió különböző országaiban, ahol lényegében mindenhol felvételtől árfolyam körüli átváltással találkozunk. Magyarország a sereghajtó a tekintetben, hogy egész egyszerűen a piaci árfolyamot rázúdították az embe-

rekre, és elmondták, hogy 734 milliárd került vissza az emberekhez. Gondolják végig, hogy ennek hány-szorosát nyúlhatták le indokolatlanul a bankok, csak azért, mert önök jóváírták ezt az indokolatlanul elvett pénzt a számláikon! És ha már a bedőlésekről beszélünk, a bedőltek körülbelül 50 százaléka a 2011-12-es időszakban dőlt be. Ki regnált akkor? És hogy viselkedett?

Tehát láthatjuk, hogy ezekre az árverésekre, az abból következő kilakoltatásokra nem került volna sor, hogyha önök nem forintosítanak piaci áron, és hogyha önök évekkal ezelőtt támogatják szinte ugyanazt a javaslatot, ami itt van előttünk. Elmondtam a számát, le lehet ellenőrizni. Ellenőrizhetik a saját szavazataikat. És itt a parlamentben, amikor hétről hétre behozzuk azt, hogy igen, 140-150 ezer ember van bajban, és számonkértük önöket, hogy többet kéne tenni, tenni kellene, nem azt mondták, hogy uraim, dolgozunk mi a végrehajtási törvény módosításán ilyen vagy olyan irányban, gondolkozunk esetleg az elsétálási jog lehetőségének bevezetésén, hanem államtitkár úr és sokan mások is számtalanszor a fejünkre olvasták, hogy nincs itt, kérem, semmiféle probléma. Önök kiírták az óriásplakátokra, hogy elszámoltatták a bankokat. A valóság, ha így lenne, akkor nem torkolt volna ebbe az indítványba, amit végre most önök is letettek az asztalra. Ez ugyanolyan, mint hogy Magyarország sikeresen működik. Ha így lenne, önök ezt nem tennék óriásplakátokra.

A helyzet az, hogy több ezer kilakoltatást meg lehetett volna akadályozni, hogyha időben figyelnek lényegében ugyanerre a beadványra a maga idejében. És azt is el kell hogy mondjuk, a piaci árfolyamon történő forintosítás jóvátehetetlen károkat okozott a magyar gazdaságban. Azt is látjuk, hogy ez a javaslat ugyanakkor azon irányában mindenképpen támogatható és szerintem támogatandó is, hogy tulajdonképpen egy egyezkedés felé fogja eltolni a bankot és a károsultat, és én nagyon bízom abban, hogy ha ez az időnyerés, mondjuk, kitart kicsit több mint egy évig, akkor egy új kormányzat, adott esetben egy Jobbik-kormány majd egy tisztességes elszámolási törvényt tud megalkotni, amely a felvételtől árfolyamon történő forintosítás felé indul el, és rendbe teszi ezt az egész helyzetet. De látjuk, hogy a magyar gazdaság kiszáradt mivoltának egyik oka az, hogy több százezer ember, korábbi produktív, adófizető termelő ember került olyan méltatlan helyzetbe, amely helyzetbe jórészt önhibáján kívül került.

És arra kérem képviselőtársaimat, az elképesztő módon elbaltázott magáncsőd intézményét ne reklamozzák legalább sikerként. A politikai életben belátásra is szükség van. Ismerjük el, hogy elbaltáztak egy jó lehetőséget, olyan szigorú szűkítő feltételeket szabtak meg, hogy arra csak pár száz ember volt kíváncsi, és ehhez még most is hozzá lehetne nyúltni. Még most is lehetne a feltételrendszeren úgy változtatni, hogy az ezrek, tízezrek számára jelentsen érdemi segítséget. Ugyanígy a Nemzeti Eszközkezelő

tekintetében is, de ezeket ne tekintsék végleges megoldásnak, mert nem azok, és attól még az önök ösbűne fennáll, a piaci árfolyamon történő forintosítás. Az, hogy most a saját javaslatukat, lényegében ennek elődjét három évvel ezelőtt nem voltak képesek nemhogy megszavazni, még vitára alkalmasnak találni sem, szégyen és gyalázat.

Nagyon sajnálom, hogy ezt kell mondanom amellet, hogy támogatni fogjuk ezt a javaslatot, de szégyelljük magukat, hogy amikor más nyújtotta be, még csak vitatkozni sem voltak hajlandóak róla. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Ikotity István képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP képviselői házszabálytól való eltéréssel, gyorsított menetben szeretnék átvinni a parlamenten a javaslatukat. Arra hivatkoznak, hogy gyorsan kell lépni, mert március 1-jén lejárt a kilakoltatási moratórium, és még nincs késő beavatkozni. Szeretném felhívni a tisztelt KDNP-s képviselők figyelmét, hogy már réges-régen elkéstek az adósmentő intézkedésekkel. A javaslat is arról árulkodik, hogy a devizahitelek problémája a mai napig megoldatlan. Maguk a betérjesztők is elismerték, továbbra is van 145 ezer nem fizető adós. Az eladósodott családok helyzetének megoldására vonatkozó átfogó koncepció helyett azonban megint csak azt látjuk, amit eddig: átgondolatlan, kapkodó jogalkotást. Harrach Péter és Soltész Miklós szerint ez az újabb lépés abba az intézkedéssorozatba illeszkedik, amit a kormány a devizahitelek megsegítése érdekében tett. Szerintük a végtörlesztés, az árfolyamgát, a forintosítás, a Nemzeti Eszközkezelő, az ócsai lakópark és a magáncsőd mind-mind a bajba jutott, fizetésektelen adósokon segített. Csakhogy ez nem igaz. Az Orbán-kormány elhibázott devizahiteles intézkedései éppen csak azokon nem segítettek, akik a legjobban rászorultak volna, az otthonuk elvesztésével fenyegetett adósokon.

Vegyük sorra! Elsőként, mind a végtörlesztés, mind a forintosítás a fizetni még tudó adósokat célozta. A végtörlesztéssel az összes devizahitelek közül csak a felső 15 százalék tudott élni, amivel milliókat, tízmilliókat spórolt. Parlamenti képviselők közül 75 százalékos volt az arány. Jól jártak, akiknek nem volt szüksége segítségre, akiknek voltak tartalékaik. Akik egyik napról a másikra éltek viszont, megtakarítások nélkül, csak adóemeléseket kaptak a nyakukba, egykulcsos adót, az adójóváírás eltörlését, a 27 százalékos áfát, tranzakciós adót, áthárított adók sorát. Ráadásul a törlesztők jó része hitelt vett fel a törlesztésére, azaz adósságban maradt.

A második ilyen: három és fél évig a Fidesz-KDNP nem tett semmit azokért, akik nehéz helyzetbe, fizetésektelenségbe kerültek a hiteleikkel. Ezután is csak annyit tett, hogy megnyitotta az árfo-

lyamgát azok előtt, akiknek 3 hónapon túli tartozása volt, de addigra már százazrek dőltek be, vesztették el a lakásukat. Az árfolyamgát egyébként sem számolta fel a kockázatot, csak időben kitolta a problémát.

A harmadik ilyen: a forintosítás is megkésett volt és igazságtalan. 2010-ben a kormányváltás után jóval alacsonyabb árfolyamon lehetett volna ezt meglépni.

(18.20)

A forintosításból 136 milliárd forint nyeresége származott a Magyar Nemzeti Banknak, amit maga Matolcsy György is elismert, és ebből tömték ki a jegybanki alapítványokat. A forintosítás igazságtalan is volt, hiszen a kormány már korábban mentesítette az árfolyamkockázattól azokat a jobb módú hiteleseket, akik tudtak végtörleszteni. Akiknek azonban évek múltán forintosították a hiteleit, még évekig törlesztettek az eredeti kondíciók szerint. A kormány tehát azoknak nem nyújtott segítséget, akik valóban rászorultak volna.

Negyedik: a bajba jutott lakáshitelek ingatlanjainak megvásárlására létrehozott Nemzeti Eszközkezelő is csak egy lehetőség maradt, alig tett bele pénzt a kormány. 2016 végéig a Nemzeti Eszközkezelő 26 ezer lakás megvásárlását zárta le, miközben a 100 ezret is meghaladja a nem fizető jelzáloghitelesek száma.

Ötödik: a semmi közepén felépített, mindentől elszigetelt ócsai lakópark sem lett egy sikertörténet. A szociális családiház-építési program keretében 80 lakóház épült 2013-ra, 2,7 milliárd forintba került mindez, amit sokkal értelmesebben is el lehetett volna költeni.

Hatodik: a magáncsőd is egy életképtelen intézmény lett, amit a mai napig mindössze 600-an vettek igénybe. A több mint 600 millió forintból felállított rendszer egyéves működési kiadásából bőven lehetett volna fedezni adósságrendezés nélkül is állami támogatással annyi adós tartozását, ahányan eddig beléptek a rendszerbe.

A KDNP most benyújtott javaslata a becsült érték alatti árverezés tilalmáról is olyan, mint az eddigiek. Megkésett, ugyanis az adósok szűk körét érintő és érdemi megoldást nem nyújtó eszköz. A jelenlegi ingatlanpiaci helyzetben a megnövekedett kereslet és a magas árak mellett nem az jelenti a legfőbb problémát, hogy az ingatlanok alacsony áron kelnek el. A nehezen elárverezhető vidéki ingatlanok esetén sem a probléma megoldásáról beszélhetünk. A módosítás inkább csak az eljárás hosszát érinti, az árverezési eljárás elhúzódik, végül a sokadik körben a becsült érték 80 százalékán kelhet el az ingatlan. Az pedig nem igaz, ami elhangzott az előterjesztők részéről, amikor azt állították, hogy a földön fekvő emberekbe való belerúgás az, ha ezek után még marad adóssága a hitelesnek, ezért azt javasolják, hogy a megmaradt

adósságot a bankoknak el kelljen engedniük. A törvényjavaslatban erről szó sincs, tehát a képviselők sem olvasták el a saját maguk által beterjesztett javaslatot.

Az LMP 2010 óta számtalan javaslatot tett a bajban lévő, fizetésképtelen adósok megsegítésére. Sokszor elmondtuk azt is, hogy nemcsak a devizahitelesek vannak nehéz helyzetben, de a forinthitelesek, díjhátralékosok, akik a lakbérrel, közös költséggel, rezsivel vannak elmaradva. A fizetési zavarba vagy fizetésképtelenségbe került, lakásukat veszítők megsegítésére több javaslatot tettünk. Néhány ezek közül.

Az adósrabszolgaság felszámolására három eszközt javasoltunk. Az egyik az adósságplafon, vagyis más néven az elsétálás joga, ami azt jelenti, hogy a követelés nem lehet nagyobb, mint a fedezetül szolgáló ingatlan vagy ingó vagyon. Ez az a lépés, amit a KDNP nem mert megelégni a bankokkal szemben. Ha valakinek tartozása van például a házán, akkor ezt a házat a bank rendelkezésére bocsátva elsétálhat, megszűnik az adóssága.

Javasoltunk egy működőképes magáncsődöt, ez a második javaslatunk. Külföldi példák alapján magáncsőd törvényük ugyan már van, csak éppen életképtelen, a túl szigorú belépési, törlesztési és együttműködési feltételek miatt.

A c) része volt a javaslatunknak a kielégítési jog korlátozása. Éppen az árverésekre vonatkozóan vezették be az arányos részesedés szabályait. Ennek értelmében az adósok akkor is visszakapnák a betett önrészüket arányos részét, ha a bank követelése egészében nem térül meg. Azaz, ha 50 százalékos önrésszel vett ki valaki egy 10 milliós lakást, de az árveréssel csak 6 milliót sikerült érte kapni, akkor mind a bank, mind az adós 3-3 millió forintot kapjon, így mindketten 2 millió veszteséggel szállhassanak ki a hitelből. A zálogtárgy árverezése után a banknak az adós felé további követelése nem lehet. Ezeket a javaslatokat, amelyek lehetővé tették volna, hogy ne maradjon fenn az adósság az ingatlan elárverezése után, mind leszavazta a KDNP.

Tettünk olyan javaslatot is, ami az eszközkezelő helyett nemzeti ingatlanalap felállításáról szólt volna az adósok, a bankok és az önkormányzatok együttes részvételével. Az ingatlanok bérlésére és visszavásárlására is lehetőséget nyújtott volna. Javasoltuk a lakhatáshoz való jog kimondását az Alaptörvényben, és javasoltuk az elhelyezés nélküli kilakoltatások tilalmát. Nincs méltó élet megfelelő hajlék nélkül. Biztosítani kell, hogy mindenkinek legyen lehetősége megfizethető megoldást találni.

Negyediként szociális bérlakásprogramot javasoltunk és javasolunk most is, megfizethető, olcsó, energiahatékony lakásokkal. Az elmúlt években elszabadult albérletárak csak tovább mélyítették a lakhatási válságot. A kormány az otthonteremtési programjával csak a felső és felső középosztálynak segített, az alacsony keresetű alsó középosztálynak nem nyújtott segítséget a lakhatásban. Megszüntette

még a lakásfelvásárlási támogatást is. Mi egy állami bérlakásalapban és a lakhatási támogatás visszaállításában látnánk ezt a megoldást. A bérlakásszektorba bevonnánk a 100 ezres nagyságrendű, jó állapotban lévő, de üresen álló magánlakásokat (*Derült-ség.*) és a felújításra váró, jelenleg nem lakott önkormányzati bérlakásokat is. Látom, a képviselőtársaim néha egészen elképedt arcokkal néznek. El tudják képzelni azt, hogy valakinek van olyan ingatlanbefektetési céllal vásárolt lakása, mondjuk, akár önök között, ami üresen áll? Bizony, vannak ilyenek. Ezeket a lakásokat kitűnően lehetne hasznosítani. Nagyon gyakran fordul elő, hogy a tulajdonos nem meri ezt megelégni; ha erre állami garancia lenne, akkor azt gondolom, hogy ez sokkal könnyebben működhetne. Hatalmas számú az ilyen típusú lakás, és bizony, ezen lehetne változtatni. (*Németh Szilárd István közbeszólása.*)

A Lehet Más a Politika támogatni fogja a törvényjavaslatot, ahogy megszavaztuk a házszabálytól való eltérést is, mert ha kevés adóson is, de némileg segíthet ez a módosítás. Azt gondoljuk ugyanakkor, hogy ez már a kármentésnek a része, a kormány elmulasztotta átfogóan rendezni a deviza- és más hitelesek, adósok helyzetét, és most kapkodva, a moratórium lejárta után észbe kapva tákol össze egy javaslatot, ami minden, csak nem érdemi megoldás. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Staudt Gábor képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Először is üdvözlendő mindenképpen a javaslat, de jó lett volna, ha egy kicsit több időt hagynak a felkészülésre nemcsak nekünk, hanem önmaguknak is, mert itt azért egy-két kérdőjel is felmerül attól függetlenül, hogy a jelenlegi helyzethez képest mindenképpen előrelépés a javaslat, illetőleg azt is fel szeretném vetni: ezeknek a fényében lehet, hogy újra kell gondolni egyéb törvényeket is, mert ha végrehajtás esetén a becsérték 100 százalékat, illetve a 90 százalékat - tehát annyira lehet most az elfogadott módosító javaslatok alapján lecsökkenteni ezt az értéket - veszik be a törvényekbe, akkor lehet, hogy a bankokra vonatkozó szabályoknál, ami itt elsétálási jogként többször is felmerült, nem lenne célszerűtlen bevezetni. Tehát ne csak a végrehajtásnál legyen egy ilyen limit, hanem ez akár a bankokra vonatkozó törvényekbe is kerüljön be.

Tehát tekinthetjük ezt úgy is, mint egy első lépését egy akár a szektort is szabályozó komplett csomagnak. Remélem, hogy így lesz egyébként, hozzátesszem, ezt nyilván majd a minisztérium, illetve a politikai döntések fogják megmutatni, de azért is fájó, hogy ezt ennyire gyorsan kell tárgyalni, és idő lett volna rá benyújtani, hiszen régóta probléma a devizás ügyek tornyosulása, mert akkor azokat a

nüanszyninak tűnő, de a gyakorlatban bizony-bizony problémát jelentő pontokat ki lehetett volna javítani, vagy lett volna idő a kijavításra, amire most egyértelműen nincs, hiszen a Törvényalkotási bizottság előtt hiába merültek fel jó javaslatok, azt helyben még a kormány sem tudta kellőképpen szerintem átgondolni, hiszen nyilvánvalóan nem azzal a szakértői háttérrel tudtak jelen lenni, ami mondjuk, a minisztérium egészére vonatkozóan, mondjuk, egy háttéregyeztetés során rendelkezésre állt volna.

Pont emiatt úgy éreztem a bizottsági ülésen, hogy egy olyan konstrukcióról megfeledeztek vagy nem kellően gondolták át, hogy mi van akkor, ha két ingatlanon volt a tartozás, és az egyik ingatlan, mondjuk, volt a hitelfelvevő családé, és mondjuk, mivel nem tudtak kellő fedezettséget biztosítani, vagy az értékbecslésnek az alacsony volta miatt, vagy a bank úgy állapította meg a feltételeket, hogy még egy lakást be kellett vonni, mondjuk, a hitelfelvevők szüleinek a lakása bevonásra került, ez esetben úgy érzem, hogy a most elfogadott javaslatok még néhány kérdőjellel szolgálnak.

(18.30)

Egyébként emiatt volt egy kettősség bennünk az MSZP javaslatára is, hiszen nyilván az MSZP-nek is egy órája volt beadni a javaslatot. Tehát azért ezt el kell mondani, és azt hiszem, hogy ők is, amikor ezt megírták, arra gondoltak, hogy egy ingatlan terhel ez a tartozás, hogyha a 100 százalékon elmegegy, akkor a bank a további adósságot ne tudja követelni, hiszen amikor ő az értékbecslést megtette, akkor számolnia kellett ezzel, hogyha bedől a hitel, akkor ebből kereshet kielégítést.

De ugyanis abban az esetben, ha két ingatlan van, ez már nem áll fenn, hiszen a két ingatlan sorsa egyrészt összefügg, másrészt meg elválik egymástól. Erre mondtam azt a példát, hogy ha az önök javaslata alapján, a fideszes javaslat alapján arról van szó, hogy mondjuk, két ingatlan terhel jelzálogjog, megegyezne az adós a bankkal, de mondjuk, a tartozása a saját ingatlanán túlmutat, és néhány millió forinttal több a tartozása, de 100 százalékon nem tud elmenni a saját ingatlanára, hiszen mondjuk, nem talál rá vétőt, de ő azt mondja, hogy menjen el 90 százalékon, és akkor én a maradék összeget kifizetem vagy családi összefogással kifizetésre kerül, de ne kelljen elárverezni a szülőknél az ingatlanát, akik benne laknak régóta, ez esetben nyilvánvalóan a megegyezésnek ez gátja lesz, hiszen hacsak ő előre nem fizeti ki ezt az összeget, a bank azt fogja mondani, hogy hogyan kötnék egyezséget, hiszen még jó pár millió forinttal vagy néhány millió forinttal túllóg a tartozás.

Persze, erre lehet, hogy majd ki fognak alakulni a gyakorlatban szabályok, hogy előre kifizetni azt a maradék részt, csak akkor ki tudja, hogy a bank tartja-e azt az egyezségi ajánlatot, hogyha már némi pénzt látott. Ezek nehéz kérdések, amit jó lett volna

végiggondolni, ugyanúgy, ahogy már államtitkár úrral itt a végrehajtási költségekről tudtunk egy gyors egyeztetést folytatni, de... *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Ennyi? *(Z. Kárpát Dániel: Tíz perc összesen.)* Bocsanat, akkor fontos dolgokra sajnos nem jutott idő. Ebből is látszik, hogy a tárgyalás módja sajnos nem optimális. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban. - Kontrát Károly: Jobban be kellett volna osztani!)*

ELNÖK: Képviselő úr, ha az elején figyelt volna, akkor bizonyára eljutott volna a tudatáig, hogy tíz perc időkeret áll egy frakciónak a rendelkezésére. *(Dr. Staudt Gábor: Én elfeleztem fejbem, hogy 5 perc van.)* De hát ön ismeri is a házszabályt, és tudja, hogy ez a vitarend, amit most folytatunk, ez különben is ennyire ad lehetőséget.

Németh Szilárd képviselő úr következik, a Fidesz képviselőcsoportjából.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Elhallgatva itt a vitát, figyelve, hogy ki mire összpontosított, jól látható, hogy egy nagyon komoly politikai összecsapás zajlik itt a teremben, és jól látható, hogy az ellenzéki pártok teljesen rémülten, mintegy sarokba szorítottan reagálnak mindenre, nagyon meg vannak ijedve a jövőtől. Azt gondolom, hogy itt cukiságfordulat ide vagy oda *(Z. Kárpát Dániel, felmutatva egy iratot: 2014, kis barátom!)*, lassan a gárdamellényt túllszoknyára cserélő jobbikosok semmi mást nem tudnak, csak támadni, semmi mást nem tudnak, csak olyan javaslatokat tenni, amely egyébként végre nem hajtható, és ez az egyetlen céljuk minden egyes felszólalásnál. *(Z. Kárpát Dániel: Azt se tudod, miről beszélsz!)* Azt láttam, hogy az elvtársak pedig nem véletlen vannak begyulladva a Momentumtól, hiszen azt beszélnek már egymás közt, itt olvasom az újságban, hogy gyakorlatilag az olimpiaiálom-gyilkosság után ezek az ifjú baloldali titánok képesek lesznek a szoclib bölényeket, az öreg bölényeket is lemészárolni.

Tehát megértem én önöket, hogy miért állnak így hozzá ehhez a kérdéshez, de azért mégsem ezzel kellene foglalkozni, hanem ezzel a javaslattal, amely egy nagyon hosszú sorozatnak és egy még hosszabb, azt kiváltó intézkedéscsomagnak a folytatása. Ma már Magyarország olyan erős állapotban van, a gazdaság annyira erős *(Derültség a Jobbik soraiban.)*, hogy gyakorlatilag ebben az otthonvédelmi programban, a hitelek kiváltásában is akár a falig is elmehetünk, és most ez történik. Hiszen ez egy sorozatba illeszthető, ahogy államtitkár úr és frakcióvezető úr is mondta, ez egy hosszú távú, nagyon megfontolt lépéssorozat, hogy hogyan lehet kimenteni másfél millió családot abból az adósságcsapdából, amibe egyébként az elvtársak hajszolták bele őket.

Csak emlékeztetőül, államtitkár úr vagy ex-államtitkár úr, mert ön annak a kormánynak az államtitkára volt, amelyik ezt a „lehetőséget” megte-

remtette az emberek számára azzal (*Burány Sándor: Önök teremtették meg!*), hogy a kedvezményes otthonteremtést teljes egészében megszüntették, elvették az emberektől: ami forinthatelt fölvehettek volna, azt 30-40 százalékos kamatra lehetett fölvenni. Beleenyomták az embereket ebbe az egész csapdába, ebbe a spirálba, és az emberek nyaklő nélkül vették föl mindenre egyébként, nem csak otthonteremtésre ezeket a devizahiteleket. De előtte, kedves elvtársak, maguk gondoskodtak arról, hogy a legmagasabb hiteleket is fölvegyék, akár a kormány tagjai, két miniszter is 30 millió forintot vett föl, azelőtt egy héttel, mielőtt bezárták volna az ajtót mindenki előtt. Úgyhogy szerintem egy picit hátrább az agarakkal akkor, amikor arról beszél, hogy az első Orbán-kormány teremtette meg a lehetőségét ennek a hitelnek. (*Burány Sándor: Így, így!*) Ez a hitel egy olyan hitelkonstrukció mellett volt fölvehető, nagyon kevés ember számára és nagyon komoly feltételek mellett, mint ami a kedvezményes otthonteremtés volt. Tehát beszéljünk szerintem tisztán. (*Burány Sándor: És ez a lehetőség 15 millió forintig meg is maradt, Németh elvtárs!*)

Hogy ne menjünk teljesen vissza az időben, a két módosítóról szeretném önöket tájékoztatni. Az egyik módosítónak a lényege az, hogy amikor egy év után sem sikerül már a folyamatos árveréssel a lakást 100 százalékon értékesíteni, akkor ezt 90 százalékon lehessen, tehát az eredeti javaslat 80 százalékat a Fidesz-KDNP-frakció mai ülésén úgy döntötünk, hogy 90 százalékra javasoljuk fölemelni.

A másik pedig annak a lehetősége, hogy megtörténhessen az adós és a bank között, illetve a követeléskezelő között az egyezség, és ennek az egyezségnek a következtében semmi, de semmi, sem illeték, sem adósság nem maradhat a lakáson, hogyha meg egyeznek abban, hogy hány százalékon, illetve milyen áron tudják ezt az egész konstrukciót kielégíteni és megszüntetni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjából Vejkey Imre képviselő úr következik a fennmaradt időkeret erejéig. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A probléma, amiből kiindultunk, az az volt, hogy elfogadhatatlannak tartjuk, hogy a bankok és a követeléskezelő megpróbálják kifosztani az embereket, hiszen a fizetésektelen adósok lakásait többségében a becsérték alatt árverezik el. Ezért a célunk az, hogy a végrehajtási eljárás során az értékesítésnek biztosítania szükséges, hogy a lefoglalt vagyontárgyak, jelesen a lakóingatlanok minél magasabb áron kerüljenek értékesítésre, legalább forgalmi értékben.

Ennek érdekében törvényjavaslatunk akként szól, hogy a fogyasztóval kötött szerződésen alapuló

követelések behajtása iránt indult végrehajtási eljárás során a lakóingatlan árverése esetén legalább kikiáltási áron, becsértéken tehető érvényes vételi ajánlat a jelenlegi becsérték 70 százaléka helyett, tisztelt hölgyeim és uraim. Amennyiben pedig két sikertelen árverést követően a folyamatos árverezés iránti hirdetmény közzététele óta is eltelt már egy év, úgy a lakóingatlanra legalább a kikiáltási ár 90 százalékának megfelelő összeggel lehessen vételi ajánlatot tenni.

A törvényjavaslatunk továbbá arról is rendelkezik, hogy a végrehajtó a lakóingatlan árverése során a felek kívánságára, vagyis a végrehajtást kérő és az adósok kívánságára az általuk meghatározott értékre lecsökkenti azt az összeget, amelyen árverés, vételi ajánlat tehető. Az ilyen módon lefolytatott árverésből befolyó árverési vételár felosztását követően a fennmaradó követelés megszűnik, a végrehajtási eljárás pedig befejeződik. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ennek az a lényege, hogy ha megállapodás van, a fennmaradó követelés megszűnik, a végrehajtás pedig befejeződik minden adóssal szemben.

Nézzük akkor ezek után azt, amit Burány Sándor vetett fel! Burány Sándor képviselőtársunk azt mondta, hogy ők olyan javaslatot terjesztettek elő, hogy az adós mentesül minden adósság alól. Nézzük meg akkor a javaslatukat! Az ő javaslatuk arról szól, hogy a lakóingatlan e bekezdés szerinti értékesítése esetén a végrehajtást kérő a fogyasztóval kötött e szerződés alapján a vételár összegén felül további követelést nem érvényesíthet.

(18.40)

Vagyis, ha megnézik, akkor ők azt mondják, ami ennek a mondatnak a kulcsa, hogy a fogyasztóval kötött e szerződés alapján. Ez azt jelenti, hogy az MSZP úgy gondolta, hogy csak a fogyasztókkal kötött szerződésekre szűkítik le az elmenetel lehetőségét. Mi azonban úgy gondoljuk, hogy nemcsak a fogyasztókkal kötött szerződés alapján, hanem minden hitelezőre kiterjedően. Tehát mi úgy gondoljuk, hogy ezért a mi törvényjavaslatunk lényegesen nagyobb kört ölel fel.

Egyébként felmerült kérdésként az is, hogy miért lesz érdeke a bankoknak az, hogy egyezséget kössenek, hogy megállapodást kössenek. Gondoljanak bele, tisztelt képviselőtársaim, abba, hogy ha százszázalékos áron, piaci értéken kell az ingatlant végrehajtási eljárás során megvásárolni, vagyis úgy, mintha bármelyikünk meghirdetné a saját lakását a piaci értéken, ott, ha jön egy vevő, alkudhat annak az árából, itt azonban nem lehet, mert marad a piaci érték. Tehát a bankok nyilvánvalóan rá lesznek arra kényszerülve, hogy megállapodást kössenek. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mivel érdemi felszólalásra már nem maradt ideje egyik

frakciónak sem, ezért az összevont vitát lezárom. Többen néztek rám olyan furcsán, gondolom, 6 másodpercben nem lehet érdemileg fölszólalni. De ha valaki ragaszkodik hozzá, szívesen megadom a lehetőséget erre. *(Nem érkezik jelzés.)*

Most megkérdem az előterjesztőt, Soltész Miklós képviselő urat, mert itt képviselői minőségében van jelen, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. 7 perc 30 másodperc az időkeret. Parancsoljon!

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Burány Sándor szocialista képviselő úrnak mondom, hogy én egy kicsit önt sajnálom, mert ahogy a szocialisták annak idején cserben hagyták az embereket, a lakás- és otthonlajdonosokat, így hagyta most önt cserben a frakciója. *(Z. Kárpát Dániel: Most miért kell személyeskedni?)* Kezdetben itt ültek a hölgyek, itt ültek, hogy ebben a vitában részt fognak venni, majd látták, hogy ez egy nagyon vesztes pálya, amit ön próbál a mi nyakunkba varrni, gyorsan elmentek. Ugyanis ön azt mondta, hogy ha sikeres volt az adósságmentő csomag, mármint amit a Fidesz és a KDNP megtett, akkor nem tartanánk itt.

Tisztelt Képviselő Úr, volt Államtitkár Úr! Ne haragudjon, másfél millió család volt bajban, és ehhez képest óriási ez a szám, senki nem vitatja. Legjobb lenne, ha senkinek nem lenne baja, de 145-150 ezer emberről beszélünk. Ha ez önnek nem egy hatalmas nagy munka, amit elvégeztünk az elmúlt hat év során, akkor nem tudom, hogy egyáltalán tudunk-e érdemi vitában egymással bármilyen gondolatot is cserélni. Az, hogy az otthonteremtést önök megszüntették, majd felvitték a hitelek kamatát, ez hajszolta bele az embereket a devizahitelekbe. *(Burány Sándor: A bankok meg a bank vitte fel, a Nemzeti Bank!)* Ha ezt valaki nem ismeri el, akkor nagy baj van, ha azt valaki nem ismeri el, hogy az önök kormányzása alatt szinte mindent, ami pluszösszeg volt bárhol és emelés volt, azt mind hitelből finanszírozták. És ezért került ilyen helyzetbe az egész ország, mert így gondolkoztak, úgy gondolkoztak, hogy úgyse kell visszafizetni, majd a holnapután ezt megoldja. És ezt egy kicsit rásugározták az emberekre is, mindamellert - még egyszer hangsúlyozom -, hogy megszüntették az otthonteremtést *(Burány Sándor: Nem megszüntettük, korlátoztuk, még egyszer mondom, korlátoztuk!)*, belehajszolták a devizahitelekbe az embereket, és a rezsiket pedig hagyták, hogy elszabaduljanak.

Tehát ezek után én nem tudom, mi kell még ahhoz, hogy megértsék, hogy milyen döntések és lépések születtek az elmúlt évek során, hiszen a CSOK-ot, ami most nagyon sok embernek segít, közel százmilliárd forintért adjuk az embereknek, hiszen a Nemzeti Eszközkezelő több tíz milliárd forintért vásárolt fel lakásokat, aminek eredményeképpen több tízezeren maradhattak abban a lakásban, otthonban, ahol addig is éltek. Én azt gondolom, hogy ezek mind

eredmények, és ugyanúgy eredmény a devizahitelezés megszüntetése, az árfolyamgát és az előbb felsorolt dolgok is.

És az, hogy mi döntöttük be a forintot? *(Burány Sándor: Tény!)* Komolyan mondom, az ember esze megáll! 2010 előtt, amit önök műveltek, hitelt hitelre halmoztak, IMF-hez szaladtak segítségért, és egyébként pedig mindent, amit lehetett, megszüntettek, ami addig legalább úgy-ahogy lépés volt az önök részéről nyolc év kormányzásában. Tehát én azt gondolom, hogy tényleg kicsit - ahogy Németh Sziárd mondta -, elvtársak, vissza az agarakkal!

Ami érdekes felvetés, Z. Kárpát Dániel. Egyrészt, mondom, képviselő úr, nem szégyelljük magunkat, másrészt ne álmodozzanak. Szégyellnivalójuk adott esetben önöknek van, mert ha Vona Gábor pártelnöküknek tényleg az érptaki modell az otthonteremtési és otthonmentési minta, akkor én azt gondolom, sem én, sem a Fidesz-KDNP, sem pedig az emberek az önök gyakorlatából nem kérnek. Azt pedig ön is nagyon jól tudja, hogy azt a sok-sok lépést, amit megtettünk, és az előbb számokkal is és korábban is számokkal igazoltunk, azokat lépésenként lehetett bevezetni. Nagyon jól tudja ezt is, az más kérdés, hogy önök ezt nem akarják elismerni.

Ikotity Istvánnak pedig a felvetésére sajnos nem tudok mit mondani, mert egyrészt most se ül itt, akkor sem ült itt, amikor elmondtuk az érveinket. *(Z. Kárpát Dániel: Ez nagyon gyenge!)* Felsorolta egyébként azokat az észrevételeit, amit azóta már itt a vitában is elmondtunk, hogy 90 százalékra emeljük fel a 80 százalékos értékhatárt, ameddig le lehet menni az árverés esetén. Fogalma sincs, hogy miről van szó, LMP-től szokásos módon kezébe adták, valaki megírta tegnapelőtt vagy azelőtt a beszédét, berohant, felolvasta, elszaladt, ennyi. Ennyi egyébként az LMP-nek az egész otthonteremtéshez és általában az emberekhez való hozzáállása, igazából csak egy... *(Z. Kárpát Dániel: Miért kell ilyeneket...? Azt hiszed, jól áll? - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Z. Kárpát Dániel Képviselő Úr! Sajnos nincs lehetőségem önnek most már szót adni, ezt be kell látnia. Úgyhogy megkérem Soltész Miklós képviselő urat, hogy folytassa.

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Köszönöm szépen. Staudt Gábor javaslatában sok minden igazság is volt, kár, hogy valóban nem maradt ideje, hogy folytassa, mert biztos volt olyan, amit érdemes lett volna meghallgatni. Annyit mondanék neki, hogy nem lehet minden egyes szituációra jogszabályt írni, lehetetlen. Tehát biztos, hogy az élet azokat a kérdéseket, amelyeket ő elmondott, egyrészt produkálja, de másik oldalról mind az adósoknak, mind pedig a hitelezőknek ezt valamilyen módon meg kell oldaniuk. Szinte lehetetlen mindenre igent vagy nemet mondani, vagy pedig egyértelműen irányt mutatni.

Köszönöm szépen mind Vejkey Imrének, mind természetesen Harrach Péternek, mind pedig Né-

meth Szilárdnak és mindazoknak, akik segítettek ebben a jogszabályban. Lehet, hogy azt mondják, hogy gyors volt, igen, mert gyorsan kell segíteni, de ezeket a jogszabályokat hat év alatt folyamatosan kellett egyrészt behozni, javítani, és mindig is figyelni azt is, hogy mi az, amin javítani kell. És bármennyire is nevetségesnek tartja, mondjuk, az adósságmentésnek bármelyik területét a Jobbik részéről Z. Kárpát Dániel, igenis, ha valahol megmentünk 80 családot, akkor az fontos, ha megmentünk több száz családot, az is fontos, és nekünk ugyanolyan fontos volt több tízezer, több százezer és még egyszer hangsúlyozom, másfél millió családnak a megmentése.

Köszönöm szépen mindenesetre a vitát. Köszönöm szépen, hogy előjöttek azok a javaslatok, amelyek segítik a bajba jutott családokat, és nagyon remélem, hogy mindez újabb tízezrek segítségét fogja szolgálni. Minden jót kívánok mindenkinek! *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatom tisztelt képviselőtársaimat, hogy a határozathozatalra a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Most soron következik a **határőrizeti területen lefolytatott eljárás szigorításával kapcsolatos egyes törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A kormány-előterjesztés T/13976. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló indítványok a parlament informatikai hálózatán valamennyiük számára elérhetők.

Megkérdem az előterjesztőt, Kontrát Károly államtitkár urat, hogy kíván-e felszólalni. *(Kontrát Károly: A végén szeretnék majd.)* Államtitkár úr jelzi, hogy majd a zárszóban kíván - hiszen képviselő ismerik képviselőtársaim az előterjesztést. Arra viszont felhívom államtitkár úr figyelmét, hogy akkor így tíz perc időkeret áll majd rendelkezésére a zárszó elmondására.

(18.50)

Tisztelt Országgyűlés! Most a kijelölt Honvédelmi és rendészeti bizottság véleményét fogjuk meghallgatni. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak. Mivel kisebbségi vélemény nem fogalmazódott meg a bizottsági ülésen, így az időkeret hat perc. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VAS IMRE, a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Honvédelmi és rendészeti bizottság az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló határozat 44-45. §-a alapján lefolytatta a törvényjavaslat részletes vitáját. A bizottság a törvényjavaslatot megvizsgálva megállapította, hogy az megfelel a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. A törvényjavaslatához képviselői módosító indítvány nem érkezett, és a bizottság sem fogalmazott meg módosításra irányuló szándékot,

ezért a bizottság a törvényjavaslat részletes vitáját 2016. március 1-jén lezárta.

A törvényjavaslat elfogadása esetén senki sem léphet jogosulatlanul Magyarország és így az Európai Unió területére, menedékkérelmeket a tranzitónában lehet benyújtani, és a döntés meghozataláig ezen a kijelölt helyen kell tartózkodni, illetve, ha a kérelmező nem kíván ezen a kijelölt helyen tartózkodni, akkor elhagyhatja az ország területét. A törvényjavaslat által bevezetett szigorítások jelentősen csökkentik az illegális migrációból következő biztonsági kockázatokat, így hazánk és az Európai Unió terrorfenyegetettsége jelentősen csökken.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és kérem, szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben, a vita során kettőperces felszólalásokra nincs lehetőség. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki felszólalni a vitában. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, így a vitát lezárom.

Így Kontrát Károly államtitkár úrnak sincs mire válaszolnia. Természetesen az időkeret rendelkezésre áll, úgyhogy megadom a szót azzal, hogy azért ne felejtse el, ne tévessze szem elől, hogy nem volt a vitában felszólaló.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen az elnök úr tájékoztatását. Nagy tisztelettel szeretném megköszönni azoknak a képviselőtársaimnak a hozzászólását az általános vitában, akik támogatták a törvényjavaslatot, és azt kérem a tisztelt Háztól, hogy a holnapi zárószavazáson támogassa a javaslatot, hiszen a jogi határozat szigorítása nagyobb biztonságot, nagyobb védelmet jelent Magyarországnak, a magyar embereknek. Ez megfelel nemzeti érdekeinknek, ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a holnapi zárószavazáson a javaslatot támogassa. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalra a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Most soron következik a **Magyar Nemzeti Bank 2015. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója elfogadásáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A Gazdasági bizottság által benyújtott H/13282. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló iratok a parlamenti informatikai hálózaton mindenki számára elérhetők.

Megkérdem Manninger Jenő képviselő urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e felszólalni. *(Manninger Jenő jelzésére:)* Igen. Parancsoljon, képviselő úr! Tízperces időkeret áll rendelkezésére most és a zárszóban együttesen.

MANNINGER JENŐ, a Gazdasági bizottság előadója, a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! A Gazdasági bizottság megvitatta a jegybank éves beszámolóját, a 2015. évről szóló üzleti jelentés és beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslatot beterveztettük.

A jegybank beszámolóját illetően nem árt emlékeztetni arra, hogy mi az a három alapvető feladat, amit el kell végeznie a jegybanknak, amit 2015-ben a lehető legjobb tudása szerint végzett: az árstabilitás fenntartása, a pénzügyi stabilitás biztosítása és a gazdaságpolitika támogatása. Ha az árstabilitást nézzük, a számok makacsul azt mutatják, hogy a 2015. évben az infláció 1 százalék alatt volt. Ez már a harmadik olyan év, ahol gyakorlatilag nulla volt az infláció, amiről soha ne felejtjük el megjegyezni, hogy gyakorlatilag a szegények adója. Ez kifejezetten a lakosságnak és a szegényebb rétegeknek kedvez, hiszen árstabilitást ad.

Ha a pénzügyi stabilitást nézzük, akkor 2015-ben is egy igen erős évet zártunk. Valódi áttörést hozott, hogy a jegybank ellenőrzése alá került a pénzügyi szervezetek felügyelete, és sikerült több, tíz évet meghaladó csalássorozatot felderíteni, ahogy az elmúlt időszakot látjuk, a pénzügyi piacokat azóta megnyugtatón.

Más előnye is volt annak, hogy ezek a visszaélések kiderültek, hiszen ennek köszönhetően a bankrendszerbe vetett bizalom is megerősödött, másrészt pedig, és ebben már nyilván az árfolyam-politika is közrejátszik, a lakossági megtakarítások közvetlenül visszakerülhettek az üzleti életbe. Ha elsősorban a lakáspiaci helyzetet megnézzük, hogy milyen mértékű változás volt az elmúlt fél évben vagy háromnegyed évben, akkor azt gondolom, ez is jelentősen hozzájárult a gazdasági növekedéshez. A gazdaságpolitika támogatását pedig hűen tükrözik a gazdaság teljesítményének számai: 2015-ben 3,4 százalékkal nőtt a magyar GDP, amivel egyértelműen Európa élmezőnyébe tartoztunk.

A 2015. év azt is megmutatta, hogy a jegybank nagyon jól tudott reagálni azokra a külső piaci folyamatokra, amelyek részben a várakozásnak megfelelően, részben egyébként attól eltérően alakulhattak. Ha megemlítem azt a 300 milliárd forintot, amit csak a 2015. évben takarított meg a jegybank az államháztartás számára, akkor az az összeg jórészt egyébként, amit a kormány nagyon helyesen gazdaságfejlesztésre és gazdaságélénkítésre fordított, egyértelműen az emberek életszínvonalának javítását szolgálta.

Engedjék meg, hogy néhány dolgot kiemeljek a beszámolóból, amit a képviselőcsoportunk is üdvözölni tud és fontosnak tart. 2015 márciusában a jegybank tovább csökkentette az irányadó rátát, és újraindította a kamatsökkentési programot. A monetáris tanács márciustól 15 bázispontos lépésközzel, összességében 75 bázisponttal korábban példátlanul alacsony szintre, 1,35 százalékra csökkentette a jegybanki alapkamatot. A Nemzeti Bank felül-

vizsgálta az inflációs célt is, amit követően a monetáris tanács a 3 százalékos inflációs cél fenntartása mellett egy plusz-mínusz 1 százalékpontos toleranciasávot jelölt ki, rugalmasabbá téve ezzel az inflációs célkövetés rendszerét. A fokozatos kamatlépések mellett az MNB egyéb, célzott monetáris politikai eszközöket is alkalmazott a válság során sérült monetáris transzmissziós csatorna helyreállítása, valamint Magyarország külső sérülékenységének csökkentése érdekében.

További ösztönző volt a növekedési hitelprogram is, amelynek mérlege egyértelműen imponáló: elindítása óta már közel 31 ezer vállalkozás jutott finanszírozáshoz mintegy 2126 milliárd forint összegben, ami nemcsak a hitelállomány csökkenésének megállításában játszott fontos szerepet, de a program ezzel érdemi hatást gyakorolt a gazdasági növekedésre is.

A beszámolóból továbbá fontosnak tartom még megemlíteni, hogy az év során lezárultak a 2014 őszén megkezdett, fogyasztói devizahitelek elszámolásához és a fogyasztói deviza-jelzáloghitelek forintosításához kapcsolódó jegybanki devizatenderek. A tendereken összesen 9127 millió eurót adott el a jegybank a hitelintézeteknek, ebből 1081 millió eurót az elszámolásokhoz és 8046 millió eurót a forintosításhoz kapcsolódóan.

Fontos az is, hogy 2015-ben jelentősen csökkent a hazai pénzügyi rendszer sérülékenysége. Az elszámolás és a forintosítás hatékonyan tudta kezelni a lakossági devizahitelekből eredő rendszerszintű kockázatot, a jegybanki önfinanszírozási program pedig jelentősen csökkentette az ország külső sérülékenységét.

Összességében azt szeretném megállapítani, hogy ha megnézzük ehhez képest még az idei évi számokat is, akkor azok is hasonlóan alakulnak. Elmondható, remélhetőleg a következő értékelések során is elmondhatjuk, hogy sikeres éveket zárunk. Tehát az optimista szemlélet, amely a jegybank vezetésének koncepciójában megmutatkozik, sikereket hozott.

Mindezen eredmények alapján javaslok a tisztelt Háznak, hogy fogadja el a Magyar Nemzeti Bank 2015. évről szóló üzleti jelentését, a B/10645. számú beszámolót és az ennek elfogadásáról szóló, vonatkozó tárgyú határozati javaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő Úr! Tájékoztatom, hogy a zárszó elmondására 4 perc 40 másodperc időkeret áll majd rendelkezésére.

Megkérdézem, hogy a kormány részéről az államtitkár úr kíván-e felszólalni. *(Dr. Homolya Róbert jelzésére:)* Nem kíván felszólalni, köszönöm szépen. A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Most képviselői felszólalások következnek, a hirdetőtáblán megjelölt időkeret terhéig. Elsőnek megadom a szót az LMP képviselőcsoportjából

Ikotity István képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

(19.00)

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Matolcsy György felvezetőjében a következő kijelentésre ragadtatta magát: „A Magyar Nemzeti Bank valójában 2015-ben eddigi életének, tehát az 1924-es alapítás óta eltelt időszaknak az egyik legsikeresebb évét zárta.”

Ez a mondat is mutatja, hogy a jegybank elnöke álomvilágban él. Az egyik legsikeresebb évnek nevezi azt, ami brókerbotrányokkal, offshore ingatlanokkal terhelt, amikor a devizahitelesek 134 milliárdot csalt ki az MNB, amit aztán megpróbáltak eltüntetni, hogy elveszítse közpénzjellegét. Ez nem egyszerűen nevelés, hanem arcátlan dolog is. A következő feladatok egy részének - árstabilitás, infláció, kamatok - megfelelő szintű ellátása még nem varázslat. Matolcsy Györgyöt a miniszterelnök és ennek nyomán a kormánypártok jó része valamiféle gazdasági zseninek tartja, aki kihúzta az országot a gödörből, éppen ezért akinek mindent el lehet nézni, akár 100 milliárdok lenyúlását és az MNB lezüllesztését is. Pedig zsenialitásról szó nincs. A magyar gazdaság teljesítménye az ugyanolyan körülmények között működő közép-kelet-európai társaihoz képest is lemaradóban van. Mind a növekedésben, mind a költségvetési helyzet javulásában, mind a kamatok és az infláció csökkentésében hasonlóak a trendek, csak épp legrosszabb helyen kedvezőbbek.

Valójában a matolcsysta politika kudarcát jelzi, hogy miközben évente a GDP 3-5 százalékanak megfelelő európai uniós forrást hívunk le, a gazdasági növekedésünk mindössze 2-3 százalék. Azaz anélkül valószínűleg negatív lenne, mert a pénz elfolyik, azt is tudjuk, hova: magánzsebekbe. Az egyik központi elfolyó pedig éppen maga a Magyar Nemzeti Bank.

A beszámoló felvezetőjében Matolcsy György előadott egy egészen meredek összeesküvés-elméletet is arról, hogy a külső erők bankpánikot akarnak kelteni. Az ilyen ellenségkeresések, víziók általában akkor jönnek elő, ha az illető valamit takargatni akar, terelni. Itt is ez a helyzet. Az MNB aktívan aszisztált egy 200 milliárdos csaláshoz, pilótajátékhoz. Számolatlanul szórja adófizetők százmilliárdjait luxuskiadásokra, offshore üzletekre, ingatlanokra. Két-háromszorosára emelik saját, egyébként is milliós fizetésüket. Ezekről a joggal kritizált dolgokról valahogy el kell terelni a figyelmet, annál nagyobb blódséggel, blöffel, minél nagyobb a szennyes.

Az összefoglaló megállapításai alapján vegyük az MNB feladatait és teljesítésüket sorban. Ami a következő feladatok egy részét illeti, a kamatpolitikát és az árstabilitást, az MNB nem kiemelkedően, de ellátta. Nem kiemelkedően, mert nem volt más dolga, mint alkalmazkodni a kedvező nemzetközi trendekhez, és csökkenteni a kamatokat. Ezt némi óvatossággal meg is tette.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A következő feladatának ellátása második részénél viszont megbukott. A pénzügyi felügyelet erőtlen és vak volt, politikai korrupciótól teljesen béna. Brókerbotrányok, különösen a Quaestor-ügy, megmutatták, hogy miért káros az országra a kiépült korrump rendszer, hogyan okoz több száz milliárd forintos kárt az embereknek.

Az MNB törvény szerint közreműködik a gazdaságpolitika támogatásában is. Ehhez képest Matolcsy György nem támogatja, hanem irányítja a magyar gazdaságpolitikát, ez lényegében alkotmányellenes, mert a felelős minisztériumok helyett a felelőtlen MNB hozza a döntéseket. De hát ez is a szép, új magyar feudális világ egyik vonása: kialakult a felelőtlen Nemzeti Bank koncepció. Matolcsy az MNB szakmai színvonalát is lezüllesztene, az állományt korrumpálta.

A növekedési hitelprogram első szakasza egyértelműen kudarc volt, túlnyomó része nem beruházásra, hanem hitelkiváltásra ment. A második szakasz sem segített sokat. Összességében kevésbé hatásos, de az adófizetőknek nagyon sokba kerülő eszköz.

A forintosítás nyomán az MNB a devizahitelesek saját bevallása szerint is 134 milliárd forinttal károsította meg, ebből képezve a saját, közpénzjellegét elvesztő tőkéjét. Ezt nem is szükséges minősíteni.

Amit a következő feladatokon felül pedig az MNB tett, az botrány, a világ szégyene, felelőtlen pénzszerzés, és azt gondoljuk, hogy a korrupció fellegvárává tette a Magyar Nemzeti Bankot. (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) Eközben a Nemzeti Bank elnöke a Bankszövetség elnökének lakását használja, szintén szabályokat szegve. Ez elfogadhatatlan, azt gondoljuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak. Két perc áll rendelkezésére.

DEMETER MÁRTA (független): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Megdöbbenve hallgattam Manninger képviselő úrtól, hogy a pénzügyi stabilitást biztosította a Nemzeti Bank, és hogy mennyire erős évet zárt 2015-ben. Csak szeretném megkérdezni, hogy kinek zárt erős évet 2015-ben. Ja, hogy az alapítványok által kedvezményezett megfizetett haveroknak, meg azzal, hogy elsíoltak 260 milliárd forintot? Egész biztos, volt - láttuk -, akiknek ez nagyon erős évet biztosított 2015-re, de hogy a magyar állampolgároknak nem, az egészen biztos.

Valami egészen elképesztő, ami a Nemzeti Bankban folyik, és hihetetlen marhaságokat beszélt a Magyar Nemzeti Bank elnöke az erről a javaslatról szóló általános vitában.

Megint miről van szó? Megint a figyelemeltelésről van szó. Ahelyett, hogy felüljünk azoknak a marhaságoknak, amiket Matolcsy György mondott,

ami egészen elképesztő, ahelyett azzal kell és fogunk is foglalkozni, hogy milyen munkát végez a Nemzeti Bank, hogy felügyeleti jogkörében a feladatait nem látta el, így a Quaestor és a Buda-Cash ügyében is több mint 330 milliárd forint tűnt el, és elképesztően sok, több tízezer károsultja volt ezeknek az ügyeknek.

Beszéljünk az alapítványokról, hogy hogyan tűnt el az a 260 milliárd forint, amiről csak hónapokkal később esett le önöknek, hogy közpénzről van szó. Beszélhetünk az MKB-ügyről, vagy ha már mindenáron biztonsági kérdésről akarunk beszélni, például arról, hogy vajon tényleg működik-e vagy működött-e a Magyar Nemzeti Bankban árnyék-titkosszolgálat. Tehát azt gondolom, nem szabad semmiképp felülni a figyelemelterelésnek, azoknak a marhaságoknak, amiket a Magyar Nemzeti Bank elnöke mond. Szégyen és gyalázat, hogy ilyen elnöke lehet a Nemzeti Banknak Magyarországon! Szégyen és gyalázat, hogy a kormány nem revidálja semmilyen álláspontját ebben az ügyben, és hogy százmilliárdokkal károsítják meg a magyar államot és a magyar embereket! *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Mondta, hogy optimista szemlélete van a Magyar Nemzeti Bank vezetésének. *(Az elnök ismét csenget.)* Mondanám, hogy nem lesz sokáig optimista szemlélet, meg fog történni mind a személyi, mind a politikai, mind a szakmai felelősségre vonás. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Burány Sándor jelentkezik.)* Megadom a szót Burány Sándor képviselő úrnak, MSZP.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Hogy stílszerű legyek: blöff, blöff és blöff. A Magyar Nemzeti Bank elnökének beszámolója és egyébként az ebből az alkalomból előadott exozéja a parlamentben körülbelül ezzel a három szóval jellemezhető.

Kezdjük talán a legsúlyosabb blöffel, azzal, hogy itt a plenáris ülésen szembesített bennünket Matolcsy György egy egészen elképesztő összeesküvés-elmélettel, amiben nem kevesebbet állított, mint hogy egy külföldi, egyébként velünk szövetséges nagyhatalom Magyarország négy városában és egyébként úgy általában a pénzügyi rendszer stabilitásának megkérdőjelezésével meg akarta buktatni a magyar kormányt. Azóta több parlamenti bizottság is kénytelen volt foglalkozni az ügygel. Van, ahol ezt nem engedték meg a kormánypárti képviselők, de ahol hivatalból le kellett folytatni ezt a vitát, ott egész egyszerűen kiderült, hogy erről szó nincs. Azzal kell szembesülnünk, hogy fel kell tennünk a kérdést: a Magyar Nemzeti Bank elnöke vajon paranoiás-e, és ha igen, akkor ez a betegsége lehetővé teszi-e egyáltalán, hogy hivatali tisztségét betöltse?

Ha a Magyar Nemzeti Bank beszámolójára koncentrálnak, akkor elképesztő állításokat tapasztalunk. Ezek közül talán a legsúlyosabb, hogy miközben pénzügyi stabilitásról beszél, aközben a Magyar Nemzeti Banknak az a filozófiája, egyébként a kormánnyal összhangban, hogy úgymond nincs árfo-lyamcélja, magyarán a forintot a sorsára hagyja. Ez a mai napig egy gyenge forintot eredményez, amiből bár az exportáló multinacionális cégek jól profitálnak, egyébként az ország többsége számára kedvezőtlen hatásokat biztosít.

(19.10)

Az pedig egészen elképesztő, hogy büszke olyan üzleti sikerekre önelégült, öntelt módon, aminek egyébként egyetlenegy forrása volt, az, hogy a piaci árfolyamon történő forintosítást követően a devizahitelek kismémmizésével a Magyar Nemzeti Bank százmilliárdos nyereségre tett szert. Őszintén szólva, ezt inkább röstelni kellene, nem pedig büszkének lenni rá, mert ez a nyereség nem a Magyar Nemzeti Bank gazdálkodásából fakad, nem a költségtakarékos intézkedésekből fakad, ami a bank saját teljesítménye, hanem olyan, a magyar népre kényszerített törvényekből fakad, aminek egyértelműen a Magyar Nemzeti Bank haszonélvezője volt.

Ha megnézik az utána történt eseményeket, ahogy egyébként Demeter Márta képviselő asszony erre már utalt is, egészen elképesztő, hogy hogyan próbálták meg eltitkolni, hogy hogyan herdálják el ezt a nyereséget alapítványokon keresztül egészen elképesztő célokra, mint például a jegybankelnök gazdaságpolitikai nézeteinek népszerűsítésére, múkincsvásárlásra, kastélyvásárlásra, felsorolni is nehéz, hogy mi mindenre herdáltak el több száz milliárd forintot.

Tisztelt Ház! Hölgyeim és Uraim! Egészen egyszerűen ez a beszámoló így, ebben a formában elképesztő ferdítése az igazságnak, súlyos hiányosságai vannak, hogy nem beszél őszintén azokról a problémákról, amelyek a Magyar Nemzeti Bank háza táján keletkeztek. Tisztelt Ház! Ezt a beszámolót egész egyszerűen lehetetlenség elfogadni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Újlag megkérdem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem. Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom.

Kérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* 4 perc 40 másodperces időkerete van Manninger képviselő úrnak.

MANNINGER JENŐ, a Gazdasági bizottság előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Csak röviden válaszolok, mert azt hiszem, hogy a hozzászólások nem egy szakmai vagy

akár egy pénzügyi-gazdaságpolitikai vitát tükröztek, hanem azokat a szokványos politikai vádakokat és kampányjellegű megszólalásokat ismételték el, amelyeket már a sajtóból ismerünk. Úgyhogy én erre nem kívánok válaszolni, a beszámoló elfogadása nem arról szól, hogy bizonyos személyes támadásokra én válaszoljak. Igazából érdemi pénzügyi-gazdasági véleményt nem hallottunk, legalábbis ami új. Azt gondolom, és biztos vagyok benne, hogy a 2015-ös eredmények igenis megállják a helyüket, ezt nyilván nehéz az ellenzéki képviselőknek tudomásul venni, de hát ilyen a világ.

Úgyhogy érdeklődéssel várom a következő éveket, és remélem, hogy akkor is pozitív gazdasági és pénzügyi folyamatokról számolhatunk be, amiben a Nemzeti Banknak pozitív szerepe lesz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen az előterjesztőnek. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A kormány-előterjesztés T/13484. sorszámon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e most élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Homolya államtitkár úr jelzi, hogy most nem.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót, képviselői felszólalások következnek, amennyiben van, a napirend szerinti időkeretekben. *(Jelzésre:)* Igen, van. Megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak, Jobbik.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Magáról a törvényjavaslatról azt azért fontos leszögezni, hogy talán a záróvitánál, illetve a bizottsági összegzőhöz képest egy sokkal élénkebb és sokkal komolyabb vita alakult ki, amelyben a Jobbik álláspontja a napnál is világosabb volt. Ez az álláspont egyébként egyben a munkavállalók álláspontja is. Azon, hogy a munkavállalók véleményét igazából ki sem kéri, már egyáltalán meg sem lepődünk, azon viszont igen, hogy még a parlamenti infójegyzéket sem olvassák el a képviselők, és ez egyébként megbotránkoztató.

Ha olvasták volna, akkor önök is tudnák, hogy megfeszített túlórák, ki nem adott szabadságok mellett is jelentős a buszsofőrök hiánya. Az elvándorlás, az, hogy a képzett, a roppant felelősségteljes munkát végző, de szégyenletesen alulfizetett dolgozók valamelyik nyugati államban vállalnak munkát, véleményünk szerint ezzel a jogszabállyal is csak gyorsulni

fog. Ez bizony az elmúlt nyolc év és most már mondhatjuk, hogy az ehhez hozzájövő elmúlt hét év hibája is. Önök, kedves fideszes és magukat baloldalinak valló, de ízig-vérig neoliberais gazdaságfilozófiát követő képviselőtársaim, önök tettek arról, hogy elűzzék innen a munkavállalókat. És persze Orbán Viktor, aki egyszer sem tette szóvá végtelenül igazságtalanul a dolgokat Brüsszelben, egyszer sem tette szóvá azt, hogy milyenek a magyar bérek, ezt egyszer sem mondta el Brüsszelben. Sőt, az olcsó munkaerőt tartotta a legfőbb versenyelőnyünknek, és ez ahhoz kellett neki, hogy keresztülgázzon a szakszervezeteken, és amikor lehetett, ezt meg is tette.

De képviselőtársaim, ugye, emlékeznek még a buszsofőrök fekete pólós figyelemfelhívó akciójára? Itt ennyi is elég volt ahhoz, hogy például ezek a buszsofőrök kivívják maguk ellen a hatalom rosszsallását. Ne csodálkozzon hát senki, ha ilyen bérviszonyok és sanyarú munkakörülmények miatt egyre kevesebb manapság a hadra fogható buszsofőr, márpedig ha ők elfognak, akkor annyi a közösségi közlekedésnek, és kedves cinikusan vigyorgó kormánypárti képviselőtársaim *(Soltész Miklós: Ezt olvastad?)*, bizony a magyar emberek nagy többsége nem járhat helikopterrel, nem ülhet kék villogós, légkondis hivatali Audiban, a buszközlekedés nélkül annyi a nagyvárosi, helyi, valamint a vidéki helyi közösségi közlekedésnek.

Mi itt, a Jobbikban már néhányszor próbáltuk becses figyelmüket felhívni az úgynevezett mobilitási garanciára. Tudják, ez az a dolog, ami azt jelenti, hogy az államnak bizony kötelessége életben tartani a közlekedési rendszereket, mert az emberek jelentős része így jár dolgozni, tanulni, orvoshoz, hivatalos ügyeket intézni vagy éppen családtagjait látogatni. De nyilvánvalóan mindez olyan idegen az önök számára, mint a történelmi anekdota szerint Marie Antoinette-nek a nép éhezése. Ő azt javasolta, ha nincs kenyér, egyenek kalácsot. Maguk biztos azt felelnék a csökkentett buszszolgáltatástól szenvedő lakosoknak, hogy járjanak taxival.

A vita korábbi szakaszában azzal érveltek, hogy a javaslat kellő pihenőidőt biztosít az osztott munkarendben dolgozó buszvezetőknek. Tisztelt kormánypárti Képviselőtársaim! Kilenc óra önök szerint elég ahhoz, hogy a munka végeztével hazaérjen, másnap meg persze vissza a telephelyére a dolgozó? Úgy tisztálkodjon, étkezzen, aludjon, esetleg, ne adj' isten, még a családjával is törődjön egy keveset? Mennyit tud így aludni ez a munkavállaló? Öt-hat órát? Ezt nevezik önök kipihentségnek? Ugye, tréfálnak? De viccnek, mondjuk, nagyon rossz ez, ha ezt így gondolják.

Ne érveljenek azzal, hogy a napközbeni osztott műszak első és második része között úgynevezett pihenőidő milyen jó, nézzék meg, hogy milyen körülmények vannak a busztársaságok telephelyein, és milyen helyen kellene úgymond pihennie ezeknek a munkavállalóknak, akik egyébként mindennapi munkájukban sok-sok emberéletért felelős sofőrök.

Az a pihenőidő lényegében semmi, egy elveszett, kieső idő. Önök 9 órát javasolnak összefüggő pihenőidőnek, ennyi járna osztott műszak második része után a következő felvételig, mi viszont 11 órát kérünk módosítónkban, ez a minimum, ami jár a munkavállalóknak.

Egyébként nem fogadjuk el az előttünk fekvő törvényjavaslatot, s persze lehet azzal védekezni, hogy plusz költségvetési vonzata lenne a Jobbik javaslatának, és pluszforrást igényelne, de lenne az, higgyék el, csak éppen nem kéne elmutyizni, ellopni, két kézzel a haveroknak elszórni, lenne annak jobb helye is. Mi ugyanis nem az oligarcha haverok, hanem a nép pártján állunk, ebben az esetben a buszsofőrök oldalán állunk. Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, jegyző úrnak, MSZP.

(19.20)

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Már az általános vita kapcsán bebizonyítottam azt, hogy miért is a buszsofőrök ellenében született törvényjavaslatról van szó. Egyszerűen azért, mert ahogy az előbbi gondolatokban is elhangzott, egy megosztott pihenőidő, annak 3, illetve 9 órára való szétbontása azt jelenti, hogy normál viszonyok keretei között az a buszsofőr, aki hajnalban kezd, nagyjából este 8 óra környékén vagy annál később tud hazaérni, nem tud a családjával foglalkozni, regenerálódni sem tud, és a pihenőidejét nem tudja értelmesen felhasználni, mert az első háromórás pihenőidő kiadása alkalmatlan arra, hogy hazaérjen, bármit tegyen, vegyen, csináljon, és a munkahelyére, a szolgálati helyére visszaérjen.

Egy szó, mint száz, itt gyakorlatilag azt a helyzetet állítják elő, hogy azt a rendelkezésre állási időt, amire egyébként pótlékot kellene fizetni, adják ki kvázi pihenőidőként. Ez orcátlan! Orcátlan, mert ezeket az embereket végképp kizsákmányolják, és végképp arra a pályára állítják, hogy akár mások testi épségében is károk keletkezhetnek annak következtében, hogy ezek az emberek nyilván nem kellő kipihentséggel képesek, hajlandók vagy kényszerülnek bele abba a helyzetbe, hogy felvegyék a munkát.

Azt kell mondjam, hogy ennek a törvénytervezetnek a célja, amely a napi pihenőidő két részletben történő kiadásaként a ciklikusság figyelembevétele mellett a feladatok ellátását szolgálja a reggeli meg az esti csúcsok vonatkozásában, arra nem ez a megoldás. Arra nem ez a megoldás, hanem az a megoldás, hogy több embert kell foglalkoztatni. Ja, hogy nem lehet több embert foglalkoztatni, merthogy 600 ezer embert elüldöztek ebből az országból az elmúlt hat-hét esztendőben azzal, hogy olyan életkörülményeket nem adtak a számukra, amely a tisztességes meg-

élhetés minimumát biztosította volna! Hát, ez meg az önök politikájának az eredménye!

Akkor is azt kell mondjam, hogy nincs más út. Az embereket 1. meg kell fizetni, legalább olyan szinten, hogy a tisztességes megélhetés alapját meg tudják keresni; 2. olyan létszámban kell foglalkoztatni, hogy az ne a kiszolgáltatottsághoz vezessen, hanem a nyugodt, normális, tisztességes munkakörülményeket biztosítsa számukra. S mindezek mellett nyilván nem csak róluk szól ez a történet, hiszen a közösségi közlekedés, a közúton történő közlekedés pont arról szól, hogy általuk, ezek által a buszsofőrök által A-ból B-be vagy C-ből D-be - teljesen mindegy - történő sokaságnak az elszállítása minél kisebb kockázati tényezővel párosuljon, tehát a balesetmentesség feltételei biztosítottak legyenek.

A történet másik része pedig az, hogy a hatályos munkatörvénykönyvhöz képesti eltérő szabályokat kívánják megállapítani, ráadásul olyanokat, amelyekkel még a hatályos kollektív szerződéseket is felrúgják, bár ez önöknek nem sok mindent jelent, ezt láttuk az elmúlt esztendőben 2011 új munka törvénykönyvének a foganatosítása kapcsán is.

Azt kell mondjam, az is probléma, hogy azokkal a szakszervezetekkel, amelyek ezeken a területeken munkatevékenységet folytatnak, nem voltak hajlandók egyeztetni, és azoknak az esetleges más utakon keresztül eljuttatott vélekedésével, véleményével sem voltak hajlandók foglalkozni. Márpedig azt gondolom, hogy azért is érdemes lett volna mindezeket számításba venni, mert akkor okulhattak volna belőle, és nem ilyen törvénytervezetet hoznak a Ház falai közé.

De a legsúlyosabb dolognak azt tartom személy szerint, amiről az előbb érintőlegesen már szóltam: azzal, hogy a pihenőidőt ilyen formában megtörik, egyik oldalról a háromórás időintervallumra vonatkozó pihenés esélyét is elveszik az embertől, a buszsofőrtől, és közben úgymond a készenléti pótlék megfizetésétől mentesítik a munkaadót; a másik oldalról nézve pedig ezt az embert, aki buszsofőrként kell hogy ilyen értelemben rendelkezésre álljon, abba a helyzetbe hozzák, hogy a valós pihenés elmaradása okán akár a második csúcs időszakában, tehát a délutáni csúcs időszakában nem fitten, nem kipihenten, hanem fáradtan kell hogy munkába álljon, és veszélyeztetik őt magát is, meg az általa szállított emberek sokaságát is.

További probléma, mint mondtam, hogy felrúgja a létező kollektív szerződések tartalmát, érvényességét, és valójában nem másként rúgja fel, hanem úgy, hogy az a munkakörülmények romlásához, egyértelmű, fogható romlásához vezet, a munkavállalók biztonságának és egészségük védelmének a minimalizálásához vezet. A pihenőidő attól pihenőidő, hogy az valójában pihenéssel tud eltelni. A 12 óra 3 és 9 órára történő megtörése azt hozza magával, hogy sem a 3, sem a 9 órában nem tudja pihenésre fordítani az adott ember ezt az időt. A 9 órában azért nem, mert a szolgálati helyén történő átadás

kapcsán még újabb fél órát el kell töltenie, haza kell érnie, és a következő szolgálatba állásig rendelkezésre álló időből négy-öt óra marad neki arra, hogy újra felvegye a szolgálatot. Ez pedig nyilván automatikusan azt hozza magával, hogy nem tud kellően pihent állapotban megjelenni az elkövetkezendő fordafelvétel kapcsán. Tehát az osztott munkaidőben történő foglalkozás tekintetében azt gondolom, hogy egészen más megoldásokat kellene alkalmazni annak érdekében, hogy ne tegyék kockára sokaknak az egészségi állapotát, Isten ne adj', az életét.

Összegezve, ha néhány gondolattal meg kell állapítani vagy viszonyulni kell ehhez a törvénytervezetthez, akkor azt kell mondjam, hogy igazából jobb megoldásnak tűnik az a módosító javaslat, amely 1 plusz 11 órában kívánja meghatározni a pihenőidő megosztását. De nem az az igazából jó megoldás; az igazából jó megoldás az, hogyha annyi embert foglalkoztatnak a feladatok ellátásához, amennyi ezeknek a feladatoknak az ellátását kipihent állapotban, kellő biztonsággal tudja megteremteni. A jelenlegi helyzet, a jelenleginél rosszabb munkakörülmények életre hívása elfogadhatatlan. Önöknek pontosan arra kellene vigyázni, hogy egyrészt a munkavállalók biztonságát erősítsék, másrészt az általuk A-ból B-be történő szállítás kapcsán az utasok biztonságát garantálják.

Nem tudom, hogy a kormány vagy a kormány adott tagjai majd hogyan fognak szembenézni a helyzettel és önmagukkal akkor, ha fogható módon az ilyen típusú törvény módosítások kapcsán olyan helyzetek alakulnak ki, amelyek gyakorlatilag akár a buszsofőrök, akár az utasok élethelyzetében olyan típusú mértékadó változásokat hoznak be, amelyeket mindenáron el kellene kerülni.

Azt javaslom tehát még egyszer, azt fontolják meg, hogy kellő létszám foglalkoztatása mellett, a munkafeltételek alapvető biztosítása mellett történjen és alakuljon ki mindaz, aminek ki kell alakulni, tehát a fordára bocsátás tekintetében a megfelelő rendelkezésre álló létszám biztosítása legyen meg. Az utolsó mondatom meg nem is lehet más, csak az: ahhoz pedig, hogy ehhez viszont létszámra leljenek, a tisztességes megélhetés alapját biztosító forrásokat ezeknek az embereknek biztosítani kell. Ez a feladatuk, és nem az, hogy a pihenőidőt kettétörjék, mint ahogy ez a törvényjavaslat ezt magában hordozza. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e élni a lehetőséggel. Homolya Róbert államtitkár úr jelzi, hogy igen. Tízperces időkerete van, államtitkár úr.

DR. HOMOLYA RÓBERT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisz-

telt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Csak pár pontban szeretnék gyorsan reagálni az elhangzottakra, és természetesen szeretnék reagálni.

Nem igaz az, hogy nem volt egyeztetés a szakszervezetekkel és a vonatkozó szervezetekkel. A törvényjavaslat előkészítésekor az iparági szakszervezetekkel, a nagyobb állami foglalkoztatókkal az egyeztetés megtörtént.

A képviselő uraknak talán elkerüli a figyelmét az, hogy egy európai uniós irányelv írja elő azt, hogy maximum 11 órás napi pihenőidőt kell kiadni, és ha 12 óránál több a pihenőidő, akkor lehetőség van arra, hogy két részletben adja ki a munkáltató.

(19.30)

Erre vonatkozik a törvény módosító javaslat, amely az eddigi szabályoktól eltérően egy pozitívabb szabályt vezet be, amikor garanciálisan előírja, hogy ezt minimum 9 és utána 3 órás időintervallumban lehet kiadni. Tehát egy európai uniós szabály ez a 11 óra pihenőidőre vonatkozó rendelkezés, ezt az Európai Unió írja elő, és egy folyamatban lévő kötelezettségsegzési eljárást tudunk lezárni a törvényjavaslat elfogadásával. Egyébként az Európai Bizottság ezzel a javaslattal egyetért.

A vonatkozásban, hogy az ágazatban milyen körülmények között dolgoznak a gépkocsivezetők, csak fel szeretném hívni a figyelmet arra, hogy az elmúlt években az inflációt messze meghaladó bérfelértékelés történt, és e vonatkozásban jelenleg is a kormány előtt van, és a kormány tárgyalja az ágazatra vonatkozó átfogó, hároméves bérfelértékelési koncepciót. Úgyhogy teljességgel nem igaz az, hogy a gépkocsivezetők munkakörülményeivel és munkabérével a kormány ne foglalkozna.

Ha a közösségi közlekedés vonatkozásában kitekintünk, akkor azt lehet mondani, hogy az elmúlt hat évben, azt gondolom, ilyen közösségközlekedés-fejlesztés nem nagyon történt, hála az európai uniós, de egyébként a hazai forrásoknak is. Ha megnézzük azt, hogy milyen mennyiségű új autóbusz került beszerzésre az elmúlt időszakban és jelenleg is milyen tervek és előirányzatok vannak e vonatkozásban, akkor azt lehet mondani, hogy ilyen még nem volt. Ez nyilvánvalóan elkerüli az ellenzéki képviselők figyelmét.

És bár nem a törvényjavaslathoz kapcsolódott, de elhangzott az, hogy milyen sajnálatos kivándorlás van az országból. Azt gondolom, és talán úgy emlékszem, hogy egy Gyurcsány Ferenc nevezetű miniszterelnök mondta azt, hogy akinek ez nem tetszik, el lehet ebből az országból menni. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* Úgyhogy köszönöm szépen. Én úgy emlékszem, hogy igen. Kérem a tisztelt Házat, hogy a törvényjavaslatot elfogadni szíveskedjék.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Homolya államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes törvényeknek a nagypéntek munkaszüneti nappá történő nyilvánításával összefüggő módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Semjén Zsolt, Szászfalvi László, KDNP, valamint Balog Zoltán, Varga Mihály, Németh Szilárd István, Mátrai Márta és Szatmáry Kristóf fideszes képviselők által benyújtott T/12969. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Mátrai Márta képviselő asszonynak, háznagy asszonynak, a bizottság előadójának.

DR. MÁTRAI MÁRTA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság 2017. március 2-ai ülésén megvitatatta az egyes törvényeknek a nagypéntek munkaszüneti nappá történő nyilvánításával összefüggő módosításról szóló T/12969. számú törvényjavaslatot. A bizottság a házszabály 46. §-a alapján 32 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat tartalmazza a Vállalkozásfejlesztési bizottság módosító javaslatát, amely jogtechnikai pontosításokat fogalmazott meg.

Húsvét ünnepe, ezen belül pedig nagypéntek a keresztény kultúra egyik kiemelkedő napja, amit minden keresztény ember és közösség a legnagyobb ünnepei között tart számon. A törvényjavaslat célja, hogy nagypéntek munkaszüneti nappá nyilvánítása lehetőséget adjon a családok és közösségek számára, hogy együtt legyenek, csendben elmélkedjenek, új erőt merítve a hétköznapokhoz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Immáron a reformáció emlékévében meghirdetett módon lehetőséget teremtünk arra, hogy ezzel a lépéssel nagypéntek méltó megünneplését segítsük. Kérem szíves támogatásukat. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e valaki most felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Soltész államtitkár úrnak.

SOLTÉSZ MIKLÓS, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, csak nagyon röviden. Köszönöm mindenkinek a vitában való részvételt, még ami az elmúlt ülészakán történt. Köszönöm szépen az előterjesztőknek a

javaslatot, és örömmel mondhatom, hogy akkor a holnapi napon szavazhatunk a javaslatról, aminek eredményeképpen április 14-e, nagypéntek már munkaszüneti nap lehet. Ennek nyilván örül a kereszténység, hiszen a legnagyobb ünnepkör része nagypéntek, de biztos, hogy jó és minden szempontból szép ez az üzenet azoknak is, akik nem hívők.

Köszönöm szépen mindenkinek az együttműködését, segítségét. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e még hozzászólni. *(Jelzésre:)* Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy képviselői felszólalásra ki jelentkezik. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok a képernyőn senkit. Gúr Nándor képviselő úrnak adom meg a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Szeretném megerősíteni a múlt heti tárgyalási sorozatban elhangzott dolgokat, már nem szóban visszaismételnem, hanem azt, hogy a Magyar Szocialista Párt ezt a törvényjavaslatot támogatni fogja a holnapi nap folyamán. Mindezek mellett viszont újabb alkalommal azt is szeretném megerősíteni, hogy valójában a létjogosultsága is megvan, nem exponálva most nagypéntek történéseit, hanem azt, hogy Magyarországon jelen pillanatban 10 munkaszüneti napot tartunk nyilván, tehát ez lesz a 11. munkaszüneti nap. Ezzel gyakorlatilag semmilyen extrém helyzetet nem állít elő az ország, hiszen Európában van néhány ország, ahol ettől kevesebb a munkaszüneti napok száma, van néhány ország, amelyik esetében ettől fogható módon több a munkaszüneti napok száma, tehát ilyen értelemben úgymond a középmezőnyben helyezkedünk el.

Amit valójában szeretnék megemlíteni, azért is, mert az első napirendi pont kapcsán is a kormány részéről vitatás tárgyává került az az állítás, ami arról szól, hogy a társadalmi partnerekkel való egyeztetés hogyan működik, vagy éppen nem működik. Jelen esetben is azt szeretném mondani, hogy itt kifogásokat nyilván alapvetően a munkaadói oldal részéről történő képviselőletet gyakorlók irányából fogalmaztak meg, a Munkaadók és Gyáriparosok Országos Szövetsége, az MGYOSZ, de tőlük függetlenül a Vállalkozók Országos Szövetsége, a VOSZ is megfogalmazott néhány olyan dolgot, ami gyakorlatilag megfontolás tárgyát kellett volna képezze.

AZ MGYOSZ, tehát a Munkaadók és Gyáriparosok Országos Szövetsége legkiváltképp azt a részét feszegette a történetnek, hogy milyen nyomás alatt vannak a munkaadók jelen pillanatban is, és hogy egy ilyen új munkaszüneti nap megállapítása milyen fajta terheket ró rájuk. Hiszen most is szembe kell nézniük, amivel én egyébként teljesen egyetértek, mármint hogy a legalacsonyabb bérek emelésre kerültek, szembe kell nézniük ezeknek a fedezeti oldalával, annak megteremtésének a mikéntjével.

Azt gondolom, ezzel semmi baj nincs. Azzal van baj, hogy a kormány hosszú időn keresztül, hét évből hat éven keresztül olyan helyzeteket teremtett, amelyek kapcsán az emberek zsebébe nem, az emberek messze döntő többségének a zsebébe nem többet érő pénz került, hanem kevesebbet érő, mert csak a bruttók emelkedtek intenzíven, példa erre a minimálbér esete, gyakorlatilag a kiszolgáltatott helyzetek életre hívásának sokaságával találtuk magunkat szembe.

(19.40)

Ilyen értelemben tehát az MGYOSZ felvetései részben érhetőek, akceptálhatóak, főleg akkor, ha a terhek vonatkozásában nekik helyt kellett állni, és közben az általuk képviselt cégek esetében a foglalkoztatottak, egyebek vonatkozásában pedig a megélhetés mikéntjét segítő források vásárlóerő-értékben nem növekedtek.

A VOSZ másik irányból közelítette meg ezt a kérdéskört. Igazából úgy fogalmazhatnánk, hogy ők azt mondják, hogy nem támogatják a kizárólag vallási alpból vagy megfontolásból született munkaszüneti napokat. Nem azért, mert ez ellenében vannak, hanem azért, mert lehet, hogy érdemes lenne, lett volna a társadalmi partnerekkel egy intenzívebb, mondjuk, egy nemzeti konzultációt lefolytatni e tekintetben, tudják, amit szoktak oly sokszor olyan kérdésekben, amelyek kapcsán a feleslegesség gyakorlatilag mindenképpen kinyilatkoztatható.

Ha ez elmaradt, akkor ezt lehetne korrigálni, akkor a Parlament falai között lehetne a Balog miniszter úrral héten történt eszmecsere kapcsán bővíteni a gondolkodást, ami arról szólt a Magyar Szocialista Párt részéről, hogy ha már a társadalmi konzultációt, a nemzeti konzultációt elhagyták, akkor itt, a Parlament falai között a pártok viszonyrendszerében történő együtt gondolkodás alakuljon ki a tekintetben, hogy ne csak a nagypéntek, hanem nagypéntekkel karöltve december 24-e is munkaszüneti napként kerüljön bevezetésre, mert meggyőződésünk, hogy a társadalom megkérdezését követően az emberek messze döntő többsége a december 24-ét mindenképpen favorizálná, és a munkaszüneti nappá történő nyilvánítása gazdasági értelemben véve logikusan is kevesebb veszteségtartalommal bírna, mint egyébként egy más munkaszüneti nap bevezetése.

Én arra szeretném parlamenti képviselőtársaimat, legkiváltképp kormánypárti képviselőtársaimat figyelmeztetni, jó értelemben vetten, illetve a figyelmüket felhívni arra, hogy maga a miniszter is elfogadta és elismerte egy héttel ezelőtt ezeket a gondolatokat, és megerősítette, hogy igen, tényleg úgy van, hogy a december 24-ei nap munkaszüneti nappá történő nyilvánítása egy fontos lépés. Nem tett határozott ígéretet arra, hogy ezt most a nagypéntekkel együtt egy léptékben majd munkaszüneti nappá fogják nyilvánítani és be fognak adni ilyen módosító

javaslatot - mint ahogy látjuk, a kormány és a kormányzati képviselők, kormánypárti képviselők részéről ez nem is történt meg -, de arra határozott ígéretet tett, igen, hogy mindenképpen szem előtt tartva egy esetleges következő munkaszüneti nappá történő nyilvánítás tekintetében december 24-e is az asztalon lesz. Ha már most nem, bár mi ezt most is fontosnak tartjuk, hogy ezt meg kellett volna lépni, akkor szeretném, ha nem felejtenek el azt, amit e tekintetben az általános vita kapcsán megfogalmaztak és önök is megerősítettek.

Két gondolatot mondanék még a végére. Az egyik az, hogy mint mondtam, a Magyar Szocialista Párt tehát támogatni fogja ezt a törvényjavaslatot, de arra kéri a kormányt, hogy a későbbiekben ne csak ilyen típusú törvényjavaslatok kapcsán, hanem minden egyéb más vonatkozásában is azokat az előzetes egyeztetéseket, hatásvizsgálatokat és sok minden egyéb mást tegyen meg, hiszen itt is mérlegelni kell, hogy egy-egy ilyen munkaszüneti nap milyenfajta gazdasági eredménybeli kieséssel párosul; ezeket mérje fel, és úgy terjessze a Ház falai közé az előterjesztéseit, hogy ez tisztán és világosan látható legyen mindenki számára.

És az utolsó gondolat pedig, azért erősítem meg és ismétlem meg, hogy bevésem a kormánypárti képviselőtársaink agyába, hogy ne feledkezzenek meg róla a későbbiekben, hogy a kimondott szavakért állni is kell, tehát a kimondott szavakért a felelősség önöket terheli. Ha már most nem, akkor a későbbiekben ne feledkezzenek meg arról, amíg idejük van rá, hogy a nagypéntek munkaszüneti nappá történő nyilvánítását követően a magyar társadalom számára nagy valószínűséggel december 24-e az a nap, amelynek a munkaszüneti nappá történő nyilvánítása úgymond elengedhetetlen fontossággal bírna és a gazdaság számára pedig minimális kieséssel párosulna. Azt kérem, hogy erre legyenek majd figyelemmel. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr, képviselő úr. Megkérdezem Mátrai Márta képviselő asszonyt, hogy most kíván, vagy pedig előterjesztőként a vita lezárása után szólni. *(Dr. Mátrai Márta: Most.)* Most? Öné a szó, képviselő asszony.

DR. MÁTRAI MÁRTA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Azért válaszoltam úgy, hogy most szeretnék erre reagálni, mert nem szeretném, ha néhány olyan gondolat, ami elhangzott Gúr képviselő úrtól, megválaszolatlan maradjon, noha sajnálom, hogy újból felvetette ezeket a kérdéseket, hiszen az általános vitában ezeken már túl voltunk. Bevallom őszintén, arra számítottam, hogy a nagypéntek munkaszüneti nappá nyilvánításáról való beszélgetés a mai napon sokkal emelkedettebben és méltóképpen kerül az Országgyűlés elé.

Tehát ott kezdeném, hogy nagypéntek az egyházi év legcsendesebb napja, hiszen Krisztus urunk

kereszthalálára emlékezünk, és ez valamennyiünk számára az egyik legnagyobb ünnep.

Amiket Gúr képviselő úr felvetett, azokra azonban válaszolni szeretnék. Még annyit hozzátennék, meggyőződésem, hogy a rendszerváltás óta eltelt 26 év, most már a 27.-ben járunk, egyik legnagyobb adóssága a nagypéntek munkaszüneti nappá nyilvánítása. Mondhatom azt, hála istennek, most ott tartunk, hogy ezt a gazdasági élet teljesítménye is lehetővé teszi és ez meg tud valósulni.

Ahhoz viszont, amit képviselőtársam itt felvetett, én az általános vita után megnéztem, hogy a Nemzeti Gazdasági és Társadalmi Tanács ülésén mi hangzott el, és én ebből szeretnék idézni, mert ha képviselőtársam ezt megnézte volna, akkor nem kerülne erre sor. A Nemzeti Gazdasági és Társadalmi Tanácsnak, ezt is megnéztem, körülbelül 50 fő tagja van, a gazdasági oldalnak pedig körülbelül 12 tagja van, ahogy összeszámoltam és az interneten ez hozzáférhető. Tehát elmondanám, hogy a Nemzeti Gazdasági Tanács ülésén egyházi, gazdasági, munkavállalói, tudományt képviselő, művészeti, civil oldalból álló képviselők vannak, akik közül egyedül csak a gazdasági oldal egyetlen szereplője - mint említettem, körülbelül 12-en vannak -, a VOSZ képviselője emelte fel a szavát, és azt mondta, hogy nem támogatja a nagypénteknek a munkaszüneti nappá nyilvánítását.

Meg is indokolta Dávid Ferenc úr, a VOSZ főtítkára, aki azt mondta, hogy a szervezet nem támogatja a javaslatot, mert az 20-25 milliárd forint kiesést jelent a gazdaságnak, és véleménye szerint a szervezet nincs kellően előkészítve. Ezt a pénzüsszeget is csak azért olvastam fel, mivel ez egy válasz lenne arra, ami az általános vitában elhangzott Gúr képviselő úr szájából, aki akkor még 100 milliárdot emlegetett, és erre Balog miniszter úr válaszolt, nagyon helyesen, aki azt mondta, hogy ő ezt túlzottnak tartja. Valóban így van, mert a VOSZ képviselője viszont 20-25 milliárdról beszélt, de én azt gondolom, hogy ez nem tétel, hiszen ha megnézi, hogy kik ültek ott, egyetlenegy képviselő volt, aki nem támogatta, az egész tanács pedig támogatta, és ez körülbelül 65 főből álló testület. No, erről ennyit.

Azonkívül a következő felvetésére válaszolnék, a munkaszüneti napok számának növelésére. Magyarországon tíz munkaszüneti nap van, ez pedig a 11. Én nem tudom, miért fáj ez önnek és önöknek, képviselő úr. (Gúr Nándor közbeszól.) Ugyanakkor, ha kitekintünk Európába, hiszen az Európai Unió tagjai vagyunk, a nyugati világ felé, ha úgy tetszik (Gúr Nándor: *Kicsit figyelmetlen arra, amit mondtam...*), akkor a nagypéntek Európában 14 országban ünnep. Németországban 17 munkaszüneti nap van, Bulgáriában 16, Szlovákiában 15, Horvátországban 14, Ausztriában, Csehországban, Lengyelországban 13, Dániában, Franciaországban, Belgiumban 12 a munkaszüneti napok száma.

Tehát láthatjuk azt, hogy a különböző súlycsoporthú országokban sokkal több, és megint csak az

utolsó helyen vagyunk a tizenegyedikkel, amit reményeim szerint holnap megszavazunk, és nagypéntek munkaszüneti nap lesz. (Gúr Nándor: *Mi van december 24-ével?*)

(19.50)

Még egy mondattal reagálnék önnek a decemberre. December 24-ét én sem tudom jobban megindokolni, mint ahogy azt Balog miniszter úr mondta az általános vita során, de úgy látom, hogy képviselő úr ezt még mindig vitatja. Tehát azt mondta miniszter úr, hogy karácsony, december 24-e nem önálló ünnep. Meg is indokolta, hogy miért: mert az hozzácsúszott a karácsonyi ünnepekhez.

Vizsont a nagypéntek mindig is a kereszténység és a keresztény emberek legnagyobb ünnepe volt, és én nagyon örülök annak, és hálás vagyok a Teremtőnek, hogy eljutottunk odáig, hogy nagypénteket munkaszüneti nappá tudjuk nyilvánítani, és lehetőséget teremt a magyar kormány arra, hogy a családok együtt legyenek, és kellő méltósággal megfontolják, illetőleg emlékezzenek erre a keresztény ünnepre. De aki nem vallásos, az is a családjával együtt boldogan el tudja tölteni ezeket az órákat. Köszönöm a figyelmet. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony, háznagy asszony. Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nem kívántam volna hozzászólni, ha Gúr képviselőtársam nem viszi el ilyen irányba ezt a vitát, ami miatt azt mondom, hogy nagyon szomorú vagyok.

Nagyon szomorú vagyok, hogy a magyar parlamentben, egy több mint ezeréves keresztény ország parlamentjében, amikor a nagypéntek munkaszüneti nappá nyilvánításáról beszélünk, akkor arról kell vitatkoznunk, hogy vajon ez munkaszüneti nap-e. Pragmatikus kérdésekről beszélünk, amikor pedig egy, még egyszer mondom, nem csak Szent István óta - és ne menjünk bele vallástörténeti vitákba -, egy több mint ezeréves keresztény országban ennek alapvető és természetes normának kellene lenni, amivel mindenkinek egyet kellene értenie ebben az országban.

Én azért szoltam volna hozzá, de aztán úgy gondoltam, hogy nem szólok inkább hozzá a vitában, hogy pont arra akartam felhívni a KDNP-s és a fideszes képviselők figyelmét, hogy nem elég nagypénteket csak munkaszüneti nappá nyilvánítani, valódi tartalommal is meg kellene tölteni ezt az ünnepet. Ugyanúgy, mint ahogy sajnos az elmúlt 26-27 év, azt mondom, liberális rombolásának köszönhetően, azok az ünnepeink, amely ünnepeknek fontosnak kellene lenniük ebben az országban, elvesztették és egyre jobban kezdik elveszteni a valódi értéküket,

ilyen egyébként sajnos a karácsony is, tehát a karácsonynál is sokkal fontosabb ma már a mai társadalomnak a vásárlás és a talmi csillogás, mint az ünnep valódi értéke.

Úgy gondolom, hogy nagypénteknél is meg kell próbálni, ki kell találni, és ezen dolgozni kell, hogy tudjuk nagypéntek valódi értékét és üzenetét minél inkább közvetíteni a magyar társadalom felé, és közvetíteni egyébként a fiatalok felé is. Hiszen pont a fiatal korosztálynál is tapasztalható az, hogy mivel már lehet, hogy a szüleiktől sem és ebben a társadalmi rendszerben, amelyben sajnos, mint mondom, alapvető normák és alapvető értékek hiányoznak akár a nevelésnél, nem azt jelenti, mondjuk, ez az ünnep, amit jelenteni kellene.

Én tehát azt szeretném kérni, hogy ne csak munkaszüneti nap legyen, hanem kezdjünk el gondolkodni azon, mik azok a programok, mik azok a lehetőségek, melyekkel valóban ennek a napnak a valódi értékét és üzenetét tudjuk közvetíteni a társadalom felé.

Engedjenek meg egy személyes példát erre! Nagyon sokat jártam moziba. Nagyon sokszor ültem be filmekre. Egyetlenegy filmnél tapasztaltam eddig olyat - amikor bemegy az ember a moziba, akkor soha nem kérdezik meg az emberektől, hogy ki mire szavazott, kinek milyen a beállítottsága, keresztény, ateista vagy bármilyen más elképzelései vannak a világról, és amikor vége van egy filmnek, akkor az emberek fölállnak, elmennek, legjobb esetben még esetleg gondolkoznak a filmen 5-10 percet, és utána megszűnt ez az élmény. Soha nem felejttem el azt az élményt, amikor először láttam a Passiót. Beültem a Corvin moziba. Ugyanúgy tele volt különböző gondolkodású, különböző ízlésű és egyébként különböző érdeklődésű emberekkel, és amikor vége volt a filmnek, akkor jó 5-6 percen keresztül senki nem állt föl. Tehát mindenki ült, és szerintem ott átérezte azt az üzenetet, amilyen üzenetnek nagypénteken is el kellene jutni az emberekhez.

Tehát azt kívánom mindannyiunknak, hogy ne csak egy munkaszüneti nap legyen, amikor nem kell bemenni dolgozni, és ne csak ebből álljon ez a nap, hanem valóban próbáljuk meg valamilyen szinten kitalálni azt, hogy tudjuk ezt az üzenetet közvetíteni az emberek felé. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok padsorában. - Soltész Miklós tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szilágyi képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Soltész államtitkár úrnak.

SOLTÉSZ MIKLÓS, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Szilágyi György képviselő úrnak csak annyit szeretnék mondani, hogy egyrészt köszönöm a kérdést, hogy valódi tartalommal megtölteni jó lenne nagypénteket vagy bármilyen más ünnepet. Nyilván más helyett, főleg, aki adott esetben nem hívó, nem tehetjük meg.

Fölmutatni értékeket, fölmutatni a kereszténység kétezer éves értékét, szerintem nagyon fontos, és nem véletlenül vezettük be egyébként a hittanórát vagy pedig az etikaórát, amit választani lehet, és a szülők és a gyerekek közel 50-55 százalékban választották mindezt, tehát szerintem ezek azok a lépések, amelyekkel közelebb mehetünk ahhoz a gondolkodáshoz, amiről azt gondolom, hogy egyébként mindannyiunkat jellemezni fog. Én ezt mondtam az általános vitában, hogy ahogy az ember öregszik, ha szabad így mondani, egyre több olyan emberrel találkozom, akik mondjuk, vagy egy súlyos betegség következtében, vagy bármilyen más oknál fogva haláluk előtt vannak. És itt elárulok talán egy olyan élethelyzetet is, amikor egy volt szocialista képviselő - név nélkül mondom - nagyon súlyos beteg volt. Beszélgettem velem - jó pár éve volt ez a történet -, és igenis köszönte azt, hogy kicsit a kereszténységről beszélünk a nagyon súlyos élethelyzetében, a nagyon súlyos betegségében.

Tehát biztos vagyok benne, hogy ez a nevelés, ez a gondolkodás előbb-utóbb át tud menni az emberekbe. Ha ez teret és lehetőséget kap, át fog menni az emberekbe, és erre egy újabb lépés a nagypéntek munkaszüneti nappá nyilvánítása, ami egyik oldalról, még egyszer hangsúlyozom, nagyszerű dolog a hívó és keresztény emberek számára, de kicsit az elcsöndesedés lehetőségét adja mindazok számára, akik nem hívók.

És még egyszer hangsúlyozom: feltámadás szenvedés nélkül nem volt, mondta ezt az NGTT-ülésem az egyik tag. Ez minden emberre vonatkozik, hívőre és nem hívőre egyaránt. Tehát biztos, hogy ennek az üzenete azokra is hatni fog, akik nem hívők, és ebben köszönöm szépen egyébként a vitában elhangzott összes gondolatot, javaslatot, és azt mondom, hogy most megtettünk egy hatalmas nagy lépést adott esetben abban is, hogy közösen szavazzuk meg mindezt. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A következő hozzászóló Vágó Sebestyén képviselő úr, Jobbik.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Már az általános vitában is nagyon viszkett az ujjam, hogy gombot nyomjak; főleg Gúr Nándor felszólalását követően, meg Ikonty István felszólalását követően. Most nem fogtam vissza magam, most gombot nyomtam. Bár vallását gyakorló, hívó katolikus ember vagyok, mégis megpróbálok egy kicsit objektív szempontból elmagyarázni önmagát, hogy mi lett volna esetleg egy valódi nemzeti konzultáció végeredménye ebben a kérdésben.

Önök az általános vitában élesen fogalmaztak, és nem azt mondták, hogy mind a két nap legyen munkaszüneti nap, hanem azt mondták, hogy hadd döntsön a nép arról, hogy melyik nap legyen munkaszüneti nap. Ki kell ábrándítanom. Ha ezt a kérdést

föltették volna az embereknek, és objektív tájékoztatást adtunk volna erről a két napról, meggyőződésem, hogy az emberek a nagypénteket választották volna. És miért? Azt is elmondom. Az egyik része az - egyébként azt meg elfelejtjük, hogy én a nagyvállalatok munkáltatóit nem sajnálom, hogy őket hogy érinti az, hogy nagypéntek munkaszüneti nappá válik, itt sokkal fontosabb kérdésről van szó, mint hogy ezt akár figyelembe is vegyük.

A másik kérdés: miért meggyőződésem az, hogy a végeredmény nagypéntek lett volna? Először is nézzük meg, hogy december 24-én mi történik az országban! December 24-én tulajdonképpen délután 2 után megáll az élet. Délután 2 után szinte csak azok az üzemegységek vagy azok a munkahelyek működnek, ahol folyamatos műszakot kell tartani, gyermekvédelmi szakellátás, egészségügy, hadd ne soroljam. Délután 3 után szinte a vidéki nagyvárosokban a tömegközlekedés is megáll. Tehát azt lehet mondani a december 24-ére, hogy az már szinte egy fél munkaszüneti nap. Ez az egyik objektív érv.

(20.00)

A másik objektív érv. Nézzük meg azt, hogy december 24-ét követi két munkaszüneti nap: december 25-e és december 26-a. Az esetek többségében ez hétköznapra esik, tehát az embereknek már ott van eleve két munkaszüneti napjuk, meg egy fél munkaszüneti napjuk.

Tehát innentől fogva, hogy ha normális társadalmi vitára bocsátottuk volna ezt a kérdést így, hogy válasszanak, nagypéntek vagy december 24-e, borítékolható az, hogy nem december 24-ét, a fél munkaszüneti napot, hanem nagypénteket választották volna. Egyébként itt mondanám még el azt, amit az általános vitában nem mondtam el, ott Ikotity képviselőtársunk mondta azt, hogy hiába, ha nem munkaszüneti nap, a keresztútra már akkor is odaérnek az emberek. Csak egy dolgot felejt el: tartsuk tiszteletben a másik vallási meggyőződését! A keresztútra nem beesni kell, hanem a keresztútra fel kell készülni, és hogyha munkaszüneti nap nagypéntek, akkor a hívó keresztény embereknek van reggeltől kezdve idejük arra - egyébként az egész nagyhetet erre szentelik -, hogy felkészüljenek nagypéntekre, aztán a feltámadásra, de akkor már reggeltől kezdve nem a mindennapi robottal kell foglalkozniuk, hanem lélekben fel tudnak készülni Krisztus kereszthalálára és a keresztútra és a délutáni vagy esti alkalomra.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy mind szakrális szempontból, mind objektív szempontból a nagypéntek munkaszüneti nappá nyilvánítása helytállóbb és adekvátabb, mint december 24-e. Ha párhuzamba állítjuk ezt, és hogyha társadalmi vitára bocsátottuk volna ezt a kérdést, lehet, hogy azóta - bocsánat a képzavarért - pálfordulás történt az MSZP soraiban, most már nem vagy-va alapon gondolkoznak, hanem is-is alapon. Akkor még vagy-va alapon gon-

dolkoztak (*Gúr Nándor: Nem, is-is alapon!*), de ha vagy-va alapon nézzük a kérdést, akkor az emberek döntő többsége valószínűleg úgy döntött volna, akár ateista, akár hívó keresztény, akár más felekezethez tartozó, hogy inkább a nagypéntek legyen munkaszüneti nap. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vágó képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki hozzászólni. (*Nincs jelzés.*) Jelenkezőt nem látok. A vitát lezárom, és újra van lehetősége képviselő asszonynak, az előterjesztőnek kihasználni a lehetőséget. Öné a szó.

DR. MÁTRAI MÁRTA a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget. Mindenkinek megköszönöm a hozzászólását, és bízom abban, hogy a holnapi napon a módosítást mindenki által sikerül elfogadni. Köszönöm szépen a lehetőséget. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen Mátrai Márta képviselő asszony, háznagy asszony. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Most pedig soron következik a **mezőgazdasági termelést érintő időjárási és más természeti kockázatok kezeléséről szóló 2011. évi CLXVIII. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/13472. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vécsey László képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A mezőgazdasági termelést érintő időjárási és más természeti kockázatok kezeléséről szóló 2011. évi CLXVIII. törvény módosításáról ismertetném a Törvényalkotási bizottság álláspontját; tájékoztatásomat az alábbiak szerint adnám meg.

A Törvényalkotási bizottság 2017. március 2-án megtárgyalta a T/13472. sorszámú benyújtott, már idézett című CLXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ehhez a bizottság 33 igen szavazattal, vagyis egyhangú döntéssel összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza a Mezőgazdasági bizottság által javasolt módosításokat, amelyet bizottságunk is támogatott. Továbbá a Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslatát is magában foglalja, amely a már megkötött biztosítási szerződésekre tekintettel módosította az aszály

fogalmára vonatkozó rendelkezések hatályba léptetését. A módosított fogalmat ezért úgy szükséges hatályba léptetni, hogy a módosítás miatt ne váljon szükségessé a biztosítási szerződések módosítása és a kibővített fogalom miatt megnövekedett kockázatból eredően a biztosítási díj emelése. A biztosítók így az új, kiterjesztett aszály fogalmát csak a 2018. évtől fogják alkalmazni, míg a kárenyhítési rendszer vonatkozásában már a 2017. évben is alkalmazható, hiszen jellemzően év közepétől, június 15-e után következik be, állnak be az aszályhelyzetek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az agrárkormányzat új megoldásokkal folyamatos erőfeszítéseket tesz a hazai mezőgazdasági kockázatkezelési képesség növelése érdekében, melynek eredményeit folyamatosan figyelemmel követhetjük, azonban időnként érdemes a gyakorlati tapasztalatokra alapozva korrigálni.

Mindezekre tekintettel a bizottság nevében kérem, támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm figyelmüket. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Győrffy Balázs képviselő úrnak, a kijelölt Vállalkozásfejlesztési bizottság előadójának, 3 perces időkeretben.

GYŐRFFY BALÁZS, a Mezőgazdasági bizottság előadója: Köszönöm szépen, elnök úr; a Mezőgazdasági bizottság nevében tudok nyilatkozni.

A javaslatot a 2012. január 1-jén hatályba lépett, mezőgazdasági termelést érintő időjárási és más természeti kockázatok kezeléséről szóló 2011. évi CLXVIII. törvény, az úgynevezett Mkk. törvény többrétegű módosítására irányul.

A Mezőgazdasági bizottság 2017. február 27-ei ülésén megtárgyalta a tervezetet, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat kiegészítéseket tartalmaz a benyújtott törvényjavaslathoz képest.

A társasági adóról szóló törvény 2017. január 1-jétől hatályos rendelkezéseinek megfelelően a Kárenyhítési Alap forrásai között kell szerepeltetni a gazdasági társaságok önkéntes befizetéseit is. A jövőben tehát a központi költségvetésből nyújtott támogatás mellett ezen támogatások, juttatások is mezőgazdasági kockázatkezelési pénzeszköznek minősülnek, lehetővé téve, hogy ne csak a gazdálkodók járuljanak hozzá az országos jégkármelegelőző rendszer működtetéséhez.

További fontos változás, hogy ezen rendszernek a létrehozására irányuló tevékenység közfeladatnak minősül, amennyiben a tevékenységet átlátható szervezet végzi. Ezen túl technikai változtatásokat is tartalmaz a módosító javaslat, melyekkel együtt a tervezetet a Mezőgazdasági bizottság támogatja.

Benyújtásra került egy olyan módosító javaslat is, amelynek tartalmát a bizottság nem támogatta, lévén az abban foglaltak jelenleg nem időszerűek.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen Győrffy Balázs képviselő úrnak, a Mezőgazdasági bizottság előadójának, hogy ismertette a bizottság többségi véleményét; és megadom a szót Harangozó Gábor István képviselő úrnak, aki a bizottság kisebbségi véleményét ismerteti, 3 perces időkeretben.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN, a Mezőgazdasági bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Egy olyan módosító javaslat van előttünk, amiben igazából nem volt vita a bizottsági ülésen sem, hogy azokat a lépéseket, amiket ebben a módosító javaslat-csomagban megfogalmaztak, ezeket a lépéseket meg kell hozni, és ezek érdemben tudják javítani az agrárkárenyhítés rendszerét.

Ami miatt mégis most kisebbségi véleményt kell hogy elmondjak, az nem az, ami bekerült a javaslatba, hanem az, ami nem került be a javaslatba. Hiszen ez a javaslatcsomag nem kisebb ambícióval került be a Ház elé, mint hogy olyan új eszközöket, új megoldásokat tárjunk a gazdák elé, illetve először a Ház elé és aztán ezt elfogadva a parlament által új lehetőséget biztosítsunk a gazdáknak, ami az ő gazdálkodási biztonságukat jelentősen tudja javítani.

A mezőgazdasági termelésnek az egyik legnagyobb gondja, hogy rendkívül kitett az időjárásnak, és jelenleg is az eszközök két pilléren keresztül azokat a célokat szolgálták, hogy az időjárás változásából bekövetkezett nagyobb káresemények következtében, hogyha a gazdálkodóknak nagyobb termés kiesése van, akkor ezt ezen az alapon keresztül kompenzálni lehessen.

(20.10)

Ugyanakkor a természet változékonyságából adódó kockázatokon túl más jelentős gazdasági, kereskedelmi, illetve árfolyamkockázatok is vannak, és nagyban reménykedtünk abban, hogy amit egyébként a mezőgazdasági minisztérium is előkészített, több körben tárgyalt a szakmával, az most végre bekerül a Ház elé, hogy ezekre a gazdasági kockázatokra, jövedelemkockázatokra is most kidolgozásra kerül egy új javaslat, és ezt a javaslatot el tudjuk most fogadni. Merthogy kifejezetten napjainkban, amikor orosz embargó sújtja a magyar mezőgazdaság értékesítési lehetőségeit, amikor nagyon sok világgazdasági kockázattal kell nap mint nap szembenéznünk, egy olyan jövedelemstabilizációs rendszer, amit az új európai uniós szabályozás lehetővé tesz, a magyar kormány ezt Brüsszellel letárgyalva beépítette a vidékfejlesztési programba is, hogy erre Magyarországon támogatást és lehetőséget lehessen adni, abszolút időszerű lenne, hogy ha hozzányúlunk

ehhez a törvényhez, akkor ezt az új eszközt be kéne vezetni. És hát sajnos a mai napig nem látom azt, hogy ez miért nem történt meg.

Én az ezzel kapcsolatos módosító indítványokat benyújtottam a bizottság elé, azonban ez nem kapta meg a támogatást. Remélem, hogy ez változni tud a vita során, és a tisztelt képviselőtársak támogatni fogják azt, hogy ez az új pillér is bevezetésre kerüljön. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség.

Megkérdezem, hogy ki kíván élni a felszólalás lehetőségével. Megadom elsőként a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, Jobbik.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon rövid leszek. Ahogy már elmondtuk a vitában, illetve a bizottsági ülési vitában is, támogatja a Jobbik-frakció az előttünk fekvő javaslatot, amely valóban tartalmaz több előremutató elemet. Ezeket nem is bíráltuk. Annyit azért én is megjegyeznék, hogy valóban jó lenne, ha a jövedelemstabilizáció valamely rendszere kidolgozásra kerülne, nemcsak az időjárási kockázatokkal kapcsolatban. Főleg akkor, ha már 2017-től erre Brüsszel is lehetőséget teremt. Azt hiszem, sok vitát, és ami még fontosabb, nagyon sok gazdálkodó család kényelmetlenségét és gyakran lehetetlen helyzetét úszná meg azzal, hogy ha nem kéne évről évre a dinnyéről, a meggyről, a szőlőről, az almáról itt az Országgyűlésben beszélnünk, vitáznunk, hanem erre is kidolgozásra kerülne egy rendszer. Hangsúlyozom, hogy főleg, ha már erre egyébként európai uniós lehetőség is van.

Bízom benne én is, bízunk benne mindannyian, hogy akár ezen jogszabály keretében is bekerülhetett volna az Országgyűlés elé ez a javaslat. De arra tényleg remélem, hogy érdemi választ kapunk államtitkár úrtól, hogy mikor jöhet, ha nem most, egy ilyen javaslat. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Harangozó Gábor István képviselő úrnak, MSZP.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. A Magyar Zoltán képviselőtársam által elmondottakat annyiban egészíteném ki, hogy bekerült ilyen javaslat, mert végül is az, amit a kormány nem nyújtott be, azt én jómagam benyújtottam; a fideszes képviselőtársak szavazták le az egyébként a saját kormányuk által, illetve a szaktárca által is támogatott és dédelgetett javaslatot. És azért nem mondtam el a kisebbségi véleményben, hiszen gyakorlatilag ez a része nem hangzott el a módosítókról szóló vitában sem. De akkor most szeretném elmondani, hogy ennek véleményem szerint egyet-

lenegy oka van, nem az, hogy nincsen szükség ilyen alapra, nem az, hogy ne lenne meg rá a pénz, hiszen a pénz megvan, hiszen a korábbi szabályok, amit egyébként most helyesen megváltoztatunk, azok annyira szigorúak voltak, hogy jelentős pénz halmozódott fel ebben az alapban, ráadásul a most javasolt módosítások tulajdonképpen felülről nyitottá teszik ezt az alapot. Tehát ha elfogyna belőle a pénz, és mégis szükség lenne arra, hogy komolyabb beavatkozásra kerüljön sor, akkor ezt a kormányzat saját hatáskörében, egyedi döntés alapján megteheti.

Tehát igazából semmilyen akadály nincs annak, hogy ez most bevezetésre kerüljön, azon kívül, hogy ahhoz, hogy egy ilyen jövedelemstabilizációs alap működni tudjon, ahhoz megfelelő intézményi háttérre van szükség. Meggyőződésem, hogy semmi más oka nincs annak, hogy ez most mégsem kerül bevezetésre, mint hogy a Lázár János által vezetett központi vízfej gyakorlatilag magához rendelte azt az intézményi struktúrát, ami alkalmas lenne ennek az új alapnak a bevezetésére, lemenedzselésére. És tulajdonképpen azzal, hogy a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalt ők maguk alá rendelték, még az sem biztosított, hogy az eddig meglévő rendszerek, szolgáltatások hogyan fognak működni, hogyan lesz majd a zökkenőmentes átállás; már most a kifizetésekkel problémák vannak, és egyelőre úgy tűnik, hogy ezekkel a meglévő feladatokkal sem tud az új rendszer vagy ez az átállási időszak megbirkózni. És nyilván ilyen körülmények között nem merik bevállalni azt, hogy egy ilyen új alapot bevezessenek.

Mi, amikor hozzányúltak ehhez az átalakításhoz, akkor is mondtuk, hogy felelőtlenség most ebben az időszakban ennek a rendszernek a teljes átalakítása és egy új minisztériumhoz való átrendezése. Ha van is ilyen kormányzati szándék, azt lehetett volna több lépésben, ütemezetten is megcsinálni, és akkor nem lenne olyan káosz, mint ami most kialakult, és ráadásul be lehetett volna tervezni azt is, hogy egy valóban ilyen fontos új eszköz bevezetésének az intézményi feltételeit egy ilyen átállás közepette is hogyan tudjuk biztosítani.

Ez kifejezetten csak szándék és jó kormányzás kérdése. Az a baj, hogy itt a szaktárca részéről úgy látom, hogy a szándék meg is volt, de a jó kormányzástól az a teljesítmény, amit ez a kormány itt az agrárium terén is, illetve nemcsak az agrárium terén, hanem az egész vidékkel kapcsolatos tevékenységük terén letett az asztalra, az nem egy jó kormányzás, hanem egyre inkább egy káosz. És még azt kell hogy mondjam, hogy amíg az agráriumnak van valamilyen felelőse, bár egyre súlytalanabb a mezőgazdasági tárca, lassan tényleg elérjük azt, hogy tárca nélküli miniszter lesz az agrárminiszter, mert minden fontos részt kiszerveznek alóla, addig a kiszervezett részek, amik átkerülnek a Lázár János által vezetett Miniszterelnökséghez, azok, nem azt kell mondjam, hogy új gazdára találnak, hanem egyre inkább gazdátlaná válnak. És mintha nem lenne fontos ennek a kormánynak az, hogy a magyar vidéket, a falvakat olyan

gazdaságfejlesztési eszközökkel, olyan intézményi, strukturális átalakítással, akár az oktatás terén tervezendő átalakításokkal szervezze át, tehát olyan szempontok szerint nyúljon a vidék életéhez, úgy alakítsa át, hogy az a vidéki élet újrászervezésében lendületet adjon, segítséget adjon, hanem sokkal inkább ezek ilyen intézményi háborúk, hogy az adott pénzek elosztását ki felügyelje, ki diszponáljon fölöt- te, adott esetben a hasznát ki tudja lefölözni.

Ez szerintem nem egy jó irány, itt tényleg nagyon sajnálom azt, hogy egy jó kezdeményezés esett áldozatául ennek az intézményi vagy minisztériumok közötti háborúnak. Emiatt nagyon nem örülünk ennek. És csak arra szeretném biztatni államtitkár urat is, illetve az agrárkamarának itt jelen lévő elnökét, fideszes képviselőt is, hogy lobbizzanak a kormányban azért, hogy a jövedelemkiegészítő rendszer, ez az új alap, ez a harmadik pillér minél hamarabb bevezetésre kerüljön, és rakjanak rendet a szétzilált irányítási intézményi háttérben. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. Megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi és vidékfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Ígérem, hogy nagyon röviden fogok válaszolni, már csak annál is inkább, merthogy széles körű, konszenzusos támogatás van kibontakozóban. Ennek nagyon örülök, ennek az előnyeit csak a mezőgazdasági termelők fogják látni a jövőben, és nagyon remélem, hogy a holnapi napon széles körű támogatással tudjuk majd ezt a törvényt elfogadni.

Harangozó és Magyar képviselőtársaimnak hadd mondjam a jövedelemstabilizációs eszközzel kapcsolatosan, hogy az FM továbbra is nyitott a jövedelemstabilizációs eszköz iránt, és az eszköz bevezetése érdekében a koncepción szakértői szinten tovább dolgozunk, és ez a munka és ez az eszköz nem elvetésre került, hanem egyszerűen szeretnénk olyan szinten kidolgozni, hogy az valóban a magyar gazdaságnak érdekeit tudja szolgálni a legmagasabb szinten. Köszönöm szépen, elnök úr.

(20.20)

ELNÖK: Köszönöm, Nagy István államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezőt

Vágó Sebestyén képviselő úr a Jobbik-képviselő-csoportból.

Megadom a szót ötperces időkeretben: „Lassan elfelejthetjük a sajtószabadságot is? - avagy Orbán Viktor pénze a pénztárosnál van, akít Lőrincnek hívnak?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Diákkoromban is már nagyon szerettem a keretes verseket és úgy gondoltam, hogy ha már Mészáros Lőrincsel kezdtük a napot és az interpellációk és az azonnali kérdések tárgyalásánál is rászenteltük ezt a mai napot, akkor méltóképpen zárjuk le, és napirend utáni felszólalásban is foglalkozunk az ügyeivel.

Éppen ezért én a sajtó helyzetéről és főleg a vidéki sajtó helyzetéről szeretnék beszélni. Nagyon jól tudjuk azt, hogy tavaly októberben, október közepén a Mészáros Lőrinc érdekeltségébe tartozó Opimus Press Zrt. megvásárolta a Mediaworks Zrt.-t, ezzel többek között nyolc megyei napilap tulajdonosává is vált, közvetve vagy inkább közvetlenül a miniszterelnök és a kormány fennhatósága alá kerítette és szervezte ezeket a megyei lapokat.

Majd a Mediaworks felvásárolta a Pannon Lapok társaságát, így a vidéki lapkiadás nagy része a miniszterelnök, vagyis inkább a miniszterelnök pénztárosának, Mészáros Lőrincnek a felügyelete alá került. Persze, ismerjük az ilyen folyamatok dinamizmusát, valószínűleg nem állnak meg addig, amíg a teljes piacra rá nem teszik a kezüket.

Ezzel lassan bezárul a kör: kézi irányítás és teljes torz átalakítás a közmediumokon, ezt tapasztaljuk főleg a Magyar 1-nél, a HírTV2-vé alakított és teljesen a kormány szócsövénél, torz szócsövévé alakított Magyar 1-nél, vagy nézhetjük akár a Vajna-Habony-párossal fémjelzett országos kereskedelmi és hírszolgálatokat és a hírportálokat, valamint Mészáros Lőrincsel az országos és megyei lapokat, amik hasonló sorsra jutottak.

Persze, látjuk azt is, kicsit még az országos sajtóról beszélve, hogy ezen két úriember fennhatósága alatt lévő kereskedelmi médiumok hogyan telepednek rá a vidéki emberek életére is, hogyan próbálják nagyon sokszor diktatórikus eszközökkel elérni azt, hogy a műsorszolgáltatók szinte más csatornákat már ne is vehessenek be a repertoárjukba és a választható csatornák közé, esetleg csak nagyon drága csomagokba, mint azokban a médiumokban, ahol ennek a két, idézőjelben vett úriembernek a fennhatósága tapasztalható.

Persze, én megértem az e folyamatok mögött lévő motivációt. Részben okulva abból, amit 2002-ben az akkori Orbán-kormánytól kellett élnie a választásokkor, hogy a baloldali és liberális médiatűlsúly hogyan vezetett a vereségükhöz; tapasztalva ezt és okulva ebből szeretnék ezt elkerülni, és nem szeretnék azt, ha az ellenzéknek médiasúlya lehetne az országban, de sajnos kicsit túllóttak a célon, és amit jelenleg tapasztalunk és amit most látunk, az nem

más, mint a véleménydiktatúra kialakítása a teljes magyar tájékoztatási piacon.

A választási kampányunkban és a választási programunkban is szerepelt a keleti nyitás. A kormány most ezt torz módon és egészen más módon megvalósítja. Mert amikor mi a keleti nyitásra gondoltunk, akkor nem arra gondoltunk, hogy Magyarország számára az államberendezkedés kialakításánál Észak-Korea legyen a minta. Nem arra gondoltunk, hogy a teljes véleménydiktatúra és a sajtószabadság megszüntetése legyen a cél, hanem arra gondoltunk, hogy gyümölcsöző kapcsolatokat alakítsunk ki közel-keleti és ázsiai országokkal. De most nem ezt tapasztaljuk.

Sajnos már ott tartunk, hogy lassan azt tapasztalhatjuk, mint amit ebben az ázsiai országban, az észak-koreai diktatúrában, hogy lassan már az internetes tartalmakat is korlátozni fogják, és nem lehet majd hozzáférni azokhoz a tartalmakhoz, amelyek a kormányt, esetlegesen Orbán Viktor személyét támadják, az ő tevékenységét kritizálják.

Ismerjük a mesét a kis gömböcről. Nagyon sokan ezen nőttünk föl. Lassan azt tapasztalhatjuk, hogy a kormány, Orbán Viktor és Mészáros Lőrinc kis gömböcként viselkedik, mindent bekebeleznek, a sajtót is, a vidéki lapokat is. Csak okuljunk abból is, ami ennek a mesének a vége volt. Kis gömböc bekapta azt a juhászlegényt is, aki éppen a bicskájával szalonnázott, és tudjuk, hogy mi lett a vége, a bicska következtében a kis gömböc szétrobbant.

Éppen ezért figyelmeztetném a kormányt arra, hogy úgy fogja utolérni őket a 2018-as választás, a Jobbik győzelme és a Vona Gábor által irányított elszámoltatás, mint ahogy a kis gömböcöt utolérte ennek a legénynek a bicskája. Már várjuk ezt az időt, várjuk az elszámoltatást, mert meg fog történni. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Demeter Márta képviselő asszony: „Mikor kártalanítják végre a Honvéd Egészségpénztár nem aktív állományú volt tagjait?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony, ötperces időkeretben.

DEMETER MÁRTA (független): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Amint az emlékezetes, 2015-ben a Buda-Cash Brókerház botrányos csődjével a Honvéd Egészségpénztárnak több mint 27 ezer tagja szenvedett anyagi kárt. Katonák, nemzetbiztonsági, rendvédelmi dolgozók azok és honvédségi dolgozók, akik kárt szenvedtek olyanformán, hogy az egészségmegőrzési céllal félretett megtakarításukat veszítették el a Buda-Cash Brókerház csődjével.

Több mint másfél év volt ahhoz szükséges, és másfél éven keresztül folyamatosan feltett írásbeli, szóbeli kérdések, bizottsági ülések és számtalan határozati javaslat az ellenzék részéről, hogy a kormány egyáltalán elkezdjen foglalkozni az ügyvel. Lát-

szott az, hogy az Információs Hivatalnál 2016 nyarán elindult valamiféle kártalanítás, és ezt követte mind a Belügyminisztériumnak, mind pedig a Honvédelmi Minisztériumnak a hirtelen jött felismerése, hogy mégiscsak, ha más nem, a parancsnoki gondoskodás keretében kell tegyen valamit azokért az emberekért, akik évtizedeken át Magyarország biztonságát szolgálták vagy pedig szolgálják a mai napig is.

Amint azt tudjuk, nagyon sok aktív állományú tag szenvedett kárt, akik jelenleg is a Magyar Honvédség vagy a rendvédelmi szervek állományában szolgálnak. Viszont muszáj megemlítsük azt, hogy több mint 4000 olyan tagról beszélünk, akik volt szolgálati nyugdíjasok. Emlékszünk rá, hogy a kormány megfosztotta őket a szolgálati nyugdíjtól, és jelenleg csak szolgálati járandóságban részesülnek, illetve a nyugállományúakra nem vonatkozik az a fajta kártalanítás, amit a kormány nagy nehezen mindenféle rendeletek formájában, illetve a honvédséget érintve HM-utasítás keretében, tehát még alacsonyabb rendű helyként megjelölt.

Azt gondolom, hogy elfogadhatatlan az a diszkrimináció, ami ilyenformán azokat az embereket éri, akik évtizedekig Magyarország biztonságát szolgálták, és egyébként már 2015. március 5-ét, tehát a Buda-Cash Brókerház bedőlését és a Honvéd Egészségpénztár ilyenformán a pénz elvesztését megelőzően nyugállományba vonultak. A teljes kártalanítási összeg összesen 1,8 milliárd forint lenne. Tehát 1,8 milliárd forintba kerülne az, hogy több mint 27 ezer ember... - olyanok, akik akár a közbiztonságot biztosítják napi szinten, olyan emberek, akik a Magyar Honvédség állományában vagy a nemzetbiztonsági szolgálatok állományában igenis nagy leterheltség mellett dolgoztak, illetve dolgoznak.

Amint említettem, ez egészségügyi, egészségmegőrzési célra félretett megtakarítás volt, tehát nem lehet azt mondani, hogy tőzsdéztek volna a rendvédelmi szervek és a Magyar Honvédség állományába tartozók ezzel a megtakarítással. Egyértelmű, hogy önhibájukon kívül veszítették ezt el.

(20.30)

És nézzük meg, mik a körülmények, hiszen óriási leterheltség mellett dolgoznak mind a rendvédelmi szervek állományába tartozók, mind pedig a Magyar Honvédségnél szolgálatot teljesítők, hiszen a missziós szerepvállalások, illetve azok a körülmények, amelyek a Magyar Honvédségnél az utóbbi időben fennállnak, szintén nagyon nagy leterheltséget jelentenek, és pontosan ezért tartottam felháborítótnak, hogy másfél év kellett ahhoz, hogy egyáltalán valami történjen az ügyben.

Viszont az elfogadhatatlan, hogy a volt szolgálati nyugdíjasok és nyugállományúak kimaradjanak ebből a kártalanításból, egyszerűen nem teheti meg a kormány több mint négyezer emberrel azt, hogy ilyenformán diszkriminálja őket. Ezért határozati

javaslatot nyújtottam be a mai napon ezzel kapcsolatban, hogy orvosoljuk ezt a fajta diszkriminációt. Így ez vonatkozna a nyugállományú katonákra, honvédségi dolgozókra, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek állományába tartozó szolgálati nyugdíjasokra, illetve minden olyan károsult tagra, akik 2015. március 5-ét megelőzően bármikor szolgálati jogviszonyban álltak az érintett szervezetekkel.

Tehát arra fogom kérni képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt a javaslatot, hiszen úgy gondolom, hogy azok, akik évtizedeket töltöttek, illetve sok évet töltöttek a haza szolgálatában, igenis megérdemlik, hogy legalább ugyanolyan elbírálás alá essenek, és ugyanúgy visszakapják az egészségmegőrzési céllal félretett megtakarításukat, mint az aktív állományú tagok. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik-képviselőcsoportból: „Forrás nincs, elvonás és cserbenhagyás van. Mi lesz veled, Rábaköz?” címmel. Ötperces időkeretben öné a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az elmúlt időszakban folytattam azt a vidékjárást, amit egyébként már megszokhattak tőlem a polgárok, legfőképpen természetesen a Rábaközben, hiszen mégiscsak ez az a választókerület, ahol indultam, és ahol indulni is fogok reményeim szerint a jövő évi választáson, és kutya kötelességemnek érzem, hogy meghallgassam őket, és felszólaljak az érdekükben. Sajnos ugyanez nem mondható el a térség országgyűlési képviselőjéről, aki ebben a ciklusban - Gyopáros Alpárról beszélünk, ha valaki nem tudná - 26 felszólalással és 26 önálló indítvánnyal rendelkezik, ezekből, megnéztem, a gyorsforgalmi út önfényezését leszámítva nulla kérdés foglalkozik a választókerületével. Én igyekszem természetesen helyette is komolyan venni ezt a feladatot, és ahogy már elmondtam, folyamatosan járom a választókerületet, ahol polgármesterekkel, vállalkozókkal, polgárokkal, gazdákkal igyekszem minél nagyobb számban beszélni, meghallgatni őket, és aztán tolmácsolni az ő problémáikat.

Kezdjük talán az utak helyzetével, mert talán ez az a téma, amit kivétel nélkül mindenki elmond. Megvizsgálva a három legfontosabb, közutakra vonatkozó paramétert, azt láthatjuk, hogy Győr-Moson-Sopron megye és legfőképpen a rábaközi térség az országban Heves megye után a második legrosszabb közúthálózattal rendelkezik, és ahogy lejjövünk a gyorsforgalmi utakról vagy autópályáról, ezt mindenki maga is megtapasztalhatja, hogy sok nagyságrendet azonnal zuhan az út használhatósága és minősége. Nem kell hosszasan ecsetelnem, hogy ez mennyi egyéb problémával jár együtt, és jó lenne, ha megyénkben legalább már olyan minőségű úthá-

lózat lenne, mint amilyenre minket a gazdasági erőnk, azt hiszem, hogy mindenképpen jogossá tesz.

Elmondták a polgármesterek, örülnek annak, hogy a testnevelést komolyabban vette a kormány, legalábbis szavakban, és a kötelező óraszámot növelte, ugyanakkor jó lenne, ha - főleg a kisebb települések számára - minőségben is lehetőséget biztosítana arra, hogy ez a testnevelés-oktatás megtörténhessen, és ne valamiféle középkori állapotok fogadják a diákokat, amikor ezen kötelező tevékenységet végzik.

Kivétel nélkül elmondták a települések, hogy a TOP-os és VP-pályázatoknak az elbírálása lassan egy éve, sőt néhány esetben már egy éve csúszik, semmilyen hír nem érkezett arra vonatkozóan, hogy ezen pályázatokat egyáltalán megnyerték-e, arról meg, hogy mikorra valósulhatnak meg, igazán nem tudunk semmit. Azért Gyopáros képviselő úrnak felhívnam arra a figyelmét, ha majd megnézi ezt a felszólalást, hogy ennyi mindent azért majd ő se fog tudni átadni, ha ezt mind a kampányra időzítette, ez azért nagyon sok lesz, arról meg nem is beszélve, hogy egyébként ezeket a pályázatokat majd az önkormányzatoknak meg a különböző szervezeteknek menedzselni kell, véghez kellene vinni. Tehát elég sok nyűgöt okoztak azzal, hogy minden forrás kifizetését és minden új felújítást vagy éppen új beruházást arra időzítettek, hogy pont a kampányban tudják átadni.

Jó néhány településen fájlalják azt, hogy az állami földek privatizációjakor ugyan volt a település határában állami föld, mégsem indulhattak a földárveréseken. Nem értem, hogy miért volt probléma az a kormánynak, hogy egy önkormányzat elinduljon, és legfőképpen közcélból... Nem ingyen kérték ezek az önkormányzatok, hanem szerettek volna részt venni a liciten, vásárolhattak volna termőföldeket, és képesek lettek volna megvalósítani azt, ami az adott település számára fontos, legyen az egy új utca nyitása vagy egy ipari park létrehozása vagy számtalan egyéb helyi dolog.

És félok az, hogy most még titkolják, de gyakorlatilag már mindenki tudja, hogy az erdők lesznek a következő áldozatai a nagy privatizációs hullámnak, hiszen már cégekkel elkezdték kiméretni ezeket az erdőket. Ilyen formában előre jelzik rajtam keresztül is ezen önkormányzatok, hogy ha ez tényleg sorra kerül, és önök képesek lesznek még az erdővagyonról is megszabadítani a magyar nemzetet, akkor legalább ott vegyék figyelembe majd az önkormányzatok igényeit.

Sok panasz érkezett a vadászati, halászati jogok kiosztásával kapcsolatban is, hiszen ebben az évben, illetve az elmúlt év folyamán zajlottak ezek az események. Jó néhány esetben a helyi érdek, a helyben lakók érdeke sérült. Ezeket mindannyiszor - dokumentumokkal alátámasztva természetesen - az illetékes miniszter asztalára leraktam. Nagyon sajnálom, hogy ezekre semmitmondó válaszok és lerázó válaszok érkeztek. Nem is magam miatt, hiszen ellenzéki képviselő vagyok, azért kapom a fizetésemet, az a dolgom, hogy elviseljem azt, hogy önök nem

válaszolnak érdemben szinte semmire, de azért az érintettek számára az mégiscsak illő lett volna.

Beszélhetnék még az idősek otthonának a hiányáról, jó néhány település szeretne hasonló intézményt létrehozni. Illetve az önkormányzati alkalmazottaknak a megalázó fizetése is sokszor szóba került. Remélem, ezekre kapok érdemi választ. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pársorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. Nyugodalmassal jó éjszakát kívánok! Az **ülésnapot bezárom.**

(Az ülésnap 20 óra 37 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)